

ปัจจัยกดดันและปัจจัยการควบคุมตนเองกับการกระทำ
ความผิดของเด็กและเยาวชน

จิรธิ์พล ภูวไชยจิรภัทร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
คณะรัฐประศาสนศาสตร์
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

2560

ปัจจัยกีดกันและปัจจัยการควบคุมตนเองกับการกระทำความผิด
ของเด็กและเยาวชน
จิรสิทธิ์ พล ภูวไชยจิรภัทร
คณะรัฐประศาสนศาสตร์

รองศาสตราจารย์ พ.ต.อ. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ดร.ประพนธ์ สหพัฒนา)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.ต.ท. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(ดร.เกษมศานต์ โชติชาครพันธุ์)

คณะกรรมการสอบอนุมัติวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาแล้วเห็นควรอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

รองศาสตราจารย์ ประธานกรรมการ
(ดร.สุรีย์ กาญจนวงศ์)

รองศาสตราจารย์ พ.ต.อ. กรรมการ
(ดร.ประพนธ์ สหพัฒนา)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.ต.ท. กรรมการ
(ดร.เกษมศานต์ โชติชาครพันธุ์)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณบดี
(ดร.ไพโรจน์ ภัทรนรากุล)

กันยายน 2560

บทคัดย่อ

ชื่อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยกดดันและปัจจัยการควบคุมตนเองกับการกระทำ ความผิดของเด็กและเยาวชน
ชื่อผู้เขียน	นายจิรสิทธิ์ พลไชยจิรภัทร
ชื่อปริญญา	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2560

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยกดดัน (Strain Theory) และปัจจัยการควบคุมตนเอง (Self-control Theory) กับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยกดดันและปัจจัยการควบคุมตนเองที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน และเพื่อให้ได้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

การศึกษานี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed-method Approach) โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 800 คน ได้แก่ เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดและอยู่ในความดูแลของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จำนวน 400 คน และเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้กระทำผิดและกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตจังหวัดพื้นที่ภาคกลาง จำนวน 400 คน และทำการศึกษาจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญซึ่งเป็นบุคคลที่ทำงานเกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนและมีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับเด็กและเยาวชน จำนวน 11 คน โดยการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถามจากเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดและไม่ได้กระทำผิดทั้งสองกลุ่ม และ 2) การวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Analysis) ได้แก่ การสัมภาษณ์เชิงลึกจากเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดและไม่ได้กระทำผิดทั้งสองกลุ่มและทำการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา นักวิชาการอบรมและฝึกวิชาชีพ อาจารย์ประจำโรงเรียน ผู้พิพากษา ประธานคณะกรรมการการคณะกรรมการการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส และนายกราชบัณฑิตยสภา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ในโครงการวิจัยนี้ คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติเชิง

อนุมาน ได้แก่ ค่าสหสัมพันธ์ (Correlation) และการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์ (Logistic Regression Analysis) โดยผลการวิจัยได้ปรากฏดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ พบว่า ปัจจัยกีดกันที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนมากที่สุดมาจากปัจจัยกีดกันจากครอบครัว รองลงมาคือปัจจัยกีดกันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคมและปัจจัยกีดกันจากโรงเรียน ส่วนปัจจัยการควบคุมตนเองมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับปัจจัยกีดกันซึ่งปัจจัยการควบคุมตนเองที่เกิดจากกระบวนการขัดเกลาทางสังคมจากครอบครัว (Socialization) เป็นตัวสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้กับเด็กและเยาวชนและทำให้สามารถยับยั้งไม่ให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิด และจากผลการวิจัยครั้งนี้ยังพบว่า ปัจจัยการควบคุมตนเองในองค์ประกอบความหุนหันพลันแล่น (Impulsive) มีอิทธิพลที่ทำให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดมากที่สุด เพราะการควบคุมตนเองต่ำมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการกระทำความผิดจากกระบวนการทางความคิดของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด และเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่แตกแยกหรือครอบครัวขาดการอบรมสั่งสอนและไม่ได้ให้การดูแลเอาใจใส่ รวมถึงการเลี้ยงดูที่ผิดวิธี เช่น การให้ทรัพย์สินทดแทนการให้ความใกล้ชิด จึงทำให้ความผูกพันที่เด็กมีต่อครอบครัวน้อยและเด็กและเยาวชนมีการคบหากับเพื่อนที่อยู่ในชุมชนและมีการรวมกลุ่มกันกระทำความผิด เช่น การรวมกลุ่มกันแข่งรถจักรยานยนต์และเสพยาเสพติด ประกอบกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะสื่อโซเชียลมีผลทำให้เด็กและเยาวชนเกิดการลอกเลียนแบบพฤติกรรมที่ผิดและสภาพแวดล้อมของสังคมที่การซื้อขายยาเสพติดทำได้ง่าย ดังนั้นภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนควรให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง

ABSTRACT

Title of Thesis	The Strain Factors and Self-Control Factors and Juvenile Delinquency
Author	Mr. Jirittphol Phuwachaijirapath
Degree	Master of Public Administration
Year	2017

The objectives of this study are twofold to examine the strain factors and self-control factors affecting juvenile delinquency and to get suggestions on how to solve the problem of juvenile delinquency.

This research project adopted a mixed-methods approach. The total sample size of this project is limited to 800 people, including juvenile delinquents and caregivers, who were in charge of the Children and Youth Training and Education Center of Department of Juvenile Observation and Protection. 400 non-delinquent juveniles and delinquent juveniles from a number of secondary schools in the central region of Thailand were recruited in this project. In addition, 11 informants who are experts on juvenile delinquency and well-being of children and youth in general were also recruited as samples. Data analysis is divided into two parts: 1) Quantitative analysis, which analyzes the data of non-delinquent juveniles and delinquent juveniles. 2) Qualitative analysis which looks into in-depth interviews. The interviews with key informants include almoners, psychologists, academic and professional trainers, school teachers, judges, the Chair of the Standing Committee on Social Development, Children, Youth, Women, the Elderly, the Disabled and the Underprivileged Affairs, National Legislative Assembly of Thailand, and the President of the Royal Society.

SPSS program was employed for quantitative analysis with description and inferential statistics techniques including Percentage, Mean, Standard Deviation Correlation, and Logistic Regression analysis. The findings are as follows:

The quantitative and qualitative data analysis revealed that family pressure influenced juvenile delinquency most were this followed by pressure from the

community and social environment and pressure from the school. Self-control factors were positively correlated with self-control. Socialization is a social barrier for children and young people and can prevent juvenile delinquency. And the results of this research found that. Self-control factors in the impulsive component have greatest influence on juvenile delinquency. Because low self-regulation is positively correlated with wrongdoing by the thought process of juvenile delinquent and juveniles, in this respect come from broken families or families with insufficient care, including wrong parenting, such as giving property, substitution, proximity. For example children being spoiled by parent, this lead to a gang of youth who are ready to commit a number of criminal of offences such as unlawful motorcycle racing and drug abuse. Even worse the role of social media has exacerbated wrong behavior among juveniles. Therefore, the government and all relevant agencies should seriously address this issue.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้และความกรุณาจากรองศาสตราจารย์ พ.ต.อ.ดร. ประพนธ์ สหพัฒนา ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.ต.ท. ดร.เกษมศานต์ โชติชาครพันธุ์ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่คอยให้ความรู้ คำปรึกษาและข้อชี้แนะในการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในงานวิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุรีย์ กาญจนวงศ์ ประธานกรรมการสอบ ป้องกันวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ พ.ต.อ.ดร.ประพนธ์ สหพัฒนา และผู้ช่วย ศาสตราจารย์ พ.ต.ท.ดร.เกษมศานต์ โชติชาครพันธุ์ เป็นอย่างยิ่งที่ได้กรุณาใช้เวลาเป็น กรรมการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์และให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์เพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.นิสสารก์ เวชยานนท์ ที่ได้ให้ความรู้และ อบรมสั่งสอนและให้มีโอกาสเป็นผู้ช่วยนักวิจัยและประสบการณ์ในการทำงานเป็นผู้ช่วย ดำเนินงานประจำตัวสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ขอกราบขอบพระคุณคุณคณาจารย์คณะรัฐประศาสนศาสตร์ทุกท่านที่ได้ถ่ายทอดความรู้ และคุณธรรมให้กับผู้วิจัย และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่คณะรัฐประศาสนศาสตร์ทุกท่านที่อำนวยความสะดวกและความช่วยเหลือต่าง ๆ และขอขอบคุณคุณคุณกานต์ปัทมพัทธ์ อรรถเจตน์ ซึ่งเป็นรุ่นพี่ของผู้วิจัยที่ช่วยเหลือและให้คำแนะนำต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์อีกทั้งยังคอยให้กำลังใจเสมอมา

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่สำนักบรรณสารการพัฒนาและเจ้าหน้าที่ทุกท่านของสถาบัน บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่ได้คอยช่วยเหลือและอำนวยความสะดวก

ขอกราบขอบพระคุณบิดามารดาและพี่ชายของผู้วิจัยที่ได้ให้การอบรมสั่งสอนเลี้ยงดูและความช่วยเหลือต่าง ๆ กับผู้วิจัยด้วยความรักและความเมตตาตลอดเวลา ผู้วิจัยจะขอรำลึกใน พระคุณนี้ตลอดไป

จิรธิพล ภูวไชยจิรภัทร

กันยายน 2560

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(3)
ABSTRACT	(5)
กิตติกรรมประกาศ	(7)
สารบัญ	(8)
สารบัญตาราง	(10)
สารบัญภาพ	(12)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของเรื่อง	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
1.3 คำถามในการวิจัย	5
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
1.5 ขอบเขตการวิจัย	5
1.6 นิยามเชิงปฏิบัติการ	7
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม	10
2.1 แนวคิดและทฤษฎีความกดดันทั่วไป (General Strain Theory) ของ Agnew (1985) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีความกดดันทั่วไปของ Agnew (1985) (Agnew's General Strain Theory)	11
2.2 แนวคิดและทฤษฎีการควบคุมตนเอง (Self-control Theory) ของ Gottfredson and Hirschi (1990) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการควบคุมตนเอง (Self-control Theory)	17
2.3 แนวคิดและทฤษฎีผสมผสาน (Integrated Theory) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีผสมผสาน (Integrated Theory)	26
2.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย	34
2.5 สมมติฐานในการวิจัย	35

บทที่ 3	ระเบียบวิธีวิจัย	36
3.1	วิธีการศึกษา	36
3.2	ประชากรเป้าหมายและการสุ่มตัวอย่าง	37
3.3	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	46
3.4	การทดสอบเครื่องมือ	52
3.5	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	55
3.6	การประมวลผลข้อมูล	56
3.7	การวิเคราะห์ข้อมูล	56
บทที่ 4	ผลการวิจัย	58
4.1	ผลการวิจัยเชิงปริมาณ	58
4.2	ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ	93
บทที่ 5	สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	143
5.1	สรุปผลการวิจัย	144
5.2	ทดสอบสมมติฐาน	155
5.3	อภิปรายผลการวิจัย	155
5.4	ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา	159
5.5	ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต	163
บรรณานุกรม		165
ภาคผนวก		175
ภาคผนวก ก	แบบสอบถามปัจจัยกีดตันและปัจจัยการควบคุมตนเองกับการ กระทำความผิดของเด็กและเยาวชนสำหรับเก็บข้อมูลจากเด็กและ เยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน	176
ภาคผนวก ข	แบบสอบถามปัจจัยกีดตันและปัจจัยการควบคุมตนเองกับการ กระทำความผิดของเด็กและเยาวชนสำหรับเก็บข้อมูลจากเด็ก และเยาวชนที่กำลังศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา	182
ภาคผนวก ค	แบบสัมภาษณ์เชิงลึกปัจจัยกีดตันและปัจจัยการควบคุมตนเอง กับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนสำหรับเด็กและเยาวชน	188
ภาคผนวก ง	แบบสัมภาษณ์เชิงลึกปัจจัยกีดตันและปัจจัยการควบคุมตนเอง กับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนสำหรับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ	191
ภาคผนวก จ	Certificate of MUSSIRB Approval	194
ประวัติผู้เขียน		196

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 จำนวนคดีที่เด็กและเยาวชนถูกจับกุมส่งสถานพินิจฯ ทั่วประเทศ จำแนกฐานความผิด ตั้งแต่ปี พ.ศ.2552–2556	1
3.1 แสดงการจำแนกกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและ เยาวชนในกรุงเทพและจังหวัดภาคกลาง เพื่อใช้เป็นฐานในการคำนวณ	43
3.2 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน	44
3.3 แสดงกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา	44
3.4 การให้คะแนนประสบการณ์ที่เคยได้รับหรือสิ่งที่เคยเกิดขึ้นกับเด็กและ เยาวชน	51
3.5 การให้คะแนนความเห็นที่ตรงกับนิสัยของเด็กและเยาวชน	52
3.6 แสดงค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามในตัวแปรของ ปัจจัยกีดตัน	53
3.7 แสดงค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามในตัวแปรของ ปัจจัยการควบคุมตนเอง	54
4.1 ข้อมูลทั่วไปของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน	59
4.2 ข้อมูลทั่วไปของเด็กและเยาวชนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา	66
4.3 ปัจจัยกีดตันของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดและอยู่ในความดูแลของ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับระดับประสบการณ์ที่เคยได้รับ ในองค์กรประกอบความกีดตันจากครอบครัว	73
4.4 ปัจจัยกีดตันของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดและอยู่ในความดูแลของ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับระดับประสบการณ์ที่เคยได้รับ ในองค์กรประกอบความกีดตันจากโรงเรียน	74
4.5 ปัจจัยกีดตันของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดและอยู่ในความดูแลของ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับระดับประสบการณ์ที่เคยได้รับ ในองค์กรประกอบความกีดตันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม	75
4.6 ปัจจัยกีดตันของเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้กระทำผิดและกำลังศึกษาอยู่ใน โรงเรียนมัธยมเกี่ยวกับระดับประสบการณ์ที่เคยได้รับในองค์กรประกอบ ความกีดตันจากครอบครัว	76

4.7	ปัจจัยกีดกันของเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้กระทำผิดและกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมเกี่ยวกับระดับประสบการณ์ที่เคยได้รับในองค์ประกอบความกดดันจากโรงเรียน	77
4.8	ปัจจัยกีดกันของเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้กระทำผิดและกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมเกี่ยวกับระดับประสบการณ์ที่เคยได้รับในองค์ประกอบความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม	78
4.9	ปัจจัยการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดและอยู่ในความดูแลของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของนิสัยของตนเอง	80
4.10	ปัจจัยการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้กระทำผิดและกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของนิสัยของตนเอง	83
4.11	เปรียบเทียบความแตกต่างของการวิเคราะห์ Multiple Linear Regression กับ Multiple Logistic Regression	87
4.12	การทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม	87
4.13	ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรความกดดันจากครอบครัว ความกดดันจากโรงเรียน และความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ส่งผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน	88
4.14	แสดงค่า Hosmer and Lemeshow Test	88
4.15	แสดงค่า Variables in the Equation	89
4.16	ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรปัจจัยความกดดันจากครอบครัว ความกดดันจากโรงเรียน ความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม และการควบคุมตนเองที่ส่งผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน	91
4.17	แสดงค่า Hosmer and Lemeshow Test	91
4.18	แสดงค่า Variables in the Equation	91
5.1	เปรียบเทียบระดับความกดดันของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนกับเด็กและเยาวชนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยม โดยพิจารณาจากผลในภาพรวม	148
5.2	เปรียบเทียบระดับการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนกับเด็กและเยาวชนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยม โดยพิจารณาจากผลในภาพรวม	151
5.3	เปรียบเทียบระดับความกดดันและระดับการควบคุมตนเองระหว่างเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกับเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้กระทำผิด	158

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างการขัดเกลาทางสังคมจากครอบครัว การควบคุมตนเอง และการกระทำความผิด	19
3.1 ขั้นตอนการวิจัยในส่วนของการลงพื้นที่แจกแบบสอบถาม	41
3.2 ขั้นตอนการทำการวิจัยในส่วนของการสัมภาษณ์เชิงลึกกับเด็กและเยาวชน	42

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของเรื่อง

ปัจจุบันปัญหาการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนได้ทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะปัญหาที่เกี่ยวกับความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ โดยพิจารณาจากข้อมูลจำนวนคดีที่เด็กและเยาวชนถูกจับกุมส่งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ ดังตารางที่ 1.1 ประกอบ

ตารางที่ 1.1 จำนวนคดีที่เด็กและเยาวชนถูกจับกุมส่งสถานพินิจฯ ทั่วประเทศ จำแนกฐานความผิด ตั้งแต่ปี พ.ศ.2552-2556

ฐานความผิด	ปี พ.ศ.				
	2552	2553	2554	2555	2556
1. ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	10,073	9,742	7,078	6,800	7,260
2. ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	6,388	5,474	4,051	4,086	4,263
3. ความผิดเกี่ยวกับเพศ	2,538	1,812	1,482	1,576	1,636
4. ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุข เสรีภาพ ชื่อเสียง และการปกครอง	2,407	2,300	1,615	1,034	1,241
5. ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ	12,352	14,695	13,845	14,773	15,530
6. ความผิดเกี่ยวกับอาวุธและวัตถุระเบิด	3,413	2,889	2,282	2,274	2,613
7. ความผิดอื่น ๆ	9,200	7,145	4,696	3,733	4,220
รวม	46,371	44,057	35,049	34,276	36,763

แหล่งที่มา: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556.

ในปี พ.ศ.2551 จำนวนคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจและคุ้มครองเด็กทั่วประเทศทุกฐานความผิด มีจำนวน 46,981 คดี : ข้อมูลจาก รายงานสถิติคดี ประจำปี พ.ศ.2551 (ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ, 2551)

จากตารางข้อมูลจำนวนคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจและคุ้มครองเด็กทั่วประเทศในภาพรวมระหว่างปี พ.ศ.2552-2555 มีจำนวนคดีต่าง ๆ ในอัตราที่ลดลง คือ พ.ศ.2552 ลดลงมาร้อยละ 1.3 ปี พ.ศ.2553 ลดลงมาร้อยละ 5.0 ปี พ.ศ.2554 ลดลงมาร้อยละ 20.5 และในปี พ.ศ.2555 ลดลงมาร้อยละ 2.2 แต่อัตราที่ลดลงนั้นไม่ได้หมายความว่า สภาพปัญหานั้นได้ลดลง เพียงแต่ในช่วงเวลาดังกล่าวประเทศไทยกำลังประสบกับปัญหาวิกฤตทางการเมือง ซึ่งทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องต้องไปปฏิบัติหน้าที่อื่นที่รัฐบาลและฝ่ายบริหารมอบหมาย (สำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี, 2552)

จากข้อมูลจะเห็นได้ว่ามีเด็กและเยาวชนจำนวนมากที่อยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เฉพาะในปี พ.ศ.2552 มีคดีของเด็กและเยาวชนมากกว่า 46,000 คดี และจากข้อมูลยังบ่งชี้อีกว่าคดีที่กระทำผิดส่วนมากนั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินและความผิดอื่น ๆ ตามลำดับ ซึ่งแม้จะดูเหมือนว่าเมื่อพิจารณาในภาพรวม ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 ถึงปี พ.ศ.2555 คดีของเด็กและเยาวชนจะมีอัตราลดลงเรื่อย ๆ และอยู่ในจำนวนที่ต่ำกว่า 40,000 คดีก็ตาม แต่คดีสำคัญ ๆ อาทิ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ปรากฏว่าไม่ได้ลดน้อยลงไปด้วยแต่กลับมีอัตราที่เพิ่มสูงขึ้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาและหามาตรการอย่างรัดกุมเพื่อแก้ไขสภาพปัญหาของเด็กและเยาวชน ซึ่งที่ผ่านมาอาจปฏิบัติอย่างไม่ถูกวิธีจนนำไปสู่การกระทำผิดและประการสำคัญอาจมาจากการที่เด็กและเยาวชนได้รับสภาพความกดดันจากปัจจัยของครอบครัว ปัจจัยกดดันจากโรงเรียน และปัจจัยกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคมซึ่งอาจพิจารณาได้จากสภาพที่เกิดขึ้นจริงในสังคม ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือ สพฐ. และสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว พ.ศ.2552 เปิดเผยผลการสำรวจเยาวชนไทยในสังคม “วัดถุนิยม” พบว่า เยาวชนอายุต่ำกว่า 25 ปี พยายามฆ่าตัวตายเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 29.73 เป็นร้อยละ 33.98 ต่อประชากรแสนคน จำนวนเด็กไม่ได้อยู่กับพ่อแม่เพิ่มขึ้น โดยเด็กประถมจากร้อยละ 23.58 เพิ่มเป็นร้อยละ 25.36 ส่วนเด็กมัธยมศึกษาและอุดมศึกษาจากร้อยละ 30.13 เพิ่มเป็นร้อยละ 31.09 ในขณะที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้น โดยเด็กประถมและมัธยมศึกษายอมรับว่ามีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 16 เพิ่มเป็นร้อยละ 19 และมีวัยรุ่นอายุต่ำกว่า 19 ปีทำคลอดเพิ่มขึ้นจาก 52,000 คนเพิ่มเป็น 71,000 คน เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศสูงขึ้นโดยเด็กที่อายุต่ำกว่า 18 ปี ถูกล่วงละเมิดทางเพศจากร้อยละ 6.42 เพิ่มเป็นร้อยละ 31.32 ต่อประชากรแสนคน นอกจากนี้ยังพบปัญหาที่เกิดจากสภาพของสังคมที่เปลี่ยนเป็นสังคมวัดถุนิยมจนนำไปสู่สภาพปัญหา คือ ความสุขของครอบครัวไทย พบว่า ร้อยละ 64.25 ครอบครัวไทยต้องเผชิญปัญหาความแตกแยก ครอบครัวขาดความอบอุ่นและมีอัตราการจดทะเบียนหย่าสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

และยังพบว่าอัตราการตายของวัยรุ่นส่วนใหญ่มาจากปัจจัย 3 ประการ คือ 1) อุบัติเหตุ ประมาณ 4,000 คนต่อปี 2) โรคเอดส์ ประมาณ 80,000 คนต่อปี และ 3) การฆ่าตัวตาย ประมาณ 600 คนต่อปี (สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2553)

นอกจากนี้สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นมีนักวิชาการที่กล่าวว่า ความเหลื่อมล้ำภายในสังคม ระหว่างคนรวยและคนจน เกิดการเอาเปรียบแรงงานและผู้บริโภค รัฐบาลแสวงหาแต่ผลประโยชน์ทางการเมืองและเศรษฐกิจของตนโดยไม่สนใจการพัฒนาแรงงานและการกระจายรายได้ที่เป็นธรรม (วิทยากร เชียงกูล, 2557: 16-17) สอดคล้องกับแนวคิดของ กฤษ เพิ่มทัน จิตต์ (2553: 14) อธิบายว่า ระบอบทุนนิยมก่อให้เกิดสภาพปัญหาสามประการ คือ 1) เป็นกับดักแห่งการทำลายซึ่งนำไปสู่ความโกลาหลและความไร้เสถียรภาพที่ฝังลึก 2) เป็นระบบที่สร้างจากคนกลุ่มน้อยเพื่อคนกลุ่มน้อย เกิดความลำเอียงในการกระจายผลประโยชน์ และ 3) เทคโนโลยีต่าง ๆ ถูกนำไปส่งเสริมให้แก่คนส่วนน้อยภายในสังคมมากกว่าที่จะเป็นประโยชน์โดยรวมเพื่อมนุษยชาติ และเกิดภาวะด้อยพัฒนา (ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร, 2542) รวมถึงการเอื้อผลประโยชน์ให้กลุ่มคนรวยมากกว่ากลุ่มคนจน ทำให้ภาวะสุขภาพจิตของประชาชนแย่ลง อาทิ พ่อแม่เหนียวกับการเลี้ยงลูกและทำให้พ่อแม่ไม่ยอมมีลูก ส่งผลให้ครอบครัวมีขนาดเล็กลง โดยขณะนี้ประเทศไทยมีผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปมีจำนวนถึง 7.4 ล้านคนและคาดว่าในปี พ.ศ.2568 จะทำให้ประเทศไทยมีผู้สูงอายุถึง 14.4 ล้านคน (สุริยเดว ทรีปาตี, 2553) และทำให้คนมีความเห็นแก่ตัวและมีจุดมุ่งหมายเชิงวัตถุและกระทำทุกวิถีทางเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ตนเองต้องการโดยไม่สนใจวิธีการว่าเป็นการกระทำที่ถูกหรือผิด (Messner and Rosenfeld, 2013)

บริบทของสังคมไทยภายใต้กระแสวัตถุนิยมและทำให้เกิดสภาพปัญหาที่เป็นต้นเหตุทำให้เด็กและเยาวชนไม่สามารถมีพัฒนาการที่ดีในหลาย ๆ ด้านโดยเฉพาะการขัดเกลาจากสถาบันครอบครัวที่ขาดประสิทธิภาพและนำไปสู่สภาพปัญหาที่ตามมาอีกหลายประการ อาทิ ปัญหายาเสพติด ปัญหาการค้าประเวณี ปัญหาการล่องละเมิดทางเพศ ปัญหาการว่างงาน ปัญหาการเป็นแรงงานไร้ทักษะ รวมไปถึงการก่ออาชญากรรมในรูปแบบต่าง ๆ ยกตัวอย่างกรณีที่เยาวชนคนหนึ่งที่มีอายุ 18 ปี และก่อเหตุฆ่าทั้งครอบครัวที่จังหวัดปทุมธานี ซึ่งผลการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นเหตุมาจากการที่ครอบครัวปลูกฝังในเรื่องวัตถุนิยม โดยวิเคราะห์ว่ากรณีดังกล่าวเกิดจากความบกพร่องของระบบครอบครัวและระบบการศึกษา โดยเฉพาะครอบครัวชนชั้นกลางจะมีค่านิยมในการเลี้ยงลูกผ่านการกวาดวิชาเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัยเชื่อมโยงกับการยึดวัตถุนิยม (สมพงษ์ จิตระดับ, 2557) สภาพความกดดันจากความฟุ้งเฟ้อของบรรดานักศึกษาที่ใช้ของราคาแพงที่ทำให้เกิดความรู้สึกสลดใจเพราะความผิดหวัง สอดคล้องกับรายงานการวิจัยปัญหาเด็กและเยาวชนที่มาจากครอบครัวชนชั้นกลางที่มีความเกี่ยวข้องอย่างมากกับกระแสของวัตถุนิยมจนนำไปสู่การตัดสินใจที่ผิดพลาดซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากสถาบันครอบครัวและระบบการศึกษา จนนำไปสู่การเกิดภาวะที่มีความกดดัน

โดยเฉพาะในวัยรุ่นที่จะต้องปรับตัวอย่างมากเมื่ออยู่ในกลุ่มของเพื่อน ๆ ที่อาจมีการแสดงออกอย่างชัดเจนเกี่ยวกับวัตถุนิยม และหากวัยรุ่นคนใดไม่สามารถปรับตัวได้อาจทำให้เกิดภาวะซึมเศร้าหรือแม้กระทั่งการก่อเหตุที่รุนแรง และยังมีงานวิจัยที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับกระแสบริโภคนิยมในประเทศไทยอีกหลายงาน เช่น พฤติกรรมบริโภคนิยมในวัยรุ่นไทยและปัจจัยที่เป็นสาเหตุ (ภูเบศร์ สมุทรจักร และมนสิการ กาญจนะจิตรา, 2557)

นอกจากปัญหาในการแผ่อิทธิพลของกระแสสังคมวัตถุนิยมแล้ว สิ่งที่ไม่อาจละเลยได้เลย คือ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบและทำให้เด็กและเยาวชนเกิดภาวะความกดดันจนนำไปสู่การแสดงออกของพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย ซึ่งมีหลายงานวิจัยที่ได้้นำแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีความกดดันมาใช้ในการศึกษาถึงปัจจัยอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นสภาพแวดล้อมจากครอบครัว สภาพแวดล้อมจากโรงเรียน รวมถึงสภาพแวดล้อมจากสถาบันทางสังคมอื่น ๆ ที่ทำให้เกิดความกดดันจนนำไปสู่การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนโดยจะกล่าวต่อไปในบทของการทบทวนวรรณกรรมต่อไป

จากข้อมูลและเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความกดดันจนนำไปสู่สาเหตุของการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน ผู้วิจัยมุ่งเน้นและให้ความสนใจในบริบทของทฤษฎีกดดันที่ทำให้เด็กและเยาวชนตัดสินใจที่จะกระทำความผิด นอกจากนี้ผู้วิจัยยังนำตัวแปรจากทฤษฎีการควบคุมตัวเองที่มีผลต่อการยับยั้งชั่งใจของเด็กและเยาวชนที่จะไม่แสดงพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย โดยการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะศึกษาจากเด็กและเยาวชนที่ถูกนำตัวเข้าสู่กระบวนการทางศาลและถูกส่งตัวเข้าสู่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกับการศึกษาเปรียบเทียบกับเด็กและเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งบุคคลผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนซึ่งถือว่าเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญกับผู้วิจัย พร้อมทั้งทำการศึกษามาตรการและแนวทางในการป้องกัน รวมถึงแนวทางในการแก้ไขการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนเพื่อให้สอดคล้องกับช่วงเวลาหรือยุคสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาและที่สำคัญคือ การนำทฤษฎีมาบูรณาการและทำการทดสอบในบริบทของประเทศไทย

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยกดดันและปัจจัยการควบคุมตนเองที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน

1.2.2 เพื่อให้ได้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน

1.3 คำถามในการวิจัย

1.3.1 ปัจจัยอะไรบ้างทำให้เกิดความกดดันและส่งผลกระทบต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

1.3.2 ปัจจัยกดดันด้านใดมีอิทธิพลอย่างมากต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

1.3.3 ปัจจัยกดดันที่มีปฏิกริยาเป็นแรงผลักดันและปัจจัยการควบคุมตนเองที่มีปฏิกริยาเป็นแรงดึงที่อยู่ภายในตัวของเด็กและเยาวชน ปัจจัยใดที่มีระดับปฏิกริยาต่อการตัดสินใจกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 ทราบถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความกดดันที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

1.4.2 ทราบถึงปัจจัยกดดันที่มีระดับปฏิกริยาต่อการตัดสินใจกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

1.4.3 ทราบถึงปัจจัยการควบคุมตนเองที่มีระดับปฏิกริยาต่อการตัดสินใจกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

1.4.4 ผลการศึกษาสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการแก้ไขปัญหการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

1.4.5 นำเสนอแนวทางในการพัฒนาการศึกษาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

1.4.6 ผลการศึกษาสามารถใช้เป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการต่อยอดการศึกษาหรือสร้างผลงานทางวิชาการต่อไป

1.5 ขอบเขตการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์จึงต้องกำหนดขอบเขตของการศึกษา ดังนี้

1.5.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ต้องการและมีความน่าเชื่อถือ ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

1) กลุ่มแรก เด็กและเยาวชนที่อยู่ในกระบวนการพิจารณาคดีหรือที่ศาลตัดสินว่ากระทำผิดและมีคำสั่งให้ควบคุมตัวในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม ประกอบด้วย ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขา ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานี ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา และศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนพระนครศรีอยุธยา และเด็กและเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ ประกอบด้วยโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสาคร โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ

2) กลุ่มที่สอง คือ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญซึ่งเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน เพื่อให้ข้อมูลที่สำคัญเชิงคุณภาพกับผู้วิจัย ได้แก่ นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา นักวิชาการอบรมและฝึกวิชาชีพ อาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้พิพากษาประจำศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ประธานคณะกรรมการการของคณะกรรมการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรีผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส และนายกราชบัณฑิตยสภา

โดยจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างนั้น ผู้วิจัยจะได้มีการกำหนดขั้นตอนและระเบียบวิธีวิจัยอย่างละเอียดไว้ในบทที่สามต่อไป

1.5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สอดคล้องกับทฤษฎีทางด้านอาชญาวิทยา ผู้วิจัยจึงได้ทำการกำหนดเนื้อหาที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน โดยศึกษาแนวคิดและทฤษฎีความกดดันทั่วไปของ Agnew (1985) (Agnew's General Strain Theory) และทฤษฎีการควบคุมตนเอง (Self-control Theory) ของ Gottfredson and Hirschi (1990) รวมถึงแนวคิดและทฤษฎีผสมผสาน (Integrated Theory) บางส่วนซึ่งเนื้อหาของการทบทวนวรรณกรรมจะได้อธิบายในบทที่สองต่อไป

1.5.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา

เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความเหมาะสมในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้มีการกำหนดขอบเขตการทำวิจัยครั้งนี้โดยใช้เวลาทั้งหมด 12 เดือน โดยจะใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ หลังจากที่ได้รับอนุญาตให้สามารถเข้าเก็บข้อมูลจากอธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนและได้รับการอนุญาตให้สามารถเข้าเก็บข้อมูลจากผู้อำนวยการสถานศึกษาในแต่ละโรงเรียน คือ ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2558 ถึงเดือนตุลาคม พ.ศ.2559

1.5.4 ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรสำหรับการวิจัยครั้งนี้ โดยตัวแปรอิสระเป็นตัวแปรที่อยู่ในทฤษฎีความกดดันทั่วไปของ Robert Agnew (1985) ได้แก่ ความกดดันจากครอบครัว ความกดดันจากโรงเรียน ความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม และตัวแปรที่อยู่ในทฤษฎีการควบคุมตนเองของ Gottfredson and Hirschi (1990) ส่วนตัวแปรตาม คือ ตัวแปรการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน

1.6 นิยามเชิงปฏิบัติการ

1) ปัจจัยกดดัน (Strain Factor) หมายถึง ความกดดันที่เกิดจากการไม่ได้รับสิ่งที่คาดหวังหรือความกดดันที่ไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์หรือการได้รับสิ่งที่ไม่เป็นธรรม ความกดดันที่เกิดจากการถูกทอดถอนหรือสูญเสียสิ่งที่มีค่าของบุคคลซึ่งเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันและกลายเป็นประสบการณ์หรือความทรงจำที่ไม่ดี เช่น การถูกกลั่นแกล้งหรือลิดลิต การถูกไล่ออกจากกลุ่ม การถูกตัดความสัมพันธ์กับครอบครัว การสูญเสียคนรักหรือคนใกล้ชิดในครอบครัว การถูกไล่ออกจากงาน และความกดดันที่เกิดจากการประสบกับเหตุการณ์ที่มีความร้ายแรง เช่น การที่มีสภาพทางครอบครัวแตกแยก การเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีสภาพความรุนแรง ความล้มเหลวในการเรียน การถูกล่วงละเมิดทางเพศหรือการถูกทำร้ายร่างกาย และการที่มีบ้านพักอาศัยตั้งอยู่ในชุมชนหรือสภาพแวดล้อมที่ไร้ระเบียบ

2) ปัจจัยการควบคุมตนเอง (Self-control Factor) หมายถึง คุณสมบัติส่วนบุคคลที่สามารถระงับหรือควบคุมตนเองไม่ให้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือไปประกอบอาชญากรรม ซึ่งองค์ประกอบของการมี การควบคุมตนเองต่ำได้แก่ ความหุนหันพลันแล่น ความชอบชิ้นงานง่าย ๆ การชอบความเสี่ยง กิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นหลัก การยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง และความเจ้าอารมณ์

3) ระดับความกดดัน หมายถึง ระดับความกดดันสูงจะมีโอกาสในการกระทำความผิดสูง และระดับความความกดดันต่ำจะมีโอกาสในการกระทำความผิดต่ำ

4) ระดับการควบคุมตนเอง หมายถึง ระดับการควบคุมตนเองสูงโอกาสในการกระทำความผิดจะต่ำ และระดับการควบคุมตนเองต่ำมีโอกาสในการกระทำความผิดจะสูง

5) การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน หมายถึง การกระทำความผิดทางอาญาที่กฎหมายบัญญัติว่าเป็นความผิดกฎหมายอาญาและพระราชบัญญัติ ตลอดจนประกาศของคณะปฏิวัติที่ระบุว่าเป็นการกระทำความผิดไว้ ได้แก่ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุข เสรีภาพ ชื่อเสียงและการปกครอง ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ความผิดเกี่ยวกับอาวุธและวัตถุระเบิด และ

ความผิดอื่น ๆ ที่มีบทลงโทษตามคดีอาญา แต่ให้มีการพิจารณาคดีเป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความคดีของศาลเยาวชนและครอบครัว โดยมีความหมายดังนี้

(1) ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน หมายถึง การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับทรัพย์สิน เช่น การวิ่งราวทรัพย์สิน การปล้นทรัพย์สิน การฉกทรัพย์สิน การฉ้อทรัพย์สิน การลักทรัพย์สิน และการชิงทรัพย์สิน

(2) ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย หมายถึง การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย เช่น การชกต่อย ทุบตี และการทำร้ายร่างกายผู้อื่นโดยใช้อาวุธหรือไม่ก็ตามที่ทำให้บุคคลอื่นได้รับบาดเจ็บ

(3) ความผิดเกี่ยวกับเพศ หมายถึง การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับเพศ เช่น การข่มขืนทางเพศ การลวนลามทางเพศ

(4) ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุข เสรีภาพ ชื่อเสียงและการปกครอง หมายถึง การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับความสงบสุข เสรีภาพ ชื่อเสียง และการปกครอง เช่น ั้งยี่ ช้องโจร และกลุ่มแก๊งค์

(5) ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ หมายถึง การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับยาเสพติด เช่น การขายยาเสพติด การซื้อยาเสพติด การเสพยาเสพติด หรือการมียาเสพติดไว้ในครอบครอง

(6) ความผิดเกี่ยวกับอาวุธและวัตถุระเบิด หมายถึง การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับอาวุธและวัตถุระเบิด เช่น การผลิตจัดทำอาวุธหรือวัตถุระเบิด การซื้อหรือขายอาวุธและวัตถุระเบิด และการมีอาวุธและวัตถุระเบิดไว้ในครอบครอง

(7) ความผิดอื่นที่มีบทลงโทษตามคดีอาญา หมายถึง การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับความผิดอื่นที่กฎหมายบัญญัติว่ามีความผิดและมีบทลงโทษ เช่น แข่งรถหรือการขับขี่ยานพาหนะที่สร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่น การเล่นเกมพนัน

6) เด็ก หมายถึง บุคคลอายุยังไม่เกินสิบห้าปีบริบูรณ์

7) เยาวชน หมายถึง บุคคลอายุเกินสิบห้าปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์

8) ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน หมายถึง หน่วยงานในกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการด้านการควบคุม ดูแล บำบัด แก้ไขฟื้นฟู ป้องกัน พัฒนาพฤตินิสัย และสงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เข้ารับการฝึกอบรม

9) สถานศึกษา หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

10) การศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง การศึกษาก่อนระดับอุดมศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา ซึ่งระดับมัธยมศึกษาสามารถแบ่งออกเป็น 2 ช่วงตอน ได้แก่ มัธยมศึกษาตอนต้น โดยเทียบเท่าชั้น ม.3

และมัธยมศึกษาตอนปลาย แบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายประเภทสามัญ คือ ชั้น ม.4 ถึงชั้น ม.6 และประเภทอาชีวศึกษา คือ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือ ปวช. หลักสูตรประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง และหลักสูตรประกาศนียบัตรศิลปะชั้นกลาง

11) การศึกษานอกระบบ หมายถึง กิจกรรมการศึกษาที่มีกลุ่มเป้าหมายของผู้รับบริการและวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ที่ชัดเจน มีรูปแบบ หลักสูตร วิธีการจัดการเรียนการสอน และระยะเวลาเรียนหรือการฝึกอบรมที่มีความยืดหยุ่นและมีความหลากหลายตามสภาพความต้องการและศักยภาพในการเรียนรู้ของกลุ่มเป้าหมายนั้น โดยมีวิธีการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ที่มีมาตรฐานให้สามารถได้รับคุณวุฒิทางการศึกษาและเพื่อจัดระดับผลการเรียนรู้ได้

12) สังคมวัตถุนิยม หมายถึง สังคมที่ให้คุณค่ากับสิ่งที่เป็นรูปธรรมมากกว่าสิ่งที่เป็นนามธรรม และคนในสังคมเน้นในเรื่องของการสะสมความมั่งคั่งและความร่ำรวยของการมีทรัพย์สินเงินทอง รวมถึงบ้านและที่ดินหรือสิ่งที่ยึดถือถึงความเป็นผู้มีความร่ำรวย

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

ในช่วงกว่าทศวรรษที่ผ่านมา ได้มีนักวิชาการด้านอาชญาวิทยาและผู้สนใจศึกษาทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีทางอาชญาวิทยาไว้อย่างมากมายและพัฒนาการของการศึกษามีความเกี่ยวพันกับองค์ประกอบต่าง ๆ ของทฤษฎี เพื่อที่จะสามารถนำผลที่ได้มาใช้ในการอธิบายการกระทำผิดหรือพฤติกรรมเบี่ยงเบน ซึ่งปัจจุบันทฤษฎีทางอาชญาวิทยายังคงเป็นหัวข้อที่มีผู้ให้ความสนใจและทำการศึกษา พร้อมทั้งมีการทดสอบทฤษฎีทางอาชญาวิทยากันอย่างต่อเนื่องตลอดมา แต่เนื่องจากองค์ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีต่าง ๆ มีต้นกำเนิดมาจากการวิจัยของต่างประเทศและเมื่อนำทฤษฎีมาทำการวิจัยและทดสอบในบริบทของประเทศไทย ซึ่งมีวิถีชีวิตแบบตะวันออกมีค่านิยมวัฒนธรรมและพื้นฐานการดำรงชีวิตทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองที่มีความแตกต่างกับต่างประเทศ อีกทั้งพลวัตของสังคมในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาที่เรียกว่า กระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในประเด็นที่เกี่ยวกับปัจจัยความกดดันรวมถึงปัจจัยอื่นที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับทฤษฎีความกดดันนำมาใช้ในการศึกษาถึงการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนในประเทศไทย

เพื่อให้การศึกษามีความน่าเชื่อถือและน่าเชื่อถือได้จึงได้มีการกำหนดเนื้อหา ดังต่อไปนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีความกดดันทั่วไป (General Strain Theory) ของ Agnew (1985) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีความกดดันทั่วไปของ Agnew (1985) (Agnew's General Strain Theory)

2.2 แนวคิดและทฤษฎีการควบคุมตนเอง (Self-control Theory) ของ Gottfredson and Hirschi (1990) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการควบคุมตนเอง (Self-control Theory)

2.3 แนวคิดและทฤษฎีผสมผสาน (Integrated Theory) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีผสมผสาน (Integrated Theory)

2.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.5 สมมติฐานในการวิจัย

2.1 แนวคิดและทฤษฎีความกดดันทั่วไป (General Strain Theory) ของ Agnew (1985) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีความกดดันทั่วไปของ Agnew (1985) (Agnew's General Strain Theory)

ทฤษฎีความกดดันเป็นทฤษฎีที่มีหลักการในการอธิบายอาชญากรรมว่ามีสาเหตุมาจากสภาพแวดล้อมทางสังคมโดยเฉพาะจุดมุ่งหมายของสังคมที่เน้นไปในการให้คุณค่าทางด้านวัตถุ (Materialistic) และส่งผลให้เกิดการสร้าง ความกดดันให้กับบุคคลในสังคมจนกระทั่งทำให้บุคคลต้องมีการปรับตัวเพื่อความอยู่รอด ซึ่งพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรืออาชญากรรมนั้นถือว่าเป็นรูปแบบของการปรับตัวประเภทหนึ่ง โดยทฤษฎีนี้มีนักอาชญาวิทยาที่มีชื่อเสียงหลายท่านได้แสดงทัศนะไว้ เช่น Merton (1934) ซึ่งเป็นนักอาชญาวิทยาที่พัฒนาทฤษฎีนี้ขึ้นมาเป็นคนแรก โดยทฤษฎีมีการระบุถึงปัจจัยหรือตัวแปรที่เป็นสาเหตุของอาชญากรรมอย่างชัดเจนว่า สาเหตุของพฤติกรรมเบี่ยงเบนของบุคคลนั้นเกิดจากความขัดแย้งระหว่างค่านิยมของสังคมกับวิธีการเพื่อที่จะให้บรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งความขัดแย้งดังกล่าวนี้มีต้นกำเนิดมาจากโครงสร้างทางสังคม (Social Structure) ไม่ว่าจะเป็นกฎระเบียบในสังคมหรือแบบแผนของพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กัน (Murdock, 1949) และโครงสร้างทางสังคมไม่ได้หมายถึงความสัมพันธ์เท่านั้น แต่ Durkheim (1933) ได้มีการให้ความหมายของสภาวะที่บรรทัดฐานของสังคมอยู่ในสภาพที่ไร้ความหมายต่อประชาชนและเป็นเหตุให้กลไกการควบคุมทางสังคมไม่สามารถใช้ได้ โดยเรียกสภาวะนี้ว่า "Anomie" (Durkheim, 1938) นอกจากนี้แล้วในการศึกษาโครงสร้างทางสังคมให้ความเห็นว่าเป็นทฤษฎีทางสังคมที่ทำการศึกษาสภาพทางสังคมที่เป็นจริง และความกดดันมีต้นเหตุมาจากโครงสร้างทางสังคม Merton (1934) จึงใช้ชื่อทฤษฎีว่า ทฤษฎีความกดดันทางสังคม (Strain Theory) และทฤษฎีนี้ได้ถูกนำมาศึกษาและพัฒนาอีกครั้งเพื่อให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้นโดย Agnew (1985)

Agnew (1985) ได้นำทฤษฎีความกดดันทางสังคมของ Merton (1934) ไปทำการพัฒนาและปรับปรุงโดยได้เน้นความกดดันที่เกิดขึ้นกับตัวบุคคลเป็นหลักในการศึกษา โดยใช้ชื่อว่า ทฤษฎีกดดันทั่วไป (General Strain Theory: GST) ซึ่ง Agnew (1985) เชื่อว่าความกดดันที่เกิดขึ้นมีสาเหตุอยู่ด้วยกันหลายประการที่มาจากวิถีทางในการดำเนินชีวิตประจำวันและยังสามารถแยกออกได้เป็น 3 สาเหตุหลัก ๆ คือ

- 1) ความกดดันที่เกิดจากการไม่ได้รับสิ่งที่คาดหวัง (Failure to Achieve Positively Values Goals) โดยทฤษฎีที่นำเสนอใหม่นี้เชื่อว่า การไม่สามารถบรรลุในสิ่งที่ต้องการนั้นทำให้เกิดความกดดันต่อบุคคลหลายแนวทาง ได้แก่ ความกดดันที่เกิดจากการไม่สามารถบรรลุในสิ่งที่ต้องการเหมือนทฤษฎีกดดันแบบเดิม นอกจากนี้ทฤษฎีใหม่นี้ยังเชื่อว่าความกดดันจะเกิดจากการคาดการณ์ว่าจะไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์รวมถึงการที่บุคคลเห็นว่าสิ่งที่ตนได้รับหรือถูกกระทำนั้นไม่เป็นธรรม

2) ความกดดันที่เกิดจากการถูกถอดถอนหรือสูญเสียสิ่งที่มีค่าของบุคคล (Removal of Positively Valued Stimuli) ซึ่งเป็นความกดดันที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันและกลายเป็นประสบการณ์หรือความทรงจำที่ไม่ดีของบุคคลนั้น เช่น การถูกไล่ออกจากทีมหรือกลุ่ม การถูกตัดความสัมพันธ์กับครอบครัว การสูญเสียเกี่ยวกับหน้าที่การงาน การสูญเสียคนรักหรือคนใกล้ชิดในครอบครัว

3) ความกดดันที่เกิดจากการประสบกับเหตุการณ์ที่มีความร้ายแรง (Confrontation with Negative Stimuli) ซึ่งเป็นความกดดันที่เกิดจากการที่บุคคลนั้นถูกกระทำจากบุคคลอื่น เช่น การถูกล่วงละเมิดทางเพศหรือการถูกทำร้ายร่างกาย การที่สถานภาพทางครอบครัวแตกแยก การเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีสภาพของความรุนแรง การถูกกดขี่ข่มเหงในสถานที่ทำงาน หรือแม้แต่การที่บ้านพักอาศัยตั้งอยู่ในสภาพแวดล้อมหรืออยู่ในชุมชนที่ไร้ระเบียบ

ทฤษฎีความกดดันทั่วไปนี้เชื่อว่า ความกดดันเป็นต้นเหตุสำคัญของอาชญากรรมเหมือนทฤษฎีความกดดันแนวทางเดิม แต่ได้มีการเพิ่มเติมประเด็นต้นกำเนิดของความกดดันว่าสามารถเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของทุก ๆ วันและอาจมีต้นเหตุที่มาจากหลายแนวทางโดยไม่จำกัดเฉพาะความผิดหวังในมิติทางด้านเศรษฐศาสตร์หรือปัจจัยทางด้านของรายได้เท่านั้น สำหรับความกดดันที่มีอิทธิพลมากจนเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนนั้นจะมีลักษณะเป็นความกดดันที่บุคคลมีความเชื่อว่าตนเองได้รับความไม่เป็นธรรมที่มีขนาดหรือปริมาณที่มากและจะเกิดขึ้นในขณะที่บุคคลมีความสามารถในการควบคุมตนเองได้น้อย (พรชัย ชันดี, 2553) นอกจากนี้ Agnew (1985) ได้ระบุตัวอย่างของความกดดันประเภทนี้ ได้แก่ การถูกปฏิเสธจากผู้ปกครอง การได้รับประสบการณ์ด้านความล้มเหลวในการศึกษา การถูกเพื่อนทำร้ายร่างกายหรือถูกเอาเปรียบ หรือการตกเป็นเหยื่อในอาชญากรรม

พฤติกรรมเบี่ยงเบนจึงเป็นมาตรการหรือพฤติกรรมที่เหยื่อนั้นใช้โต้ตอบต่อความกดดันที่เกิดขึ้นกับตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการต่อสู้หรือเพื่อทำลายสิ่งที่ก่อให้เกิดความกดดันหรือเพื่อใช้หลีกเลี่ยงออกไปจากแรงกดดันนั้น ทั้งนี้ทฤษฎีความกดดันของ Agnew (1985) ได้อธิบายความกดดันในมิติของปัจเจกชนว่า ความสัมพันธ์ทางสังคมเชิงลบทำให้เกิดอารมณ์และความรู้สึกที่เลวร้าย ซึ่งนำไปสู่การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือนำไปสู่การก่ออาชญากรรม (Vold, Bernard and Snipes, 1998) โดยความสัมพันธ์ที่ทำให้บุคคลเกิดอารมณ์หรือความรู้สึกในเชิงลบมีอยู่ด้วยกันหลายประการ เช่น ความผิดหวัง แรงกดดันหรือแรงบีบคั้น ความหวาดกลัว ความโกรธ หรือความเกลียดชัง ซึ่งอารมณ์และความรู้สึกเหล่านี้ล้วนเป็นความกดดัน (Strain) หรือภาวะของสังคมที่ไร้บรรทัดฐานและทำให้เกิดความสับสนในตนเองหรือความสับสนในสังคม (Anomie) ตามความหมายของทฤษฎีกดดันดั้งเดิม (Merton, 1934) นอกจากนี้ความกดดันยังสามารถเกิดขึ้นได้กับบุคคลทุกเพศทุกวัย ทุกสถานภาพหรือทุกเชื้อชาติ เนื่องจากเป็นความกดดันที่

เกิดขึ้นในวิถีชีวิตประจำวันของทุกคน โดยพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรืออาชญากรรมที่เกิดขึ้นจะเป็นรูปแบบประเภทหนึ่งของการตอบโต้ต่อความกดดันนั้น

นอกจากนี้ Agnew (1985) ยังเชื่อว่า ทฤษฎีกดดันทั่วไปจะสามารถอธิบายการก่ออาชญากรรมได้เกือบทุกประเภท ซึ่งนับว่าเป็นทฤษฎีที่มีอำนาจในการอธิบายอาชญากรรมมากกว่าทฤษฎีกดดันดั้งเดิม ตั้งแต่อาชญากรรมที่ประทุษร้ายต่อทรัพย์สินไปจนถึงอาชญากรรมที่ประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย โดยมีหลักการที่สำคัญของทฤษฎี คือ เมื่อบุคคลได้ประสบกับความกดดันซึ่งเกิดจากสาเหตุหลายประการในชีวิตประจำวันตามวิถีชีวิตปกติของบุคคล ๆ จะต้องมีการปรับตัวเพื่อตอบโต้ต่อความรู้สึกกดดันนั้น โดย Agnew (1985) ระบุว่า บุคคลจะมีการปรับตัวและมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือพฤติกรรมเกี่ยวกับอาชญากรรมและที่สำคัญต้องมียอดองค์ประกอบอีกสองประการเข้ามาเกี่ยวข้อง คือ องค์ประกอบแรก เงื่อนไขที่ทำให้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน และองค์ประกอบที่สอง คือ เงื่อนไขที่เพิ่มโอกาสให้บุคคลมีพฤติกรรมอาชญากรรม หากขาดองค์ประกอบทั้งสองนี้แล้ว บุคคลที่ได้รับ ความกดดันจะไม่มีการพัฒนาพฤติกรรมไปสู่การกระทำผิดหรือการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนและการไปก่ออาชญากรรม

โดยรายละเอียดขององค์ประกอบแรก คือ เงื่อนไขที่ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน หมายความว่า สถานการณ์ที่บุคคลนั้นกำลังประสบอยู่โดยจะเอื้อหรือสนับสนุนไม่ให้บุคคลนั้นมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ได้แก่ ปัจจัยที่สามารถลดความเสี่ยงที่จะพัฒนาพฤติกรรมอาชญากรรม เช่น การที่บุคคลมีช่องทางหรือทางเลือกอื่นที่ดีกว่า การได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนทางสังคม ความเกรงกลัวต่อการถูกลงโทษ ความรู้สึกผูกพันกับครอบครัว และองค์ประกอบที่สอง คือ เงื่อนไขที่เพิ่มโอกาสให้มีการพัฒนาไปสู่การมีพฤติกรรมอาชญากรรม หมายความว่า สถานการณ์ที่บุคคลประสบอยู่จะเอื้ออำนวยหรือสนับสนุนให้บุคคลนั้นมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ได้แก่ การควบคุมตนเองต่ำ การเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรม ความเชื่อถือหรือการมีความเชื่อที่ผิด การกล่าวโทษหรือโยนความผิดที่เกิดขึ้นไปให้บุคคลอื่น สำหรับองค์ประกอบที่สองนี้ยังหมายรวมถึง การมีระดับของอารมณ์ที่รุนแรงหรือความโกรธ หากบุคคลที่ประสบหรือได้รับความกดดันและไม่สามารถควบคุมอารมณ์หรือความโกรธได้แล้ว บุคคลนั้นจะมีแนวโน้มที่จะพัฒนาพฤติกรรมเบี่ยงเบนขึ้นมาได้และนำไปสู่การกระทำผิดหรือก่ออาชญากรรม

โดยหลังจากที่ทฤษฎีนี้ได้รับการพัฒนาขึ้นมาแล้วได้มีงานศึกษาวิจัยจำนวนมากเกิดขึ้นเพื่อทดสอบทฤษฎีนี้ซึ่งงานวิจัยจำนวนมากพบว่า ความสัมพันธ์เชิงลบและความกดดันในชีวิตประจำวันมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเบี่ยงเบนหลายรูปแบบ (Vold et al., 1998) ตลอดระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมาในแวดวงอาชญาวิทยาได้มีงานวิจัยหลายงานที่นำทฤษฎีความกดดันทั่วไปของ Agnew (1985) ไปทำการทดสอบในบริบทต่าง ๆ หรือแม้แต่ตัวของ Agnew (1985) ยังพยายามนำทฤษฎีของตัวเองไปทำการศึกษาเพิ่มเติม เพื่อนำผลลัพธ์มาอธิบายสภาพของพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือการก่ออาชญากรรม เช่น Agnew (1985) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับประสบการณ์และการเป็นตัวแทน รวมถึงการคาดการณ์ความกดดันจากกรณีศึกษาการตกเป็น

เหี่ยวอาชญากรรมทางกายภาพและการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน (Agnew, 1985; 1992; 1994; 1995a; 1995b; 1997; 1999; 2001) Agnew and DeLisa (2012) รวมถึงยังมีผลงานวิจัยที่ใช้ทฤษฎีความกดดันที่อยู่ในสารบบซึ่งมีจำนวนมากกว่า 7,000 ชิ้นและอาจจะมีมากกว่านี้ที่ยังไม่ได้รวมอยู่ในสารบบ แต่ทุกงานวิจัยนั้นให้ความสนใจในบริบทที่แตกต่างกัน โดยอาศัยทฤษฎีความกดดันเป็นเครื่องมือแนวทางไปหาต้นเหตุของปัญหา เช่น งานวิจัยของ Vegh (2011) ซึ่งเป็นงานวิจัยเกี่ยวกับนักศึกษามหาวิทยาลัยที่ลักลอบค้ายาตามใบสั่งแพทย์ ผลการวิจัยพบว่า มีนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีพฤติกรรมกระทำความผิดกฎหมายโดยพฤติกรรมมีความสัมพันธ์กับภาวะความกดดัน ความเครียดสะสม ความโกรธ ความวิตกกังวล และภาวะซึมเศร้า จนนำไปสู่การใช้ยาเสพติดในหมู่นักศึกษา ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Cipil (2013) โดยทำการวิจัยผลกระทบของความกดดันในเด็กและเยาวชนในประเทศตุรกีซึ่งผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นและคนหนุ่มสาวจำนวนมากใช้ยาเสพติดหลังจากมีภาวะความกดดัน ไม่ว่าจะเป็นการใช้กัญชาและแอมเฟตามีนอย่างมีนัยยะสำคัญจากเหตุการณ์ในชีวิตที่เป็นเชิงลบหรือมีประสบการณ์หรือได้สัมผัสกับความรุนแรงทางกายภาพ โดยเมื่ออารมณ์และความรู้สึกไปอยู่ในระดับของความโกรธแล้วจะมีความสัมพันธ์ต่อการกระทำความผิดกฎหมาย

นอกจากนี้ยังมีการวิจัยที่พบว่า ความกดดันยังได้มีการเพิ่มเติมแหล่งที่มาของความกดดันที่เกิดจากสิ่งเร้าที่มีผลทางบวกและกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมทางลบอย่างมีนัยยะสำคัญต่อเยาวชนโดยเฉพาะทำให้เกิดอารมณ์เชิงลบโดยเฉพาะอย่างยิ่งความโกรธและภาวะซึมเศร้าซึ่งจะนำไปสู่การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนซึ่งมาจากหลายสาเหตุ เช่น การถูกปฏิเสธจากผู้ปกครอง ความล้มเหลวในค่านิยมหลักของสังคม การไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน ประสบการณ์ที่ไม่เหมาะสม เช่น การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมหรือการตกเป็นเหยื่อทางเพศ การถูกแบ่งแยกเชื้อชาติ ซึ่งจากการศึกษาเชิงประจักษ์ให้การสนับสนุนข้อเสนอที่สำคัญของทฤษฎีความกดดันทั่วไป (Moon, Hays and Blurton, 2009) และสอดคล้องกับงานวิจัยหลายชิ้นที่เกี่ยวกับค่านิยมในเรื่องวัตถุที่พบว่าเด็กสาวระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและหญิงเกาหลีใต้ที่มีอายุน้อยจะมีส่วนร่วมในการค้าประเวณีกับผู้ชายวัยกลางคนเพื่อประโยชน์อันเนื่องมาจากความสำคัญทางวัฒนธรรมการบริโภคต่อวัตถุนิยม โดยรูปแบบการค้าประเวณีนี้เรียกว่า “การนัดหมายเพื่อชดเชย” ซึ่งเป็นเรื่องธรรมดาของประเทศในแถบเอเชียตะวันออกที่พัฒนาแล้วทางเศรษฐกิจซึ่งมีการถกเถียงกันเกี่ยวกับสาเหตุของการค้าประเวณี โดยจากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงในเด็กหญิงจำนวน 25 คน พบว่า การพึ่งพาวัตถุนิยมเพียงอย่างเดียวโดยแรงจูงใจหรือแรงปรารถนานั้นได้รับอิทธิพลจากความกดดันและความผิดปกติของครอบครัว นอกจากนี้ยังระบุว่าความจำเป็นทางสังคมมีอิทธิพลมากกว่าบทลงโทษเกี่ยวกับการนัดหมายซึ่งได้รับคำตอบแทน (Song and Morash, 2016)

งานวิจัยของ Agnew and Brezina (1997) ได้ระบุว่าจากหลักฐานบางอย่างที่บ่งชี้ว่าความกดดันสามารถใช้ได้กับการกระทำความผิดทั้งเพศชายและเพศหญิง ซึ่งอาจมีนักทฤษฎี

บางคนแย้งว่าอาจจำเป็นที่ต้องมีการอธิบายถึงทฤษฎีความกดดันที่มีความแตกต่างออกไปเพื่ออธิบายการกระทำผิดในหมู่สตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะที่ความเปราะบางของผู้ชายมีแนวโน้มว่าจะเกิดขึ้นจากความกดดันแบบคลาสสิก (ความกดดันที่เน้นทางด้านเศรษฐกิจ) ส่วนการเปราะบางของผู้หญิงมักจะเกิดขึ้นจากความกดดันที่เกิดขึ้นในความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล นอกจากนี้ยังมีการทดสอบความสัมพันธ์ของความกดดันระหว่างบุคคลกับการกระทำผิดของชายและหญิง ซึ่งพบว่า ความกดดันระหว่างบุคคล เช่น ปัญหาในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดและเป็นความสัมพันธ์ที่สำคัญต่อการกระทำผิดบางประเภทในหมู่วัยรุ่นหญิง อย่างไรก็ตาม เมื่อทำการวิเคราะห์ยังแสดงให้เห็นว่า ความกดดันระหว่างบุคคลมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดทางเพศของผู้ชายด้วย ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ Moon, Morash and McCluskey (2012) ที่ใช้ทฤษฎีความกดดันทั่วไปทำการทดสอบเกี่ยวกับการถูกกลั่นแกล้งในโรงเรียนโดยนำทฤษฎีมาทดสอบเพื่อให้ได้ผลเชิงประจักษ์ในประเทศเกาหลีใต้และได้รับการยอมรับว่าการถูกข่มขู่จากโรงเรียนเป็นปัญหาทางสังคมที่มีผลกระทบในเชิงลบต่อความเป็นอยู่และความปลอดภัยของนักเรียน และยังมีผลที่ทับซ้อนกันระหว่างการถูกข่มขู่ ความก้าวร้าวและพฤติกรรมเหลวไหล การทดสอบนี้เป็นการทดสอบทฤษฎีอาชญาวิทยาในประเทศที่ไม่ใช่ประเทศตะวันตก โดยการใช้ข้อมูลระยะยาวของเยาวชนประเทศเกาหลีใต้จำนวน 2,817 คน ซึ่งจากทฤษฎีความกดดัน ได้ข้อมูลว่าจากการที่เยาวชนตกเป็นเหยื่อของเพื่อนหรือความขัดแย้งกับบิดามารดาทำให้มีแนวโน้มที่เข้าไปมีส่วนร่วมในการกลั่นแกล้ง อย่างไรก็ตามมีหลักฐานที่ระบุว่าปฏิสัมพันธ์ระหว่างความกดดันกับปัจจัยในการปรับสภาพไม่สอดคล้องกับทฤษฎีความกดดันทั่วไปโดยสิ่งที่พบ คือ ผู้ปกครองและความสัมพันธ์เชิงบวกกับครูไม่ได้มีผลต่อลักษณะความกดดันทั่วไปและความโกรธไม่ใช้ตัวแปรที่เป็นสื่อกลาง ซึ่งควรจะต้องมีการวิจัยต่อไปในอนาคต เนื่องจากไม่มีข้อมูลว่าทำไมเยาวชนถึงมีความขัดแย้งกับบิดามารดา แต่การควบคุมตนเองต่ำและความสัมพันธ์กับเพื่อนมีผลต่อการกระทำผิดของเยาวชน

นอกจากนี้ยังมีการศึกษาเรื่องการเหยียดผิวอย่างรุนแรงโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีความกดดันทั่วไปที่ส่งผลต่ออาชญากรรมด้านทรัพย์สินและการใช้ยาเสพติดของเด็กและเยาวชน พบว่า ภาวะซึมเศร้าที่มีผลกระทบมาจากการควบคุมทางสังคมต่ำและการคบเพื่อนที่กระทำผิดมีความสัมพันธ์กับการตกเป็นเหยื่อการกระทำผิด แสดงให้เห็นถึงการเหยียดผิวในสังคมอย่างรุนแรงมีผลกระทบโดยตรงอย่างมีนัยสำคัญและเป็นผลเชิงบวกต่อการใช้ความรุนแรงและความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินและการใช้ยาเสพติดของเด็กและเยาวชน นอกจากนี้ยังพบว่าความกดดันทางเศรษฐกิจและการเลี้ยงดูที่ไม่มีประสิทธิภาพของครอบครัวยังเป็นส่วนที่เพิ่มความกดดันให้กับเด็กและเยาวชน (Lin, Cochran and Mieczkowski, 2011) สอดคล้องกับการศึกษาเรื่องเพศและการใช้ยาเสพติดของเด็ก โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 10 ปี ถึง 17 ปี จำนวน 39,879 คนในเมืองเท็กซัสซึ่งมีประชากรมากกว่า 5 ล้านคน และใช้การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์เพื่อดูผลกระทบของสถานการณ์ผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและคดีเด็ก

และเยาวชน พบว่า เด็กหญิงและเด็กชายมีปฏิกิริยาต่อความกดดันที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังพบว่า การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนมีผลมาจากความกดดันเกี่ยวกับสถานการณ์และความกดดันจากครอบครัว โดยเฉพาะครอบครัวที่ทะเลาะหรือมีความขัดแย้งสะท้อนให้เห็นถึงความกดดันที่เกิดจากความสัมพันธ์ในครอบครัวเป็นตัวชี้วัดระดับของความกดดันที่เกิดขึ้น การรับรู้ความกดดันและการมีปฏิสัมพันธ์ของความโกรธในระดับสูงที่ส่งผลต่อการตัดสินใจใช้ยาเสพติดของเด็กและเยาวชน (Grothoff, Kempf-Leonard and Mullins, 2014)

นอกจากความกดดันที่เกิดขึ้นในเด็กและเยาวชนแล้ว ความกดดันยังสามารถเกิดขึ้นได้กับกลุ่มบุคคลที่มีอาชีพอื่นได้เหมือนกัน เช่น ความกดดันที่เกิดในกลุ่มของเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยจากงานวิจัยของ Moon and Jonson (2012) ที่ระบุว่า ตำรวจต้องเผชิญกับความท้าทาย โดยเฉพาะเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะในงานกับปัญหาที่คนทั่วไปไม่ได้เผชิญ รวมถึงการทำงานที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องและยังต้องพบกับการถูกวิพากษ์วิจารณ์จากสาธารณชน โดยการทำงานที่ต้องตอบสนองและมีความกระทบกระเทือนต่อสภาพการทำงานที่มีอันตรายและยังต้องรับมือกับความคาดหวังซึ่งมีผลทำให้เจ้าหน้าที่บางคนต้องมีการใช้แอลกอฮอล์เพื่อช่วยบรรเทาความกดดันที่เกิดขึ้น ผลจากการสำรวจพบว่า ความกดดันมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อความผูกพันของเจ้าหน้าที่ที่มีต่อองค์กร แต่ผลกระทบเชิงลบไม่มีความสัมพันธ์กับความมุ่งมั่นต่อองค์กรเมื่อใช้ทฤษฎีความกดดันทั่วไป นอกจากนี้ความกดดันทั่วไปยังอาจมีผลต่อการเบี่ยงเบนไปด้วยเหตุผลอื่นที่เกี่ยวข้องซึ่งอาจทำให้เกิดการตอบสนองที่เบี่ยงเบนได้ การควบคุมจึงเป็นตัวแปรสื่อกลางระหว่างความกดดันและพฤติกรรมต่อต้านสังคม

โดยส่วนใหญ่แล้วผลลัพธ์จากการนำทฤษฎีความกดดันทั่วไปของ Agnew (1985) ไปใช้ทดสอบนั้นจะให้ผลที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน แม้จะมีสถานการณ์หรือปัจจัยและตัวแปรที่แตกต่างกันบ้างซึ่งขึ้นอยู่กับตัวแปรในการทดสอบและความแตกต่างจากบริบทของสังคมและสิ่งแวดล้อมของแต่ละประเทศหรือแต่ละภูมิภาค ซึ่งจะพบว่า สภาพครอบครัวที่มีปัญหา ภาวะกดดันจากแรงกระตุ้นเชิงสถาบันและสภาพสังคมที่อยู่ในชุมชนรวมถึงสภาพแวดล้อม อีกทั้งยังมีปัญหาต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิตประจำวันของคนที่ทำให้เกิดสภาพที่มีความกดดัน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนสามารถสร้างความกดดันที่มีผลต่ออารมณ์ในเชิงลบและทำให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดได้เกือบทุกประเภท ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วเด็กและเยาวชนจะเริ่มจากการกระทำความผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น การสูบบุหรี่ การดื่มสุรา การเที่ยวเตร่ การลักขโมยของเล็ก ๆ ที่มีมูลค่าน้อยไปจนถึงของที่มีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น เช่น การฉกชิงวิ่งราว การชกต่อยกับบุคคลอื่นเมื่อมีอารมณ์โกรธ และการกระทำความผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ จนกระทั่งนำไปสู่การกระทำความผิดที่มีระดับความรุนแรงมากยิ่งขึ้น เช่น การใช้ยาเสพติดและการประกอบอาชญากรรมที่รุนแรง (Francis, 2014; Eitle and Eitle, 2013; Higgins, Piquero and Piquero, 2011; Mazerolle, Piquero and Capowich, 2003; Vaughn, DeLisi, Beaver, Perron and Abdon, 2012) หรือแม้แต่การที่ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ล้วนทำให้เกิดแรงกดดันและส่งผลต่อการกระทำ

ความผิด (Moon and Jonson, 2012) ความล้มเหลวในการศึกษาหรือปัญหาด้านพฤติกรรมในโรงเรียน (Weller, Bowen and Bowen, 2012) ส่งผลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนโดยตรง

2.2 แนวคิดและทฤษฎีการควบคุมตนเอง (Self-control Theory) ของ Gottfredson and Hirschi (1990) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการควบคุมตนเอง (Self-control Theory)

Gottfredson and Hirschi (1990) นำเสนอทฤษฎีทางอาชญาวิทยาใหม่ขึ้นมาชื่อว่า ทฤษฎีการควบคุมตนเอง (Self-control Theory) ซึ่งทฤษฎีนี้เป็นการพัฒนามาจากทฤษฎีพันธะทางสังคมของ (Hirschi, 1969) และได้ถูกนำเสนอขึ้นเพื่ออธิบายความแตกต่างของปัจเจกชนในเรื่องคุณสมบัติส่วนบุคคลที่สามารถระงับหรือควบคุมตนเองไม่ให้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือไปประกอบอาชญากรรม ซึ่งในที่นี้หมายความว่าความรวมถึงอาชญากรรมทุกประเภทและในทุกสภาวะทุกสภาพแวดล้อม โดยทฤษฎีการควบคุมตนเองนำเสนอว่า บุคคลที่มีการควบคุมตนเองสูงจะมีแนวโน้มที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับอาชญากรรมหรือมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนและกระทำผิดค่อนข้างต่ำตลอดเวลา (Gottfredson and Hirschi, 1990: 89) ในขณะที่บุคคลที่มีการควบคุมตนเองต่ำจะมีแนวโน้มที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับอาชญากรรมหรือมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนและกระทำผิดสูงมาก ดังนั้นการควบคุมตนเองจึงเป็นเครื่องยับยั้งหรือความอดกลั้นที่สามารถป้องกันไม่ให้เกิดบุคคลเข้าไปเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมหรือมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนและกระทำความผิด นอกจากนี้ สถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมเป็นเพียงตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอาชญากรรมออกมาเท่านั้น ซึ่งนั่นหมายความว่า สถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมต้องมียู่งก่อนแล้ว ส่วนพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรืออาชญากรรมถึงจะแสดงออกมภายหลังแต่ว่า Gottfredson and Hirschi (1990) ไม่ได้ระบุชัดเจนว่า สถานการณ์หรือสิ่งแวดล้อมเป็นปัจจัยภายนอกหรือเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลละเว้นที่จะไม่ประกอบอาชญากรรมหรือเป็นตัวเร่งเร้าให้บุคคลประกอบอาชญากรรม นอกจากการควบคุมตัวเองจะถูกใช้ในการอธิบายสาเหตุพฤติกรรมอาชญากรรมแล้ว ยังได้นำมาใช้ในการอธิบายถึงพฤติกรรมอื่น ๆ เช่น การสูบบุหรี่ การดื่มสุรา การใช้สารเสพติด การเที่ยวเตร่ และการมีเพศสัมพันธ์ในลักษณะที่ผิดจริยธรรม

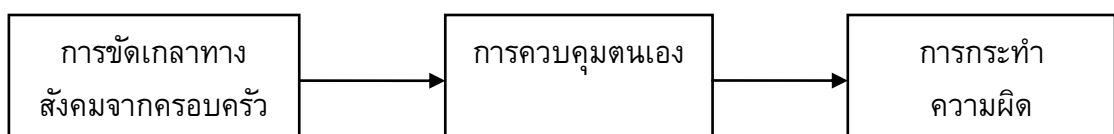
อย่างไรก็ตาม ทฤษฎีทั่วไปของอาชญากรรมก็มักเรียกว่า ทฤษฎีการควบคุมตนเอง (Self-control Theory) ซึ่งมีข้อเท็จจริงที่ว่า Gottfredson and Hirschi (1990) ได้สร้างทฤษฎีขึ้นมาจากสองแนวคิดกลาง คือ อาชญากรรมและความผิดทางอาญา (Crime and Criminality) โดยจำกัดความของ อาชญากรรม (Crime) โดย Gottfredson and Hirschi (1990) ระบุว่า อาชญากรรมเป็นการกระทำหรือการฉ้อโกงที่กระทำเพื่อเป็นการแสวงหาประโยชน์ให้กับตัวเอง

(Gottfredson and Hirschi, 1990: 15) โดยความหมายนี้ไม่ได้ถูกสร้างขึ้นตามคำจำกัดความของกฎหมายของอาชญากรรมว่าเป็นความผิด แต่มันช่วยให้พวกเขาสามารถกำหนดลักษณะของการกระทำผิดทางอาญาเองได้ในฐานะนักวิทยาศาสตร์อิสระเพื่อช่วยในการตัดสินใจในสิ่งที่สำคัญ ๆ โดยจะเห็นว่า Gottfredson and Hirschi (1990) ไม่ได้กำหนดอาชญากรรมในแง่กฎหมาย แต่จากมุมมองของพวกเขาจากการกระทำเดียวกันและเมื่อดำเนินไปในบริบทที่แตกต่างกันสามารถหมายถึงความผิดทางอาญาหรือไม่ใช่ความผิดทางอาญา (Gottfredson and Hirschi, 1990: 175) ซึ่งสำหรับ Gottfredson and Hirschi (1990) แล้วเกือบทั้งหมดของการกระทำผิดเป็นเรื่องธรรมดาที่ไม่ถือเป็นสาระเกี่ยวกับเรื่องการเตรียมตัวสั้น ๆ เท่านั้นและยังมีผลที่เกิดขึ้นเพียงเล็กน้อยโดยผู้กระทำผิดไม่ได้คาดไว้ แต่เป็นสิ่งที่พวกเขามองไปที่การกระทำผิดทางอาญาที่แตกต่างกัน เช่น เป็นการแลกเปลี่ยนกันหรือแทนกันเพราะสิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงคุณสมบัติเช่นเดียวกันกับความว่องไวและความง่ายตาย ดังนั้น ความแตกต่างระหว่างร้ายแรงและความเรียบง่ายระหว่างอาชญากรรม เครื่องมือ และการแสดงออก หรือระหว่างความรุนแรงและอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน แม้กระทำความผิดระหว่างสถานะของความผิดและการกระทำ ความผิดทางอาญาอื่น ๆ ยังไม่มีความหมายและทำให้เกิดความเข้าใจผิด โดยนิยามของลักษณะของอาชญากรรมยังไม่อาจปฏิเสธได้ในวรรณกรรมที่เรียกว่า อาชญากรรมคอปขาว (White-collar Crime) และอาชญากรรมมักถูกกล่าวถึงตัวอย่างของความผิดที่ไม่สามารถอธิบายได้ตามหลักทฤษฎีสากลของอาชญากรรม แต่อย่างไรก็ตาม Gottfredson and Hirschi, 1990: 180 ได้มีการโต้เถียงเรื่องนี้อย่างสม่ำเสมอ เช่น การโต้เถียงว่าพฤติกรรมนี้แสดงเฉพาะความแตกต่างอย่างค่อยเป็นค่อยไปกับอาชญากรรมตามปกติ

ส่วนคำนิยามของ ความผิดทางอาญา (Definition of Criminality) โดยแนวคิดของความผิดทางอาญา หมายถึง ความชอบพอของบุคคลที่กระทำความผิดทางอาญาและความสามารถเหล่านี้กำหนดได้และมีความเกี่ยวข้องกับเรื่องของสัญญา ผลกำไรในทันทีหรือความพึงพอใจง่าย ๆ ของความต้องการที่เป็นสิ่งที่มีความตื่นเต้นและมีผลประโยชน์ในระยะยาว และต้องใช้ทักษะหรือการวางแผนอย่างบ่อยครั้งและต้องส่งผลให้เกิดความเจ็บปวดหรือความทุกข์ยากแก่เหยื่อ โดยคุณสมบัติทั่วไปของผู้กระทำผิดต้องตอบสนองต่อลักษณะของการกระทำผิดทางอาญา โดยรวมแล้วผู้ที่ขาดการควบคุมตนเอง (Lack Self-control) จะมีแนวโน้มที่มีลักษณะเป็นคนแบบหาม ๆ (Impulsive) ไม่ค่อยมีความรู้สึก (Insensitive) และมีลักษณะทางกายภาพที่ตรงข้ามกับจิต (As Opposed to Mental) ชอบความเสี่ยง (Risk-taking) สายตาสั้น (Shot-sighted) พูดไม่ค่อยได้ (Nonverbal) และมีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดทางอาญาและมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันเนื่องจากลักษณะเหล่านี้สามารถระบุได้ว่ามีลักษณะร่วมกันในคนเดียวกันและลักษณะแบบนี้ยังคงมีอยู่และยังมีความสมเหตุสมผลที่จะพิจารณาว่าเป็นโครงสร้างที่มีเสถียรภาพซึ่งมีประโยชน์ในการอธิบายอาชญากรรม (Gottfredson and Hirschi, 1990: 90-91)

Gottfredson and Hirschi (1990) มีความรู้สึกว่าแนวคิดเรื่อง การควบคุมตนเองต่ำ (Low Self-control) มีความเหมาะสมมากกว่าแนวคิดของ ความผิดทางอาญา (Criminality) ซึ่งในความคิดเห็นของพวกเขาไม่จำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์พิเศษที่มีพฤติกรรมแบบอาชญากร แต่จากคำชี้แจงของคนที่เป็นอาชญากร กล่าวว่า คนที่มีพฤติกรรมอาชญากรมีลักษณะเฉพาะที่คนอื่นไม่มี (Gottfredson and Hirschi, 1990: 88) ซึ่งแหล่งกำเนิดหรือบ่อเกิดของการควบคุมตนเองต่ำ คือ การไม่มีประสิทธิภาพหรือความไม่สมบูรณ์ของกระบวนการขัดเกลาทางสังคม (Ineffective or Incomplete Socialization) ซึ่งพ่อแม่หรือผู้ปกครองเป็นกุญแจที่สำคัญในการสร้างการควบคุมตนเองให้กับเด็กและเยาวชน (Gottfredson and Hirschi, 1990: 95) พ่อแม่ที่มีความผูกพันกับลูกและมีการอบรมสั่งสอนลูกอย่างใกล้ชิดจะมีส่วนช่วยเหลือให้เด็กมีการขัดเกลาทางสังคมให้มีการควบคุมตนเองได้เป็นอย่างดี ในทางตรงกันข้ามเด็กหรือเยาวชนที่ถูกเลี้ยงดูโดยพ่อแม่หรือผู้ปกครองที่ไม่เอาใจใส่จะมีแนวโน้มเป็นบุคคลที่ไม่มีความคิดไตร่ตรอง ไม่คำนึงถึงบุคคลอื่นมีลักษณะชอบความเสี่ยงและมีความคิดอ่านไม่กว้างไกล ซึ่งเป็นลักษณะของบุคคลที่มีการควบคุมตนเองต่ำ (Gottfredson and Hirschi, 1990) และเด็กหรือเยาวชนลักษณะนี้มีแนวโน้มที่จะเข้าร่วมในการกระทำผิดกับบุคคลอื่น โดยสาเหตุหลักของการควบคุมตนเองต่ำ ซึ่งดูเหมือนจะมีสาเหตุจากการเลี้ยงดูของครอบครัว แต่ยังมีเงื่อนไขอีกหลายอย่างที่ต้องพุดคุยกับเด็ก ประการแรก เพื่อให้เด็กสามารถพัฒนาตนเองได้พ่อแม่ผู้ปกครองต้องสังเกตพฤติกรรมของพวกเขา ประการที่สอง พ่อแม่ผู้ปกครองต้องสามารถตระหนักถึงพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนของเด็ก และประการที่สาม พ่อแม่ผู้ปกครองต้องมีการห้ามปรามและลงโทษหากปรากฏว่าเด็กมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน

นอกจากนี้ Gottfredson and Hirschi (1990) ยังได้อธิบายเพิ่มเติมว่า พฤติกรรมการเลี้ยงดูของพ่อแม่เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาตนเอง ซึ่งนอกจากผลโดยตรงของการดูแลจากผู้ปกครองที่ไม่ใช่เพียงแค่การควบคุมตนเองเท่านั้น แต่ยังต้องรวมถึงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและคาดหวังว่าการกำกับดูแลสามารถป้องกันการกระทำความผิดทางอาญาหรือที่คล้ายคลึงได้โดยตรงและคาดว่าจะมีผลโดยตรงต่อเด็กเล็ก ๆ ที่พฤติกรรมของเด็กถูกดูแลโดยพ่อแม่อย่างเข้มแข็งมากกว่าเด็กที่แยกตัวออกมาจากการควบคุมของผู้ปกครอง ซึ่งอาจดูได้จากภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างการขัดเกลาทางสังคมจากครอบครัว การควบคุมตนเอง และการกระทำความผิด

จากภาพที่ 2.1 สามารถอธิบายได้ว่าการขัดเกลาทางสังคมจากครอบครัวมีผลต่อการควบคุมตนเองและส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการกระทำความผิด และถ้าเป็นความหมายที่กว้างขึ้นแล้ว ไม่ใช่เฉพาะครอบครัวเท่านั้น ปัจจัยของชุมชนหรือสังคมยังมีอิทธิพลต่อการควบคุมตนเองและพฤติกรรมการกระทำความผิดหรือพฤติกรรมที่มีความคล้ายคลึงกันมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพของการเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนด้วย นอกจากนี้แล้วโรงเรียนและสถาบันทางสังคมอื่น ๆ ยังมีส่วนช่วยสร้างการควบคุมตนเองให้กับบุคคลได้ด้วย (Olga, 2016: 17-19) แต่สถาบันครอบครัวนับว่าเป็นสถาบันที่มีส่วนสำคัญที่สุดในการสร้างการควบคุมตนเอง หลังจากทีบุคคลได้มีการสร้างการควบคุมตนเองแล้วเป็นการยากที่การควบคุมตนเองนั้นจะสูญหายไป

ข้อแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดระหว่างทฤษฎีการควบคุมของ Hirschi (1969) กับทฤษฎีการควบคุมตนเองของ Gottfredson and Hirschi (1990) คือ การควบคุมตนเองถูกจัดให้อยู่ภายใต้ตัวแปรความผูกพัน ซึ่งทฤษฎีความผูกพันทางสังคม (Social Bonding Theory) เป็นทฤษฎีหลักในตระกูลทฤษฎีการควบคุมทางสังคม (Social Control Theories) และทำให้นักทฤษฎีส่วนใหญ่เรียกว่าทฤษฎีการควบคุม (Control Theory) โดย Hirschi (1969) ให้เหตุผลว่าการควบคุมเป็นตัวแปรที่ไม่สามารถสังเกตและวัดได้แต่ในทางตรงกันข้ามทฤษฎีการควบคุมตนเองถือเอาตัวแปรการควบคุมตนเองเป็นตัวแปรหลักในการอธิบายพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรืออาชญากรรม สำหรับข้อเหมือนกันของทฤษฎีทั้งสองนั้นน่าจะเป็นหลักการสำคัญของทฤษฎีทั้งสองที่มุ่งอธิบายสาเหตุการประกอบอาชญากรรมหรือพฤติกรรมเบี่ยงเบนของบุคคลว่าเกิดจากความบกพร่องของกลไกควบคุมในตัวบุคคลหรือการควบคุมตนเอง ซึ่งเป็นหลักการสำคัญของกลุ่มทฤษฎีควบคุมทางสังคม นอกจากนี้ทฤษฎีทั้งสองยังให้ความสำคัญกับสถาบันครอบครัวในการเป็นต้นกำเนิดของกลไกควบคุมพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรืออาชญากรรมบุคคล ดังนั้น บรรทัดฐานในการตัดสินทฤษฎีนี้ในเชิงคุณภาพน่าจะเป็นการทดสอบทฤษฎีนี้ และทฤษฎีนี้ยังมีองค์ประกอบที่สอดคล้องหรือเป็นหนึ่งในองค์ประกอบที่สำคัญของทฤษฎีกดดันทั่วไปของ Agnew (1985) นั่นคือ การควบคุมตนเองต่ำ (Low-self Control)

จากทฤษฎีการควบคุมตนเอง ทำให้ทราบว่าบุคคลจะกระทำความผิดหรือมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือประกอบอาชญากรรมได้นั้น ปัจจัยพื้นฐานในเรื่องของตัวบุคคล (Biological Criminology and Psychological Theory of Crimes) ถือเป็นปัจจัยแรกในการค้นหาสาเหตุก่อนที่จะเริ่มทำการค้นหาสาเหตุจากปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ ของอาชญาวิทยาเชิงสังคมศาสตร์ (Sociological Criminology) ดังนั้น ในทางอาชญาวิทยาจึงได้มีการค้นหาสาเหตุจากทฤษฎีตัวบุคคลก่อนและที่ผ่านมานักอาชญาวิทยานิยมที่จะนำทฤษฎีการควบคุมตนเองมาใช้เป็นทฤษฎีต้นในการทำการวิจัย อีกทั้งทฤษฎีการควบคุมตนเองมีแนวคิดที่สำคัญกับการสนับสนุนเชิงประจักษ์ที่สอดคล้องกันเป็นการทำนายพฤติกรรมหรือความผิดทางอาญาได้ ซึ่งจากการค้นหาข้อมูลจากฐานข้อมูลระบุว่า มีหนังสือ งานวิจัย บทความ และวิทยานิพนธ์ที่ใช้ทฤษฎีการควบคุมตัวเอง (Self-control Theory) รวมกันแล้วมีจำนวนมากกว่า 18,334 ชิ้นงาน ซึ่งแต่ละชิ้นงานนั้น

มักจะมีความแตกต่างในบริบทของจำนวนกลุ่มประชากร พื้นที่วิจัย หรือกรอบระยะเวลาที่แตกต่างกัน ยกตัวอย่างเช่น งานของ Buker (2011: 265-276) ได้ทำการวิจารณ์งานวิจัยจากหลายสาขาพฤติกรรมที่แสดงถึงความก้าวร้าวและรุนแรงโดยใช้ทฤษฎีการควบคุมตนเอง โดยภาพรวมของการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า กระบวนการตรวจสอบของการควบคุมตนเองมีความสลับซับซ้อนมากกว่าทฤษฎีอาชญากรรมทั่วไป (General Theory of Crime) นอกจากนี้แล้วยังมีปัจจัยด้านการปฏิบัติของผู้ปกครอง ได้แก่ การยอมรับหรือการมีส่วนร่วม ความใกล้ชิดและความอบอุ่น ความมีอิสระทางจิตวิทยาของเด็ก การมีประชาธิปไตยในการเลี้ยงดูรวมถึงอารมณ์และเครื่องมือสนับสนุน ปัจจัยด้านโครงสร้างครอบครัวที่มาจากสถานภาพสมรสของบิดามารดา รวมถึงความกดดันในครอบครัว ส่วนบริบททางสังคม เช่น การมีส่วนร่วมทางศาสนาในเรื่องของแรงจูงใจทางศาสนาที่แท้จริง นอกจากนี้แล้วยังมีปัจจัยในด้านที่เกี่ยวกับโรงเรียนและการศึกษา เช่น การขัดเกลาทางสังคมของโรงเรียน ความเป็นธรรมและความสมดุล ความใกล้ชิดและได้รับการสนับสนุนจากครูผู้สอน ความทนทานและการบริหารจัดการในชั้นเรียน ความเพียงพอของอุปกรณ์การเรียนการสอน การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในกิจกรรมของโรงเรียน รวมทั้งกิจกรรมที่มีการโต้ตอบทางสังคม ส่วนปัจจัยอื่นที่เข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น โครงสร้างทางสังคมเกี่ยวกับเงื่อนไขของพื้นที่ใกล้เคียง ปัจจัยทางชีวภาพและระบบประสาทที่มีผลต่อการสร้างการควบคุมตนเอง เช่น ระดับสติปัญญา (IQ) ความมีสมาธิสั้น พยาธิวิทยา พันธุศาสตร์ ภาวะแทรกซ้อนที่เกิดขึ้นภายในสมองที่เกี่ยวข้องกับเยื่อหุ้มสมองรวมถึงแผลในสมองด้วย ภาวะการแข่งขัน เพศ รวมถึงหน่วยความจำสำหรับการทำงานในพื้นที่ โดยจุดสำคัญของการควบคุมตนเองจากมุมมองที่ทำให้เข้าใจสถานะเชิงประจักษ์ของ Gottfredson and Hirschi (1990) ซึ่งมีมุมมองเกี่ยวกับการก่อตัวของการควบคุมตนเองโดยจะพบว่า สถานะปัจจุบันเกี่ยวกับความรู้ของเรื่องนี้ กระบวนการอยู่ไกลเกินและมีความซับซ้อนมากกว่า ซึ่งสาเหตุของการควบคุมตนเองไม่ได้จำกัดอยู่ที่กระบวนการขัดเกลาทางสังคมของผู้ปกครอง แม้ว่าการเลี้ยงดูเป็นส่วนหนึ่งในการพยากรณ์ที่สำคัญที่สุดของการควบคุมตนเอง แต่ยังมีหลายองค์ประกอบที่สำคัญที่ส่งผลกระทบต่อระดับการควบคุมตนเองของเด็กโดยแทรกผ่านเข้ามาจากปัจจัยอื่นทั้งทางตรงและทางอ้อม

Ozdemir, Vazsonyi and Cok (2013) ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการเลี้ยงดู การควบคุมตนเองต่ำ และความก้าวร้าว โดยศึกษาจากเด็กและเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 14-18 ปี จำนวน 546 คนที่เข้าเรียนในโรงเรียนมัธยมปลายของรัฐในประเทศตุรกี โดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งผลการวิจัยพบว่า กระบวนการเลี้ยงดูของพ่อแม่มีผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อความก้าวร้าวของเด็กซึ่งมาจากการควบคุมตนเองที่อยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพบว่า ความใกล้ชิดของมารดา การอนุญาตจากพ่อแม่และการดูแลติดตามจากทั้งพ่อและแม่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการควบคุมตนเองในระดับต่ำและเกี่ยวข้องกับความก้าวร้าวโดยการควบคุมตนเองต่ำ ซึ่งกระบวนการเลี้ยงดูและการควบคุมตนเองในระดับต่ำสามารถอธิบายความ

แปรปรวนของความก้าวร้าวได้ร้อยละ 21 ซึ่งกล่าวถึงทฤษฎีและทิศทางการควบคุมตนเองสำหรับการวิจัยในอนาคต

นอกจากนี้วิวัฒนาการทางเทคโนโลยียังทำให้เกิดอาชญากรรมรูปแบบใหม่ เช่น อาชญากรรมทางเทคโนโลยี โดย Donner, Marcum, Jennings, Higgins and Banfield (2014) ได้ศึกษาเกี่ยวกับอาชญากรรมไซเบอร์ ซึ่งในขณะที่นวัตกรรมทางเทคโนโลยีในช่วงสามสิบปีที่ผ่านมาได้มีการปรับปรุงวิธีการสื่อสารและรวบรวมข้อมูลที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด และความก้าวหน้าเหล่านี้นำไปสู่การก่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์และการฟิชชิ่งที่เกี่ยวข้องกับการติดตั้งที่ถาวรในสังคม โดยมีความพยายามที่จะลดการกระทำผิดทางอินเทอร์เน็ตเป็นสิ่งสำคัญในการศึกษาสำหรับนักวิชาการและผู้ปฏิบัติงานเพื่อทำความเข้าใจว่าเหตุใดบุคคลบางกลุ่มถึงมีส่วนร่วมในอาชญากรรมไซเบอร์ โดยนักอาชญาวิทยาได้ใช้ทฤษฎีหลายอย่างเพื่อตรวจสอบการเบี่ยงเบนแบบนี้รวมทั้งทฤษฎีการควบคุมตนเองต่ำ อย่างไรก็ตาม การวิจัยส่วนใหญ่ก่อนหน้านี้ได้มุ่งเน้นไปที่ขอบเขตที่จำกัดของการกระทำผิดกฎหมาย ได้แก่ การละเมิดลิขสิทธิ์ระบบดิจิทัล โดยการศึกษาที่ใช้ตัวอย่างจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 488 คน เพื่อทำการประเมินสมมติฐานทั่วไปของทฤษฎีโดยทำการตรวจสอบขอบเขตการควบคุมตนเองในระดับต่ำเพื่อทำนายพฤติกรรมเบี่ยงเบนบนออนไลน์โดยทั่วไปและนอกเหนือจากการละเมิดลิขสิทธิ์แบบดิจิทัลโดยเฉพาะเจาะจงมากขึ้น ผลการศึกษาสันับสนุนสมมติฐานทั่วไปในการควบคุมตนเองในระดับต่ำนั้นเกี่ยวข้องกับ การละเมิดลิขสิทธิ์ทางอินเทอร์เน็ตที่ไม่ใช่ดิจิทัลด้วย และได้มีการให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายและการวิจัยในอนาคตซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Yu (2014) ที่ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการควบคุมตนเองกับการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ตามทฤษฎีการควบคุมตนเองต่ำของ Gottfredson and Hirschi (1990) ซึ่งเชื่อว่าจะนำไปสู่ความหลากหลายของพฤติกรรมทางอาญาเช่นเดียวกับพฤติกรรมความเสี่ยงภัยอื่น ๆ ซึ่งจากการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลบนอินเทอร์เน็ตต่อสาธารณชนมีความเสี่ยงมากมาย และจากการศึกษาพบว่า การเปิดเผยข้อมูลด้วยตนเองสามารถอธิบายได้อย่างเพียงพอโดยการควบคุมตนเองในระดับต่ำ แม้ว่าการควบคุมตนเองในมิตินี้จะได้รับการถกเถียงกันในวรรณกรรม และการจากการศึกษาพบว่าการควบคุมตนเองไม่ได้เป็นมิติเดียวหรือยังมีหลายมิติที่มีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยตนเองแม้กระทั่งการควบคุมเกี่ยวกับอายุ เพศ เชื้อชาติและการศึกษา

Buker (2011) ได้ทำการศึกษาโดยใช้การควบคุมตนเองเป็นแนวคิดที่สำคัญของการใช้ทฤษฎีทางอาชญาวิทยาที่มีการสนับสนุนเชิงประจักษ์ที่สอดคล้องกับตัวบ่งชี้ความผิด และถึงแม้ว่าการศึกษาเชิงประจักษ์จะสนับสนุนความสัมพันธ์ในการควบคุมตนเองกับอาชญากรรมตามทฤษฎีทั่วไปเกี่ยวกับอาชญากรรม (General Theory of Crime: GTC) แต่ก็มีการพัฒนาวรรณกรรมเกี่ยวกับการก่อตัวของการควบคุมตนเอง การทดสอบข้อเสนอของ GTC ต่อการก่อตัวของการควบคุมตนเอง วรรณกรรมเกี่ยวกับทฤษฎีทางอาชญาวิทยาและสาขาวิชาอื่น ๆ ได้

ให้ข้อมูลเชิงลึกที่สำคัญหลายอย่างเกี่ยวกับการควบคุมตนเอง โดยมีการทบทวนผลการศึกษาจากหลายสาขาและในภาพรวมของการค้นพบนี้สามารถสรุปกระบวนการทบทวนที่ชี้ให้เห็นว่าการก่อตัวของการควบคุมตนเองมีความซับซ้อนมากกว่าข้อเสนอของ GTC นอกเหนือจากกระบวนการขัดเกลาทางสังคมโดยผู้ปกครองแล้ว การศึกษาหลายชิ้นบ่งชี้ให้เห็นว่ายังมีปัจจัยอื่น ๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น บริบททางสังคม กระบวนการศึกษาปัจจัยทางชีววิทยา และระบบประสาทที่มีผลต่อการควบคุมตนเอง นอกจากนี้ยังเสนอว่าในสาขาอื่น ๆ พร้อมกับวิชาอาชญาวิทยามีส่วนสำคัญในการกำหนดงานวิจัยในอนาคตเกี่ยวกับแนวความคิดและเป็นแนวทางที่สำคัญสำหรับผู้กำหนดนโยบายสาธารณะ เพราะนอกจากครอบครัวจะเป็นตัวขัดเกลาทางสังคมแล้ว โรงเรียนยังเป็นปัจจัยสำคัญที่มีบทบาทต่อการปรับปรุงการควบคุมตนเองของเด็ก ความร่วมมือระหว่างผู้ปกครองกับโรงเรียน โปรแกรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ต้องขังเพื่อพัฒนาระดับการควบคุมตนเองสำหรับบุคคลที่มีภาวะขาดสมดุลของระบบประสาท นอกจากนี้ยังชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการรักษาพฤติกรรมภายนอกและทักษะการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น และการศึกษาทบทวนแสดงให้เห็นว่าระดับการควบคุมตนเองสามารถปรับปรุงได้ด้วยความพยายามทางจิตวิทยา

Brown and Jennings (2014) ได้ทำการศึกษาโดยนำแนวคิดของ Travis Hirschi ในปี 2004 โดยพยายามเปรียบเทียบการดำเนินการของการควบคุมตนเองที่ปรับปรุงใหม่โดย Hirschi (1969) ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ตัวอย่างจากนักศึกษาจำนวนมาก พบว่า มาตรการทางเลือกอื่น ๆ ในการควบคุมตนเอง ได้แก่ การตัดสินใจด้วยตนเอง การควบคุมตนเอง (ความผูกพันทางสังคม) การควบคุมตนเองและการเคารพการตัดสินใจด้วยตนเองมีความสัมพันธ์กับความผิดทางอาญาและพฤติกรรมอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน นอกจากนี้ยังระบุว่า การควบคุมตนเองยังคงเป็นตัวทำนายที่ดีที่สุด สอดคล้องกับ Smith and Crichlow (2013) ได้นำเสนอข้อมูลที่ใช้ทฤษฎีการควบคุมตนเอง โดยรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษามหาวิทยาลัยในมอลต้า (Malta) ตรินิแดดและโตเบโก (Trinidad and Tobago) และในสหรัฐอเมริกา ผลการศึกษาแสดงให้เห็นถึงการสนับสนุนว่าการเลี้ยงดูที่ไม่มีประสิทธิภาพทำให้การควบคุมตนเองลดลงและสนับสนุนว่าการควบคุมตนเองต่ำมีผลต่อการเพิ่มพฤติกรรมเบี่ยงเบน นอกจากนี้ยังทำการทดสอบความแตกต่างของความลาดชันสำหรับตัวแปรทางทฤษฎีที่สำคัญซึ่งมีผลสอดคล้องกับการวิจัยทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศมีนัยสำคัญต่อผลกระทบที่เป็นอิสระจากเพศที่อยู่ในรูปแบบที่มีการควบคุมตนเอง

แต่สำหรับ Freeman, Shmueli and Muraven (2013) ทำการศึกษากับบุคคลที่ล้มเหลวในการควบคุมตนเองมักเป็นเป้าหมายของการตัดสินใจทางสังคมในเชิงลบ ซึ่งได้มีการแนะนำว่าในบางสถานการณ์ความแตกต่างของแต่ละบุคคลเกี่ยวกับทฤษฎีการควบคุมตนเองอาจช่วยอธิบายปฏิกิริยาเหล่านี้ได้ (Entity Theory) หรือปริมาณที่ยืดหยุ่นได้ (Incremental Theory) และความเชื่อเหล่านี้อาจส่งผลต่อคำตัดสินทางสังคมของพวกเขา ซึ่งจากการตรวจสอบพบว่า ไม่ว่าจะมี

การวัดหรือควบคุมทฤษฎีการควบคุมตนเองได้คาดการณ์ว่าจะมีการตัดสินใจในเชิงลบเกี่ยวกับเป้าหมายที่ล้มเหลวในการควบคุมตนเองนั้นเป็นเรื่องสำคัญ โดยคนที่เห็นว่าเป็นทุกซ์ทรมานจากการขาดการควบคุมตนเองหรือขาดวินัยมักเป็นเป้าหมายของทัศนคติเชิงลบหรือถูกเลือกปฏิบัติจากบุคคลอื่น และคนได้รับการรับรองจากมุมมองของการควบคุมตนเองเกี่ยวกับเป้าหมายที่ล้มเหลวมีแนวโน้มที่จะแก้ไขภาวะที่กลืนไม่เข้าคายไม่ออกในการควบคุมตนเองได้น้อยลงและในอนาคตจะมีบุคลิกที่แย่ง ในทางตรงกันข้ามแสดงให้เห็นว่าการมองจากบุคคลอื่นในการควบคุมตนเองก่อให้เกิดการตัดสินใจเชิงลบเกี่ยวกับผู้ที่ล้มเหลวในการควบคุมตนเอง ข้อเสนอแนะในการวิจัยในปัจจุบันได้ตรวจสอบการรับรู้ของบุคคลที่ไม่สามารถควบคุมน้ำหนักหรือพฤติกรรมการสูบบุหรี่ได้ ซึ่งในการทดลองสองครั้งพบหลักฐานว่าแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการควบคุมตนเองสามารถนำไปใช้กับการตัดสินใจและการรับรู้เกี่ยวกับบุคคลที่ล้มเหลวในการควบคุมตนเอง และเมื่อความล้มเหลวในการควบคุมตนเองมีความเด่นชัดทฤษฎีการสอนที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับบุคคลที่ล้มเหลวในการควบคุมตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่ให้การรับรองมุมมองของการควบคุมตนเองมีความเข้มงวดมากขึ้นกว่าทฤษฎีที่เพิ่มขึ้นในการรับรู้เป้าหมายที่ล้มเหลวในการควบคุมตนเอง

นอกจากนี้ผู้วิจัยพบข้อมูลที่น่าสนใจเกี่ยวกับงานวิจัยเมื่อนำทฤษฎีการควบคุมตนเองของ Gottfredson and Hirschi (1990) มาใช้ทดสอบในบริบทของประเทศในฝั่งตะวันออก เช่น การศึกษาของ Jo and Zhang (2014) ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยในการเลี้ยงดูจากครอบครัว การควบคุมตนเอง และการกระทำผิด โดยตรวจสอบจากการประยุกต์ใช้ทฤษฎีการควบคุมตนเองของ Gottfredson and Hirschi (1990) กับเยาวชนเกาหลีใต้ พบว่า ผลจากการเลี้ยงดูกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนเกินกว่าวัฒนธรรมตะวันตก เมื่อนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนกลางและมัธยมศึกษาตอนปลายของเกาหลีใต้ จำนวน 882 คน ในบริบทของวัฒนธรรมเอเชีย โดยใช้ผลลัพธ์ของการสร้างแบบจำลองสมการโครงสร้าง (SEM) ความสัมพันธ์ระหว่างการเลี้ยงดู การควบคุมตนเอง และการกระทำผิดในวัฒนธรรมเกาหลีใต้ การเลี้ยงดูส่งผลโดยอ้อมเพียงอย่างเดียว ผลการวิจัยบ่งชี้ว่าความแตกต่างทางเพศมีความสัมพันธ์ระหว่างการเลี้ยงดู การควบคุมตนเอง และการกระทำผิด นอกจากนี้การศึกษานี้ยังให้การสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมของทฤษฎีการควบคุมตนเอง และยังแสดงให้เห็นว่าควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อตรวจสอบความแตกต่างระหว่างเพศและการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศกับเชื้อชาติกับทฤษฎีนี้ด้วย

การนำทฤษฎีการควบคุมตนเองมาใช้ทดสอบในบริบทของประเทศไทยมีงานวิจัยที่น่าสนใจหลายชิ้น ยกตัวอย่างเช่น การวิจัยของเสกสิทธิ์ สวรรยาธิปัติ (2554) ที่นำองค์ประกอบที่อยู่ในทฤษฎีเป็นปัจจัยชี้แนะในการศึกษาโดยทำการศึกษาการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินหายเสกสิทธิ์ และชีวิตร่างกาย (คดีร้ายแรง) ของเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล โดยใช้ทฤษฎีการควบคุมตนเอง ทำการเปรียบเทียบการกระทำผิดของเด็กและ

เยาวชนในคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน ชีวีตและร่างกาย และยาเสพติด จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย 5 แห่ง ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร และมีอายุขณะกระทำความผิดส่วนใหญ่อยู่ที่อายุ 13 ปีถึง 16 ปี โดยมีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และส่วนมากไม่ได้ประกอบอาชีพก่อนการกระทำความผิด จากผลการศึกษาพบว่า เมื่อใช้โมเดลองค์ประกอบในการควบคุมตนเองเพื่อทำนายการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและความผิดเกี่ยวกับชีวีตและร่างกาย โดยเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับพบว่า องค์ประกอบเกี่ยวกับความเสี่ยงมีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดทั้งสามประเภทคดีจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด รองลงมาคือ องค์ประกอบความหุนหันพลันแล่นด้วยกระบวนการคิดที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดในคดียาเสพติดและชีวีตร่างกาย ในขณะที่องค์ประกอบด้านยึดตัวเองเป็นศูนย์กลางมีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินเพียงคดีเดียว และองค์ประกอบด้านอารมณ์มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวีตและร่างกายเท่านั้น ในขณะที่องค์ประกอบด้านกิจกรรมทางร่างกาย องค์ประกอบเกี่ยวกับงานง่าย ๆ องค์ประกอบด้านอารมณ์และองค์ประกอบความหุนหันพลันแล่น ด้านการควบคุมอารมณ์ไม่มีอิทธิพลในการกระทำความผิดทั้งสามประเภทคดี นอกจากนั้น เมื่อควบคุมด้วยปัจจัยภูมิหลัง ได้แก่ อายุ การศึกษา ประวัติการกระทำความผิด และการพักอาศัยอยู่กับครอบครัว สำหรับอายุพบว่า โมเดลองค์ประกอบการควบคุมตนเองสามารถทำนายการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินกับกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับอายุต่ำกว่า 15 ปีได้ค่อนข้างสูง ในขณะที่สามารถทำนายการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินกับกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับอายุ 16 ปีขึ้นไปได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น สำหรับการศึกษา โมเดลองค์ประกอบการควบคุมตนเองสามารถทำนายการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินกับกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ลงไปได้สูงมาก ในขณะที่สามารถทำนายการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินกับกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ขึ้นไปได้เพียงเล็กน้อย ส่วนประวัติการกระทำความผิด โมเดลองค์ประกอบการควบคุมตนเองสามารถทำนายการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดกับกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประวัติการกระทำความผิดได้ไม่สูงมากนัก ในขณะที่สามารถทำนายการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประวัติการกระทำความผิดได้มากกว่า และการพักอาศัยอยู่กับครอบครัว พบว่า โมเดลองค์ประกอบการควบคุมตนเองสามารถทำนายการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดกับกลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยอยู่กับครอบครัวได้เพียงเล็กน้อย ในขณะที่สามารถทำนายการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับครอบครัวได้มากกว่าสองเท่า แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับครอบครัวมีแนวโน้มที่จะกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดได้มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยอยู่กับครอบครัว (เสกสิทธิ์ สวรรยาธิปัติ, 2554)

จากที่กล่าวมาข้างต้นทฤษฎีการควบคุมตนเอง (Self-control Theory) เป็นเหมือนทฤษฎีที่กล่าวถึงกลไกการป้องกันที่เกิดจากกระบวนการภายในที่เกิดขึ้นในเด็กและเยาวชนโดย

สอดคล้องกับกระบวนการที่เหมือนกันของทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Bandura, 1969) ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้นกระบวนการในการทำวิจัยควรมีการนำแนวคิดและทฤษฎีอื่นเข้ามาประยุกต์ใช้ร่วมกันหรือที่เราเรียกว่า ทฤษฎีผสมผสาน (Integrated Theory)

2.3 แนวคิดและทฤษฎีผสมผสาน (Integrated Theory) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีผสมผสาน (Integrated Theory)

จากประวัติศาสตร์ในการศึกษาอาชญากรรมที่ผ่านมา พบว่า มีการนำทฤษฎีต่าง ๆ เข้ามาใช้ในการอธิบายพฤติกรรมหรือสาเหตุที่มาของปัญหา ซึ่งที่ผ่านมานั้นตั้งแต่ช่วงปี ค.ศ. 1960 จะเห็นว่ามีทฤษฎีที่หักล้างและขัดแย้งกัน เช่น ทฤษฎีสังคมไร้ระเบียบ ทฤษฎีความกดดันทางสังคม ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน ทฤษฎีการควบคุมทางสังคม ทฤษฎีจิตตรา และทฤษฎีความขัดแย้ง โดยทฤษฎีมีบทบาทในการสร้างกรอบหรือกำหนดแนวทางการศึกษาอาชญากรรม ซึ่งนักวิชาการหลายท่านรวมทั้งนักอาชญาวิทยามีความเห็นว่า ทฤษฎีเหล่านี้มีเนื้อหาระยะและการอธิบายปรากฏการณ์อาชญากรรมในแนวทางที่แตกต่างกัน แต่เมื่อนำมาผสมผสานกันแล้วจะได้ทฤษฎีที่จะสามารถเพิ่มความเข้าใจเรื่องสาเหตุและพฤติกรรมของอาชญากรรมได้อย่างชัดเจนมากขึ้น (Pearson and Weiner, 1985) บทบาทที่สำคัญของทฤษฎีในการศึกษาเหตุการณ์ต่าง ๆ จึงมีความสำคัญมากอย่างไม่ต้องสงสัยซึ่ง (Collins, 1986) หัวใจของการศึกษา คือ การมีทฤษฎีที่มีความเที่ยงตรงและแม่นยำ นอกจากนั้นแล้ว ทฤษฎีที่ดีคือทฤษฎีที่รวมเอาผลที่ได้รับจากการศึกษามารวมไว้ในทฤษฎีเดียวกันแล้วเกิดเป็นระบบเดียวกันขึ้นมา ซึ่งจากความหมายนี้จะพบว่าความต้องการในการรวมทฤษฎีจึงค่อนข้างจะปรากฏชัดเจน โดยเฉพาะการเชื่อมระหว่างแนวคิดของแต่ละทฤษฎีเข้าด้วยกัน

จากหลักการค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์จะพบว่า นักวิชาการได้มีการนำทฤษฎีทางสังคมศาสตร์มาพัฒนาอยู่ตลอดเวลา (ปกรณั มณีปกรณั, 2555) ซึ่งกระบวนการทั่วไปกระทำโดยการนำทฤษฎีมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยและกำหนดสมมติฐาน หลังจากนั้นจึงทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานตามระเบียบวิธีวิจัยและหลักการทางสถิติ และถ้าหากผลการวิจัยยอมรับสมมติฐานของทฤษฎีที่เป็นแม่แบบจะส่งผลให้ทฤษฎีได้รับการยอมรับและนำไปประยุกต์เป็นนโยบายสาธารณะต่อไปและหากสมมติฐานถูกปฏิเสธโดยผลการวิจัยแล้วจะทำให้ทฤษฎีไม่ได้รับความสนใจ โดยในความเป็นจริงสังคมมนุษย์มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ค่านิยมและวัฒนธรรม ดังนั้น การนำทฤษฎีมาเป็นกรอบแนวคิดจำเป็นต้องมีกระบวนการปรับเปลี่ยนเช่นกัน การรวมทฤษฎี (Theoretical Integration) จะหมายความว่า การนำส่วนที่ดีของแต่ละทฤษฎีมารวมกันแล้วสร้างหรือพัฒนาขึ้นเป็นทฤษฎีใหม่ เพื่อให้มีอำนาจในการอธิบายอาชญากรรมมากกว่าทฤษฎีเดิมเพียงทฤษฎีเดียว

โดยนักวิชาการและนักอาชญาวิทยาที่สนับสนุนวิธีการนี้เชื่อว่า แต่ละทฤษฎีนั้นไม่ได้ขัดแย้งกัน เพียงแต่มีมุมมองต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรืออาชญากรรมแตกต่างกันในแต่ละด้าน ดังนั้นแต่ละทฤษฎีจึงสามารถนำมารวมเป็นทฤษฎีเดียวกันได้และจะทำให้ทฤษฎีเหลือน้อยลง แต่สามารถอธิบายอาชญากรรมได้สมบูรณ์และมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

สำหรับรายละเอียดของการรวมทฤษฎีนั้น Farnworth and Leiber (1989) ได้ให้คำจำกัดความของการรวมทฤษฎีหรือทฤษฎีผสมผสานไว้ว่า เป็นการรวมกันตั้งแต่สองทฤษฎีขึ้นไปโดยเลือกทฤษฎีที่มีความสัมพันธ์กันซึ่งการนำมารวมกันนั้นไม่ใช่การรวมแนวคิด (Concept) แต่จะต้องเป็นการรวมสาระสำคัญ (Proposition) ระหว่างทฤษฎีเข้าด้วยกัน

โดยทฤษฎีแนวตั้งเดิมอธิบายว่า สาเหตุที่บุคคลกระทำผิดเนื่องมาจากบุคคลได้ตัดสินใจแล้วเห็นว่าผลประโยชน์ที่จะได้รับการกระทำผิดนั้นมีมากกว่าผลเสียที่เกิดจากการกระทำนั้น แต่ทฤษฎีไม่สามารถอธิบายได้ว่า เหตุใดบุคคลจะมีกระบวนการตัดสินใจที่แตกต่างกันหรือเหตุใดโทษทางอาญาสามารถป้องกันไม่ให้บุคคลหนึ่งกระทำผิดได้ หากแต่ใช้ไม่ได้ผลกับบุคคลบางประเภทหรือบางคน เช่น ทฤษฎีกดดันทางสังคม (Strain Theory) สามารถอธิบายว่าเหตุใดคนจนซึ่งถูกจำกัดโอกาสในการบรรลุวัตถุประสงค์ของสังคมจึงมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือมีแนวโน้มที่จะประกอบอาชญากรรม แต่ไม่สามารถอธิบายสาเหตุที่คนรวยซึ่งโดยทั่วไปแล้วไม่ได้ถูกจำกัดโอกาสในการบรรลุวัตถุประสงค์ของสังคมมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนและประกอบอาชญากรรม แต่ในความเป็นจริงแล้ว บุคคลเหล่านี้ชอบประกอบอาชญากรรมประเภทคอปกขาว (White-collar Crime) (Sutherland, 1940)

ทฤษฎีคบหาสมาคมที่แตกต่าง (Differential Association Theory) ที่อธิบายกรณีอาชญากรมักจะเรียนรู้การประกอบอาชญากรรมจากเพื่อนที่เป็นอาชญากรด้วยกันด้านเทคนิคและทัศนคติในการกระทำผิด แต่ไม่สามารถบอกได้ว่า เหตุใดบุคคลบางคนที่ไม่ใช่เพื่อนเป็นอาชญากรแต่ประกอบอาชญากรรมได้เช่นกัน หรือบางคนมีเพื่อนเป็นอาชญากรจำนวนมากแต่ไม่ประกอบอาชญากรรม (Sutherland, Cressey and Luckenbill, 1992)

ทฤษฎีควบคุมทางสังคม (Social Control Theory) สามารถอธิบายถึงเด็กและเยาวชนที่ไม่มีความผูกพันต่อครอบครัว สถาบันการศึกษา หรือเพื่อน โดยมีแนวโน้มที่จะประกอบอาชญากรรม แต่ไม่สามารถให้คำตอบได้ในกรณีอาชญากรรมคอปกขาว ซึ่งอาชญากรมักจะเป็นบุคคลที่มีความผูกพันทางสังคมสูงมากและมีหน้าที่การงานที่ดีแต่ยังประกอบอาชญากรรมอีก (ปกรณ มณีปกรณ, 2555: 351-388)

ทฤษฎีขัดแย้ง (Conflict Theory) และทฤษฎีมาร์คซิสต์ (Critical Theory) สามารถอธิบายถึงกรณีบุคคลชนชั้นต่ำที่ถูกเอารัดเอาเปรียบและมีแนวโน้มที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนและจะประกอบอาชญากรรม หากแต่ไม่สามารถอธิบายได้ว่าบุคคลชนชั้นต่ำอีกกลุ่มหนึ่งไม่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือประกอบอาชญากรรมทั้งที่ถูกเอารัดเอาเปรียบและไม่มีอำนาจต่อรองในสังคมเช่นกัน (ปกรณ มณีปกรณ, 2555: 431-490)

ทฤษฎีผสมผสานที่ได้รับการยอมรับในแวดวงอาชีวศึกษา โดยถ้านับตั้งแต่ช่วง ปี ค.ศ. 1970 จนถึงปัจจุบัน มีทั้งทฤษฎีที่ได้รับการยอมรับและไม่ได้รับการยอมรับ ซึ่งถ้าหากแบ่งแยกตามลักษณะแนวทางในการนำทฤษฎีมารวมกันตามลักษณะที่โดดเด่นของแรงกระตุ้นสามารถแบ่งได้เป็นสามกลุ่ม คือ (ปกรณ มณีปกรณ, 2555: 503)

1) ทฤษฎีที่นำเอาแนวคิดทางสังคมศาสตร์มาเป็นต้นแบบในการผสมผสาน (Multifactor Theories) เป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงสาเหตุที่บุคคลประกอบอาชีพอาชญากรรมและไม่ประกอบอาชีพอาชญากรรม โดยจะต้องมีองค์ประกอบของปัจจัยครบถึงจะประกอบอาชีพอาชญากรรม เช่น มีสภาพครอบครัวแตกแยกหรืออาศัยอยู่ในชุมชนที่ไร้ระเบียบ โดยทฤษฎีที่ได้รับการยอมรับในกลุ่มนี้ คือ ทฤษฎีของ Elliott, Ageton and Canter (1979) ได้พัฒนาโดยการรวมทฤษฎีเดิม 3 ทฤษฎีเข้าไว้ด้วยกัน คือ ทฤษฎีกดดันทางสังคม ทฤษฎีควบคุมทางสังคม และทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม เพื่อใช้ในการอธิบายพฤติกรรมอาชญากรรมและการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่นำเสนอตั้งแต่จุดเริ่มต้นจนมีการพัฒนาถึงการกระทำผิดตามทฤษฎีแนวสังคมศาสตร์โดยปิดช่องว่างหรือข้อบกพร่องของแต่ละทฤษฎีและทำให้สามารถอธิบายพฤติกรรมอาชญากรรมได้อย่างสมบูรณ์ โดยทฤษฎีนี้อธิบายว่า บุคคลจะประกอบอาชีพอาชญากรรมได้ต้องมีการเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรมจากบุคคลใกล้ชิด (ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม) ซึ่งโดยทั่วไปจะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนอยู่แต่เดิมแล้ว ซึ่งก่อนที่จะมาคบหากับบุคคลที่กระทำผิดกลุ่มนี้ได้ มักจะเป็นคนที่มีความผูกพันกับสถาบันทางสังคมต่ำ เช่น มีสภาพครอบครัวแตกแยก และกลไกการควบคุมทางสังคมบกพร่อง (ทฤษฎีการควบคุมทางสังคม) ซึ่งโดยทั่วไปจะเป็นบุคคลที่อยู่ในสังคมไร้ระเบียบ (Social Disorganization) หรือกระบวนการขัดเกลาทางสังคมไม่เพียงพอ (Poor Socialization)

2) ทฤษฎีที่นำเอาแนวคิดทางสังคมศาสตร์มาผสมผสานกับทฤษฎีแนวชีวภาพ (Latent Traits Theories) โดยมีหลักการที่สำคัญ คือ เป็นบุคคลที่มีบุคลิกลักษณะหรือลักษณะส่วนตัวที่มีแนวโน้มมีพฤติกรรมอาชญากรรม โดยลักษณะผิดปกติแบบนี้จะติดตัวมาตั้งแต่เกิดและดำรงอยู่ในช่วงต้นของวงจรชีวิตซึ่งการคงอยู่จะนานหรือไม่นานก็ได้ เช่น ความผิดปกติของสติปัญญา ความผิดปกติของยีนส์ หรือความบกพร่องของการทำงานของสมอง นอกจากนี้ยังรวมถึงสภาพสังคมที่ทำให้เกิดความผิดปกติ เช่น การได้รับสารเคมีบางประเภท การใช้ยาเสพติดหรือได้รับการบาดเจ็บ โดยนำเสนอว่าความผิดปกติของบุคลิกลักษณะมีส่วนทำให้เกิดแนวโน้มที่จะประกอบอาชีพอาชญากรรมหรือกระทำผิดได้โดยง่ายเมื่อมีโอกาส โดยมีความเชื่อว่าบุคลิกลักษณะแบบนี้จะคงอยู่ตลอดไปหากแต่โอกาสในการกระทำผิดจะขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมทางสังคม เช่น ภาวะเศรษฐกิจไม่ดีหรือเด็กและเยาวชนที่มีสติปัญญาดำเนินชีวิตถูกชักชวนให้ไปกระทำผิดได้ง่ายหากอยู่ในสภาพแวดล้อมไม่ดี ซึ่งต่อมาถ้าบุคคลดังกล่าวอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น อาจทำให้บุคคลเหล่านี้มีโอกาสในการกระทำผิดหรือประกอบอาชญากรรมน้อยลง เช่น มีการแต่งงานหรือมีหน้าที่การงานที่สุจริตหรือแม้แต่ว่าสภาพร่างกายไม่เอื้อให้ประกอบการทำงาน

ผิด ซึ่งจะพบว่าบุคคลเหล่านี้จะกระทำผิดในช่วงที่เป็นวัยรุ่นและพฤติกรรมจะลดลงเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่หรือมีความสำนึกรับผิดชอบ

นักทฤษฎีกลุ่มนี้ได้แก่ Boot and Osgood (1993) ที่ได้นำเสนอพฤติกรรมเบี่ยงเบนของผู้ชายว่าเกิดจากระดับฮอร์โมนเพศและวิถีการดำเนินชีวิตในสังคม Wilson and Herrnstein (1985) โดยเสนอว่าทฤษฎีแนวนี้เป็นการผสมผสานระหว่างทฤษฎีแนวตั้งเดิมกับทฤษฎีแนวชีวภาพหรือจิตวิทยา ซึ่งกล่าวถึงธรรมชาติของมนุษย์ที่เลือกจะทำหรือไม่ทำกระทำผิด โดยคำนึงถึงประโยชน์เปรียบเทียบกับผลเสียที่ได้รับจากพฤติกรรมนั้น (Rational Choice Theory) Gottfredson and Hirschi (1990) ที่กล่าวว่า พฤติกรรมอาชญากรรมของบุคคลเกิดจากปัจจัยสำคัญ 2 ประการ คือ การควบคุมตนเองต่ำและโอกาสในการกระทำผิด เพื่ออธิบายความแตกต่างของบุคคลที่จะควบคุมตนเองไม่ให้ประกอบอาชญากรรม

3) ทฤษฎีผสมผสานที่มีหลักการสำคัญว่า พฤติกรรมของบุคคลเป็นผลมาจากความสัมพันธ์ของบุคคลกับสิ่งแวดล้อม (Developmental Theories or Life-course Theories) ที่เริ่มตั้งแต่เกิดผ่านการเลี้ยงดู และความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัวจนกระทั่งเสียชีวิต โดยส่วนมากจะเริ่มกระทำผิดตั้งแต่อายุน้อยและมีพฤติกรรมกระทำผิดเรื่อยไปจนถึงช่วงระยะกลางคนจึงมีพฤติกรรมอาชญากรรมลดลง เรียกบุคคลประเภทนี้ว่า Adolescent-limited Criminal แต่ก็มีส่วนน้อยที่มีพฤติกรรมอาชญากรรมเรื่อยไป เรียกว่า Life-course Persistent Criminal

งานวิจัยที่มีการนำทฤษฎีที่มีความเกี่ยวข้องกันมากกว่าหนึ่งทฤษฎีนำมาผสมผสานกันและนำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดเพื่อใช้ในการศึกษาและวิจัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สามารถเพิ่มอำนาจในการอธิบายปรากฏการณ์ในการทำนายได้มากขึ้นนั้น จะเรียกทฤษฎีแบบนี้ว่า ทฤษฎีบูรณาการหรือทฤษฎีผสมผสาน (Integrated Theory) โดยงานวิจัยทางอาชญาวิทยามีหลายชิ้นงานที่น่าสนใจ เช่น งานวิจัยของ Menard and Johnson (2015) เป็นการผสมผสานระหว่างทฤษฎีความกดดันทางสังคม (Strain Theory) ทฤษฎีการควบคุมทางสังคม (Social Control Theory) และทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) ทำการทดสอบในกลุ่มวัยรุ่นแบบคู่ขนานโดยทดสอบสองช่วงวัยเพื่อทำการเปรียบเทียบ คือ ช่วงวัยที่เกิดระหว่างปี พ.ศ.2519 ถึง พ.ศ.2521 และช่วงวัยที่เกิดปี พ.ศ.2545 ถึง พ.ศ.2547 ซึ่งพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมีการเปลี่ยนแปลงไปตามเวลา แต่หลักการของทฤษฎียังคงได้รับการสนับสนุนอยู่ในช่วงที่สอง ซึ่งข้อมูลที่ได้มาจากการสำรวจกลุ่มเยาวชนแห่งชาติ (National Youth Survey Family Study: NYSFS) โดยผลกระทบบ่อยตรงของตัวทำนายเกี่ยวกับตัวแปรผลลัพธ์ พบว่า มีเพียงสองตัวทำนายที่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือ คนรอบตัวและเพศที่เบี่ยงเบนไปจากทิศทางที่คาดหวัง (เพศชายกระทำความผิดเพิ่มขึ้นและมีความผิดพลาดในกลุ่มที่เฟิกเจย) สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามเดิมในปัจจุบันตัวแปรยังคงมีนัยสำคัญทางสถิติและมีนัยสำคัญเป็นไปในทิศทางที่คาดการณ์ไว้ และผลของการวิจัยยังบ่งชี้ถึงผลกระทบเชิงลบที่มีนัยสำคัญทางสถิติและมี

นัยสำคัญอย่างมากจากความเชื่อในการกระทำผิด ซึ่งเป็นข้อแตกต่างอย่างมากระหว่างผลลัพธ์ในปัจจุบันกับผลลัพธ์ในงานของ Elliott, David and Scott (1989) และงานของ Elliott, Ageton and Canter (1979) สำหรับผลกระทบโดยตรงต่อการกระทำผิดอาจสะท้อนความแตกต่างในการวัดโดยใช้ความถี่ที่บันทึกไว้เมื่อเทียบกับคะแนนที่แน่นอน โดยทั่วไปผลลัพธ์สำหรับความเชื่อมั่นในการวิเคราะห์ที่ผ่านมาโดยใช้การวิเคราะห์เส้นทาง (ค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐานใกล้เคียงกับ .100) และความแตกต่างในผลลัพธ์จากผู้ตอบแบบสอบถามเดิมเมื่อเทียบกับของ Elliott, Ageton, and Canter (1979) อย่างไรก็ตามสำหรับเด็กวัยรุ่นนั้น ความเชื่อหรือเพศก็เป็นตัวทำนายที่สำคัญ ในขณะที่เพื่อนที่กระทำผิดยังคงมีอิทธิพลอย่างมากต่อความผิดทั่วไป ความเชื่อและการหย่าร้างถูกแทนที่ด้วยความไร้ระเบียบของโรงเรียนและความกดดันจากโรงเรียน ซึ่งทั้งสองปัจจัยมีความสัมพันธ์ทางบวกที่คาดว่าจะเกิดขึ้นกับการกระทำผิด

ส่วนงานวิจัยของ Menard and Morris (2012) โดยใช้ทฤษฎีผสมผสานของ Elliott, Ageton, and Canter (1979) ที่นำเอาทฤษฎีความกดดันทางสังคม ทฤษฎีการควบคุมทางสังคมและทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมมาใช้ในการทดสอบพฤติกรรมที่หลากหลายรวมถึงการใช้สารเสพติดและความรุนแรงในรูปแบบอื่น ๆ ที่ผิดกฎหมาย ซึ่งได้รับการทดสอบพฤติกรรมประเภทหนึ่งได้ดีที่สุดเกี่ยวกับความไว้วางใจรวมถึงพฤติกรรมฉ้อโกงประเภทต่าง ๆ เช่น การขโมยของจากที่ทำงาน การหลีกเลียงภาษีเงินได้ รวมถึงการกระทำผิดที่ได้รับการกล่าวถึงมากคือ อาชญากรรมคอกบขาว โดยทดสอบกลุ่มตัวอย่างระดับชาติ (National Youth Survey Family Study) ที่มีช่วงอายุตั้งแต่อายุ 11 ปีถึงอายุ 17 ปี และปัจจุบันอยู่ในวัยกลางคน โดยใช้แบบจำลองของสมการโครงสร้าง (Structured Equation Modeling: SEM) ซึ่งทำการทดสอบแบบขนาดสองชั่วอายุคน คือ วัยกลางคนอายุระหว่าง 38 ปีถึงอายุ 45 ปีและลูกหลานวัยผู้ใหญ่ของพวกเขาที่มีอายุระหว่าง 18 ปีถึงอายุ 24 ปี

การใช้ทฤษฎีผสมผสานยังมีแนวทางหรือทางเลือกอื่นเพื่อความเหมาะสมในการวิจัย เช่น การนำปัจจัยตัวแปรหรือองค์ประกอบในทฤษฎีหนึ่งผสมผสานกับอีกทฤษฎีหนึ่ง ซึ่งทั้งสองทฤษฎีจะมีเนื้อหาที่แตกต่างกันของวรรณกรรม แต่สามารถนำมาใช้ในการวิจัยได้ เช่น Jo and Ward (2012) ทำการศึกษาโดยใช้ทฤษฎีผสมผสานระหว่างตัวแปรปัจจัยเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำกับทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการกระทำผิดทางเพศ เพื่อศึกษาถึงอิทธิพลที่ส่งผลต่อการกระทำผิดการล่วงละเมิดทางเพศของเด็กและเยาวชน ซึ่งในบทความนี้ระบุว่าในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมาการพัฒนาทฤษฎีที่สำคัญในด้านการล่วงละเมิดทางเพศ ในขณะเดียวกันนักทฤษฎีบางคนได้ให้ความสำคัญกับการระบุปัจจัยสาเหตุที่เฉพาะเจาะจง โดยได้นำเสนอโมเดลรวมซึ่งมีตัวแปรหลายตัวแปรและมีเป้าหมายเพื่อทำการสำรวจหรือทดสอบทฤษฎี คือ การเพิ่มความเข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดการกระทำผิดทางเพศ ซึ่งปัจจุบันส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นไปที่การกระทำผิดทางเพศขณะที่ได้มีการละเลยถึงการกระทำผิดซ้ำ ดังนั้นบทความจึงได้นำเสนอและรวบรวมวรรณกรรมที่มีเนื้อหาที่แตกต่างกันสองด้าน คือ ทฤษฎีการ

กระทำผิดทางเพศและปัจจัยเสี่ยงสำหรับการกระทำผิดซ้ำ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อระบุจุดยืนร่วมกันซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาทฤษฎีการปรับตัวทางเพศแบบใหม่

ดังนั้น นักวิชาการ นักอาชญาวิทยา และนักทฤษฎีที่สนับสนุนทฤษฎีผสมผสานจึงมีความเชื่อว่า การนำทฤษฎีมาผสมผสานกันนั้นไม่ได้ทำให้ทฤษฎีเดิมที่มีอยู่ด้อยคุณค่าลงไป หากแต่เป็นการพัฒนาองค์ความรู้ของทฤษฎีเดิมให้มีอำนาจในการอธิบายอาชญากรรมได้มากยิ่งขึ้น ทั้งด้านขอบเขตและประเภทของอาชญากรรม อีกทั้งยังเป็นการรวบรวมกระบวนทัศน์ในการมองปัญหาอาชญากรรมให้เหลือน้อยที่สุด ส่งผลให้หน่วยงานภาครัฐสามารถที่จะนำผลการวิจัยของทฤษฎีไปใช้กำหนดเป็นนโยบายในการป้องกันและนโยบายหรือการออกกฎหมายในการปราบปรามอาชญากรรมให้ได้ผลดียิ่งขึ้น เนื่องจากมีมิติหรือมุมมองเกี่ยวกับอาชญากรรมที่มีความครอบคลุมมากกว่ากระบวนทัศน์ของทฤษฎีเพียงทฤษฎีเดียว สำหรับประเทศไทยแล้วถือว่าเป็นประเทศที่มีการพัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนมาอย่างต่อเนื่อง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชน รวมถึงการทำความผิดของเด็กและเยาวชน ที่ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Juvenile Delinquency โดยในทางสาขาวิชาอาชญาวิทยาและทัณฑวิทยาไม่ถือว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นอาชญากรรม แต่จะเรียกการทำความผิดของเด็กและเยาวชนว่า “การกระทำผิด” และไม่เรียกเด็กและเยาวชนผู้กระทำความผิดว่าอาชญากร และในกฎหมายของไทยก็ได้มีการนิยามศัพท์ที่ว่า “การทำความผิดของเด็กและเยาวชน” หมายความว่าอย่างไร แต่จะพิจารณาการทำความผิดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา การทำความผิดของเด็กและเยาวชนนั้นมีที่มาจากหลายแนวคิดโดยอาจมีเหตุผลและบริบทที่แตกต่างกันและส่วนใหญ่จะใช้บริบทตามกฎหมายเป็นหลักในการให้คำจำกัดความ แต่ในทุกแนวคิดทุกทฤษฎีต่างพยายามที่จะหาสาเหตุและที่มาของปัญหา โดยมีจุดมุ่งหมายในการที่จะคุ้มครอง ดูแล และให้ความช่วยเหลือเด็กและเยาวชนเป็นสำคัญ โดยสะท้อนให้เห็นถึงการบริหารงานยุติธรรมทางอาญาเชิงรุกมากขึ้น

ทฤษฎีทางอาชญาวิทยาที่ว่าด้วยการทำความผิดของเด็กและเยาวชนนั้น มีทฤษฎีที่น่าสนใจ คือ ทฤษฎีของ Wolfgang and Ferracutti (1967) ที่นำเสนอทฤษฎีวัฒนธรรมหลักและวัฒนธรรมรองกับอาชญากรรม (Cultural and Subcultural Theories of Crime) ในปี ค.ศ.1967 โดยได้อธิบายว่า ความรุนแรง คือ วัฒนธรรมที่ได้เรียนรู้เพื่อเป็นการปรับตัวที่จะรับมือกับสถานการณ์ด้านลบในชีวิต และเป็นการเรียนรู้ในแต่ละบรรทัดฐานที่เกิดขึ้นในสิ่งแวดล้อมที่มุ่งใช้ความรุนแรงมากกว่าการใช้ทางเลือกหรือวิธีการอื่น โดยความคิดดังกล่าวนี้มาจากผลการวิจัยที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลที่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างอย่างยิ่งระหว่างการฆาตกรรมที่กระทำโดยกลุ่มคนเชื้อชาติต่างกัน โดย Wolfgang and Ferracutti (1967) บอกอย่างชัดเจนว่าความคิดของเขาตั้งอยู่บนพื้นฐานของบรรทัดฐานวัฒนธรรมย่อย (Subcultural Norms) โดยกล่าวว่า ไม่มีวัฒนธรรมย่อยอย่างใดที่มีความแตกต่างอย่างสิ้นเชิงกับปัญหาความขัดแย้ง

ทั้งหมดที่เกิดขึ้นในสังคม ซึ่งทุกความขัดแย้งนั้นมักจะมีวัฒนธรรมย่อยเข้ามาเกี่ยวข้องหรือเป็นส่วนหนึ่งเสมอ

ส่วนวัฒนธรรมหลัก (Cultural) จะแสดงให้เห็นถึงบรรทัดฐานและค่านิยมที่เด่นชัด เพื่อจะบ่งชี้วิถีชีวิตของกลุ่มคนในสังคม ซึ่งวัฒนธรรมนั้นจะต้องมีความเด่นชัดและมีความแตกต่างจากวัฒนธรรมอื่น เช่น วัฒนธรรมการปกครองระบอบคอมมิวนิสต์จะแตกต่างอย่างชัดเจนเมื่อเปรียบเทียบกับวัฒนธรรมการปกครองระบอบประชาธิปไตยและระบบทุนนิยม แต่สิ่งที่ Wolfgang and Ferracutti (1967) ได้นำเสนอนั้นจะเป็นเรื่องของวัฒนธรรมย่อย (Subculture) มากกว่าวัฒนธรรมหลัก (Culture) โดยเน้นว่าวัฒนธรรมย่อย (Subculture) ทำให้เกิดการเรียนรู้และถ่ายทอดการประกอบอาชญากรรมจากคนรุ่นหนึ่งไปยังคนอีกรุ่นหนึ่ง โดยนักวิชาการที่มีความโดดเด่นมากในเรื่องการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน คือ Cohen (1955) มีความสนใจศึกษาเรื่องเด็กกระทำผิด (Delinquent Boys) ซึ่งการกระทำผิดของเด็กนั้น Cohen (1955) ได้เสนอแบบจำลองที่อธิบายว่า วัฒนธรรมของการกระทำผิดทางอาญาก็เหมือนกับวัฒนธรรมย่อยที่เกิดขึ้นมาเพื่อตอบสนองต่อปัญหาพิเศษเฉพาะด้านที่ประชาชนกำลังเผชิญอยู่ ซึ่งเขายืนยันหนักแน่นว่าต้องแก้ไขประเด็นในเรื่อง วัฒนธรรมย่อยของการกระทำผิด (The Delinquent Subculture) โดยต้องมีการจัดหาหลักเกณฑ์สำหรับสถานภาพที่ได้รับการเคารพนับถือให้เด็กและเยาวชนสามารถเข้าถึงหลักเกณฑ์นี้ได้ แต่ตามความเชื่อทางทฤษฎีของสำนักชิคาโก เห็นว่าวัฒนธรรมอาชญากรรมสามารถถ่ายทอดไปยังเด็กรุ่นต่อไปที่พำนักอยู่ในถิ่นฐานของพวกเขา แต่สำหรับ Cohen (1955) กลับเห็นว่าเด็กและเยาวชนผู้ซึ่งไม่พอใจต่อสถานภาพของตน โดยเห็นสภาวะที่เกิดความขาดแคลนในตนเองเป็นตัวที่คอยกระตุ้นให้เกิดการกระทำผิดอยู่แล้วนั้นจะยังสามารถดึงดูดโดยสิ่งล่อใจจากกลุ่มแก๊งค์ซึ่งสามารถหยิบบ่มมิตรภาพ ความตื่นเต้นเร้าใจ และการปกป้องสำหรับเด็กเหล่านี้ได้

สำหรับประเทศไทยในปัจจุบันจะพบว่าคดีอาญาที่เด็กหรือเยาวชนเป็นผู้ต้องหาและไม่สามารถยื่นฟ้องต่อศาลเยาวชนและครอบครัวได้ทันภายในระยะเวลาที่กำหนดและต้องขออนุญาตฟ้องจากอัยการสูงสุดมีปริมาณเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากและยังมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องและเป็นสาเหตุให้การพิจารณาอนุญาตฟ้องคดีเกิดความล่าช้าและกระทบต่อการอำนวยความยุติธรรมแก่เด็กและเยาวชน ดังนั้นเพื่อให้การอนุญาตฟ้องคดีมีความสะดวก รวดเร็ว และเพื่อเป็นการคุ้มครองเสรีภาพของประชาชน จึงได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 เพื่อกำหนดให้พนักงานอัยการผู้ที่มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอัยการหรืออัยการภาคซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมายให้มีอำนาจอนุญาตให้ฟ้องคดีอาญาที่เด็กและเยาวชนเป็นผู้ต้องหาซึ่งไม่สามารถยื่นฟ้องต่อศาลได้ทันภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดจึงได้มีการตราพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวฉบับที่ 2 ขึ้น (พระราชบัญญัติ

ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2558, 2558)

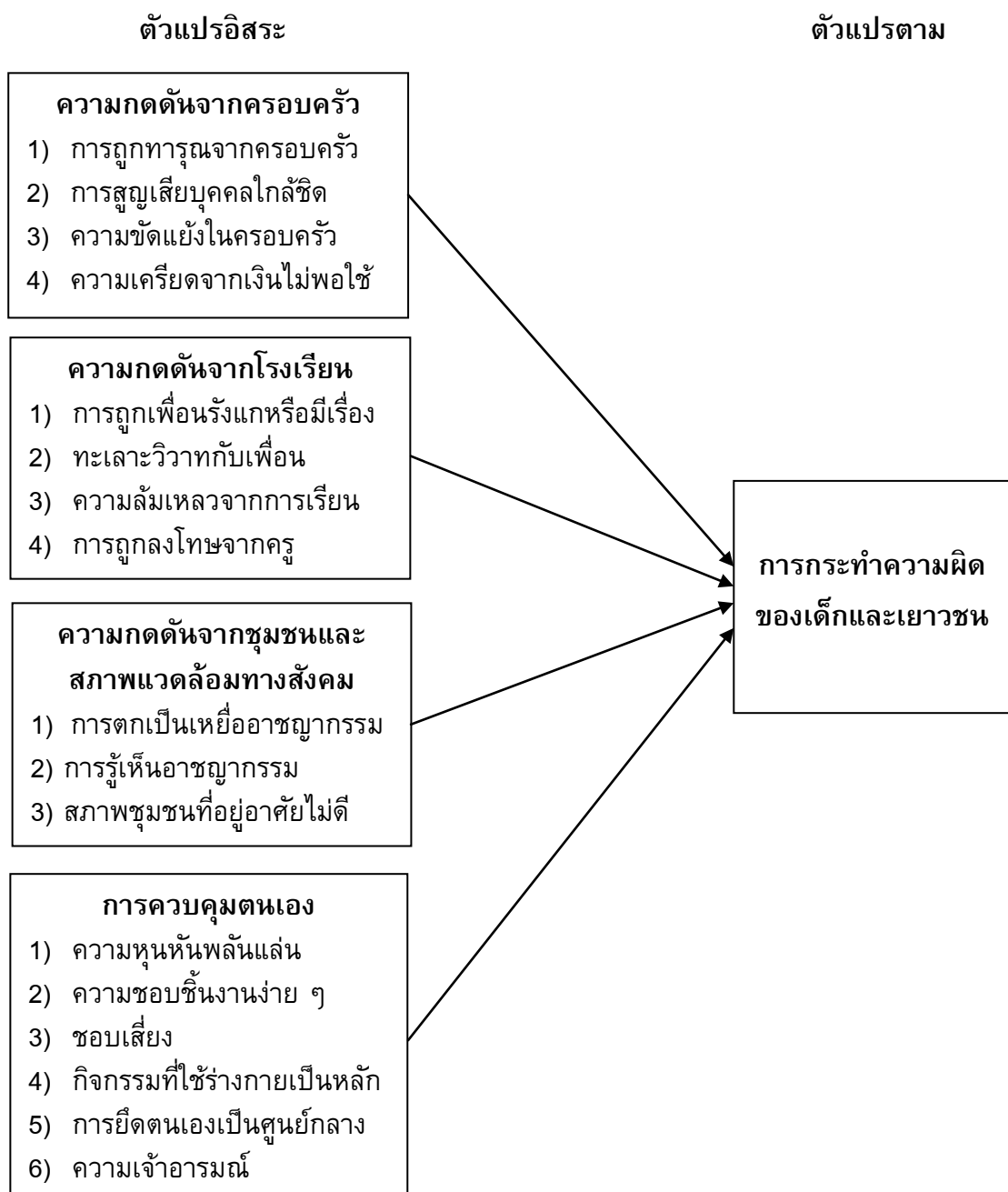
นอกจากนี้พบว่า แม้จะมีกฎหมายเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนโดยตรง คือ พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 และพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 หรือกฎหมายอื่นล้วนต้องยึดกฎหมายรัฐธรรมนูญเป็นหลัก ซึ่งกฎหมายทุกกฎหมายที่บัญญัติขึ้นใช้ในประเทศไทยนั้นจะขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญไม่ได้ ดังนั้น การกระทำใดก็แล้วแต่ที่กฎหมายรัฐธรรมนูญให้สิทธิเสรีภาพแก่ปวงชนชาวไทยไว้ ไม่มีใครสามารถละเมิดหรือจำกัดสิทธิได้ ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560 (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560, 2560) ในหมวด 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย มาตรา 25 ถึงมาตรา 49 และสัมพันธ์ต่อเนื่องกับหมวด 4 หน้าที่ของปวงชนชาวไทยในมาตรา 50 จากการพิจารณารัฐธรรมนูญจะพบว่า มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนอีกหลายมาตราตลอดทั้งฉบับ เช่นในมาตรา 71 รัฐพึงเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวอันเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของสังคม จัดให้ประชาชนมีที่อยู่อาศัยอย่างเหมาะสม ส่งเสริมและพัฒนาการสร้างสรรค์เสริมสุขภาพเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพที่แข็งแรงและมีจิตใจเข้มแข็ง รวมตลอดทั้งส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาให้ไปสู่ความเป็นเลิศและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน

จากข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจระดับชั้นสัญญาบัตรจะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องกฎหมายและสิทธิและการบังคับใช้กฎหมายเป็นอย่างดี แต่สำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจในระดับชั้นประทวนยังไม่ค่อยมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายที่ว่าด้วยเรื่องคุ้มครองสิทธิของเด็กและเยาวชนเพราะเป็นกฎหมายใหม่ (สุณีย์ กัลยาจิตร์, และคนอื่น ๆ, 2554: 98) ส่วนความคิดเห็นต่อการบังคับใช้กฎหมายในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิในกระบวนการยุติธรรมของประชาชน พบปัญหาว่าผู้กระทำผิดเริ่มมีอายุน้อยลงมากขึ้น โดยเฉพาะคดีที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดในลักษณะรุนแรง เช่น คดีฆ่า คดีปล้น ที่มีผลมาจากการที่เด็กและเยาวชนไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายที่ส่งผลมาจากกฎหมายให้การคุ้มครองกลุ่มเด็กและเยาวชนมาก และที่น่าเป็นห่วงคือมีกลุ่มผู้ใหญ่บางคนใช้ช่องว่างของกฎหมายฉบับนี้ในการใช้ให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดส่งผลให้มียอดจำนวนคดีกระทำผิดของเด็กและเยาวชนเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องและขั้นตอนในการนำผู้กระทำผิดที่เป็นเด็กและเยาวชนมาดำเนินคดีมีขั้นตอนและความยากลำบากมากขึ้นตามไปด้วย (สุณีย์ กัลยาจิตร์, และคนอื่น ๆ, 2554: 120)

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนวรรณกรรมทั้งทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน รวมถึงได้ทำการรวบรวมข้อมูลสถิติการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนในประเทศไทย พบว่า ปัจจุบันการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนมีจำนวนเหตุการณ์และคดีเพิ่มมากขึ้นและเกิดขึ้นในลักษณะที่รุนแรงและอายุของเด็ก

และเยาวชนในขณะกระทำความผิดเริ่มน้อยลง ซึ่งอาจมีที่มาจากสาเหตุที่หลากหลาย เช่น ปัญหาความกดดันจากครอบครัว ปัญหาความกดดันจากโรงเรียน ปัญหาความกดดันจากชุมชน และสภาพแวดล้อม โดยผู้วิจัยใช้ทฤษฎีความกดดันทั่วไปซึ่งเป็นแรงผลักดันหรือแรงยั่วให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดโดยศึกษาร่วมกับทฤษฎีการควบคุมตนเองที่เป็นแรงยับยั้งหรือแรงต้านที่อยู่ในตัวของเด็กและเยาวชน เพื่อนำมาซึ่งกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

2.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.5 สมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐาน 1 (H1): ความกดดันจากครอบครัวมีอิทธิพลเชิงบวกกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน

สมมติฐาน 2 (H2): ความกดดันจากโรงเรียนมีอิทธิพลเชิงบวกกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน

สมมติฐาน 3 (H3): ความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคมมีอิทธิพลเชิงบวกกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน

สมมติฐาน 4 (H4): การควบคุมตนเองมีอิทธิพลเชิงลบกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยกีดกันและปัจจัยควบคุมตนเองกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน” ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร (Documentary Study) โดยศึกษาจากหนังสือ วารสาร เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ รวมทั้งศึกษาจากบทความทางวิชาการ งานวิจัยและวิทยานิพนธ์ต่าง ๆ เพื่อนำมากำหนดเป็นแนวทางในการออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา โดยในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยทางสังคมศาสตร์แบบผสมวิธี (Mixed-method Research) ที่ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อหากลุ่มตัวแทนของประชากรสำหรับใช้ในการวัดผลและวิเคราะห์เชิงสถิติเพื่อนำไปสู่ความแม่นยำของผลการวิจัย หลังจากนั้นจะใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อนำมาใช้ในการอธิบายและหาความสอดคล้องหรือความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ โดยมีทฤษฎีหรือกรอบแนวคิดนำทาง ซึ่งมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

3.1 วิธีการศึกษา

3.1.1 การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม คือ กลุ่มแรก เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดและถูกดำเนินคดีและถูกควบคุมตัวอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กลุ่มที่สอง เด็กและเยาวชนที่ไม่ได้กระทำผิดและกำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

3.1.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth-interview) กับบุคคลสองกลุ่มคือ กลุ่มแรก คือ กลุ่มของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และเด็กและเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรเป้าหมายของการวิจัยเชิงปริมาณที่ผู้วิจัยจะเข้าไปเก็บข้อมูล กลุ่มที่สอง คือ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญซึ่งเป็นบุคคลที่ทำงานเกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนหรือเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์เกี่ยวกับเด็กและเยาวชน ซึ่งได้แก่ นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ผู้อำนวยการสถานศึกษา และนักวิชาการที่มี

ผลงานรวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชน รวมถึงผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านเด็กและเยาวชน

3.2 ประชากรเป้าหมายและการสุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ประชากรเป้าหมายของการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรเป้าหมายไว้สองกลุ่ม ดังนี้

1) กลุ่มแรก เด็กและเยาวชนที่ศาลได้พิพากษาว่ามีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาโดยไม่แยกฐานความผิด ซึ่งได้แก่คดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน (Offenses of Assets) ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย (Offenses of Life and Body) ความผิดเกี่ยวกับเพศ (Offenses Relating to Sexuality) ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุข เสรีภาพ ชื่อเสียงและการปกครอง (Against Public Peace, Liberty, Reputation and Public Administration) ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ (Drug Offenses Act) ความผิดเกี่ยวกับอาวุธและวัตถุระเบิด (Arms and Explosives) และความผิดอื่น ๆ (Others) โดยมีคำสั่งให้อยู่ในการควบคุมดูแลที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ในสถานที่ดังนี้

- (1) ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา
- (2) ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานี
- (3) ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขา
- (4) ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนพระนครศรีอยุธยา

2) กลุ่มที่สอง เด็กและเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาซึ่งจะใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ซึ่งอาจเป็นในจังหวัดเดียวกับกลุ่มตัวอย่างแรกหรือในจังหวัดใกล้เคียง โดยมีสถานศึกษาดังนี้

- (1) โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี
- (2) โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสาคร
- (3) โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
- (4) โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ

3.2.2 การสุ่มตัวอย่าง

สำหรับการสุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จะใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Sampling) โดยคัดเลือกจากสองกลุ่ม คือ กลุ่มแรก เด็กและเยาวชนที่มีการกระทำความผิดและถูกควบคุมตัวให้อยู่ในการดูแลของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่ภาคกลาง ที่อ่านออกเขียนได้ไม่มีความบกพร่องทางจิตมี

ความเต็มใจและยินดีให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม กลุ่มที่สอง เด็กและเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาในจังหวัดเดียวกันกับเด็กและเยาวชนหรือใกล้เคียงกับกลุ่มแรก มีความเต็มใจและยินดีให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม โดยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กและเยาวชนจะต้องมีสภาพของอารมณ์ที่พิจารณาแล้วไม่มีความกลัวหรือเกิดความวิตกกังวลในการตอบแบบสอบถาม

การสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) คือ ในจำนวน 4 จังหวัดพื้นที่ภาคกลาง โดยผู้วิจัยเลือกศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนจังหวัดที่มีจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในความดูแลจำนวนมากและเป็นจังหวัดอยู่ในพื้นที่ภาคกลางที่มีเขตติดต่อหรือใกล้กับกรุงเทพมหานคร

การสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) คือ เมื่อได้รายชื่อศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่เลือกแล้วโดยจะไม่มีแบ่งเพศชายและเพศหญิงเพื่อให้ง่ายและสะดวกต่อเจ้าหน้าที่ของสถานที่ในการคัดเลือกผู้ตอบแบบสอบถาม จึงทำหนังสือขอความอนุเคราะห์แจ้งหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ที่จะมาตอบแบบสอบถามดังนี้

3.2.3 จำนวนตัวอย่างการวิจัยเชิงปริมาณ

1) กลุ่มแรก เด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จำนวน 400 คน ซึ่งกระจายตามสัดส่วนที่ผู้วิจัยกำหนด แต่ทั้งนี้ให้ขึ้นอยู่กับจำนวนและความเหมาะสมของเด็กและเยาวชนที่อยู่ ณ วันที่ผู้วิจัยลงพื้นที่

2) กลุ่มสอง เด็กและเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 400 คน ซึ่งกระจายตามสัดส่วนที่ผู้วิจัยกำหนด แต่ทั้งนี้ให้ขึ้นอยู่กับจำนวนและความเหมาะสมของเด็กและเยาวชนที่อยู่ ณ วันที่ผู้วิจัยลงพื้นที่

3.2.4 วิธีการสุ่ม

1) ผู้ให้ข้อมูลต้องเป็นเด็กซึ่งมีอายุ 12 ปีถึง 14 ปี และเยาวชนซึ่งมีอายุ 15 ปีถึง 18 ปี โดยเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจะไม่แยกฐานความผิด และเด็กและเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาจะกำหนดให้ทางโรงเรียนเป็นผู้คัดเลือกเด็กและเยาวชนที่จะเป็นผู้มาตอบแบบสอบถามให้กับผู้วิจัย

2) ผู้วิจัยเลือกวิธีการวิจัยแบบสะดวก/ง่าย โดยจะทำการเก็บข้อมูลเฉพาะกับเด็กและเยาวชนที่อยู่ในสถานที่ที่วิจัย ณ เวลาที่ผู้วิจัยไปเก็บข้อมูลโดยไม่แยกฐานความผิดของเด็กและเยาวชน ซึ่งไม่รวมถึงเด็กที่ต้องไปขึ้นศาล เด็กที่ได้รับประกันตัว หรือเด็กที่มีเหตุอื่นใดที่

ผู้วิจัยไม่ได้กล่าวถึงในที่นี้ที่ไม่ได้อยู่ ณ เวลานั้น ซึ่งจำนวนเด็กและเยาวชนอาจจะไม่ครอบคลุมกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณไว้ เป็นต้น

เนื่องจากเครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้ตอบเป็นผู้กรอกเอง (Self-Administer Questionnaire) เพราะฉะนั้นผู้ตอบจึงต้องมีลักษณะที่สามารถอ่านคำถามและเข้าใจในคำถามแล้วจึงเขียนตอบเองได้ แต่เนื่องจากงานวิจัยชิ้นนี้เป็นการวิจัยในเด็กและเยาวชนที่มีอายุ 12 ปีถึงอายุ 18 ปี และเพื่อให้การวิจัยครั้งนี้สัมฤทธิ์ผล ผู้วิจัยจึงกำหนดขั้นตอนการตอบแบบสอบถามเป็นสองกลุ่มดังนี้ คือ

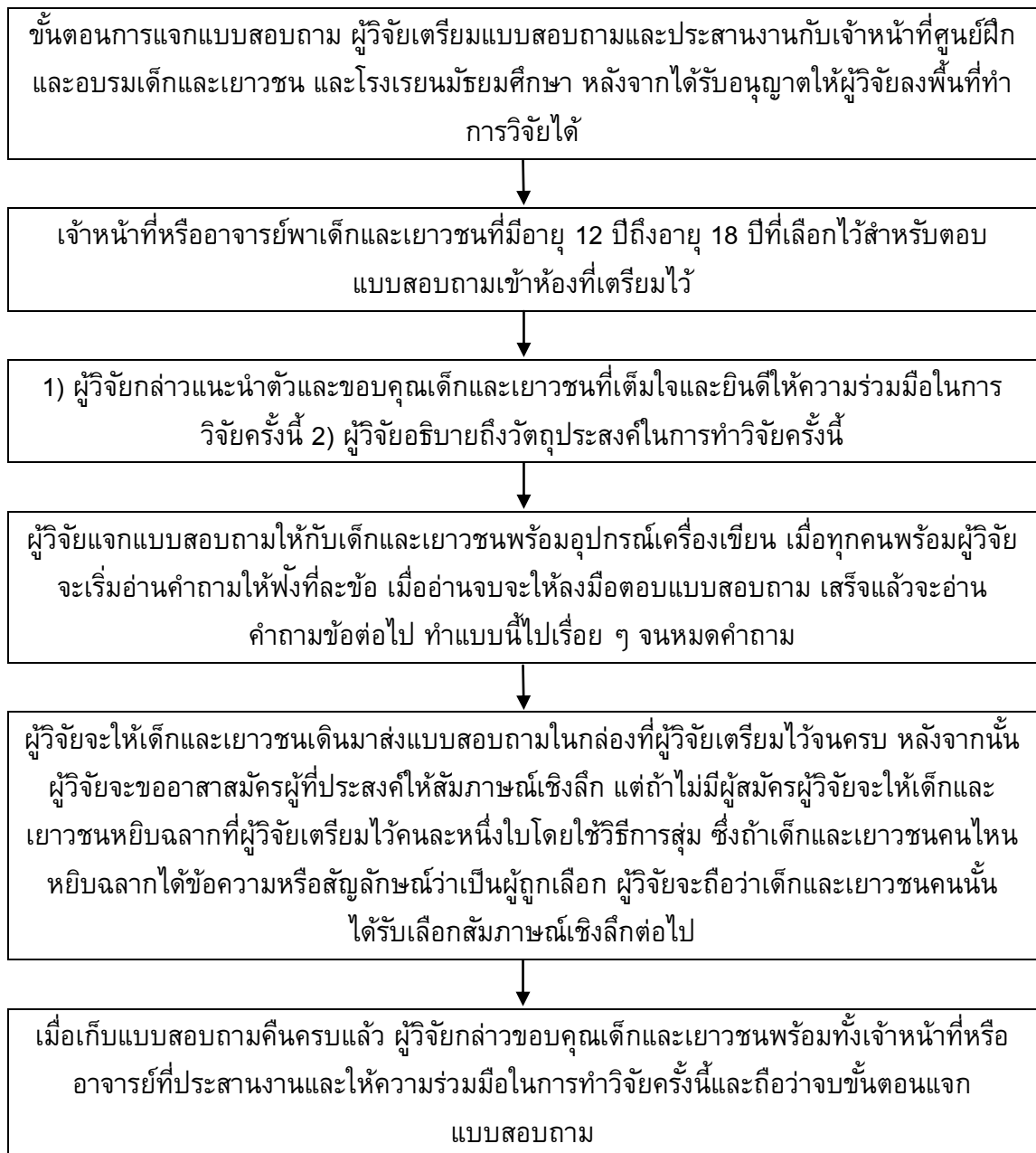
1) กลุ่มแรก เด็กที่มีอายุระหว่าง 12 ปีถึงอายุ 14 ปี (เด็กอายุระหว่างนี้จะไม่มีความสามารถในการเข้าใจภาษาไทยได้ดี) โดยในลำดับแรกผู้วิจัยจะทำการอธิบายถึงเหตุผลในการมาทำวิจัยในครั้งนี้จนเด็กเริ่มเข้าใจดีแล้วจึงจะเริ่มทำการตอบแบบสอบถาม และเมื่อถึงขั้นตอนของการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะเป็นผู้อ่านคำถามให้เด็กฟังทีละข้อ เมื่ออ่านคำถามจบผู้วิจัยจะให้เด็กทั้งหมดเขียนตอบแบบสอบถามไปพร้อมกันทั้งหมด ซึ่งก็คือเริ่มตอบแบบสอบถามพร้อมกันและทำแบบสอบถามเสร็จพร้อมกัน หลังจากนั้นจะให้เด็กทั้งหมดเดินนำแบบสอบถามมาใส่ในกล่องที่ผู้วิจัยเตรียมไว้โดยการคละแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยจะไม่ทราบว่าแบบสอบถามที่ส่งมานั้นเป็นของใครบ้างและเมื่อรับแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยจะกล่าวขอบคุณเด็กที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

2) กลุ่มสอง เยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 ปีถึงอายุ 18 ปี (เยาวชนอายุระหว่างนี้มีความสามารถในการอ่านแต่อาจจะไม่เข้าใจในคำถามที่ผู้วิจัยถาม) โดยในลำดับแรกผู้วิจัยจะทำการอธิบายถึงเหตุผลในการมาทำวิจัยในครั้งนี้ และตอบข้อสงสัยเพื่อให้เยาวชนคลายความวิตกกังวล จนกระทั่งเยาวชนเข้าใจจุดประสงค์ของผู้วิจัยแล้ว และพร้อมที่จะให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และเมื่อถึงขั้นตอนของการตอบแบบสอบถาม แม้เยาวชนจะสามารถอ่านออก แต่ผู้วิจัยจะเป็นผู้อ่านคำถามให้เยาวชนฟังทีละข้อแล้วถึงให้เยาวชนเขียนตอบ เมื่อเสร็จแล้วผู้วิจัยจึงทำการอ่านคำถามข้อต่อไป จนกระทั่งหมดคำถามทั้งหมด หลังจากนั้นจะให้เยาวชนทั้งหมดเดินนำแบบสอบถามมาใส่ในกล่องที่ผู้วิจัยเตรียมไว้โดยคละแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยจะไม่ทราบว่าแบบสอบถามที่ส่งมานั้นเป็นของใคร สำหรับเยาวชนกลุ่มนี้จะมีหนึ่งคนที่ต้องมาให้สัมภาษณ์กับผู้วิจัย โดยผู้วิจัยจะขออาสาสมัครก่อนเป็นลำดับแรก แต่ถ้าไม่มีผู้อาสาสมัครเลยผู้วิจัยจะทำการสุ่มเลือกโดยการให้เด็กและเยาวชนจับฉลากที่ผู้วิจัยเตรียมมาไปคนละหนึ่งใบ (ผู้วิจัยจะทำฉลากให้พอดีกับจำนวนเยาวชนในแต่ละสถานที่ที่ลงพื้นที่) ซึ่งถ้าเด็กและเยาวชนคนไหนเปิดฉลากออกมาแล้วมีสัญลักษณ์หรือข้อความที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ว่าเป็นผู้ถูกเลือก จะถือว่าเยาวชนคนนั้นเป็นผู้ที่ต้องมาให้ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เชิงลึกต่อไป

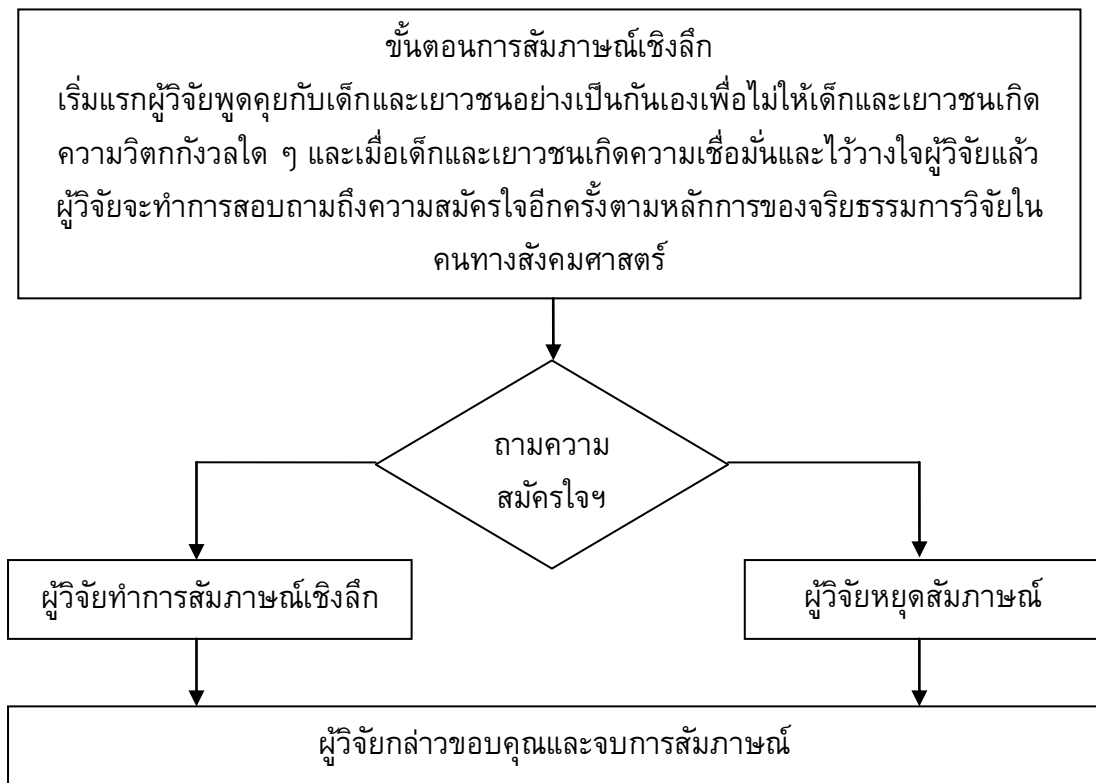
สำหรับขั้นตอนการสัมภาษณ์เชิงลึกกับเยาวชนที่อาสาสมัครหรือได้รับเลือกจากการสุ่มมาแล้ว ผู้วิจัยจะสอบถามความสมัครใจซ้ำอีกครั้งหนึ่งเพื่อเป็นการยืนยันความพร้อมของเยาวชนว่ามีความยินดีที่จะให้ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ได้หรือไม่ ถ้าสมัครใจแล้วผู้วิจัยจะทำการ

สัมภาษณ์แต่ถ้าเยาวชนเกิดความวิตกกังวลหรือไม่สมัครใจให้สัมภาษณ์ผู้วิจัยจะหยุดสัมภาษณ์ และถ้าในขณะที่ทำการสัมภาษณ์อยู่เยาวชนเกิดความวิตกกังวลใด ๆ หรือไม่ยากให้ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ต่อผู้วิจัยจะหยุดทำการสัมภาษณ์ทันที ซึ่งในขั้นตอนของการขออาสาสมัคร ถ้าเกิดมีผู้อาสามากกว่าหนึ่งคน ผู้วิจัยยินดีและพร้อมที่จะทำการสัมภาษณ์ทุกคน

สำหรับในกรณีที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน หรือสถานศึกษาจัดให้เด็กซึ่งมีอายุ 12 ปีถึงอายุ 14 ปี และเยาวชนซึ่งมีอายุ 15 ปีถึงอายุ 18 ปี เข้ามาในห้องเพื่อตอบแบบสอบถามพร้อมกัน ผู้วิจัยจะดำเนินการไปพร้อมกันโดยในลำดับแรกผู้วิจัยจะกล่าวแนะนำตัวและกล่าวถึงวัตถุประสงค์และขั้นตอนต่าง ๆ ในการทำวิจัยในครั้งนี้ รวมถึงตอบข้อสงสัยหรือข้อซักถามของเด็กและเยาวชนให้เข้าใจ และเมื่อเด็กและเยาวชนมีความยินดีและพร้อมที่จะทำการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะเริ่มอ่านคำถามให้เด็กและเยาวชนฟังทีละข้อและตอบคำถามไปพร้อม ๆ กันจนกระทั่งหมดคำถามในแบบสอบถาม หลังจากนั้นผู้วิจัยจะให้เด็กและเยาวชนเดินมาส่งแบบสอบถามในกล่องที่ผู้วิจัยเตรียมไว้โดยแบบสอบถามจะคละกันโดยผู้วิจัยจะไม่ทราบว่าเป็นของใครแบบสอบถามที่ส่งมาเป็นของเด็กและเยาวชนคนไหน เมื่อเด็กและเยาวชนส่งแบบสอบถามครบแล้วผู้วิจัยจะขออาสาสมัครที่จะมาตอบสัมภาษณ์ แต่ถ้าไม่มีผู้ใดอาสาผู้วิจัยจะเลือกเฉพาะเด็กที่มีอายุ 15 ปีถึงอายุ 18 ปีเท่านั้นและให้หยิบฉลากที่ผู้วิจัยเตรียมมาให้คนละหนึ่งใบโดยถ้าเยาวชนคนไหนหยิบฉลากที่มีสัญลักษณ์หรือข้อความว่าเป็นผู้ที่ได้รับเลือกเพื่อให้ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เชิงลึกแล้ว ผู้วิจัยจะสอบถามความสมัครใจซ้ำอีกครั้งหนึ่งเพื่อเป็นการยืนยันความพร้อมของเยาวชนว่ามีความยินดีที่จะให้ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ได้หรือไม่ ถ้าสมัครใจแล้วผู้วิจัยก็จะทำการสัมภาษณ์แต่ถ้าเยาวชนเกิดความวิตกกังวลหรือไม่สมัครใจให้สัมภาษณ์ผู้วิจัยจะหยุดสัมภาษณ์ และถ้าในขณะที่ทำการสัมภาษณ์อยู่เยาวชนเกิดความวิตกกังวลใด ๆ หรือไม่ยากให้ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ต่อผู้วิจัยจะหยุดทำการสัมภาษณ์ทันที ดูขั้นตอนประกอบจากภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการวิจัยในส่วนของการลงพื้นที่แจกแบบสอบถาม

ภาพที่ 2.2 ขั้นตอนการทำวิจัยในส่วนของการสัมภาษณ์เชิงลึกกับเด็กและเยาวชน

3.2.5 ขั้นตอนการคัดเลือกเด็กและเยาวชน

สถานที่วิจัยที่เป็นศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและ
เยาวชน ผู้วิจัยจะขอความอนุเคราะห์ให้ผู้ดูแลหรือเจ้าหน้าที่คัดเลือกเด็กและเยาวชน โดยไม่ใช่
เกณฑ์จำแนกตามฐานความผิดซึ่งได้แก่ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและ
ร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุข เสรีภาพ ชื่อเสียง และการ
ปกครอง ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ความผิดเกี่ยวกับอาวุธและวัตถุระเบิด และ
ความผิดอื่น ๆ โดยจำนวนไม่จำเป็นต้องเท่ากันหรือมีจำนวนใกล้เคียงกันมาเป็นกลุ่มตัวอย่างใน
การมาตอบแบบสอบถาม แต่ถ้าไม่สามารถทำได้ด้วยกรณีใด ๆ ผู้วิจัยจะให้เป็นดุลพินิจของ
เจ้าหน้าที่ในการคัดเลือกเด็กและเยาวชน

สถานที่วิจัยที่เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น
พื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งอาจเป็นโรงเรียนในเขตจังหวัดเดียวกันหรือมีพื้นที่ใกล้เคียงกับ
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สำหรับเกณฑ์ที่ทาง
ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์โดยให้อาจารย์แต่ละโรงเรียนเลือกเด็กนักเรียนในชั้นปีที่ทางโรงเรียน
อนุเคราะห์มาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในจำนวนที่เท่ากันกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและ

อบรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน แต่ถ้ามีเด็กนักเรียนมากกว่าหรือน้อยกว่าที่ผู้วิจัยกำหนด ผู้วิจัยจะให้เป็นผู้ดูแลพินิจของอาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนเป็นผู้คัดเลือกนักเรียน

3.2.6 จำนวนขนาดตัวอย่าง

สำหรับจำนวนขนาดตัวอย่างนั้น ผู้วิจัยใช้สูตรของ ทาโร่ ยามาเน (Taro Yamane) ซึ่งเป็นสูตรที่นิยมมากในการทำวิจัยของนักวิจัยไทย โดยเฉพาะในการทำวิทยานิพนธ์ คำนวณได้จากสูตรต่อไปนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n หมายถึง ขนาดของตัวอย่างที่ต้องการ

N หมายถึง ขนาดของประชากร

e หมายถึง ขนาดของความคลาดเคลื่อน ซึ่งโดยปกติจะกำหนดขนาดไว้ที่ .05

จากสูตรดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้การวิจัยครั้งนี้ได้ขนาดของประชากร ดังนี้

$$n = \frac{12,894}{1 + (12,894 \times 0.0025)} = 388$$

ตารางที่ 3.1 แสดงการจำแนกกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในกรุงเทพและจังหวัดภาคกลาง เพื่อใช้เป็นฐานในการคำนวณ

เขตพื้นที่	จำนวนเด็กและ เยาวชน	ร้อยละต่อ ประชากรทั้งหมด	ประชากรกลุ่มตัวอย่าง/คน
			จากสูตรจำนวน
กรุงเทพ	3,258	25.3	98
ชลบุรี	2,468	19.1	74
นครปฐม	2,875	22.3	86
สมุทรปราการ	2,765	21.4	84
พระนครศรีอยุธยา	1,528	11.9	46
รวม	12,894	100.0	388

หมายเหตุ: เพื่อให้ง่ายผู้วิจัยได้กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างไว้แต่ละ 100 คน ดังตารางที่ 3.2 และตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.2 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน	ประชากรกลุ่มตัวอย่าง / คน
	จำนวนแบบสอบถาม (ชุด)
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขา	100
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานี	100
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา	100
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนพระนครศรีอยุธยา	100
รวม	400

ตารางที่ 3.3 แสดงกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา

สถานศึกษา	ประชากรกลุ่มตัวอย่าง / คน
	จำนวนแบบสอบถาม (ชุด)
โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี	100
โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสาคร	100
โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ	100
โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา	100
รวม	400

3.2.7 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้การสัมภาษณ์บุคคลจำนวน 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มแรก คือ เด็กและเยาวชนที่ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณในครั้งแรก
ได้แก่

- 1) เด็กและเยาวชนที่ปัจจุบันอยู่ในความดูแลของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ซึ่งได้มาจากการขออาสาสมัครหรือการสุ่มตัวอย่างโดยการจับฉลากในวันที่ผู้วิจัยไปลงพื้นที่ซึ่งอาจจะมีจำนวนมากกว่าที่ผู้วิจัยกำหนดได้
- 2) เด็กและเยาวชนที่ปัจจุบันกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งได้มาจากการขออาสาสมัคร หรือการสุ่มตัวอย่างโดยการจับฉลากในวันที่ผู้วิจัยไปลงพื้นที่ซึ่งอาจจะมีจำนวนมากกว่าที่ผู้วิจัยกำหนดได้

กลุ่มที่สอง คือ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและมีความใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชน ได้แก่ 1) นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ 2) อาจารย์ที่สอนประจำอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา 3) ผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง และ 4) นักวิชาการ นักวิจัย หรือผู้ทรงคุณวุฒิ โดยรายชื่อผู้ให้ข้อมูลสำคัญ มีดังนี้

- 1) คุณอารียา จันทะนะ ตำแหน่งนักสังคมสงเคราะห์ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านหมื่นปรานี
- 2) คุณภูษิต ดวงจันทร์ ตำแหน่งนักสังคมสงเคราะห์ชำนาญการ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา
- 3) คุณสมนึก อ้วนศรี ตำแหน่งนักจิตวิทยาปฏิบัติการ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนพระนครศรีอยุธยา
- 4) คุณเพ็ญนภา พรหมมินทร์ ตำแหน่งนักจิตวิทยาปฏิบัติการ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านหมื่นปรานี
- 5) คุณมงคลชัย รัตนจารุเรือง ตำแหน่งนักจิตวิทยาคลินิกชำนาญการ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายอุเบกขา
- 6) คุณณรงค์ ทรัพย์หล่อ ตำแหน่งนักวิชาการอบรมและฝึกวิชาชีพชำนาญงาน ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา
- 7) คุณนิภาพร แสงไฟโรจน์ ตำแหน่งอาจารย์ประจำโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่ง
- 8) คุณวิสูตร ยอดสุข ตำแหน่งรองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารบุคคลโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่ง
- 9) คุณวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ ตำแหน่งสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน กรรมการสิทธิการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส
- 10) ผู้พิพากษาประจำศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง
- 11) ดร.โสภา ชพิภลชัย ชปิลมันน์ ตำแหน่งนายกราชบัณฑิตยสภา

ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึกในการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัย อาจจะมีการสัมภาษณ์บุคคลในแวดวงวิชาการ นักวิจัย หรือผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและมีความรู้เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนเพิ่มเติมตามความเหมาะสมต่อไป โดยสถานที่ที่ผู้วิจัยจะทำการสัมภาษณ์เชิงลึกนั้น ผู้วิจัยจะความสะดวกของผู้ให้สัมภาษณ์เลือกสถานที่เป็นหลัก รวมถึงสัมภาษณ์บุคคลที่ได้รับมอบหมายที่มีความรู้ความเข้าใจมาให้ผู้วิจัยสัมภาษณ์แทนได้ตามความเหมาะสม

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

3.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งสร้างขึ้นตามหลักวิชาการโดยใช้ตัวแปรที่อยู่ในทฤษฎีทางความกดดันทั่วไปและทฤษฎีการควบคุมตนเอง และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth-interview) โดยแบ่งตัวแปรออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มแรก องค์ประกอบของความกดดันแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ 1) ด้านความกดดันที่เกิดจากการไม่ได้รับสิ่งที่คาดหวัง (Failure to Achiever Positively Values Goals) 2) ด้านความกดดันที่เกิดจากการถูกถอดถอนหรือสูญเสียสิ่งที่มีค่าของบุคคล (Removal of Positively Valued Stimuli) และ 3) ด้านความกดดันที่เกิดจากการประสบกับเหตุการณ์ที่ร้ายแรง (Confrontation with Negative Stimuli) โดยนำองค์ประกอบทั้ง 3 ด้านมาสร้างคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความกดดัน และสุดท้ายคือนำคำถามแต่ละข้อมาให้คะแนนระดับของความกดดัน กลุ่มที่สอง องค์ประกอบของการควบคุมตนเอง แบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ 1) ความหุนหันพลันแล่น (Impulsive) 2) ความชอบชิ้นงานง่าย ๆ (Simple Task) 3) การชอบความเสี่ยง (Risk Taking) 4) กิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นหลัก (Physical) 5) การยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง (Self-center) และ 6) ความเจ้าอารมณ์ (Temper)

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ (Likert Scale) ซึ่งข้อคำถามประกอบด้วยมาตรวัด 4 ระดับได้แก่ มากที่สุด มาก น้อย และน้อยที่สุด โดยวัดจากประสบการณ์หรือสิ่งที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับ และการวัดครั้งนี้ผู้วิจัยจะตัดมาตรวัดในระดับปานกลางออก

3.3.1.1 ลักษณะแบบสอบถาม

สำหรับข้อมูลที่ใช้ในแบบสอบถามแบ่งออกเป็นสองชุด ชุดแรก สำหรับเก็บข้อมูลจากเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ชุดที่สอง สำหรับเก็บข้อมูลจากเด็กและเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยม โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยภูมิหลังของเด็กและเยาวชน ประกอบไปด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับ เพศ ภูมิลำเนา ศาสนา ระดับการเรียนสูงสุดที่ท่านจบ อาชีพของท่าน ก่อนถูกควบคุมตัว ก่อนถูกควบคุมตัวในครั้งนี้ท่านมีรายได้หรือเงินสำหรับใช้จ่ายต่อเดือนประมาณเดือนละเท่าไร สถานภาพสมรสของพ่อแม่ของท่าน อาชีพของพ่อ อาชีพของแม่ รายได้รวมกันต่อเดือนของครอบครัว สัมพันธภาพในครอบครัวของท่าน และก่อนถูกควบคุมตัวท่านอาศัยอยู่กับใครหรือปัจจุบันท่านอาศัยอยู่กับใคร

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านความกดดัน ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 องค์ประกอบของทฤษฎีความกดดันทั่วไป องค์ประกอบแรก ความกดดันจากครอบครัว ได้แก่ การถูกทำร้ายร่างกายจากบุคคลในครอบครัว การสูญเสียบุคคลที่รัก การมีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกับคนในครอบครัวเสมอ การลงมือลงไม้ต่อบตีกับคนในครอบครัว และปัญหาจากค่าใช้จ่ายที่มากกว่าเงินที่ได้รับในแต่ละเดือน องค์ประกอบที่สอง ความกดดันจากโรงเรียน ได้แก่ การมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับเพื่อนที่โรงเรียนอยู่เสมอ การมีความขัดแย้งหรือเคยเลิกคบกับเพื่อนสนิท เพื่อนสนิทย้ายออกจากโรงเรียน การที่ไม่สามารถเข้ากับเพื่อนคนอื่น ๆ ได้ การประสบความล้มเหลวในการเรียน การได้รับการลงโทษจากครูอย่างหนัก องค์ประกอบที่สาม ความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ การที่เคยถูกคุกคามหรือโดนขู่ทำร้ายร่างกายจากคนในชุมชน เคยถูกลวนลามทางเพศจากคนในชุมชน ชุมชนที่อยู่มีสภาพเสื่อมโทรมหรือแออัด ชุมชนที่อยู่เป็นแหล่งค้ายาเสพติด ชุมชนที่อยู่เป็นแหล่งที่แก๊งค์วัยรุ่นรวมกลุ่มกันกระทำความผิด เคยถูกไล่ออกจากงาน

ส่วนที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านการควบคุมตนเอง ประกอบด้วยข้อคำถาม 6 องค์ประกอบของทฤษฎีควบคุมตนเอง ได้แก่ ความหุนหันพลันแล่น ความชอบชิ้นงานง่าย ๆ ชอบเสียง กิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นหลัก การยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง และความเจ้าอารมณ์ จำนวน 12 ข้อ ดังนี้ 1) เมื่อมีใครมาทำร้ายหรือทำดีทำต่อหน้าจะตอบโต้ทันที 2) ท่านมักจะทำอะไรตามใจตนเองแม้จะรู้ว่ามีความเสี่ยงในภายหลังก็ตาม 3) ท่านไม่ชอบงานที่ยากหรือสลับซับซ้อนและจะหลีกเลี่ยงอยู่เสมอ 4) ท่านชอบงานที่สบาย ๆ และไม่กดดัน 5) ท่านเป็นคนที่ชอบการผจญภัยความตื่นเต้นเร้าใจและชอบทำอะไรเสี่ยง ๆ อยู่เสมอ 6) ท่านเป็นคนที่ถูกไล่ได้กล้าเสียหรือชอบเสี่ยงโชคอยู่เสมอ 7) ท่านชอบทำกิจกรรมที่ใช้กำลังกายมากกว่ากิจกรรมที่ใช้ความคิด 8) ท่านไม่ชอบอ่านหนังสือหรือทำกิจกรรมที่ใช้ความคิด 9) ท่านนึกถึงแต่ตนเองก่อนเสมอและไม่ค่อยสนใจผู้อื่น 10) แม้ท่านจะเป็นฝ่ายผิดท่านก็ไม่สนใจและไม่แคร์ใครทั้งสิ้น 11) ท่านเป็นคนที่ยึดง่ายและเจ้าอารมณ์อยู่เสมอ 12) เวลาที่ท่านโกรธหรือขัดแย้งกับผู้อื่นอย่างรุนแรงท่านจะดุดันและขาดสติยั้งคิด

ส่วนที่ 4 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนสำหรับเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก โดยจะเป็นคำถามที่ต้องการทราบถึงข้อหาที่กระทำความผิดจนถูกควบคุมตัวและก่อนถูกควบคุมตัวในครั้งนี้ได้เคยกระทำความผิดมาก่อนหรือไม่ และถ้าเคยทำผิดมาก่อนได้ทำผิดในข้อหาอะไรและทำมาแล้วจำนวนกี่ครั้ง แต่สำหรับเด็กและเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาจะเป็นคำถามที่ต้องการทราบว่าได้เคยกระทำความผิดจนถูกควบคุมตัวหรือไม่ และถ้าเคยทำผิดมาก่อน กระทำความผิดในข้อหาอะไร

3.3.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพครั้งนี้ คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึกโดยแบ่งแบบสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นสองกลุ่มเพื่อให้เหมาะสมกับผู้ให้สัมภาษณ์ คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึกสำหรับเด็กและเยาวชน และแบบสัมภาษณ์เชิงลึกของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในด้านเด็กและเยาวชน ดังนี้

แบบสัมภาษณ์เชิงลึกสำหรับเด็กและเยาวชน เรื่อง ปัจจัยกีดตันและปัจจัยการควบคุมตนเองกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน โดยผู้วิจัยแบ่งประเด็นคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เป็น 4 ส่วน คือ

- 1) ส่วนแรก สัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับชื่อและนามสกุล เพศ อายุ
- 2) ส่วนที่สอง สัมภาษณ์เกี่ยวกับมุมมองของปัจจัยกีดตันที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนใน 3 องค์ประกอบ คือ (1) องค์ประกอบความกดดันจากครอบครัว (2) องค์ประกอบความกดดันจากโรงเรียน และ (3) องค์ประกอบความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม
- 3) ส่วนที่สาม สัมภาษณ์เกี่ยวกับมุมมองของปัจจัยการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนในปัจจุบันที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนใน 6 องค์ประกอบ คือ 1) องค์ประกอบความหุนหันพลันแล่น 2) องค์ประกอบชอบชั้งงานง่าย ๆ 3) องค์ประกอบชอบเสี่ยงหรือความท้าทาย 4) องค์ประกอบกิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นหลัก 5) องค์ประกอบการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง และ 6) องค์ประกอบความเจ้าอารมณ์
- 4) ส่วนที่สี่ สัมภาษณ์ในประเด็นที่เกี่ยวกับความต้องการของเด็กและเยาวชนที่ต้องการให้หน่วยงานภาครัฐเข้ามาดูแลแก้ไข รวมถึงนโยบายและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ซึ่งในเวลาสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะเป็นผู้อธิบายความหมายเมื่อเด็กและเยาวชนไม่เข้าใจในคำถาม

แบบสัมภาษณ์เชิงลึกสำหรับผู้ให้ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยกีดตันและปัจจัยการควบคุมตนเองกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน โดยผู้วิจัยแบ่งประเด็นคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เป็น 4 ส่วน คือ

- 1) ส่วนแรก สัมภาษณ์ถึงข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับ ชื่อและนามสกุล เพศ อายุ ตำแหน่งงาน อายุงาน และชื่อหน่วยงาน
- 2) ส่วนที่สอง สัมภาษณ์เกี่ยวกับมุมมองของปัจจัยความกดดันที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนใน 3 องค์ประกอบ คือ 1) องค์ประกอบความกดดันจากครอบครัว 2) องค์ประกอบความกดดันจากโรงเรียน และ 3) องค์ประกอบความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม
- 3) ส่วนที่สาม สัมภาษณ์เกี่ยวกับมุมมองของปัจจัยการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนในปัจจุบันที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนใน 6 องค์ประกอบ

คือ 1) องค์ประกอบความหุนหันพลันแล่น 2) องค์ประกอบการชอบชั้้งงานง่าย ๆ 3) องค์ประกอบการชอบเสียงหรือความท้าทาย 4) องค์ประกอบกิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นหลัก 5) องค์ประกอบการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง และ 6) องค์ประกอบความเจ้าอารมณ์

4) ส่วนที่สี่ สัมภาษณ์ในประเด็นที่เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการแก้ไข ปัญหาการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน รวมถึงสัมภาษณ์ถึงข้อเสนอแนะความต้องการ ใน 2 คำถามคือ 1) มุมมองด้านนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ของภาครัฐในปัจจุบัน และ 2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยใดบ้างที่เป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน

สำหรับเกณฑ์ในการคัดเลือกเด็กและเยาวชนที่จะให้ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เชิงลึกนั้นจะคัดเลือกโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายซึ่งผู้วิจัยได้กล่าวไว้แล้วก่อนหน้านี้ในการสุ่มตัวอย่าง

3.3.2 วิธีการวัดและมาตรวัดแบบสอบถาม (Measurement)

3.3.2.1 ระดับการวัดของตัวแปร

Nominal/Ordinal Scale คือ เพศ ภูมิลำเนา ศาสนา ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ สถานภาพสมรสของบิดามารดา อาชีพของพ่อ อาชีพของแม่ สัมพันธภาพในครอบครัว พักอาศัยอยู่กับใคร สภาพแวดล้อมที่อาศัยและลักษณะที่อยู่ ท่านเคยกระทำความผิดหรือไม่

Ratio Scale คือ รายได้หรือเงินสำหรับใช้จ่ายต่อเดือน รายได้รวมกันต่อเดือน ของครอบครัว

Interval Scale คือ คำถามเกี่ยวกับปัจจัยความกดดัน และปัจจัยการควบคุมตนเอง ซึ่งใช้เป็นตัวแปรอิสระในการวิจัยครั้งนี้

3.3.2.2 ข้อคำถาม (Items)

เครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามนั้นจะมีตัววัดในปัจจัยความกดดัน (Strain) ในองค์ประกอบแต่ละด้าน ดังนี้

1) องค์ประกอบความกดดันจากครอบครัว จำนวน 5 ข้อ คือ (1) ท่านเคยถูกทำร้ายร่างกายจากบุคคลในครอบครัว (2) ท่านเคยสูญเสียบุคคลที่ท่านรัก (3) ท่านมีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกับคนในครอบครัวเสมอ (4) ท่านเคยลงมือลงไม้ต่อบตีกับคนในครอบครัว (5) ท่านมักจะมีปัญหาจากค่าใช้จ่ายที่มากกว่าเงินที่ได้รับในแต่ละเดือน

2) องค์ประกอบความกดดันจากโรงเรียน จำนวน 6 ข้อ คือ (1) ท่านมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับเพื่อนที่โรงเรียนอยู่เสมอ (2) ท่านมีความขัดแย้งหรือเคยเลิกคบกับเพื่อนสนิท (3) เพื่อนสนิทของท่านย้ายออกจากโรงเรียน (4) ท่านไม่สามารถเข้ากับเพื่อนคนอื่น ๆ ได้ (5) ท่านประสบความล้มเหลวในการเรียน (6) ท่านเคยได้รับการลงโทษจากครูอย่างหนัก

3) องค์ประกอบความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม จำนวน 6 ข้อ คือ (1) ท่านเคยถูกคุกคามหรือโดนขู่ทำร้ายจากคนในชุมชน (2) ท่านเคยถูก

ลวนลามทางเพศจากคนในชุมชน (3) ชุมชนที่ท่านอยู่มีสภาพเสื่อมโทรมหรือแออัด (4) ชุมชนที่ท่านอยู่เป็นแหล่งค้ายาเสพติด (5) ชุมชนที่ท่านอยู่เป็นแหล่งที่แก๊งค์วัยรุ่นรวมกลุ่มกันกระทำความผิด (6) ท่านเคยถูกไล่ออกจากงาน

ส่วนแบบสอบถามที่เป็นตัววัดในเรื่องการควบคุมตนเอง (Self-control) ในองค์ประกอบแต่ละด้าน ดังนี้

1) องค์ประกอบความหุนหันพลันแล่น จำนวน 2 ข้อ คือ (1) เมื่อมีใครมาทำร้ายหรือทำดีทำต่อๆ ท่านจะตอบโต้ทันที (2) ท่านมักจะทำอะไรตามใจตนเองแม้จะรู้ว่ามีความเสี่ยงในภายหลังก็ตาม

2) องค์ประกอบเกี่ยวกับการชอบงานง่าย ๆ จำนวน 2 ข้อ คือ (1) ท่านไม่ชอบงานที่ยากหรือสลับซับซ้อนและจะหลีกเลี่ยงอยู่เสมอ (2) ท่านชอบงานที่สบาย ๆ และไม่กดดัน

3) องค์ประกอบเกี่ยวกับชอบความเสี่ยง จำนวน 2 ข้อ คือ (1) ท่านเป็นคนที่ชอบการผจญภัย ความตื่นเต้นเร้าใจและชอบทำอะไรเสี่ยง ๆ อยู่เสมอ (2) ท่านเป็นคนกล้าได้กล้าเสีย หรือชอบเสี่ยงโชคอยู่เสมอ

4) องค์ประกอบกิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นหลัก จำนวน 2 ข้อ คือ (1) ท่านชอบทำกิจกรรมที่ใช้กำลังกายมากกว่ากิจกรรมที่ใช้ความคิด (2) ท่านไม่ชอบอ่านหนังสือหรือทำกิจกรรมที่ใช้ความคิด

5) องค์ประกอบการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง จำนวน 2 ข้อ คือ (1) ท่านนึกถึงแต่ตนเองก่อนเสมอและไม่ค่อยสนใจผู้อื่น (2) แม้ท่านจะเป็นฝ่ายผิด ท่านก็ไม่สนใจและไม่แคร์ใครทั้งสิ้น

6) องค์ประกอบความเจ้าอารมณ์ จำนวน 2 ข้อ คือ (1) ท่านเป็นคนที่ฉุนเฉียวง่าย และเจ้าอารมณ์อยู่เสมอ (2) เวลาที่ท่านโกรธหรือขัดแย้งกับผู้อื่นอย่างรุนแรง ท่านจะดุดันและขาดสติยั้งคิด

แบบสอบถามที่วัดว่าเคยกระทำความผิดจนถูกควบคุมตัวดำเนินคดีหรือไม่ จำนวน 2 คำตอบ คือ

1) ไม่เคย หมายถึง ไม่เคยกระทำความผิดจนถูกควบคุมตัวดำเนินคดี
2) เคย หมายถึง เคยกระทำความผิดจนถูกควบคุมตัวหรือถูกดำเนินคดีหรือถูกส่งตัวไปอยู่ในความดูแลของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน และถ้าเคยกระทำความผิดให้ตอบด้วยว่ากระทำความผิดในข้อหาอะไร โดยให้เลือกตอบดังนี้ (1) เรื่องเกี่ยวกับทรัพย์สิน (2) เรื่องเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย (3) เรื่องเกี่ยวกับเพศ (4) เรื่องเกี่ยวกับความสงบสุข เสรีภาพ ชื่อเสียงและการปกครอง (5) เรื่องเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ (6) เรื่องเกี่ยวกับอาวุธและวัตถุระเบิด (7) เรื่องอื่น ๆ โปรดระบุ

3.3.2.3 วิธีการวัด

วิธีการวัดแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้จะใช้วิธีการวัดโดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

1) การให้คะแนนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยองค์ประกอบความกดดันว่าตรงกับสิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวของเด็กและเยาวชนบ่อยครั้งแค่ไหน โดยพิจารณาความถี่ของการเกิดขึ้น

ตารางที่ 3.4 การให้คะแนนประสบการณ์ที่เคยได้รับหรือสิ่งที่เคยเกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชน

ความถี่ของประสบการณ์ ที่เคยได้รับ	ระดับสิ่งที่เคยเกิดขึ้นหรือ ประสบการณ์ที่เคยได้รับ	การให้คะแนน
บ่อยมาก (มากกว่า 20 ครั้งขึ้นไป)	มากที่สุด	4
บ่อย (มากกว่า 10 ครั้ง)	มาก	3
เคยได้รับ (มากกว่า 2 ครั้ง)	น้อย	2
น้อยครั้งหรือไม่เคยได้รับ	น้อยที่สุด	1

โดยแปลความหมายคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับคะแนนความกดดัน หมายถึง ถ้ามีระดับคะแนนความกดดันสูงจะมีโอกาสในการกระทำความผิดสูง และถ้ามีระดับคะแนนความกดดันต่ำจะมีโอกาสในการกระทำความผิดต่ำ โดยแปลความหมายของคะแนนค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00-1.50 หมายถึง มีระดับความกดดันต่ำมาก

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.51-2.50 หมายถึง มีระดับความกดดันต่ำ

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51-3.50 หมายถึง มีระดับความกดดันสูง

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51-4.00 หมายถึง มีระดับความกดดันสูงมาก

2) การให้คะแนนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย องค์ประกอบการควบคุมตนเอง โดยให้เด็กและเยาวชนพิจารณาจากนิสัยของตนเองว่าเห็นด้วยมากน้อยแค่ไหน

ตารางที่ 3.5 การให้คะแนนความเห็นที่ตรงกับนิสัยของเด็กและเยาวชน

ความคิดเห็นที่ตรงกับนิสัย	ระดับความคิดเห็น	การให้คะแนน
เห็นด้วยมากที่สุด	มากที่สุด	1
เห็นด้วยมาก	มาก	2
เห็นด้วยน้อย	น้อย	3
เห็นด้วยน้อยที่สุดหรือไม่เห็นด้วย	น้อยที่สุด	4

โดยแปลความหมายคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความคิดเห็นที่ตรงกับนิสัยของตนเอง หมายถึง ถ้ามีระดับเห็นด้วยมากคะแนนการควบคุมตนเองต่ำจะมีโอกาสในการกระทำความผิดสูง และถ้ามีระดับเห็นด้วยน้อยคะแนนการควบคุมตัวเองสูงจะมีโอกาสในการกระทำความผิดต่ำ โดยแปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00-1.50 หมายถึง มีระดับการควบคุมตัวเองต่ำมาก

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.51-2.50 หมายถึง มีระดับการควบคุมตัวเองต่ำ

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51-3.50 หมายถึง มีระดับการควบคุมตัวเองสูง

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51-4.00 หมายถึง มีระดับการควบคุมตัวเองสูงมาก

3.4 การทดสอบเครื่องมือ

การทดสอบเครื่องมือวิจัยนั้น ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทำการทดสอบเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและทดสอบความเข้าใจคำถามเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องก่อนที่จะนำไปใช้กับกลุ่มประชากรที่ทำการศึกษาจริง

3.4.1 การตรวจสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของคำถามในแบบสอบถามว่าสามารถวัดในสิ่งที่ต้องการวัดหรือตรงประเด็นที่จะทำการศึกษาหรือไม่ โดยผู้วิจัยให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านทำการตรวจเครื่องมือและประเมินผลแบบสอบถามแต่ละข้อด้วยคะแนน 3 ระดับ คือ

1 = สอดคล้อง

0 = ไม่แน่ใจ

- 1 = ไม่สอดคล้อง

จากนั้นผู้วิจัยจึงนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะและนำคะแนนที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาทำการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยมีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

โดยที่ IOC หมายถึงดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามปฏิบัติการ
 $\sum R$ หมายถึงผลบวกของคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ
 N หมายถึงจำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ผู้วิจัยทำการคัดเลือกข้อคำถามที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินตรวจสอบเกี่ยวกับการใช้ภาษาและความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการในแต่ละด้านเป็นรายข้อและตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ไม่ต่ำกว่า 0.5 ถ้าข้อคำถามใดมีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า 0.5 ต้องนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะหรือตัดทิ้งหากคำถามนั้นไม่มีความจำเป็นสำหรับงานวิจัย ซึ่งผลการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามแต่ละปัจจัยเป็นรายข้อพบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ในระหว่าง 0.6-1.0 ซึ่งถือว่าผ่านเกณฑ์ทุกข้อ ผู้วิจัยจึงนำแบบสอบถามไปทดสอบค่าความเชื่อมั่นในขั้นต่อไป

3.4.2 การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยทำโดยการนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและได้ทำการปรับปรุงแล้วไปทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเหมือนกับประชากรที่ต้องการศึกษาสองกลุ่ม คือ กลุ่มแรกเป็นเด็กและเยาวชนในสถานแรกรับจังหวัดนครปฐมและศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านกรุณา จำนวน 30 คน และกลุ่มที่สองเป็นเด็กและเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสมุทรสาครและจังหวัดชลบุรี จำนวน 30 คน รวมทั้งสองกลุ่มทั้งสิ้น 60 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 7.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ได้กำหนดไว้โดยการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวกและนำผลที่ได้รับมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขก่อนที่จะนำไปใช้กับกลุ่มประชากรที่จะศึกษาจริง

ตารางที่ 3.6 แสดงค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามในตัวแปรของปัจจัยกดดัน

ตัวแปร	ค่า Reliability
ท่านเคยถูกทำร้ายจากบุคคลในครอบครัว	.884
ท่านเคยสูญเสียบุคคลที่ท่านรัก	.898
ท่านมีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกับคนในครอบครัวเสมอ	.882
ท่านเคยลงมือลงไม้ต่บตีกับคนในครอบครัว	.887
ท่านมักจะมีปัญหาค่าใช้จ่ายที่มากกว่าเงินที่ได้รับในแต่ละเดือน	.889
ท่านมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับเพื่อนที่โรงเรียนอยู่เสมอ	.890
ท่านมีความขัดแย้งหรือเคยเลิกคบกับเพื่อนสนิท	.889

ตารางที่ 3.6 (ต่อ)

ตัวแปร	ค่า Reliability
เพื่อนสนิทของท่านย้ายออกจากโรงเรียน	.889
ท่านไม่สามารถเข้ากับเพื่อนคนอื่น ๆ ได้	.887
ท่านประสบความล้มเหลวในการเรียน	.891
ท่านเคยได้รับการลงโทษจากครูอย่างหนัก	.889
ท่านเคยถูกคุกคามหรือโดนขู่ทำร้ายจากคนในชุมชน	.882
ท่านเคยถูกลวนลามทางเพศจากคนในชุมชน	.884
ชุมชนที่ท่านอยู่เป็นแหล่งค้ายาเสพติด	.888
ชุมชนที่ท่านอยู่เป็นแหล่งที่แก๊งค์วัยรุ่นรวมกลุ่มกันกระทำความผิด	.892
ท่านเคยถูกไล่ออกจากงาน	.882

ตารางที่ 3.7 แสดงค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามในตัวแปรของปัจจัยการควบคุมตนเอง

ตัวแปร	ค่า Reliability
เมื่อมีใครมาทำร้ายหรือทำดีทำต่อๆ ท่านจะตอบโต้ทันที	.863
ท่านมักจะทำอะไรตามใจตนเองแม้จะรู้ว่ามีความเสี่ยงในภายหลัง	.863
ท่านไม่ชอบงานที่ยากหรือสลับซับซ้อนและจะหลีกเลี่ยงอยู่เสมอ	.866
ท่านชอบงานที่สบาย ๆ และไม่กดดัน	.865
ท่านเป็นคนที่ชอบการผจญภัย ความตื่นเต้นเร้าใจและชอบทำอะไรเสี่ยง ๆ อยู่เสมอ	.874
ท่านเป็นคนกล้าได้กล้าเสีย หรือชอบเสี่ยงโชคอยู่เสมอ	.862
ท่านชอบกิจกรรมที่ใช้กำลังกายมากกว่ากิจกรรมที่ใช้ความคิด	.864
ท่านไม่ชอบอ่านหนังสือหรือทำกิจกรรมที่ใช้ความคิด	.869
ท่านนึกถึงแต่ตนเองก่อนเสมอและไม่ค่อยสนใจผู้อื่น	.863
แม้ท่านจะเป็นฝ่ายผิด ท่านก็ไม่สนใจและไม่แคร์ใครทั้งสิ้น	.852
ท่านเป็นคนที่ฉุนเฉียวง่าย และเจ้าอารมณ์อยู่เสมอ	.861
เวลาที่ท่านโกรธหรือขัดแย้งกับผู้อื่นอย่างรุนแรง ท่านจะดุขึ้นและขาดสติบังคับ	.867

3.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะเป็นผู้ลงพื้นที่เก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนการเก็บข้อมูลดังนี้

1) ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ถึงอธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามสำหรับเด็กและเยาวชนที่อยู่ในความดูแลของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน รวมถึงขออนุญาตสัมภาษณ์เชิงลึกเด็กและเยาวชน รวมถึงนักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์ของ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จำนวนทั้ง 4 แห่ง คือ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานี ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขา ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน พระนครศรีอยุธยา ทั้งนี้ให้เป็นไปตามความเหมาะสมและความสะดวกของผู้ให้สัมภาษณ์เป็นหลัก

2) ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากเด็กและเยาวชนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา และเพื่อขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในสถานศึกษาทั้ง 4 แห่ง คือ โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสาคร โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ ทั้งนี้ ถ้ามีปัญหาขัดข้องจากโรงเรียนที่ผู้วิจัยกำหนดแล้ว ผู้วิจัยจะใช้โรงเรียนอื่นที่สะดวกและยินดีให้ผู้วิจัยเข้าทำการลงพื้นที่แทน

3) เมื่อได้รับหนังสืออนุญาตให้ลงพื้นที่แล้ว ทางผู้วิจัยจะทำการติดต่อประสานงานเพื่อทำการขออนัดหมายวัน เวลา ที่ทางศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน รวมถึงโรงเรียนในจังหวัดที่ขออนุญาตไว้แต่ละแห่งตามความสะดวกในการให้ผู้วิจัยเข้าไปทำการเก็บข้อมูล ซึ่งในแต่ละแห่งผู้วิจัยจะขอใช้เวลาเพียงแค่วันวันในการเข้าไปในพื้นที่ทั้งการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณโดยการแจกแบบสอบถาม และการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์

4) เมื่อได้เข้าไปลงพื้นที่ทำการวิจัยในสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งได้มีการติดต่อประสานงานก่อนหน้าแล้ว ผู้วิจัยจะอธิบายถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ตลอดจนรายละเอียดของแบบสอบถามแก่เจ้าหน้าที่หรือผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและ

คุ้มครองเด็กและเยาวชน รวมถึงผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษาหรือผู้ประสานงานที่ได้รับมอบหมายก่อนที่จะให้เด็กและเยาวชนตอบแบบสอบถามและให้ตอบการสัมภาษณ์

5) ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามแก่เด็กและเยาวชนเพื่อตอบแบบสอบถาม เมื่อเสร็จสิ้นตามกระบวนการที่ได้จัดทำแล้ว หลังจากนั้นผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วน

6) เมื่อผู้วิจัยเก็บตัวอย่างครบตามจำนวนที่ต้องการแล้วก็จะนำข้อมูลที่ได้มาสรุปผลข้อมูลและวิเคราะห์ตามแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.6 การประมวลผลข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากแบบสอบถามมาจัดหมวดหมู่ ตามประเภทของการวัดตัวแปรเพื่อเตรียมการวิเคราะห์ จากนั้นจะนำข้อมูลดังกล่าวมาประมวลผลทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS for Windows

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed-Method Approach) คือ ใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) และการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ (Qualitative Analysis) ซึ่งการวิเคราะห์เชิงปริมาณจะใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล เมื่อเก็บข้อมูลมาแล้วนำไปประมวลผลข้อมูลและทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS for Windows ส่วนสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1) สถิติเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยภูมิหลัง โดยการเสนอตารางแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2) สถิติเชิงอนุมาน โดยนำข้อมูลองค์ประกอบของตัวแปรอิสระมาทำการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์ (Logistic Regression Analysis) เพื่อหาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านความกดดัน 3 องค์ประกอบตามทฤษฎีความกดดันทั่วไป โดยมี องค์ประกอบแรก คือ ความกดดันจากครอบครัว ได้แก่ การถูกทำร้ายร่างกายจากบุคคลในครอบครัว การสูญเสียบุคคลที่รัก การมีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกับคนในครอบครัว มีการลงมือลงไม้ต่บตีกับคนในครอบครัว การมีปัญหากจากค่าใช้จ่ายที่มากกว่าเงินที่ได้รับในแต่ละเดือน องค์ประกอบที่สอง ความกดดันจากโรงเรียน ได้แก่ การมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับเพื่อนที่โรงเรียนอยู่เสมอ การมีความขัดแย้งหรือเคยเลิกคบหากับเพื่อนสนิท เพื่อนสนิทย้ายออกจากโรงเรียน การไม่สามารถเข้ากับเพื่อนคนอื่น ๆ

ได้ การประสบความล้มเหลวในการเรียน การได้รับการลงโทษจากครูอย่างหนัก องค์ประกอบที่สาม ความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ การเคยถูกคุกคามหรือโดนขู่ทำร้ายจากคนในชุมชน การเคยถูกลวนลามทางเพศจากคนในชุมชน ชุมชนที่อยู่มีสภาพเสื่อมโทรมหรือแออัด ชุมชนที่อยู่เป็นแหล่งค้ายาเสพติด ชุมชนที่อยู่เป็นแหล่งที่แก๊งค์วัยรุ่นรวมกลุ่มกันกระทำความผิด การที่เคยถูกไล่ออกจากงาน และหาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านการควบคุมตนเอง 6 องค์ประกอบตามทฤษฎีการควบคุมตนเอง คือ องค์ประกอบด้านความหุนหันพลันแล่น องค์ประกอบเกี่ยวกับการชอบชิ้นงานง่าย ๆ องค์ประกอบเกี่ยวกับการชอบความเสี่ยง องค์ประกอบเกี่ยวกับกิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นหลัก องค์ประกอบเกี่ยวกับการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง และองค์ประกอบเกี่ยวกับความเจ้าอารมณ์

3) นำผลข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณมาวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์กับการวิจัยเชิงคุณภาพต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยกีดกันและปัจจัยการควบคุมตนเองกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน” ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 5 ส่วน โดยการอธิบายผล ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลปัจจัยกีดกัน ข้อมูลปัจจัยการควบคุมตนเอง ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน และข้อมูลเกี่ยวกับการสัมภาษณ์เชิงลึก จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มแรก เด็กและเยาวชนที่อยู่ในความดูแลของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จำนวน 400 คน และกลุ่มที่สอง คือ เด็กและเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 400 คน สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพผู้วิจัยแบ่งกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์เป็น 2 กลุ่ม คือ เด็กและเยาวชนที่อยู่ในความดูแลของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จำนวน 21 คน และเด็กและเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 4 คน กลุ่มที่สอง ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เป็นนักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา นักวิชาการอบรมและฝึกวิชาชีพ อาจารย์ประจำโรงเรียน ผู้พิพากษาประจำศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง และนายกราชบัณฑิตยสภา จำนวน 11 คน ซึ่งผู้วิจัยจะได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งผลการวิจัยเชิงปริมาณและผลการวิจัยเชิงคุณภาพ ดังต่อไปนี้

4.1 ผลการวิจัยเชิงปริมาณ

ในส่วนนี้ผู้วิจัยจะใช้เพื่อศึกษาปัจจัยกีดกันและปัจจัยการควบคุมตนเองที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน โดยจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจากข้อมูลปัจจัยกีดกัน ข้อมูลปัจจัยการควบคุมตนเอง และผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกีดกันและปัจจัยการควบคุมตนเองของกลุ่มตัวอย่าง และเพื่อความสะดวกและความเข้าใจที่ตรงกันเกี่ยวกับผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้ใช้สัญลักษณ์ทางสถิติต่าง ๆ ดังนี้

$\bar{X}$ หมายถึง ค่าเฉลี่ย (Mean)

SD หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนั้น ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับเพศ ภูมิลำเนา การนับถือศาสนา ระดับการเรียนสูงสุดที่จบหรือปัจจุบันกำลังศึกษาอยู่ในระดับใด อาชีพก่อนถูกควบคุมตัว หรือว่านอกจากเรียนหนังสือแล้วได้ทำงานอื่นหรือไม่ การมีรายได้หรือได้รับเงินสำหรับใช้จ่ายต่อเดือนประมาณเท่าไร สถานภาพการสมรสของพ่อแม่ อาชีพของพ่อและอาชีพของแม่ รายได้รวมกันต่อเดือนของครอบครัวซึ่งเป็นรายได้ของทุกคนที่อยู่บ้านเดียวกันรวมกัน สัมพันธภาพภายในครอบครัว ปัจจุบันเด็กและเยาวชนอาศัยอยู่กับใคร โดยผู้วิจัยได้ประเมินผลเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มแรก เด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน และกลุ่มที่สอง เด็กและเยาวชนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยมีผลตามตารางที่ 4.1 และตารางที่ 4.2 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

ลักษณะทางประชากร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
1) ชาย	314	78.5
2) หญิง	86	21.5
รวม	400	100.0
ภูมิลำเนา		
1) กรุงเทพมหานคร	205	51.3
2) ต่างจังหวัด	195	48.7
รวม	400	100.0
ศาสนา		
1) พุทธ	385	96.3
2) คริสต์	1	0.2
3) อิสลาม	14	3.5
รวม	400	100.0
ระดับการเรียนสูงสุด		
1) ไม่ได้เรียนหนังสือ	17	4.3
2) ประถมศึกษา	199	49.7
3) มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3)	138	34.5
4) มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4-ม.6)	9	2.3

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะทางประชากร	จำนวน	ร้อยละ
5) อาชีวศึกษา (ปวช./ปวส.)	11	2.8
6) ปริญญาตรี	1	0.2
7) การศึกษานอกระบบ (กศน.)	25	6.2
รวม	400	100.0
อาชีพก่อนถูกควบคุมตัว		
1) ว่างงาน/ไม่ได้ประกอบอาชีพ	138	34.5
2) นักเรียน/นักศึกษา	87	21.8
3) ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	44	11.0
4) ลูกจ้างบริษัท/ห้างร้าน	32	8.0
5) เกษตรกร (ทำไร่ ทำนา ทำสวน)	3	0.7
6) รับจ้างทั่วไป	79	19.8
7) อื่น ๆ	16	4.0
8) ไม่ได้ตอบ	1	0.2
รวม	400	100.0
อาชีพอื่น ๆ		
1) ขายยาเสพติด	7	43.7
2) ช่างไม้	1	6.3
3) ช่างยนต์	1	6.3
4) ช่อมรถ	1	6.3
5) แदनเซอร์	1	6.3
6) ทำเครื่องเสียง	1	6.3
7) ทำโต๊ะจีน	2	12.5
8) ส่งของ	1	6.3
9) อยู่ซ่อมรถ	1	6.3
รวม	16	100.0
ก่อนถูกควบคุมตัวมีเงินสำหรับใช้จ่ายต่อเดือน		
1) ต่ำกว่า 5,000 บาท	98	24.5
2) ตั้งแต่ 5,000-15,000 บาท	157	39.3

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะทางประชากร		จำนวน	ร้อยละ
3) มากกว่า 15,000 บาทขึ้นไป		19	4.7
4) ไม่ตอบ		126	31.5
	รวม	400	100.0
สถานภาพสมรสของพ่อแม่			
1) อยู่ด้วยกัน	(ไม่เลือก)	284	71.0
	(เลือก)	116	29.0
	รวม	400	100.0
2) แยกกันอยู่	(ไม่เลือก)	225	56.3
	(เลือก)	175	43.7
	รวม	400	100.0
3) หย่าร้าง/หม้าย	(ไม่เลือก)	360	90.0
	(เลือก)	40	10.0
	รวม	400	100.0
4) พ่อเสียชีวิต	(ไม่เลือก)	335	83.8
	(เลือก)	65	16.2
	รวม	400	100.0
5) แม่เสียชีวิต	(ไม่เลือก)	382	95.5
	(เลือก)	18	4.5
	รวม	400	100.0
6) พ่อและแม่เสียชีวิต	(ไม่เลือก)	391	97.8
	(เลือก)	9	2.2
	รวม	400	100.0
อาชีพของพ่อ			
1) ว่างาน/ไม่ได้ประกอบอาชีพ		14	3.5
2) รับจ้างทั่วไป		141	35.2
3) ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ		18	4.5
4) เกษตรกร		10	2.5
5) ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว		55	13.7

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะทางประชากร	จำนวน	ร้อยละ
6) พนักงาน/ลูกจ้างบริษัท	63	15.7
7) อื่น ๆ	25	6.2
8) ไม่ตอบ	74	18.5
รวม	400	100.0
อาชีพของแม่		
1) ว่างงาน/ไม่ได้ประกอบอาชีพ	26	6.5
2) รับจ้างทั่วไป	130	32.5
3) ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	14	3.5
4) เกษตรกร	9	2.2
5) ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	99	24.8
6) พนักงาน/ลูกจ้างบริษัท	75	18.8
7) อื่น ๆ	9	2.2
8) ไม่ตอบ	38	9.5
รวม	400	100.0
รายได้รวมกันต่อเดือนของครอบครัว		
1) ต่ำกว่า 10,000 บาท	72	18.0
2) มากกว่า 10,000-20,000 บาท	87	21.7
3) มากกว่า 20,000-30,000 บาท	56	14.0
4) มากกว่า 30,000-40,000 บาท	24	6.0
5) มากกว่า 40,000-50,000 บาท	23	5.8
6) มากกว่า 50,000 บาทไม่ถึง 100,000 บาท	15	3.8
7) ตั้งแต่ 100,000 บาทขึ้นไป	7	1.7
8) ไม่ตอบ	116	29.0
รวม	400	100.0
สัมพันธภาพในครอบครัว		
1) รักใคร่กลมเกลียวกันดี	235	58.8
2) ต่างคนต่างอยู่/ไม่ค่อยพูดคุยกัน	31	7.7
3) ไม่ค่อยมีเวลาอยู่พร้อมหน้ากัน	103	25.8
4) ทะเลาะเบาะแว้งกันนาน ๆ ครั้ง	21	5.2

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะทางประชากร	จำนวน	ร้อยละ
5) ทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นประจำ	5	1.2
6) ทะเลาะเบาะแว้งกันอย่างรุนแรง	2	0.5
7) ไม่ตอบ	3	0.8
รวม	400	100.0
ก่อนถูกควบคุมตัวอาศัยอยู่กับใคร		
1) อยู่คนเดียว	14	3.5
2) อยู่กับเพื่อน	47	11.8
3) อยู่กับแฟน	86	21.5
4) อยู่กับคนรู้จัก/นายจ้าง	8	2.0
5) อยู่กับพ่อแม่/พ่อหรือแม่	188	47.0
6) อยู่กับญาติพี่น้อง	57	14.2
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.1 เป็นข้อมูลของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน โดยมีข้อมูลทั่วไปซึ่งประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับเพศ ภูมิลำเนา การนับถือศาสนา ระดับการเรียนสูงสุด การประกอบอาชีพก่อนถูกควบคุมตัว ก่อนที่จะถูกควบคุมตัวมีเงินสำหรับใช้จ่ายต่อเดือน สถานภาพการสมรสของพ่อแม่ การประกอบอาชีพของพ่อและการประกอบอาชีพของแม่ รายได้รวมกันของครอบครัวต่อเดือน สัมพันธภาพภายในครอบครัว และก่อนที่จะถูกควบคุมตัวได้อาศัยอยู่กับใคร ปรากฏผลดังนี้

เพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายมีจำนวน 314 คน คิดเป็นร้อยละ 78.5 และรองลงมาเป็นเพศหญิงมีจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5

ภูมิลำเนา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นคนกรุงเทพมหานครมีจำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 51.3 และรองลงมาเป็นคนต่างจังหวัดมีจำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 48.7

ศาสนา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธมีจำนวน 385 คน คิดเป็นร้อยละ 96.3 รองลงมานับถือศาสนาอิสลามมีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 และนับถือศาสนาคริสต์มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.2

ระดับการเรียนสูงสุด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการเรียนสูงสุดในระดับประถมศึกษา มีจำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 49.7 รองลงมามีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับ

มัธยมศึกษาตอนต้นมีจำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 ลำดับที่สามกลุ่มตัวอย่างเรียน การศึกษานอกระบบมีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2 ลำดับที่สี่คนที่ไม่ได้เรียนหนังสือมี จำนวนทั้งหมด 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 นอกจากนี้มีกลุ่มตัวอย่างที่เรียนในระดับอาชีวศึกษา มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 ในจำนวนกลุ่มตัวอย่างมีผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีเพียงแค่ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.2

อาชีพก่อนถูกควบคุมตัว พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบมากที่สุดเป็นอันดับแรก คือ ไม่ได้ประกอบอาชีพหรือว่างงานมีจำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 รองลงมาเป็นนักเรียน นักศึกษามีจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 อันดับสามประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปมีจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 อันดับสี่ประกอบอาชีพค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัวมีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 อันดับห้ามีอาชีพลูกจ้างบริษัทหรือห้างร้านมีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 อันดับหกมีอาชีพเกษตรกรมีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ระบุว่าประกอบอาชีพอื่น ๆ มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 ซึ่งประกอบไปด้วยอาชีพทำโต๊ะจีน มีจำนวน 2 คน และประกอบอาชีพช่างไม้ ช่างยนต์ ช่อมรดก แดนเซอร์ ทำเครื่องเสียง ส่งของ อยู่ ช่อมรดกมีจำนวนอย่างละ 1 คน แต่เป็นที่น่าสังเกตว่ามีคนที่ระบุว่าประกอบอาชีพขายยาเสพติด มีจำนวน 7 คน

ก่อนถูกควบคุมตัวมีเงินสำหรับใช้จ่ายต่อเดือน จากข้อมูลที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่างพบว่า ผู้ที่ตอบว่ามีเงินใช้จ่ายต่อเดือนตั้งแต่ 5,000 ถึง 15,000 บาทมากที่สุดมีจำนวน 157 คน คิดเป็น ร้อยละ 39.3 รองลงมากลุ่มตัวอย่างตอบว่ามีเงินใช้จ่ายต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 และผู้ที่ตอบว่ามีจำนวนเงินใช้จ่ายต่อเดือนมากกว่า 15,000 บาทมี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 สำหรับผู้ที่ไม่ได้ตอบคำถามในข้อนี้มีจำนวน 126 คน คิดเป็น ร้อยละ 31.5

สถานภาพสมรสของพ่อแม่ ข้อมูลส่วนนี้ผู้วิจัยกำหนดให้กลุ่มตัวอย่างสามารถเลือกตอบ ได้มากกว่า 1 คำตอบโดยสามารถตอบได้ว่าอยู่ด้วยกัน แยกกันอยู่ หย่าร้าง/หม้าย พ่อเสียชีวิต แม่เสียชีวิต และพ่อและแม่เสียชีวิต พบว่า คำตอบที่กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบมากที่สุด คือ พ่อแม่ แยกกันอยู่มีจำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 43.7 รองลงมาเลือกตอบว่าพ่อแม่อยู่ด้วยกันมี จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29.0 อันดับสามที่กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบว่าพ่อเสียชีวิตมี จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.2 อันดับสี่เลือกตอบว่าพ่อและแม่มีสถานภาพหย่าร้างหรือ หม้ายมีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 อันดับห้าเลือกตอบว่าแม่เสียชีวิตมีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 และอันดับสุดท้ายเลือกตอบว่าพ่อและแม่เสียชีวิตมีจำนวน 9 คน คิดเป็น ร้อยละ 2.2

อาชีพของพ่อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าพ่อมีอาชีพรับจ้างทั่วไปมากที่สุดมี จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 35.2 รองลงมาพ่อมีอาชีพพนักงานหรือเป็นลูกจ้างบริษัทมี จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.7 อันดับสามพ่อมีอาชีพค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัวมี

จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.7 อันดับสี่พ่อแม่อาชีพเป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 นอกนั้นจะตอบว่าพ่อแม่อาชีพอื่นมีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2 และตอบว่าว่างงานหรือไม่ได้ประกอบอาชีพมีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 และพ่อแม่อาชีพเป็นเกษตรกรมีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 เมื่อพิจารณาจากข้อมูลมีคนที่ไม่สามารถตอบข้อนี้ได้มีจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 โดยมีเหตุผลที่สำคัญคือ พ่อเสียชีวิตและครอบครัวแตกแยกจึงไม่สามารถทราบได้ว่าพ่อประกอบอาชีพอะไร

อาชีพของแม่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างตอบว่าแม่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปมากที่สุดเป็นอันดับแรกมีจำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 อันดับที่สองตอบว่าแม่ประกอบอาชีพค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัวมีจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 อันดับที่สามแม่ประกอบอาชีพพนักงานหรือเป็นลูกจ้างมีจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 อันดับสี่แม่ว่างงานหรือไม่ได้ประกอบอาชีพมีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 และสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าแม่ประกอบอาชีพเกษตรกรและประกอบอาชีพอื่น ๆ มีจำนวนเท่ากัน คือ 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เลือกตอบข้อนี้มีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 โดยให้เหตุผลว่าแม่เสียชีวิตหรือไม่ทราบว่าแม่ประกอบอาชีพอะไร

รายได้รวมกันต่อเดือนของครอบครัว พบว่า กลุ่มตัวอย่างตอบว่าไม่ทราบว่าครอบครัวมีรายได้ทุกคนรวมกันต่อเดือนเท่าไรโดยตอบมากที่สุดมีจำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29.0 รองลงมาตอบว่า ครอบครัวมีรายได้รวมกันต่อเดือนมากกว่า 10,000 บาทถึง 20,000 บาทมีจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 21.7 อันดับสามครอบครัวมีรายได้รวมกันต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาทมีจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 อันดับสี่ครอบครัวมีรายได้รวมกันต่อเดือนมากกว่า 20,000 บาทถึง 30,000 บาทมีจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 อันดับห้าครอบครัวมีรายได้รวมกันต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาทถึง 40,000 บาทมีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 และอันดับที่หกตอบว่าครอบครัวมีรายได้รวมกันต่อเดือนมากกว่า 40,000 บาทถึง 50,000 บาทมีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 สำหรับผู้ที่ตอบว่าครอบครัวมีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 50,000 บาทแต่ไม่ถึง 100,000 บาทมีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 และอันดับสุดท้ายตอบว่าครอบครัวมีรายได้รวมกันต่อเดือนตั้งแต่ 100,000 บาทขึ้นไปมีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7

สัมพันธภาพในครอบครัว พบว่า สำหรับข้อมูลในกลุ่มตัวอย่างตอบมากที่สุดเป็นอันดับแรก คือ สภาพครอบครัวมีความรักใคร่กลมเกลียวกันดีมีจำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 58.8 รองลงมาตอบว่าสัมพันธภาพในครอบครัวไม่ค่อยมีเวลาอยู่พร้อมหน้ากันมีจำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8 อันดับที่สามตอบว่าครอบครัวมีสัมพันธภาพแบบต่างคนต่างอยู่หรือถึงอยู่ก็ไม่ค่อยได้พูดคุยกันมีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 อันดับสี่ที่ตอบว่าสัมพันธภาพในครอบครัวมีการทะเลาะเบาะแว้งกันนาน ๆ ครั้งมีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2 ส่วนอันดับที่ห้าตอบว่าครอบครัวมีสัมพันธภาพที่มีการทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นประจำมีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 และอันดับสุดท้ายที่ตอบว่าครอบครัวมีสัมพันธภาพที่มีการทะเลาะเบาะแว้งกันอย่างรุนแรงมี

จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 และสำหรับข้อนี้ก็มีกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ตอบแบบสอบถามข้อนี้จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

ก่อนถูกควบคุมตัวอาศัยอยู่กับใคร สำหรับข้อนี้ผู้วิจัยอยากทราบว่าก่อนที่เด็กและเยาวชนจะกระทำผิดจนถูกควบคุมตัวอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนนั้นได้พักอาศัยอยู่กับใคร พบว่า ผลของข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างจากจำนวน 400 คนทุกคนตอบข้อนี้ทั้งหมดและตอบมากที่สุดเป็นอันดับแรกคือ พักอาศัยอยู่กับพ่อแม่/พ่อหรือแม่ มีจำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 47.0 รองลงมาพักอาศัยอยู่กับแฟนมีจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 อันดับที่สามพักอาศัยอยู่กับญาติพี่น้องมีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 อันดับที่สี่พักอาศัยอยู่กับเพื่อนมีจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 อันดับที่ห้าก่อนถูกควบคุมตัวพักอาศัยอยู่คนเดียวมีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 และอันดับสุดท้ายตอบว่าก่อนถูกควบคุมตัวพักอาศัยอยู่กับคนรู้จักหรือนายจ้างมีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลทั่วไปของเด็กและเยาวชนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ลักษณะทางประชากร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
1) ชาย	148	37.0
2) หญิง	252	63.0
รวม	400	100.0
ภูมิลำเนา		
1) กรุงเทพมหานคร	37	9.2
2) ต่างจังหวัด	363	90.8
รวม	400	100.0
ศาสนา		
1) พุทธ	392	98.0
2) คริสต์	4	1.0
3) อิสลาม	4	1.0
รวม	400	100.0
ปัจจุบันกำลังเรียนอยู่ในระดับ		
1) มัธยมศึกษาปีที่ 1	36	9.0
2) มัธยมศึกษาปีที่ 2	-	-
3) มัธยมศึกษาปีที่ 3	84	21.0

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ลักษณะทางประชากร	จำนวน	ร้อยละ
4) มัธยมศึกษาปีที่ 4	19	4.8
5) มัธยมศึกษาปีที่ 5	117	29.2
6) มัธยมศึกษาปีที่ 6	144	36.0
รวม	400	100.0
นอกจากเรียนหนังสือแล้วได้ทำงานอื่นหรือไม่		
1) ไม่ได้ทำ	335	83.8
2) ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	34	8.5
3) ลูกจ้างร้านค้า/บริษัท	2	0.5
4) เกษตรกร (ทำไร่ ทำนา ทำสวน)	10	2.5
5) รับจ้างทั่วไป	8	2.0
6) อื่น ๆ	11	2.7
รวม	400	100.0
อาชีพอื่น ๆ		
1) ขายภาพออนไลน์	1	9.1
2) งานพิเศษทั่วไป	2	18.1
3) ช่วยงานที่บ้าน	1	9.1
4) ช่วยแม่ค้าขาย	1	9.1
5) ช่างซ่อมช่วงล่างรถยนต์	1	9.1
6) แदनเซอร์	1	9.1
7) ธุรกิจครอบครัว	1	9.1
8) นักดนตรี	1	9.1
9) เล่นดนตรีไทย	1	9.1
10) ออกบูธตามงานอีเว้น	1	9.1
รวม	11	100.0
มีรายได้หรือเงินสำหรับใช้จ่ายต่อเดือน		
1) ต่ำกว่า 5,000 บาท	353	88.3
2) ตั้งแต่ 5,000-15,000 บาท	26	6.5
3) มากกว่า 15,000 บาทขึ้นไป	1	0.2
4) ไม่ตอบ	20	5.0

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ลักษณะทางประชากร		จำนวน	ร้อยละ
รวม		400	100.0
สถานภาพสมรสของพ่อแม่			
1) อยู่ด้วยกัน	(ไม่เลือก)	119	29.8
	(เลือก)	281	70.2
รวม		400	100.0
2) แยกกันอยู่	(ไม่เลือก)	337	84.2
	(เลือก)	63	15.8
รวม		400	100.0
3) หย่าร้าง/หม้าย	(ไม่เลือก)	362	90.5
	(เลือก)	38	9.5
รวม		400	100.0
4) พ่อเสียชีวิต	(ไม่เลือก)	380	95.0
	(เลือก)	20	5.0
รวม		400	100.0
5) แม่เสียชีวิต	(ไม่เลือก)	397	99.3
	(เลือก)	3	0.7
รวม		400	100.0
6) พ่อและแม่เสียชีวิต	(ไม่เลือก)	398	99.5
	(เลือก)	2	0.5
รวม		400	100.0
อาชีพของพ่อ			
1) ว่างงาน/ไม่ได้ประกอบอาชีพ		13	3.3
2) รับจ้างทั่วไป		98	24.5
3) ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ		56	14.0
4) เกษตรกร		25	6.3
5) ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว		96	24.0
6) พนักงาน/ลูกจ้างบริษัท		78	19.5
7) อื่น ๆ		7	1.7
8) ไม่ตอบ		24	6.7

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ลักษณะทางประชากร	จำนวน	ร้อยละ
รวม	400	100.0
อาชีพของแม่		
1) ว่างงาน/ไม่ได้ประกอบอาชีพ	42	10.5
2) รับจ้างทั่วไป	88	22.0
3) ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	44	11.0
4) เกษตรกร	22	5.5
5) ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	122	30.5
6) พนักงาน/ลูกจ้างบริษัท	72	18.0
7) อื่น ๆ	3	0.7
8) ไม่ตอบ	7	1.8
รวม	400	100.0
รายได้รวมกันต่อเดือนของครอบครัว		
1) ต่ำกว่า 10,000 บาท	27	6.8
2) มากกว่า 10,000-20,000 บาท	93	23.2
3) มากกว่า 20,000-30,000 บาท	79	19.8
4) มากกว่า 30,000-40,000 บาท	36	9.0
5) มากกว่า 40,000-50,000 บาท	48	12.0
6) มากกว่า 50,000 บาทแต่ไม่ถึง100,000 บาท	42	10.5
7) ตั้งแต่ 100,000 บาทขึ้นไป	42	10.5
8) ไม่ตอบ	33	8.2
รวม	400	100.0
สัมพันธภาพในครอบครัว		
1) รักใคร่กลมเกลียวกันดี	296	74.0
2) ต่างคนต่างอยู่/ไม่ค่อยพูดคุยกัน	17	4.2
3) ไม่ค่อยมีเวลาอยู่พร้อมหน้ากัน	47	11.8
4) ทะเลาะเบาะแว้งกันนาน ๆ ครั้ง	34	8.5
5) ทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นประจำ	4	1.0
6) ทะเลาะเบาะแว้งกันอย่างรุนแรง	-	-
7) ไม่ตอบ	2	0.5

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ลักษณะทางประชากร	จำนวน	ร้อยละ
รวม	400	100.0
ปัจจุบันอาศัยอยู่กับใคร		
1) อยู่คนเดียว	1	0.2
2) อยู่กับเพื่อน	2	0.5
3) อยู่กับแฟน	-	-
4) อยู่กับคนรู้จัก/นายจ้าง	-	-
5) อยู่กับพ่อแม่/พ่อหรือแม่	343	85.8
6) อยู่กับญาติพี่น้อง	54	13.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.2 เป็นข้อมูลของเด็กและเยาวชนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยข้อมูลทั่วไปประกอบด้วยเพศ ภูมิลำเนา การนับถือศาสนา ระดับชั้นที่กำลังเรียนอยู่ในปัจจุบัน และนอกจากเรียนหนังสือแล้วได้ทำงานอะไรเพิ่ม ในแต่ละเดือนมีรายได้หรือมีเงินสำหรับใช้จ่าย สถานภาพการสมรสของพ่อแม่ การประกอบอาชีพของพ่อและแม่ รายได้รวมกันของทุกคนในครอบครัวต่อเดือน สัมพันธภาพภายในครอบครัว ปัจจุบันอาศัยกับใคร ปรากฏผลดังนี้

เพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีจำนวน 252 คน คิดเป็นร้อยละ 63.0 และรองลงมาเป็นเพศชายมีจำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 37.0

ภูมิลำเนา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นคนต่างจังหวัดมีจำนวน 363 คน คิดเป็นร้อยละ 90.8 และรองลงมาเป็นคนกรุงเทพมหานคร มีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.2

ศาสนา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธมีจำนวน 392 คน คิดเป็นร้อยละ 98.0 รองลงมานับถือศาสนาคริสต์มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 และนับถือศาสนาอิสลามมีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

ปัจจุบันกำลังเรียนอยู่ในระดับ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กำลังเรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 รองลงกำลังเรียนในระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 มีจำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2 อันดับที่สามกำลังเรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 มีจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 อันดับที่สุดกำลังเรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 และอันดับสุดท้ายกำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8 ในกลุ่มตัวอย่างนี้ไม่มีคนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

นอกจากเรียนหนังสือแล้วได้ทำงานอื่นหรือไม่ คำถามข้อนี้ผู้วิจัยต้องการทราบว่า นอกจากเรียนหนังสือแล้วยังได้ทำงานอื่นด้วย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นอกจากเรียนหนังสือแล้วไม่ได้ทำงานอื่นเลยมีจำนวน 335 คน คิดเป็นร้อยละ 83.8 รองลงมานอกจากเรียนแล้วทำการค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัวมีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 อันดับที่สามนอกจากเรียนแล้วทำอาชีพเกี่ยวกับเกษตรกรรมมีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 นอกจากนี้มีเด็กที่เรียนแล้วยังทำงานเป็นลูกจ้างในร้านค้าหรือบริษัท มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ยังมีเด็กที่เรียนหนังสือและยังทำงานอื่น ๆ รวมทั้งรับจ้างทั่วไปมีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 และตอบว่าทำงานอื่น ๆ มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 โดยทำเกี่ยวกับการขายภาพออนไลน์ ช่วยงานหรือกิจการที่บ้าน เป็นช่างซ่อมช่วงล่างรถยนต์ เป็นแดนเซอร์ เป็นนักดนตรีหรือเล่นดนตรีไทย และมีบางคนตอบว่ารับออกบูธตามงานอีเว้น

มีรายได้หรือเงินสำหรับใช้จ่ายต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างตอบมากที่สุดว่ามีรายได้หรือเงินใช้จ่ายต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาทมีจำนวน 353 คน คิดเป็นร้อยละ 88.3 รองลงมาตอบว่ามีรายได้ตั้งแต่ 5,000 ถึง 15,000 บาทมีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 และมีจำนวนเพียง 1 คนเท่านั้นที่ตอบว่ามีรายได้หรือเงินสำหรับใช้จ่ายต่อเดือนมากกว่า 15,000 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 0.2 ในจำนวนกลุ่มตัวอย่างมีคนที่ไม่ตอบคำถามในข้อนี้มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0

สถานภาพสมรสของพ่อแม่ ซึ่งข้อมูลส่วนนี้ผู้วิจัยกำหนดให้กลุ่มตัวอย่างสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบโดยแบ่งเป็นอยู่ด้วยกัน แยกกันอยู่ หย่าร้างหรือหม้าย พ่อเสียชีวิต แม่เสียชีวิต และพ่อและแม่เสียชีวิต พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เลือกตอบมากที่สุดพ่อแม่อยู่ด้วยกันมีจำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 70.2 รองลงมาพ่อแม่แยกกันอยู่มีจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 อันดับที่สามพ่อและแม่หย่าร้างหรือหม้ายมีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 อันดับที่สี่พ่อเสียชีวิตมีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 อันดับที่ห้าแม่เสียชีวิตมีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7 และอันดับสุดท้ายพ่อและแม่เสียชีวิตมีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

อาชีพของพ่อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าพ่อประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปมากที่สุดมีจำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 รองลงมาพ่อประกอบอาชีพค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัวมีจำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 อันดับที่สามพ่อมีอาชีพพนักงานหรือลูกจ้างบริษัทมีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 อันดับที่สี่พ่อประกอบอาชีพข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจมีจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 อันดับที่ห้าพ่อมีอาชีพเกษตรกรรมมีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 และอันดับที่หกพ่อว่างงานหรือไม่ได้ประกอบอาชีพมีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 และมีผู้ที่ตอบว่าพ่อประกอบอาชีพอื่น ๆ มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 สำหรับคำถามข้อนี้ผู้ที่ไม่ได้ตอบจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7 ซึ่งอาจจะมีเหตุผลมาจากสภาพสมรสของครอบครัวหรือพ่อเสียชีวิต

อาชีพของแม่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างตอบมากที่สุดว่าแม่ประกอบอาชีพค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัวมีจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 รองลงมาแม่ประกอบอาชีพรับจ้าง

ทั่วไปมีจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 อันดับที่สามแม่ประกอบอาชีพพนักงานหรือลูกจ้างบริษัทมีจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 และอันดับที่สี่แม่ประกอบอาชีพข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจมีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 อันดับที่ยี่ห้าแม่ว่างงานหรือไม่ได้ประกอบอาชีพมีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 อันดับที่ยี่หกแม่มีอาชีพเป็นเกษตรกรมีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 สำหรับคนที่ตอบว่าแม่มีอาชีพอื่น ๆ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7 ในคำถามข้อนี้ผู้ที่ไม่ตอบมีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 ซึ่งอาจจะมีเหตุผลมาจากสภาพสมรสของครอบครัว

รายได้รวมกันต่อเดือนของครอบครัว พบว่า กลุ่มตัวอย่างตอบว่ารายได้รวมกันต่อเดือนของครอบครัวมากที่สุดมีรายได้มากกว่า 10,000 บาทถึง 20,000 บาทมีจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.2 รองลงมาได้รายได้รวมกันต่อเดือนของครอบครัวมากกว่า 20,000 บาทถึง 30,000 บาทมีจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 อันดับที่ยี่สามมีรายได้รวมกันต่อเดือนของครอบครัวมากกว่า 40,000 บาทถึง 50,000 บาทมีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 อันดับที่ยี่สี่ตอบเท่ากันคือมีรายได้ต่อเดือนรวมกันของครอบครัวมากกว่า 50,000 บาทแต่ไม่ถึง 100,000 บาทมีจำนวน 42 คนและมีรายได้ต่อเดือนรวมกันของครอบครัวมากกว่า 100,000 บาทขึ้นไปมีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 ส่วนคนที่ตอบว่าครอบครัวมีรายได้รวมกันต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาทถึง 40,000 บาทเป็นอันดับสุดท้ายมีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 ในแบบสอบถามมีผู้ที่ไม่สามารถตอบคำถามข้อนี้ได้มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2

สัมพันธภาพในครอบครัว พบว่า สำหรับข้อมูลที่กลุ่มตัวอย่างตอบมากที่สุดเป็นอันดับแรกคือ ครอบครัวมีสัมพันธภาพที่รักใคร่กลมเกลียวกันดีมีจำนวน 296 คน คิดเป็นร้อยละ 74.0 รองลงมาสัมพันธภาพที่คนในครอบครัวไม่ค่อยมีเวลาอยู่พร้อมหน้ากันมีจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 อันดับที่ยี่สามครอบครัวมีสัมพันธภาพที่มีการทะเลาะเบาะแว้งกันนาน ๆ ครั้งมีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 อันดับที่ยี่สี่ครอบครัวมีสัมพันธภาพที่ต่างคนต่างอยู่หรือไม่ค่อยพูดคุยกันมีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 และครอบครัวมีสัมพันธภาพที่มีการทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นประจำมีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 นอกจากนี้แล้วมีผู้ที่ไม่ตอบคำถามข้อนี้ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 สำหรับคำถามข้อนี้กลุ่มตัวอย่างไม่มีใครเลือกตอบสัมพันธภาพในครอบครัวที่มีการทะเลาะเบาะแว้งกันอย่างรุนแรงเลย

ปัจจุบันอาศัยอยู่กับใคร สำหรับข้อนี้ผู้วิจัยต้องการทราบว่าปัจจุบันกลุ่มตัวอย่างพักอาศัยอยู่กับใครโดยตอบมากที่สุดเป็นอันดับแรกคือ พักอาศัยอยู่กับพ่อแม่/พ่อหรือแม่มีจำนวน 343 คน คิดเป็นร้อยละ 85.8 รองลงมาพักอาศัยอยู่กับญาติพี่น้องมีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 อันดับที่ยี่สามพักอาศัยอยู่กับเพื่อนมีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 อันดับที่ยี่สี่พักอยู่คนเดียวมีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.2 ในคำถามข้อนี้ไม่มีใครตอบว่าพักอยู่กับแฟน คนรู้จักหรือนายจ้างเลย

4.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยความกดดัน

ในการศึกษาปัจจัยความกดดันที่ส่งต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนนั้น ผู้วิจัยได้แบ่งองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ออกเป็น 3 องค์ประกอบ คือ 1) องค์ประกอบความกดดันจากครอบครัว 2) องค์ประกอบความกดดันจากโรงเรียน และ 3) องค์ประกอบความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กและเยาวชนจำนวน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มแรกเป็นเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดและอยู่ในความดูแลของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน และกลุ่มที่สองเป็นเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้กระทำผิดและกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ผลปรากฏตามข้อมูลในตารางที่ 4.3 ถึงตารางที่ 4.8 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3 ปัจจัยกดดันของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดและอยู่ในความดูแลของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับระดับประสบการณ์ที่เคยได้รับในองค์ประกอบความกดดันจากครอบครัว

องค์ประกอบความกดดัน จากครอบครัว	ระดับประสบการณ์ที่เคยได้รับ						แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	SD	
1. ท่านเคยถูกทำร้ายร่างกาย จากบุคคลในครอบครัว	9 (2.3)	23 (5.8)	131 (32.8)	237 (59.3)	1.51	0.707	ต่ำ
2. ท่านเคยสูญเสียบุคคลที่ท่าน รัก	58 (14.5)	84 (21.0)	137 (34.3)	121 (30.3)	2.20	1.027	ต่ำ
3. ท่านมีเรื่องทะเลาะเบาะแว้ง กับคนในครอบครัวเสมอ	7 (1.8)	42 (10.5)	165 (41.3)	186 (46.5)	1.68	0.731	ต่ำ
4. ท่านเคยลงมือลงไม้ต่อบตีกับ คนในครอบครัว	7 (1.8)	18 (4.5)	77 (19.3)	298 (74.5)	1.36	0.837	ต่ำ มาก
5. ท่านมักจะมีปัญหาจาก ค่าใช้จ่ายที่มากกว่าเงินที่ ได้รับในแต่ละเดือน	27 (6.8)	83 (20.8)	164 (41.0)	126 (31.5)	2.03	0.890	ต่ำ
ภาพรวม					1.75	0.549	ต่ำ

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ระดับประสบการณ์ที่เคยได้รับในองค์ประกอบความกดดันจากครอบครัวจากกลุ่มตัวอย่างของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนจำนวน 400 คน ในองค์ประกอบด้านความกดดันจากครอบครัวทุกข้อมีระดับความกดดันต่ำโดยอันดับแรกความกดดันที่เกิดจากการสูญเสียบุคคลในครอบครัวอันเป็นที่รัก รองลงมาความกดดันที่เกิดจากปัญหาด้านค่าใช้จ่ายที่มากกว่าเงินที่ได้รับในแต่ละเดือน อันดับสามความกดดันที่เกิดจากการมีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกับคนในครอบครัวเสมอ อันดับสี่ความกดดันที่ได้รับประสบการณ์จากการเคยถูกทำร้ายจากบุคคลในครอบครัว และอันดับสุดท้ายความกดดันที่ได้รับประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการลงมือลงไม้ตอบโต้กับคนในครอบครัวมีระดับต่ำมาก เมื่อวิเคราะห์ผลจากภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างแล้วจะพบว่าประสบการณ์ที่เคยได้รับความกดดันจากครอบครัวนั้นอยู่ในระดับต่ำ

ตารางที่ 4.4 ปัจจัยกดดันของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดและอยู่ในความดูแลของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับระดับประสบการณ์ที่เคยได้รับในองค์ประกอบความกดดันจากโรงเรียน

องค์ประกอบความกดดัน จากโรงเรียน	ระดับประสบการณ์ที่เคยได้รับ						แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	SD	
1. ท่านมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับ เพื่อนที่โรงเรียนอยู่เสมอ	39 (9.8)	113 (28.3)	187 (46.8)	61 (15.3)	2.33	0.849	ต่ำ
2. ท่านมีความขัดแย้งหรือเคย เลิกลบกับเพื่อนสนิท	12 (3.0)	63 (15.8)	195 (48.8)	130 (32.5)	1.90	0.769	ต่ำ
3. เพื่อนสนิทของท่านย้ายออก จากโรงเรียน	13 (3.3)	71 (17.8)	156 (39.0)	160 (40.0)	1.84	0.827	ต่ำ
4. ท่านไม่สามารถเข้ากับเพื่อน คนอื่น ๆ ได้	6 (1.5)	25 (6.3)	97 (24.3)	272 (68.0)	1.41	0.677	ต่ำ มาก
5. ท่านประสบความล้มเหลวใน การเรียน	44 (11.0)	114 (28.5)	143 (35.8)	99 (24.8)	2.26	0.953	ต่ำ
6. ท่านเคยได้รับการลงโทษจาก ครูอย่างหนัก	30 (7.5)	91 (22.8)	174 (43.5)	105 (26.3)	2.12	0.882	ต่ำ
ภาพรวม					1.97	0.518	ต่ำ

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ระดับประสบการณ์ที่เคยได้รับในองค์ประกอบความกดดันจากโรงเรียน จากกลุ่มตัวอย่างของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดและอยู่ในความดูแลของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน จำนวน 400 คน ในองค์ประกอบด้านความกดดันจากโรงเรียนมีระดับความกดดันที่ต่ำในอันดับแรกความกดดันที่เกิดจากการมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับเพื่อนที่โรงเรียน อยู่เสมอ รองลงมา มีระดับความกดดันที่เกิดจากการประสบความล้มเหลวในการเรียน อันดับที่สามความกดดันที่เกิดจากเคยได้รับการลงโทษจากครูอย่างหนัก อันดับที่สี่ระดับความกดดันที่มีความขัดแย้งหรือเคยเลิกคบกับเพื่อนสนิท อันดับที่ห้าความกดดันที่มีเพื่อนสนิทย้ายออกจากโรงเรียน และอันดับสุดท้ายความกดดันในเรื่องที่เกี่ยวกับการที่ไม่สามารถเข้ากับเพื่อนคนอื่น ๆ ในระดับต่ำมาก เมื่อวิเคราะห์ผลจากภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างแล้วจะพบว่าประสบการณ์ที่เคยได้รับความกดดันจากโรงเรียนอยู่ในระดับต่ำ

ตารางที่ 4.5 ปัจจัยกดดันของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดและอยู่ในความดูแลของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับระดับประสบการณ์ที่เคยได้รับในองค์ประกอบความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม

องค์ประกอบความกดดัน จากชุมชนและสภาพแวดล้อม ทางสังคม	ระดับประสบการณ์ที่เคยได้รับ						แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	SD	
1. ท่านเคยถูกคุกคามหรือโดนขู่ ทำร้ายจากคนในชุมชน	10 (2.5)	24 (6.0)	104 (26.0)	262 (65.5)	1.46	0.720	ต่ำ มาก
2. ท่านเคยถูกลวนลามทางเพศ จากคนในชุมชน	9 (2.3)	11 (2.8)	46 (11.5)	334 (83.5)	1.23	0.609	ต่ำ มาก
3. ชุมชนที่ท่านอยู่มีสภาพเสื่อม โทรมหรือแออัด	13 (3.3)	46 (11.5)	111 (27.8)	230 (57.5)	1.60	0.815	ต่ำ
4. ชุมชนที่ท่านอยู่เป็นแหล่งค้า ยาเสพติด	44 (11.0)	68 (17.0)	149 (37.3)	139 (34.8)	2.04	0.978	ต่ำ
5. ชุมชนที่ท่านอยู่เป็นแหล่งที่ แก๊งค์วัยรุ่นรวมกลุ่มกัน กระทำผิด	44 (11.0)	87 (21.8)	147 (36.8)	122 (30.5)	2.13	0.973	ต่ำ
6. ท่านเคยถูกไล่ออกจากงาน	11 (2.8)	36 (9.0)	97 (24.3)	256 (64.0)	1.51	0.772	ต่ำ
ภาพรวม					1.66	0.574	ต่ำ

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ระดับประสบการณ์ที่เคยได้รับในองค์ประกอบความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคมจากกลุ่มตัวอย่างของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดและอยู่ในความดูแลของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน จำนวน 400 คน ในองค์ประกอบความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม ส่วนใหญ่แล้วมีความกดดันอยู่ในระดับต่ำโดยอันดับแรกชุมชนที่อยู่เป็นแหล่งที่แก๊งค์วัยรุ่นรวมกลุ่มกันกระทำผิด รองลงมาชุมชนที่อยู่เป็นแหล่งค้ายาเสพติด อันดับที่สามชุมชนที่อยู่มีสภาพเสื่อมโทรมหรือแออัด อันดับสี่การที่เคยได้รับประสบการณ์จากการถูกไล่ออกจากงาน และมีระดับความกดดันที่ต่ำมากอยู่สององค์ประกอบคือ ประสบการณ์ที่เคยถูกคุกคามหรือโดนขู่ทำร้ายจากคนในชุมชน และประสบการณ์ที่เคยถูกลวนลามทางเพศจากคนในชุมชน เมื่อวิเคราะห์ผลจากภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างแล้วจะพบว่า ประสบการณ์ที่เคยได้รับความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคมอยู่ในระดับต่ำ

ตารางที่ 4.6 ปัจจัยกดดันของเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้กระทำผิดและกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมเกี่ยวกับระดับประสบการณ์ที่เคยได้รับในองค์ประกอบความกดดันจากครอบครัว

องค์ประกอบความกดดันจากครอบครัว	ระดับประสบการณ์ที่เคยได้รับ						แปลผล
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	SD	
1. ท่านเคยถูกทำร้ายร่างกายจากบุคคลในครอบครัว	1 (0.2)	6 (1.5)	69 (17.3)	324 (81.0)	1.21	0.459	ต่ำมาก
2. ท่านเคยสูญเสียบุคคลที่ท่านรัก	30 (7.5)	49 (12.2)	160 (40.0)	161 (40.3)	1.87	0.900	ต่ำ
3. ท่านมีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกับคนในครอบครัวเสมอ	2 (0.5)	28 (7.0)	166 (41.5)	204 (51.0)	1.57	0.645	ต่ำ
4. ท่านเคยลงมือลงไม้ต่อบตีกับคนในครอบครัว	2 (0.5)	4 (1.0)	27 (6.7)	367 (91.8)	1.10	0.377	ต่ำมาก
5. ท่านมักจะมีปัญหาจากค่าใช้จ่ายที่มากกว่าเงินที่ได้รับในแต่ละเดือน	20 (5.0)	72 (18.0)	153 (38.2)	155 (38.8)	1.89	0.870	ต่ำ
ภาพรวม					1.53	0.403	ต่ำ

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ระดับประสบการณ์ที่เคยได้รับในองค์ประกอบความกดดันจากครอบครัวจากกลุ่มตัวอย่างของเด็กและเยาวชนที่อยู่กำลังศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 400 คน ในองค์ประกอบความกดดันจากครอบครัวมีระดับความกดดันต่ำโดยอันดับแรกความกดดันเกี่ยวกับปัญหาจากค่าใช้จ่ายที่มากกว่าเงินที่ได้รับในแต่ละเดือน อันดับที่สองความกดดันจากการเคยสูญเสียบุคคลที่รักในครอบครัว อันดับสามความกดดันจากการมีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกับคนในครอบครัวเสมอ และระดับความกดดันที่ต่ำมากจากการที่เคยถูกทำร้ายร่างกายจากบุคคลในครอบครัว และความกดดันจากการลงมือลงไม้ต่อบติกับคนในครอบครัวมีระดับความกดดันต่ำมาก เมื่อวิเคราะห์ผลจากภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างแล้วจะพบว่าประสบการณ์ที่เคยได้รับความกดดันจากครอบครัวนั้นอยู่ในระดับต่ำ

ตารางที่ 4.7 ปัจจัยกดดันของเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้กระทำผิดและกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมเกี่ยวกับระดับประสบการณ์ที่เคยได้รับในองค์ประกอบความกดดันจากโรงเรียน

องค์ประกอบความกดดัน จากโรงเรียน	ระดับ				$\bar{X}$	SD	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ท่านมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับเพื่อนที่โรงเรียนอยู่เสมอ	5 (1.2)	8 (2.0)	142 (35.5)	245 (61.3)	1.43	0.601	ต่ำ มาก
2. ท่านมีความขัดแย้งหรือเคยเล็กคบบกับเพื่อนสนิท	6 (1.5)	32 (8.0)	114 (28.5)	248 (62.0)	1.49	0.707	ต่ำ มาก
3. เพื่อนสนิทของท่านย้ายออกจากโรงเรียน	6 (1.5)	15 (3.7)	63 (15.8)	316 (79.0)	1.28	0.605	ต่ำ มาก
4. ท่านไม่สามารถเข้ากับเพื่อนคนอื่น ๆ ได้	3 (0.7)	5 (1.2)	57 (14.3)	335 (83.8)	1.19	0.473	ต่ำ มาก
5. ท่านประสบความล้มเหลวในการเรียน	1 (0.2)	25 (6.3)	138 (34.5)	236 (59.0)	1.48	0.624	ต่ำ มาก
6. ท่านเคยได้รับการลงโทษจากครูอย่างหนัก	6 (1.5)	17 (4.2)	137 (34.3)	240 (60.0)	1.47	0.652	ต่ำ มาก
ภาพรวม					1.39	0.396	ต่ำ มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ระดับประสบการณ์ที่เคยได้รับในองค์ประกอบความกดดันจากโรงเรียน จากกลุ่มตัวอย่างของเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้กระทำผิดและกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 400 คน ในองค์ประกอบความกดดันจากโรงเรียนมีระดับความกดดันต่ำมากโดยอันดับแรกความกดดันที่เกิดจากการมีเรื่องขัดแย้งหรือเคยเลิกคบกับเพื่อนสนิท รองลงมาความกดดันที่เกิดจากการประสบความล้มเหลวในการเรียน อันดับสามความกดดันที่เกิดจากเคยได้รับการลงโทษจากครูอย่างหนัก อันดับสี่ความกดดันที่มีเรื่องทะเลาะวิวาทกับเพื่อนที่โรงเรียนอยู่เสมอ อันดับห้าความกดดันจากการที่มีเพื่อนสนิทย้ายออกจากโรงเรียน และอันดับสุดท้ายความกดดันเกี่ยวกับที่ไม่สามารถเข้ากับเพื่อนคนอื่น ๆ ความกดดันอยู่ในระดับต่ำมาก เมื่อวิเคราะห์จากภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างแล้วจะพบว่าประสบการณ์ที่เคยได้รับความกดดันจากโรงเรียนอยู่ในระดับต่ำมาก

ตารางที่ 4.8 ปัจจัยกดดันของเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้กระทำผิดและกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมเกี่ยวกับระดับประสบการณ์ที่เคยได้รับในองค์ประกอบความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม

องค์ประกอบความกดดัน จากชุมชนและสภาพแวดล้อม ทางสังคม	ระดับ				$\bar{X}$	SD	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. ท่านเคยถูกคุกคามหรือโดนขู่ ทำร้ายจากคนในชุมชน	2 (0.5)	4 (1.0)	31 (7.7)	363 (90.8)	1.11	0.387	ต่ำ มาก
2. ท่านเคยถูกลวนลามทางเพศ จากคนในชุมชน	1 (0.2)	0	9 (2.3)	390 (97.5)	1.03	0.210	ต่ำ มาก
3. ชุมชนที่ท่านอยู่มีสภาพเสื่อม โทรมหรือแออัด	3 (0.7)	4 (1.0)	46 (11.5)	347 (86.8)	1.16	0.445	ต่ำ มาก
4. ชุมชนที่ท่านอยู่เป็นแหล่งค้า ยาเสพติด	5 (1.2)	9 (2.3)	44 (11.0)	342 (85.5)	1.19	0.525	ต่ำ มาก
5. ชุมชนที่ท่านอยู่เป็นแหล่งที่ แก๊งค์วัยรุ่นรวมกลุ่มกัน กระทำผิด	4 (1.0)	10 (2.5)	60 (15.0)	326 (81.5)	1.23	0.536	ต่ำ มาก
6. ท่านเคยถูกไล่ออกจากงาน	1 (0.25)	0	5 (1.25)	394 (98.5)	1.02	0.186	ต่ำ มาก
ภาพรวม					1.12	0.279	ต่ำ มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ระดับประสบการณ์ที่เคยได้รับในองค์ประกอบความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคมจากกลุ่มตัวอย่างของเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้กระทำผิดและกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 400 คน ในองค์ประกอบด้านความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม ส่วนใหญ่มีระดับความกดดันอยู่ในระดับต่ำมากโดยอันดับแรกชุมชนที่อยู่เป็นแหล่งที่แก๊งค์วัยรุ่นรวมกลุ่มกันกระทำผิด รองลงมาชุมชนที่อยู่เป็นแหล่งค้ายาเสพติด อันดับที่สามชุมชนที่อยู่มีสภาพเสื่อมโทรมหรือแออัด อันดับสี่การเคยได้รับประสบการณ์จากการถูกคุกคามหรือโดนขู่ทำร้ายจากคนในชุมชน อันดับห้าเคยถูกลวนลามทางเพศจากคนในชุมชนและเคยถูกไล่ออกจากงาน เมื่อวิเคราะห์ผลจากภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างแล้วจะพบว่าประสบการณ์ที่เคยได้รับความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคมอยู่ในระดับต่ำมาก

เมื่อวิเคราะห์ผลจากทั้งสองกลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มแรกเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดและอยู่ในความดูแลของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน และกลุ่มที่สองเด็กและเยาวชนไม่ได้กระทำผิดและกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในปัจจัยความกดดันทั้ง 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบความกดดันจากครอบครัว องค์ประกอบความกดดันจากโรงเรียน และองค์ประกอบความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม สามารถสรุปผลวิเคราะห์ได้ว่า ความกดดันจากครอบครัวของทั้งสองกลุ่มตัวอย่างนั้นไม่มีความแตกต่างกัน โดยทั้งสองกลุ่มตัวอย่างมีระดับประสบการณ์ที่เคยได้รับความกดดันจากครอบครัวอยู่ในระดับที่ต่ำ ส่วนองค์ประกอบที่สองคือ องค์ประกอบความกดดันจากโรงเรียน พบว่า เด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนมีประสบการณ์ที่เคยได้รับด้านความกดดันอยู่ในระดับที่ต่ำ และเด็กและเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัศึกษามีประสบการณ์ที่เคยได้รับความกดดันในระดับต่ำมาก และองค์ประกอบสุดท้ายคือ องค์ประกอบความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม เด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนมีประสบการณ์ที่เคยได้รับความกดดันในระดับต่ำ และเด็กและเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัศึกษามีประสบการณ์ที่เคยได้รับความกดดันในระดับที่ต่ำมาก

4.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยการควบคุมตนเอง

ปัจจัยการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนที่มีอิทธิพลในการยับยั้งการกระทำ ความผิดของเด็กและเยาวชน โดยข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม คือ กลุ่มแรกเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดและอยู่ในความดูแลของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน และกลุ่มที่สองเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้กระทำผิดและกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาได้ให้ระดับความเห็นเกี่ยวกับนิสัยของตนเอง ซึ่งปรากฏผลในตารางที่ 4.9 และตารางที่ 4.10 ดังนี้

ตารางที่ 4.9 ปัจจัยการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดและอยู่ในความดูแลของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของนิสัยของตนเอง

ปัจจัยการควบคุมตนเอง ในองค์ประกอบ	ระดับความคิดเห็นของนิสัยของตนเอง						แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	SD	
ความหุนหันพลันแล่น							
1. เมื่อมีใครมาทำทนายหรือ ทำดีทำต่อย ท่านจะตอบ โต้ทันที	75 (18.8)	141 (35.2)	144 (36.0)	40 (10.0)	2.37	0.900	ต่ำ
2. ท่านมักจะทำอะไรตามใจ ตนเองแม้จะรู้ว่าีผลเสีย ในภายหลังก็ตาม	49 (12.2)	135 (33.8)	165 (41.2)	51 (12.8)	2.54	0.865	สูง
ภาพรวม					2.45	0.762	ต่ำ
การชอบงานง่าย ๆ							
3. ท่านไม่ชอบงานที่ยาก หรือสลับซับซ้อนและจะ หลีกเลี่ยงอยู่เสมอ	35 (8.8)	108 (27.0)	167 (41.7)	90 (22.5)	2.78	0.893	สูง
4. ท่านชอบงานที่สบาย ๆ และไม่กดดัน	146 (36.5)	128 (32.0)	84 (21.0)	42 (10.5)	2.05	0.997	ต่ำ
ภาพรวม					2.41	0.795	ต่ำ
การชอบความเสี่ยง							
5. ท่านเป็นคนที่ชอบการ ผจญภัย ความตื่นเต้นเร้า ใจและชอบทำอะไร เสี่ยง ๆ อยู่เสมอ	114 (28.5)	161 (40.3)	93 (23.2)	32 (8.0)	2.10	0.909	ต่ำ
6. ท่านเป็นคนกล้าได้กล้า เสียหรือชอบเสี่ยงโชคอยู่ เสมอ	84 (20.3)	156 (39.0)	113 (28.2)	50 (12.5)	2.33	0.937	ต่ำ
ภาพรวม					2.21	0.813	ต่ำ

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ปัจจัยการควบคุมตนเอง ในองค์ประกอบ	ระดับความคิดเห็นของนิสัยของตนเอง						แปล ผล
	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	SD	
กิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็น หลัก							
7. ท่านชอบทำกิจกรรมที่ใช้ กำลังกายมากกว่า กิจกรรมที่ใช้ความคิด	65 (16.2)	129 (32.3)	160 (40.0)	46 (11.5)	2.46	0.897	ต่ำ
8. ท่านไม่ชอบอ่านหนังสือ หรือทำกิจกรรมที่ใช้ ความคิด	30 (7.5)	74 (18.5)	185 (46.2)	111 (27.8)	2.94	0.872	สูง
ภาพรวม					2.70	0.725	สูง
การยึดตนเองเป็น ศูนย์กลาง							
9. ท่านนึกถึงแต่ตนเองก่อน เสมอและไม่ค่อยสนใจ ผู้อื่น	20 (5.0)	63 (15.7)	175 (43.8)	142 (35.5)	3.09	0.839	สูง
10. แม้ท่านเป็นฝ่ายผิดท่าน ก็ไม่สนใจและไม่แคร์ใคร ทั้งสิ้น	25 (6.2)	71 (17.8)	156 (39.0)	148 (37.0)	3.06	0.891	สูง
ภาพรวม					3.08	0.762	สูง
ความเจ้าอารมณ์							
11. ท่านเป็นคนฉุนเฉียวง่าย และเจ้าอารมณ์อยู่เสมอ	72 (18.0)	120 (30.0)	140 (35.0)	68 (17.0)	2.51	0.975	สูง
12. เวลาที่ท่านโกรธหรือ ขัดแย้งกับผู้อื่นอย่าง รุนแรง ท่านจะดุตันและ ขาดสติยั้งคิด	57 (14.2)	127 (31.8)	139 (34.8)	77 (19.2)	2.59	0.956	สูง
ภาพรวม					2.55	0.859	สูง

จากตารางที่ 4.9 จากการวิเคราะห์ปัจจัยการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดและอยู่ในความดูแลของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน จำนวน 400 คน โดยผู้วิจัยได้แบ่งลักษณะนิสัยออกเป็น 6 องค์ประกอบ คือ 1) องค์ประกอบความหุนหันพลันแล่น (Impulsive) 2) องค์ประกอบการทำงานง่าย ๆ (Simple Tasks) 3) องค์ประกอบ การชอบ ความเสี่ยง (Risk Taking) 4) องค์ประกอบกิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นหลัก (Physical Activities) 5) องค์ประกอบ การยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง (Self-centered) และ 6) องค์ประกอบความเจ้าอารมณ์ (Temper of Volatile Temper) เมื่อวิเคราะห์จากภาพรวมของแต่ละองค์ประกอบแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถควบคุมตนเองในระดับสูงที่สุดในองค์ประกอบ การยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง รองลงมาองค์ประกอบกิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นหลักมีการควบคุมตนเองอยู่ในระดับสูง อันดับที่สามองค์ประกอบความเจ้าอารมณ์มีการควบคุมตนเองอยู่ในระดับสูง แต่ องค์ประกอบที่กลุ่มตัวอย่างสามารถควบคุมตนเองได้ในระดับต่ำที่สุด อันดับแรกคือ องค์ประกอบ การชอบ ความเสี่ยงมีการควบคุมตนเองอยู่ในระดับต่ำ รองลงมาองค์ประกอบ การทำงานง่าย ๆ การควบคุมตนเองอยู่ระดับต่ำ และองค์ประกอบความหุนหันพลันแล่นการ ควบคุมตนเองอยู่ในระดับต่ำ

เมื่อผู้วิจัยวิเคราะห์เป็นรายข้อในแต่ละองค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบความหุนหันพลันแล่นกลุ่มตัวอย่างมีการควบคุมตนเองได้ในระดับสูง โดยจะไม่ทำอะไรตามใจตนเองถ้ารู้ว่า จะมีผลเสียตามมาในภายหลัง แต่ถ้ามีเหตุการณ์ที่มีใครมาทำร้ายหรือทำดีทำต่อแล้วกลุ่มตัวอย่างจะตอบโต้ทันที ซึ่งถือว่าการควบคุมตนเองจะอยู่ในระดับต่ำ

องค์ประกอบการทำงานง่าย ๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่างจะชอบทำงานที่สบาย ๆ และไม่มี ความกดดันซึ่งการควบคุมตนเองจะอยู่ในระดับต่ำ แต่ถ้ามีงานที่ยากหรือมีความสลับซับซ้อนขึ้น ก็จะไม่หลีกเลี่ยงซึ่งถือว่าการควบคุมตนเองในเรื่องนี้ในระดับสูง

องค์ประกอบ การชอบ ความเสี่ยง พบว่า ในเรื่องของความเสี่ยงกลุ่มตัวอย่างมีการ ควบคุมตนเองในเรื่องพวกนี้ในระดับที่ต่ำ คือ กลุ่มตัวอย่างเป็นคนกล้าได้กล้าเสียและชอบเสี่ยง และยังเป็นคนที่ชอบการผจญภัยชอบความตื่นเต้นเร้าใจและชอบทำอะไรเสี่ยง ๆ อยู่เสมอ

องค์ประกอบกิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นหลัก พบว่า ในเรื่องของ การชอบอ่านหนังสือหรือ ทำกิจกรรมที่ใช้ความคตินั้น กลุ่มตัวอย่างมีการควบคุมตนเองในระดับสูง แต่ถ้าให้เลือกระหว่าง กิจกรรมที่ใช้กำลังกายกับกิจกรรมที่ใช้ความคิดแล้ว กลุ่มตัวอย่างจะรู้สึกดีและเลือกที่จะมีการ เคลื่อนไหวทางด้านร่างกายมากกว่า

องค์ประกอบ การยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง พบว่า กลุ่มตัวอย่างแม้จะนึกถึงตนเองแต่ก็ยัง คิดถึงผู้อื่นซึ่งระดับการควบคุมตนเองอยู่ในระดับสูง และถ้ากลุ่มตัวอย่างเป็นฝ่ายที่ทำผิดก็ยังให้ ความสนใจหรือแค้นความรู้สึกของคนอื่น

องค์ประกอบความเจ้าอารมณ์ พบว่า ในเรื่องของความเจ้าอารมณ์กลุ่มตัวอย่างจะมีการควบคุมตนเองในระดับสูง โดยเวลาที่โกรธหรือขัดแย้งกับผู้อื่นอย่างรุนแรงจะไม่ดูต้นหรือขาดสติ ยังคิดและไม่ใช้คนที่มีความอารมณ์ฉุนเฉียวง่ายหรือเป็นคนเจ้าอารมณ์อยู่เสมอ

ตารางที่ 4.10 ปัจจัยการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้กระทำผิดและกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของนิสัยของตนเอง

ปัจจัยการควบคุมตนเอง ในองค์ประกอบ	ระดับความคิดเห็นของนิสัยของตนเอง						แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	SD	
ความหุนหันพลันแล่น							
1. เมื่อมีใครมาทำร้ายหรือทำ ดีทำต่อ ย ท่านจะตอบโต้ ทันที	14 (3.5)	43 (10.8)	160 (40.0)	183 (45.7)	3.28	0.792	สูง
2. ท่านมักจะทำอะไรตามใจ ตนเองแม้จะรู้ว่า มีผลเสีย ในภายหลังก็ตาม	10 (2.5)	60 (15.0)	199 (49.8)	131 (32.7)	3.12	0.750	สูง
ภาพรวม					3.20	0.649	สูง
การชอบงานง่าย ๆ							
3. ท่านไม่ชอบงานที่ยากหรือ สลับซับซ้อนและจะหลีกเลี่ยง อยู่เสมอ	30 (7.5)	100 (25.0)	183 (45.8)	87 (21.7)	2.81	0.857	สูง
4. ท่านชอบงานที่สบาย ๆ และไม่กดดัน	147 (36.8)	170 (42.5)	61 (15.2)	22 (5.5)	1.89	0.854	ต่ำ
ภาพรวม					2.35	0.711	ต่ำ
การชอบความเสี่ยง							
5. ท่านเป็นคนที่ชอบการ ผจญภัย ความตื่นเต้นเร้า ใจและชอบทำอะไร เสี่ยง ๆ อยู่เสมอ	109 (27.2)	159 (39.8)	109 (27.2)	23 (5.8)	2.11	0.873	ต่ำ
6. ท่านเป็นคนกล้าได้กล้าเสีย หรือชอบเสี่ยงโชคอยู่เสมอ	66 (16.5)	147 (36.8)	138 (34.5)	49 (12.2)	2.42	0.906	ต่ำ

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ปัจจัยการควบคุมตนเอง ในองค์ประกอบ	ระดับความคิดเห็นของนิสัยของตนเอง						แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	SD	
กิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็น หลัก	ภาพรวม				2.27	0.799	ต่ำ
7. ท่านชอบทำกิจกรรมที่ใช้ กำลังกายมากกว่า กิจกรรมที่ใช้ความคิด	72 (18.0)	120 (30.0)	153 (38.2)	55 (13.8)	2.47	0.941	ต่ำ
8. ท่านไม่ชอบอ่านหนังสือ หรือทำกิจกรรมที่ใช้ ความคิด	34 (8.5)	94 (23.5)	199 (49.8)	73 (18.2)	2.77	0.842	สูง
การยึดตนเองเป็น ศูนย์กลาง	ภาพรวม				2.62	0.750	สูง
9. ท่านนึกถึงแต่ตนเองก่อน เสมอและไม่ค่อยสนใจ ผู้อื่น	6 (1.5)	25 (6.2)	191 (47.8)	178 (44.5)	3.35	0.666	สูง
10. แม้ท่านเป็นฝ่ายผิด ท่าน ก็ไม่สนใจและไม่แคร์ใคร ทั้งสิ้น	9 (2.2)	13 (3.3)	140 (35.0)	238 (59.5)	3.51	0.671	สูง มาก
ความเจ้าอารมณ์	ภาพรวม				3.43	0.585	สูง
11. ท่านเป็นคนฉุนเฉียวง่าย และเจ้าอารมณ์อยู่เสมอ	35 (8.8)	89 (22.2)	164 (41.0)	112 (28.0)	2.88	0.916	สูง
12. เวลาที่ท่านโกรธหรือ ขัดแย้งกับผู้อื่นอย่าง รุนแรง ท่านจะตัดสินใจและ ขาดสติยั้งคิด	31 (7.8)	62 (15.5)	160 (40.0)	147 (36.7)	3.05	0.911	สูง
	ภาพรวม				2.97	0.823	สูง

จากตารางที่ 4.10 จากการวิเคราะห์ปัจจัยการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้กระทำผิดและกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 400 คน โดยผู้วิจัยได้แบ่งลักษณะนิสัยออกเป็น 6 องค์ประกอบ คือ 1) องค์ประกอบความหุนหันพลันแล่น (Impulsive) 2) องค์ประกอบการทำงานง่าย ๆ (Simple Tasks) 3) องค์ประกอบชอบความเสี่ยง (Risk Taking) 4) องค์ประกอบกิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นหลัก (Physical Activities) 5) องค์ประกอบการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง (Self-centered) และ 6) องค์ประกอบความเจ้าอารมณ์ (Temper of Volatile Temper) เมื่อวิเคราะห์จากภาพรวมของแต่ละองค์ประกอบ พบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถควบคุมตนเองได้ในระดับสูงที่สุดในองค์ประกอบการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง รองลงมา องค์ประกอบความหุนหันพลันแล่นจะมีการควบคุมตนเองอยู่ในระดับสูง อันดับที่สาม องค์ประกอบความเจ้าอารมณ์มีการควบคุมตนเองอยู่ในระดับสูง อันดับที่สูงที่สุดองค์ประกอบกิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นหลักมีระดับการควบคุมตัวเองในระดับสูง แต่มีอยู่สององค์ประกอบที่ระดับการควบคุมตัวเองอยู่ในระดับต่ำ คือ องค์ประกอบการทำงานง่าย ๆ อยู่ระดับต่ำ และการควบคุมตนเองต่ำที่สุดเป็นองค์ประกอบชอบความเสี่ยง

เมื่อผู้วิจัยวิเคราะห์เป็นรายข้อในแต่ละองค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบความหุนหันพลันแล่นกลุ่มตัวอย่างมีการควบคุมตนเองได้ในระดับสูง เพราะเมื่อมีใครมาทำร้ายหรือทำดีทำต่อจะไม่ตอบโต้ทันที และจะไม่ทำอะไรตามใจตนเองถ้ารู้ว่าจะมีผลเสียตามมาในภายหลัง

องค์ประกอบการทำงานง่าย ๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่างจะชอบทำงานที่สบาย ๆ และไม่มี ความกดดันซึ่งถือว่ามีการควบคุมตนเองจะอยู่ในระดับต่ำ แต่ถ้ามีงานที่ยากหรือสลับซับซ้อนก็ จะไม่หลีกเลี่ยงซึ่งถือว่ามีการควบคุมตนเองในเรื่องนี้ในระดับสูง

องค์ประกอบชอบความเสี่ยง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการควบคุมตนเองในระดับที่ต่ำ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นคนกล้าได้กล้าเสียและชอบเสี่ยงโชค และยังเป็นคนที่ชอบการผจญภัย ชอบความตื่นเต้นเร้าใจและชอบทำอะไรเสี่ยง ๆ อยู่เสมอ

องค์ประกอบกิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นหลัก พบว่า การชอบอ่านหนังสือหรือทำกิจกรรม ที่ใช้ความคิดนั้นกลุ่มตัวอย่างมีการควบคุมตนเองได้ในระดับสูง แต่ถ้าให้เลือกระหว่างกิจกรรมที่ ใช้กำลังกายกับกิจกรรมที่ใช้ความคิดแล้วกลุ่มตัวอย่างรู้สึกดีและเลือกการเคลื่อนไหวทางด้าน ร่างกายมากกว่า

องค์ประกอบการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกให้ ความสำคัญกับความรู้สึกของคนอื่นสูงมากถ้าตัวเองเป็นฝ่ายทำผิด และกลุ่มตัวอย่างไม่ได้นึกถึง แต่ตนเองโดยไม่สนใจผู้อื่น

องค์ประกอบความเจ้าอารมณ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างจะมีการควบคุมตนเองได้ในระดับสูง โดยเวลาที่โกรธหรือขัดแย้งกับผู้อื่นอย่างรุนแรงจะไม่ดูต้นหรือขาดสติยั้งคิด และไม่ใช้คนที่ มี อารมณ์ฉุนเฉียวง่ายหรือเป็นคนเจ้าอารมณ์อยู่เสมอ

4.1.4 วิเคราะห์การทดสอบความสัมพันธ์

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนนั้น ผู้วิจัยได้มีการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม เพื่อให้ทราบว่าการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนมีความสัมพันธ์หรือมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนมากที่สุด โดยสถิติที่ผู้วิจัยใช้ คือ การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์ (Logistic Regression Analysis) โดยมีการตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร เพื่อให้เป็นไปตามสมมติฐานของการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์ (Logistic Regression Analysis) โดยความสัมพันธ์ของตัวแปรทำให้ทราบว่ามีโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ขึ้นมากน้อยเพียงใด และทำให้ทราบเหตุผลของการเกิดเหตุการณ์นั้นหรือไม่เกิดเหตุการณ์นั้น และที่สำคัญทำให้ทราบว่าสาเหตุใดที่บ่งชี้ความสำเร็จที่จะเกิดขึ้นของเหตุการณ์เหล่านี้ ซึ่งค่าตัวแปรตามที่ปรากฏเป็นข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์จะมีเพียง 2 ค่าเท่านั้น คือ ใช่หรือไม่ใช่ ซึ่งต่อไปจะแทนค่าด้วย 0 และ 1 ตามลำดับ ดังนั้นในการอนุมานทางสถิติจึงไม่ต้องมีข้อสมมติว่าการแจกแจงของค่าความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบปกติ เนื่องจากว่าค่าของตัวแปรตามที่ถูกวัดเป็นค่า 0 และค่า 1 ซึ่งไม่ใช่ค่าต่อเนื่อง แต่หมายถึงค่าของความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์ที่สนใจ คือ ไม่เกิดเหตุการณ์ ($y=0$) หรือเกิดเหตุการณ์ ($y=1$) ความสัมพันธ์จึงไม่อยู่ในรูปเชิงเส้นตรง โดยการวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรดังนี้

ตัวแปรอิสระ	X1	คือ ความกดดันจากครอบครัว
	X2	คือ ความกดดันจากโรงเรียน
	X3	คือ ความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม
	X4	คือ การควบคุมตนเอง
ตัวแปรตาม	Y	การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน (ไม่เคย / เคย) (ไม่เคย = 0 และเคย = 1)

เพื่อให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้นผู้วิจัยจึงขออธิบายความแตกต่างของการวิเคราะห์ Multiple Linear Regression กับ Multiple Logistic Regression ในตารางเปรียบเทียบที่ 4.11 ดังนี้

ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบความแตกต่างของการวิเคราะห์ Multiple Linear Regression กับ Multiple Logistic Regression

Multiple Linear Regression Model	Multiple Logistic Regression Model
ตัวแปร Y เป็นค่า Continuous Data	ตัวแปร Y เป็นค่า Categorical Data
ใช้วิธีการประมาณค่าด้วย Least Squares	ใช้วิธีการประมาณค่าด้วย Maximum Likelihood
ใช้ Global F-test	ใช้ Model Chi-square
ใช้ Incremental F-test	ใช้ Likelihood Ratio Test
ใช้ T-test	ใช้ Wald Statistic
ใช้ R^2	ใช้ Pseudo R^2

โดย Multiple Logistic Regression Model จะมีสมการเป็น Log Odds (P) หรือ Logit (P) = $\alpha + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_k X_k + \varepsilon$

เมื่อ P คือ ความน่าจะเป็นหรือโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ที่สนใจศึกษา

α คือ ส่วนตัดแกน Y (Intercept) หรือค่าของ Y เมื่อ X เท่ากับ 0

β_k คือ ค่าคงที่หรือความชัน (Slope) ของเส้นตรงที่แสดงถึงอัตราการเปลี่ยนแปลงของ Y เมื่อ X_k เปลี่ยนไป 1 หน่วย โดยที่ตัวแปรอิสระ X อื่น ๆ คงที่

ε คือ ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์

ตารางที่ 4.12 การทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

Correlations					
	Y	X1	X2	X3	X4
Y	1				
X1	0.227**	1			
X2	0.535**	0.537**	1		
X3	0.513**	0.538**	0.644**	1	
X4	-.226**	-.335**	-.486**	-.406**	1

จากตารางที่ 4.12 การทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรอิสระ ได้แก่ ความกดดันจากครอบครัว ความกดดันจากโรงเรียน ความกดดันจากชุมชนและ

สภาพแวดล้อมทางสังคม การควบคุมตนเอง และตัวแปรตาม คือ การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน ผลจากการทดสอบพบว่า ความกดดันจากครอบครัว ความกดดันจากโรงเรียน และความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ยกเว้นการควบคุมตนเองที่มีความสัมพันธ์เชิงลบ (เชิงผกผัน) กับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

4.1.5 การวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตาม

การวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรอิสระที่เป็นปัจจัยกดดัน ได้แก่ ความกดดันจากครอบครัว ความกดดันจากโรงเรียน และความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคมที่มีต่อตัวแปรตาม คือ การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน โดยดูความสัมพันธ์จากตารางที่ 4.13 4.14 และ 4.15 และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกดดันกับปัจจัยการควบคุมตนเองที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน โดยดูจากตารางที่ 4.16 4.17 และ 4.18

ตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรความกดดันจากครอบครัว ความกดดันจากโรงเรียน และความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ส่งผลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน

Model Summary			
Step	-2 Log Likelihood	Cox & Snell R Square	Nagelkerke R Square
1	727.251 ^a	.380	.506

หมายเหตุ: a. Estimation Terminated at Iteration Number 6 Because Parameter Estimates Changed by Less than 0.001

ตารางที่ 4.14 แสดงค่า Hosmer and Lemeshow Test

Step	Chi-square	df	Sig.
1	24.583	8	.002

ตารางที่ 4.15 แสดงค่า Variables in the Equation

		B	S.E.	Wald	df	Sig.	Exp(B)
Step 1 ^a	X1	-.959	.259	13.736	1	.000	.383
	X2	2.242	.263	72.928	1	.000	9.414
	X3	2.875	.332	74.884	1	.000	17.729
	Constant	-5.885	.496	140.756	1	.000	.003

หมายเหตุ: a. Variable(s) Entered on Step 1: X1 = ความกดดันจากครอบครัว X2 = ความกดดันจากโรงเรียน X3 = ความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม

การแปลผลจากค่า Coefficient (β) หรือ B จะบอกทิศทางและขนาดความสัมพันธ์ โดยถ้าเครื่องหมาย β มีเครื่องหมายเป็น + แสดงว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวก และถ้าเครื่องหมาย β มีเครื่องหมายเป็น - แสดงว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบ (ผกผัน/ตรงข้าม) โดยความเหมาะสมของตัวแบบ (Goodness of Fit of the Model)

การวิเคราะห์การถดถอย Logistic Regression Analysis จะใช้วิธีการของ Maximum Likelihood ในการตรวจสอบความเหมาะสมของตัวแบบ ซึ่งวิธีการนี้สามารถทำนายค่าความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์ได้ดีที่สุด โดยวิธีการคำนวณค่า Chi-square ทั้งกรณีที่มีตัวแปรอิสระ (X) และไม่มีตัวแปรอิสระอยู่ในตัวแบบ เรียกว่าค่า -2 Log Likelihood หรือ -2LL ซึ่งเป็นค่าที่มาจาก Log Likelihood ที่คูณด้วย -2 เพื่อต้องการให้ค่าที่ได้มีลักษณะการแจกแจง X^2 สำหรับการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติใช้สำหรับเปรียบเทียบความคลาดเคลื่อนกรณีที่ไม่มีและมีตัวแปรอิสระอยู่ในตัวแบบ โดยจะพบว่าค่าความแตกต่างนี้จะมีค่าลดลงเรื่อย ๆ เมื่อมีตัวแปรอิสระถูกใส่เพิ่มเข้าไปที่ละตัว ค่า Chi-square ที่ถูกคำนวณโดยวิธีการเปรียบเทียบค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแบบในกรณีที่ไม่มีตัวแปรอิสระและกรณีที่มีตัวแปรอิสระทุกตัวอยู่ในตัวแบบ เรียกว่า Model Chi-square จะถูกนำมาใช้ในการทดสอบความเหมาะสมของตัวแบบ

ส่วนการพิจารณาสถิติทดสอบความเหมาะสมของ Hosmer and Lemeshow (2000) จะใช้ทดสอบความเหมาะสมของโมเดล สมมติฐานที่ทดสอบคือ

H_0 : โมเดลมีความเหมาะสม

H_1 : โมเดลไม่มีความเหมาะสม

นอกจากนี้ในการทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์การถดถอยโลจิสติกส์ของตัวแปรทำนายแต่ละตัวโดยทดสอบระดับความสัมพันธ์ใช้สถิติทดสอบ Cox & Snell R Square หรือ R^2 ซึ่งเป็นการพิจารณาหรือตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลหรือเปอร์เซ็นต์ที่สามารถอธิบาย

ความแปรปรวนหรือความผันแปรในการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์ โดยปกติแล้วค่า Cox & Snell R Square จะมีค่าน้อยกว่า 1 เสมอ (กัลยา วาณิชยปัญญา, 2551) และถ้าต้องการคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ให้คูณด้วย 100

สถิติทดสอบ Nagelkerke R Square หรือ Nagelkerke R^2 ซึ่งจะมีลักษณะเหมือนกับ R^2 แต่จะมีค่ามากกว่า R^2 เสมอ และถ้าจะคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ให้คูณด้วย 100

โดยค่า R^2 ของ Cox & Snell และ Nagelkerke R^2 จะเป็นค่า R^2 เทียม (ใน Logistic Regression มีค่าที่จัดว่าเป็น Pseudo R^2 หลายค่า เช่น Cox & Snell R^2 , Nagelkerke R^2 และ McFadden's- R^2 คือ ค่าของความแปรปรวนของตัวแปรตามที่สามารถอธิบายได้โดยตัวแปรอิสระ) ซึ่งเป็นค่าเปอร์เซ็นต์ที่สามารถอธิบายความผันแปรในการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์

จากตารางที่ 4.13 4.14 และ 4.15 เป็นตารางเฉพาะปัจจัยกีดตันที่เป็นปัจจัยผลักดันที่ส่งผลให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิด โดยจากตารางแสดงให้เห็นว่าโมเดลการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์ (Binary Logistic Regression Model) ดังกล่าวนั้น ไม่เหมาะสมในการใช้อธิบายการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน เพราะค่า Sig ในตาราง Hosmer and Lemeshow Test มีค่าน้อยกว่า 0.05 (เท่ากับ 0.002) แต่สามารถอธิบายผลของโอกาสในการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนได้โดยสามารถพยากรณ์จากปัจจัยกีดตันว่า ปัจจัยกีดตันจากครอบครัว ปัจจัยกีดตันจากโรงเรียน และปัจจัยกีดตันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคมนั้นมีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนถึงร้อยละ 50.6 (ได้จาก Nagelkerke R Square ใน Model Summary = .506 คูณ 100)

เมื่อผู้วิจัยวิเคราะห์ค่า Sig ในตารางที่ 4.15 ที่แสดงค่า Variables in the Equation ของปัจจัยกีดตันจากครอบครัว (X1) ปัจจัยกีดตันจากโรงเรียน (X2) และปัจจัยกีดตันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม (X3) พบว่าปัจจัยกีดตันทุกตัวมีค่า Sig น้อยกว่า 0.05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าปัจจัยกีดตันต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นนั้นมีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนโดยตรง แต่เมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ (B) ของปัจจัยความกดดันจากครอบครัวมีค่าติดลบ (-.959) ซึ่งหมายความว่า ปัจจัยความกดดันจากครอบครัวมีผลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนมากที่สุดเมื่อเทียบกับปัจจัยความกดดันจากโรงเรียน (2.242) และปัจจัยความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม (2.875) นอกจากนี้เมื่อวิเคราะห์จากปัจจัยความกดดันจากครอบครัว (X1 โดยค่า B = -.959) เด็กและเยาวชนมีโอกาที่จะกระทำผิดเพิ่มมากขึ้นถึงร้อยละ 38.3 (คำนวณมาจากค่า $\text{Exp}(B) = .383$ คูณ 100)

ผลการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์ดังกล่าวสอดคล้องกับทฤษฎีกีดตันทั่วไปของ Agnew (1985) ที่กล่าวว่า สาเหตุความกดดันที่มาจากครอบครัวนั้นอาจมาจากการสูญเสียสิ่งที่มีค่า เช่น การถูกตัดความสัมพันธ์หรือการมีปัญหาภายในครอบครัว การสูญเสียคนรักหรือคนใกล้ชิดภายในครอบครัว หรือความกดดันที่เกิดจากประสบการณ์จากครอบครัว เช่น การที่มีสถานภาพของครอบครัวแตกแยก ประสบการณ์เหล่านี้ทำให้เด็กและเยาวชนเกิดความรู้สึกเชิง

ลบจนนำไปสู่การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน และเมื่อแรงกดดันและแรงบีบคั้นผลักดันให้เกิดอารมณ์เชิงลบ เช่น ความโกรธ ความเกลียดชัง เด็กและเยาวชนจะตอบโต้ต่อความกดดันเหล่านี้ด้วยพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อเป็นการปรับตัวต่อความรู้สึกกดดันที่เกิดขึ้น

ตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรปัจจัยความกดดันจากครอบครัว ความกดดันจากโรงเรียน ความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม และการควบคุมตนเองที่ส่งผลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน

Model Summary			
Step	-2 Log likelihood	Cox & Snell R Square	Nagelkerke R Square
1	721.528 ^a	.384	.512

หมายเหตุ: a. Estimation Terminated at Iteration Number 6 Because Parameter Estimates Changed by Less than .001

ตารางที่ 4.17 แสดงค่า Hosmer and Lemeshow Test

Step	Chi-square	df	Sig.
1	30.293	8	.000

ตารางที่ 4.18 แสดงค่า Variables in the Equation

	B	S.E.	Wald	df	Sig.	Exp(B)	
Step 1 ^a	X1	-.901	.261	11.901	1	.001	.406
	X2	2.415	.276	76.512	1	.000	11.189
	X3	2.986	.340	77.208	1	.000	19.802
	X4	.504	.213	5.611	1	.018	1.656
	Constant	-7.780	.965	64.949	1	.000	.000

หมายเหตุ: a. Variable(s) Entered on Step 1: X1 = ความกดดันจากครอบครัว X2 = ความกดดันจากโรงเรียน X3 = ความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม X4 = การควบคุมตนเอง

จากตารางที่ 4.16 4.17 และ 4.18 เป็นตารางแสดงโมเดลการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์ (Binary Logistic Regression Model) โดยมีปัจจัยกีดกันที่เป็นตัวผลักดันและส่งผลให้เด็กและเยาวชนกระทำผิด นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้นำตัวแปรปัจจัยการควบคุมตนเองซึ่งเป็นปัจจัยยับยั้งเพิ่มเข้าไปเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยผลักดันและปัจจัยยับยั้ง โดยจากตารางแสดงให้เห็นว่า โมเดลนี้ไม่เหมาะสมในการใช้อธิบายการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน เพราะค่า Sig ใน Hosmer and Lemeshow Test มีค่าน้อยกว่า 0.05 (ดูจากค่า Sig เท่ากับ 0.000) แต่สามารถใช้อธิบายผลการพยากรณ์ปัจจัยว่ามีอิทธิพลต่อการกระทำผิดได้ร้อยละ 51.2 (มาจากค่า Nagelkerke $R^2 = .512$ คูณ 100) แต่เมื่อสังเกตค่า Sig ในตาราง Variables in the Equation แล้วพบว่า ความกดดันจากครอบครัว ความกดดันจากโรงเรียน และความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม มีค่า Sig น้อยกว่า 0.05 (โดยค่า X1 เท่ากับ .001 ค่า X2 เท่ากับ .000 และค่า X3 เท่ากับ .000) แสดงว่า ปัจจัยความกดดันต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนโดยตรง โดยความกดดันจากครอบครัวส่งผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนมากที่สุดร้อยละ 59.4 (มาจากค่า Odd Ratio หรือ Exp(B) 0.406-1 คูณ 100) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมทั้งปัจจัยการควบคุมตนเองที่มีค่า Sig น้อยกว่า 0.05 (โดยค่า Sig เท่ากับ 0.018)

โดยสามารถวิเคราะห์และอธิบายได้ว่า ความกดดันจากครอบครัวที่มีผลโดยตรงและเป็นแรงผลักดันต่อการตัดสินใจกระทำผิดของเด็กและเยาวชนซึ่งจากตารางที่ 4.15 โดยดูจากค่า B เท่ากับ -.959 แต่เมื่อผู้วิจัยเพิ่มปัจจัยการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนซึ่งเป็นปัจจัยยับยั้งต่อการตัดสินใจกระทำผิด (B เท่ากับ .504) เข้าไปแล้วจะทำให้ค่า B ของความกดดันจากครอบครัวลดลง (B เท่ากับ -.901) ซึ่งหมายความว่าปัจจัยการควบคุมตนเองมีผลเชิงบวกต่อปัจจัยกีดกันจากครอบครัวและส่งผลให้เด็กและเยาวชนกระทำผิดลดลงด้วย ซึ่งมีความสอดคล้องกับทฤษฎีความกดดันทั่วไปที่กล่าวว่า เมื่อปริมาณความกดดันมากในขณะที่การควบคุมตนเองน้อยโอกาสที่เด็กและเยาวชนจะเข้าไปข้องเกี่ยวกับการกระทำผิดจะมาก แต่ถ้าปริมาณความกดดันมากในขณะที่การควบคุมตนเองมากแล้วโอกาสที่เด็กและเยาวชนจะเข้าไปข้องเกี่ยวกับการกระทำผิดจะน้อย ดังนั้น เมื่อพิจารณาเพิ่มเติมจะเห็นว่าถ้าเด็กได้รับความกดดันที่มากแต่ถ้าระดับการควบคุมตนเองอยู่ในระดับที่มากกว่าระดับความกดดันหลาย ๆ เท่าแล้วมีโอกาสที่เด็กและเยาวชนจะไม่ไปข้องเกี่ยวกับการกระทำผิด ซึ่งอาจจะสรุปได้ว่า ปัจจัยกีดกันและปัจจัยการควบคุมตนเองมีความสัมพันธ์กันโดยตรงต่อการตัดสินใจกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

4.2 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

สำหรับผลการวิจัยเชิงคุณภาพนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นสาเหตุหรือปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน โดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึกที่เกี่ยวข้องกับประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์ ข้อมูลเกี่ยวกับมุมมองของปัจจัยด้านความกดดันที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน ซึ่งแบ่งเป็น 3 องค์ประกอบ คือ 1) องค์ประกอบความกดดันจากครอบครัว 2) องค์ประกอบความกดดันจากโรงเรียน 3) องค์ประกอบความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม

ข้อมูลเกี่ยวกับมุมมองของปัจจัยด้านการควบคุมตนเอง ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 องค์ประกอบ คือ 1) องค์ประกอบความหุนหันพลันแล่น 2) องค์ประกอบด้านการชอบชิ้นงานง่าย ๆ 3) องค์ประกอบ การชอบเสี่ยงหรือท้าทาย 4) องค์ประกอบด้านกิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นหลัก 5) องค์ประกอบ ด้านการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง 6) องค์ประกอบด้านความเจ้าอารมณ์

ข้อมูลสุดท้ายเป็นการสัมภาษณ์ในประเด็นเกี่ยวกับนโยบายหรือความต้องการให้ หน่วยงานภาครัฐเข้ามาแก้ไข ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ในส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพนั้น ผู้วิจัยเก็บ ข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้สัมภาษณ์จำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มแรก คือ เด็กและ เยาวชนที่อยู่ในความดูแลของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและ เยาวชน และเด็กและเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา และกลุ่มที่สอง คือ ผู้ให้ ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา อาจารย์ ผู้พิพากษา และผู้ทรงคุณวุฒิด้าน เด็กและเยาวชน

การสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลเชิงลึกนั้น ผู้วิจัยจะได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ซึ่งสามารถสรุป ประเด็น ได้ดังนี้

4.2.1 กลุ่มแรก คือ เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดและอยู่ในความดูแลของศูนย์ฝึกและ อบรมเด็กและเยาวชน สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้ กระทำผิดและกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา

4.2.1.1 ข้อมูลทั่วไป

จากการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป เมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์พบว่า เด็กและเยาวชนที่ให้การสัมภาษณ์ในครั้งนี้ประกอบด้วยเด็กและเยาวชนจำนวนทั้งสิ้น 25 คน แบ่งเป็นเยาวชนเพศชาย จำนวน 18 คนและเยาวชนหญิง 7 คน

โดยผู้ที่กระทำผิดนั้นมีจำนวน 21 คน แบ่งเป็นเยาวชนเพศชาย 18 คนและเยาวชนเพศหญิง 3 คน ซึ่งมีอายุระหว่าง 15 ปีถึงอายุ 21 ปี ส่วนผู้ที่ไม่ได้กระทำผิดและกำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาทั้งหมด 4 คนและเป็นเพศหญิงทั้งหมด

จากการสัมภาษณ์พบว่าส่วนใหญ่เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดนั้น ก่อนที่จะเข้ามาอยู่ในความดูแลของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนจะมีปัญหาทางด้านครอบครัว เช่น พ่อแม่แยกทางกัน พ่อหรือแม่เสียชีวิต หรือบางครอบครัวพ่อหรือแม่ติดคุกและบางคนที่เคยอยู่กับแฟนแฟนก็ติดคุก

ระดับการศึกษาส่วนใหญ่ของเด็กที่กระทำผิดนั้นมีระดับการศึกษาสูงสุดหรือกำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า (ระบบการศึกษานอกโรงเรียน) โดยมีจำนวน 17 คน และการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า (ประกาศนียบัตรวิชาชีพและประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง) มีจำนวน 4 คน

นอกจากนั้นยังพบว่า เด็กและเยาวชนที่ทำการสัมภาษณ์ก่อนกระทำผิดส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพ โดยจะมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน สำหรับประเทศไทยไม่ได้มีการประกาศอัตราค่าครองชีพขั้นต่ำหรืออัตราค่าครองชีพมาตรฐานไว้ ผู้วิจัยจึงได้ใช้ตารางอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ ซึ่งอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (บาท/วัน) (กระทรวงแรงงาน , 2559) อัตราค่าจ้างขั้นต่ำเฉลี่ยทุกจังหวัดทั่วประเทศ คือ 305.75 บาทต่อวัน เมื่อนำมาวิเคราะห์ถึงรายได้ จะพบว่า เด็กและเยาวชนมีฐานะทางเศรษฐกิจค่อนข้างต่ำ และมีความจำเป็นต้องใช้เงิน และเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กและเยาวชนตัดสินใจที่จะกระทำผิด ซึ่งได้จากคำให้สัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

ไม่ได้เสฟ แต่จำหนายอย่างเดียว...เพื่อต้องการเงินไปรักษาแฟนที่นอนป่วยอยู่ที่โรงพยาบาล เป็นครั้งแรกและก็โดนจับ โดนล่อซื้อ คนซื้อเป็นตำรวจนอกเครื่องแบบ ตอนโดนจับยังเป็นเยาวชนอยู่ ตอนนี้อายุ 20 ปีแล้ว โทษยา 2 ปี 6 เดือน แต่มีค่าปรับ 200,000 บาทไม่มีเงินจ่ายค่าปรับเลยต้องอยู่ในศูนย์ฝึกแทนค่าปรับ มาย (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

แต่เยาวชนบางคนอาจมีรายได้สูงเนื่องจากทำผิดกฎหมายโดยมีรายได้จากการขายยาเสพติด จากคำให้สัมภาษณ์ดังนี้

ขายครับแต่ไม่ได้เสฟที่ขายเพราะอยากได้เงินใช้ครับ ได้เงินประมาณ 45,000 บาทต่อเดือน พ่อแม่ไม่รู้ครับ เวลาได้เงินมาก็เอาไปให้แม่ด้วยครับโดยบอกว่าไปทำงานพิเศษมา ขายาก็กลัวโดนจับแต่อยากได้เงินใช้ ชุมชนที่อยู่อยู่แถวเคหะบางพลี แถวนั้นขายยากันเยอะ แบงค์ (นามสมมุติ, 2556, การสัมภาษณ์)

ทุกคนที่ให้การสัมภาษณ์นับถือศาสนาพุทธ ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตภาคกลาง ได้แก่ กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ในส่วนของเด็กและเยาวชนที่ทำการสัมภาษณ์ ส่วนใหญ่ถูกดำเนินคดีในคดียาเสพติด โดยมีทั้งเสพกัญชาและยาบ้าและถูกจับในคดีเรื่องการจำหน่ายยาเสพติดเป็นอันดับแรก นอกจากนี้จะมีเด็กและเยาวชนที่ถูกตัดสินในคดีเกี่ยวกับลักทรัพย์ ปล้นทรัพย์ และชิงทรัพย์ มีจำนวน 5 คน คดีเกี่ยวกับโทรมหญิง ทำร้ายร่างกายและพยายามฆ่า มีจำนวน 5 คน ซึ่งแต่ละคนมีคำให้สัมภาษณ์ที่น่าสนใจจากคำให้สัมภาษณ์ดังนี้

ร่วมชิงทรัพย์ ลักทรัพย์ครับ อยู่กับพ่อเลี้ยง แม่ และน้องสาว พ่อแม่ใจดีครับแต่ทะเลาะกันบ่อย ได้เงินมากที่สุด 40,000 บาท ไม่มีใครมาเยี่ยมเลยครับ ชุมชนที่อยู่เป็นแหล่งมั่วสุมพวดยาเสพติด คิดว่าปกติมีเหมือนทั่ว ๆ ไป ดี (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

จากการสัมภาษณ์เยาวชนคนนี้ผู้วิจัยสังเกตเห็นรอยสักเป็นชื่อคนจึงถามว่า ชื่อใคร..เด็กตอบว่าชื่อเพื่อน...ผู้วิจัยจึงมีความสงสัยบางประการจึงถามกับผู้ดูแลแล้ว..เด็กคนนี้เป็นอย่างไรเพราะรู้สึกว่าการให้สัมภาษณ์มีความผิดปกติ เช่น พ่อแม่ใจดีแต่ทะเลาะกันบ่อยและไม่มีใครมาเยี่ยมเลย ซึ่งผู้ดูแลตอบว่า...จากการสืบประวัติเด็กคนนี้จริง ๆ แล้วอาศัยอยู่กับพ่อเลี้ยงแม่ และน้องสาว แต่ปกติอาศัยหลับนอนอยู่แถวใต้สะพานและวันที่เกิดเหตุได้นำมีดไปปล้นชิงทรัพย์หญิงสาวก่อนถูกจับกุมตัวดำเนินคดี และก่อนหน้านั้นได้กระทำความผิดในลักษณะเดียวกันหลายครั้ง

ส่วนเด็กและเยาวชนอีกรายถูกจับในฐานความผิดลักทรัพย์ โดยได้นำมอเตอร์ไซด์ของผู้อื่นไปใช้โดยไม่ได้ออกอนุญาตจากเจ้าของและเจ้าของได้แจ้งความกับตำรวจ และเมื่อเยาวชนนำมอเตอร์ไซด์มาคืน แต่ทางคู่กรณีไม่ยอมความจึงถูกจับและถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย จากคำให้สัมภาษณ์ดังนี้

หนูเป็นเด็กเต๋นโดนตัดสินคดีลักทรัพย์ คือเอามอเตอร์ไซด์ของลูกค้าขี่ไปห้องเพื่อนแล้วไม่ได้เอามาคืน กลับมาอีกทีตอนเช้าเค้าก็ไปแจ้งความแล้ว แต่เค้าไม่ยอมความ ที่บ้านอยู่กับแม่และแฟนส่วนพ่อติดคุกคดีพยายามฆ่า แฟนก็ติดคุกอยู่ตอนนี้คดีขายยาบ้า มาย (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกในกลุ่มเด็กและเยาวชนนั้น มีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีและถูกส่งเข้ามาอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเป็นครั้งแรก จำนวน 20 คน แต่มีเพียง 1 คนเท่านั้นที่กระทำความผิดเป็นครั้งที่ 6 และขณะผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์นี้

ปัจจุบันมีอายุ 18 ปี เมื่อผู้วิจัยถามว่า ทราบหรือไม่ว่าถ้ากระทำผิดในครั้งต่อไปจะไม่ได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายคุ้มครองเด็กและเยาวชน ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์ตอบว่า ทราบ จากคำให้สัมภาษณ์

เสพกัญชาครับ ติดครั้งนี้เป็นครั้งที่ 6 นอกจากเสพกัญชาแล้วเคยลองเสพยาบ้า แต่ไม่ได้ติด ก่อนครั้งนี้ติดอยู่บ้านกรุณา และก่อนมาอยู่ที่นี้อยู่สถานแรกรับ ปทุมธานี ตอนนี้อายุ 18 ปีและรู้ครับว่าถ้าทำผิดอีกจะอยู่คุกใหญ่ ไมค์ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

สำหรับเยาวชนที่ให้สัมภาษณ์คนนี้ ผู้วิจัยสังเกตว่าเป็นเด็กที่มีความเฉลียวฉลาดและพยายามที่จะชวนผู้วิจัยคุยรวมถึงพยายามสอบถามผู้วิจัยในเรื่องต่าง ๆ เช่น ถ้าพ้นโทษออกไปและต้องการเรียนต่อต้องเรียนสาขาไหนอย่างไรเพื่อที่จะได้ประกอบอาชีพแบบที่ต้องการ โดยให้ผู้วิจัยแนะนำแนวทาง ซึ่งผู้วิจัยก็ได้ให้คำแนะนำบางอย่างที่เป็นประโยชน์ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของเยาวชนคนนี้นักจิตวิทยาประจำศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ได้รับคำตอบว่า เด็กคนนี้มีเฉลียวฉลาดมากและเคยไปแข่งขันการพูดและได้รับรางวัลกลับมาด้วย ถือว่าเป็นเยาวชนตัวอย่างและหลังจากนี้ต้องนำตัวไปขึ้นศาลเพื่อให้ผู้พิพากษาดัดสันความประพฤติอีกครั้ง ซึ่งจากการสอบถามไปครั้งล่าสุด ผู้วิจัยได้รับคำตอบจากนักจิตวิทยาว่า ผู้พิพากษาสั่งปล่อยตัวเยาวชนคนนี้นี้เนื่องจากตอบคำถามและให้การกับผู้พิพากษาดีมาก

ส่วนเด็กและเยาวชนบางคนถูกตัดสินในคดีพยายามฆ่า เนื่องจากคู่กรณีได้รับบาดเจ็บสาหัสจากการป้องกันตัวที่เกินกว่าเหตุ จากตัวอย่างการให้สัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

พยายามฆ่าครับ คือผมถูกเค้าเอามีดไล่ฟันครับ ผมขับรถหนีแล้วก็ไปจอดรถหยิบตัวนอนแล้วขี่ย้อนกลับไปเขวี้ยงใส่มันครับ ไม่ตายครับแต่บาดเจ็บสาหัส ไม่ได้คิดครับ หนีกลัวตาย ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ครับ พ่อแม่แยกทางกัน ต่างคนต่างไปมีครอบครัวใหม่ ผมอยู่กับพี่สาวและพี่เขยครับ บুম (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ในส่วนขอระยะเวลาที่ถูกตัดสินให้อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน มีระยะเวลาตั้งแต่ 2 ปีถึง 6 ปี ซึ่งบางคนที่ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์นั้นมีอายุ 19 ปี 20 ปี และ 21 ปี ซึ่งในขณะที่กระทำความผิดนั้นอายุ 18 ปี ซึ่งยังถือว่าเป็นเด็กและเยาวชนและกฎหมายเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนให้ความคุ้มครอง

4.2.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับมุมมองของปัจจัยด้านความกดดันที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน

1) องค์ประกอบความกดดันจากครอบครัว

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความกดดันจากครอบครัวของเด็กและเยาวชนจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน จำนวนทั้งหมด 21 คน ผู้วิจัยพบว่า มีจำนวนผู้ที่มีความกดดันจากครอบครัว จำนวน 13 คน ซึ่งเกิดจากความไม่พร้อมหรือปัญหาจากครอบครัว เช่น พ่อและแม่หย่าร้างและแยกทางกัน พ่อและแม่ไปมีครอบครัวใหม่ พ่อและแม่แยกทางกันและทิ้งเยาวชนให้อยู่กับญาติ เด็กและเยาวชนถูกพ่อและแม่ทิ้ง พ่อหรือแม่เสียชีวิต โดยปัญหาเหล่านี้อาจเป็นแรงกดดันส่วนหนึ่งที่ทำให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิด โดยวิเคราะห์จากคำสัมภาษณ์ดังนี้

เสพยาเพราะอยากลองครับ อยู่กับพ่อเลี้ยงครับไม่มีพ่อแม่ ตอนนี้แม่เสียชีวิตแล้ว ญาติก็ไม่มีครับ อยู่กับพ่อเลี้ยงทำอาชีพก่อสร้าง ก่อนหน้านี้อยู่กับมูลนิธิครับแล้วหนีออกมา ถ้าออกจากศูนย์ฝึกนี้จะไม่กลับไปอยู่กับพ่อเลี้ยงและไม่อยากกลับไปอยู่กับมูลนิธิครับ เต้ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

จากการสัมภาษณ์เยาวชนคนนี้ ผู้วิจัยสังเกตความผิดปกติในเรื่องการตอบเกี่ยวกับพ่อเลี้ยง ซึ่งพอผู้วิจัยถามว่าทำไมไม่กลับไปอยู่กับพ่อ เยาวชนยิ้ม (ไม่ตอบ) ซึ่งผู้วิจัยไม่ได้รับคำตอบและกล่าวขอบคุณเยาวชน ก่อนที่จะไปคุยกับนักจิตวิทยาว่าผู้วิจัยสนใจคำตอบของเยาวชนคนนี้และบอกกับนักจิตวิทยาถึงความผิดปกติ โดยนักจิตวิทยากล่าวว่าเยาวชนคนนี้จะต้องไปขึ้นศาลอีกครั้ง ซึ่งผู้วิจัยแนะนำให้นักจิตวิทยาพูดคุยกับเยาวชนคนนี้เพื่อค้นหาปมบางอย่างว่าทำไมถึงไม่กลับไปอยู่กับพ่อเลี้ยง ภายหลังจากนั้นผู้วิจัยได้โทรศัพท์ไปสอบถามกับนักจิตวิทยาถึงเยาวชนคนนี้และได้รับคำตอบว่า หลังจากนักจิตวิทยาได้สอบถามตามคำแนะนำของผู้วิจัยได้ทราบว่า เยาวชนคนนี้ถูกพ่อเลี้ยงกระทำชำเราและไม่ใช้พ่อแท้ ๆ เพียงแค่เก็บเยาวชนมาเลี้ยงดูและใช้ทำงานเท่านั้น นักจิตวิทยาจึงแนะนำให้เยาวชนพูดและเล่าเรื่องที่เป็นปมเรื่องนี้ให้ผู้พิพากษาทราบ เพื่อจะได้ช่วยเหลือและเข้าใจถึงปัญหาหรือความลำบากใจของเยาวชน นอกจากนี้ผู้วิจัยทราบภายหลังว่า ผู้พิพากษามีคำสั่งให้ปล่อยตัวเยาวชนออกจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนและให้เยาวชนคนนี้ไปบวชเป็นสามเณรเพื่อเรียนต่อในโครงการเฉลิมพระเกียรติถวายเป็นพระราชกุศลฯ ต่อไป และจากคำให้สัมภาษณ์ของเยาวชนคนอื่น ดังนี้

พ่อแม่แยกกันตั้งแต่เด็กครับ ผมอยู่กับยายและกีทวด พ่อไปมีครอบครัวใหม่ ส่วนแม่ติดคุกครับ ไม่เคยเจอพ่อ แต่เห็นรูปในเฟสบุ๊ค ติดอยู่นี้ไม่มีใครมาเยี่ยมครับ หลอด (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

อยู่กับแฟนกับแม่คะ พ่อแยกกันอยู่ พ่อมาเยี่ยมแต่แม่ไม่ได้มา แฟนโดนจับคดี ยาเสพติดเหมือนกันคะ ไอซ์ (นามสมมุติ, 2559 การสัมภาษณ์)

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความกดดันจากครอบครัวของเด็กและเยาวชนจากโรงเรียนมัธยมศึกษา ทั้งหมด 4 คน มีจำนวนผู้ที่มีความกดดันจากครอบครัว จำนวน 1 คน ซึ่งเกิดจากการขาดสมาชิกในครอบครัวไป 1 คน คือ คุณพ่อเสียชีวิต และอยู่กับแม่เพียงคนเดียว ส่วนอีก 3 คนที่เหลือไม่มีความกดดันจากครอบครัว จากการสัมภาษณ์ พบว่า มีเยาวชนหนึ่งคนซึ่งตอนนี้ไม่ได้อยู่กับแม่แล้ว เพราะว่าถูกแม่ตีบ่อยเลยย้ายไปอยู่กับป้าและไม่ได้คิดถึงแม่เลย ดังคำให้สัมภาษณ์ดังนี้

ทะเลาะกับแม่บ่อย โดนแม่ตีบ่อยเลยย้ายมาอยู่กับป้า ไม่คิดถึงแม่เลยคะ มุก (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

2) องค์ประกอบความกดดันจากโรงเรียน

จากที่ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความกดดันจากโรงเรียนของเด็กและเยาวชนจำนวนทั้งหมด 21 คน มีจำนวนผู้ที่มีความกดดันจากโรงเรียน จำนวน 8 คน โดยมีความกดดันจากโรงเรียน ได้แก่ มีเรื่องชกต่อยกับเพื่อนที่โรงเรียนบ่อย ไม่ได้เรียนหนังสือ เพราะไม่มีเงินเรียน โดนไล่ออก และเรียนไม่จบ ซึ่งอาจเป็นแรงกดดันที่ทำให้เด็กและเยาวชนกลุ่มนี้กระทำความผิด ดังตัวอย่างคำให้สัมภาษณ์ต่อไปนี้

มีเรื่องชกต่อยบ่อย สาเหตุจากคนอื่น เพื่อนมีเรื่อง โยว (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ไม่ได้เรียน ม.2 โดนไล่ออก ยู (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

จบ ม.3 แล้วออกมาครับ ไม่ได้เรียนต่อมาทำงานขายของ ปอ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

กศน.ม.ต้น แต่ไม่จบครับ ไมค์ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

โดนไล่ออกตอน ม.1 เทอมแรกครับ แม็ค (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ไม่ได้เรียนครับ ออกตอน ม.1 แล้วก็ไม่ได้เรียนหนังสือครับ วัน ๆ ก็ขี่มอเตอร์ไซด์ครับ...เป็นเด็กแว้นส์ หลอด (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

โดนไล่ออกแล้วมาเรียนกศน.มอตั้งแต่เรียนไม่จบครับ โดนจับก่อน แบนค์ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ม.3 แล้วออกครับ ไปทำงานเพราะเงินไม่พอครับ ดี (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์เยาวชนที่เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 4 คนนั้นไม่พบว่ามีอาการกตัญญูจากโรงเรียน

3) องค์ประกอบความกตัญญูจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม จากที่ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความกตัญญูจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคมจากเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนทั้ง 21 คน ผู้วิจัยพบว่า มีจำนวนผู้ที่มีความกตัญญูจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม จำนวน 17 คน โดยมีสาเหตุส่วนใหญ่มาจากชุมชนแถวบ้านเป็นแหล่งค้ายาและมีการมั่วสุมเกี่ยวกับยาเสพติด มีการรวมตัวเป็นกลุ่มแก๊งค์เช่นแข่งรถจักรยานยนต์ จากคำให้สัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

ขายครับแต่ไม่เสฟ ได้เงินประมาณ 45,000 ต่อเดือนครับ เพราะชุมชนแถวบ้านเป็นแหล่งค้ายาครับ” แบนค์ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ระแวกบ้านเป็นแหล่งขายยาเสพติดครับ แก๊งค์ก็เยอะ ดี (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ยาเสพติดเยอะเหมือนกันนะ ที่โดนจับก็เพราะไปขายยา มิน (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

แฟนก็โดนจับคดียาเสพติดเหมือนกันแต่ติดอยู่ที่อื่น โดนจับพร้อมแฟน โดนจับประมาณ 50 เม็ด ไอซ์ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

เป็นแหล่งขายยาเลยคะ มีนักเลงเยอะและก็มีเด็กแว้นซ์ มาก (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

มีแหล่งมั่วสุมครับ พวกยาเสพติดคิดว่าทั่ว ๆ ไปก็มีเหมือนกัน มียาเสพติดมาก แต่แก๊งค์นี้น่าจะมีแต่ผมไม่รู้ เต้ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

เคยลองเสพ ตอนมั่วหมกฤทธิ์แล้วก็หลับยาวเลยนอนหลายวันเลยครับ บุหรี่ดูดครับแต่กัญชานี้ดูดกันไม่กี่คนเองครับมีคนดูดและไม่ดูดปนกัน คนที่เรียนหนังสือก็จะไม่ค่อยมาวุ่นวาย ที่นี้กัญชาหาซื้อง่ายครับ บาส (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

แก๊งค์เด็กแว้นซ์เยอะมากครับช่วงสงกรานต์นี้รวมกันได้เกือบ 500 คันเลยครับ ไม่ดูยาบ้าครับแต่ผมดมกาว ต้ม (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

คดียาบ้าครอบครองและจำหน่ายครับ 104 เม็ด ขายด้วยตัวเองด้วย เป็นเด็กแว้นซ์ด้วยครับ ยู (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ก็มีแข่งรถ...แว้นซ์นะครับ..ปกติเสฟวันละ 4 เม็ด..แถวบ้านมีแต่ไม่มากที่มากคือแข่งรถ..." ปอ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

เสฟกัญชากับเสฟยาบ้าครับ ทั่ว ๆ ไปครับและก็มีแข่งรถ ไมค์ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

เสฟยาบ้าแต่ไม่ติด แต่ชอบดูดกัญชาครับ ยาบ้าเอาไว้ขายเพราะได้เงินเยอะ ใช้จ่าย เทียว ใช้กินในแต่ละวัน หาเงินเองพอไปมีครอบครัวใหม่ ส่วนแม่ติดคุกและวัน ๆ ก็ขี่มอเตอร์ไซด์เป็นเด็กแว้นซ์ครับและไม่ได้มีปัญหากับใครแต่แถวบ้านเป็นแหล่งขายยาเสพติดเยอะมาก หางานทำไม่ได้ครับ ความรู้หน่อยไม่มีใครรับทำงาน ขายยาได้เงินเยอะครับ เหลือเฟือ หลอด (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ครอบครองยาบ้ากับกัญชาครับ ไม่เสฟครับแต่ดูดกัญชา แอบพ่อแม่สูบ แถวบ้านเป็นแหล่งยาเสพติดเยอะครับ แจ็ค (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

เสพยาปกติครับไม่ใช่ยาบ้าครับแต่ดูถูกัญชา มีปัญหากับขาใหญ่ในละแวกบ้าน
เค้าไม่พอใจเพราะเคยมีเรื่องกันมาก่อนหน้านี้ แต่ที่โดนจับไม่ใช่เรื่องยาแต่เป็น
เรื่องปล้นครับ คงเพราะกินเหล้าเม้าด้วย นุ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ครับ พ่อแม่แยกทางกันต่างคนต่างไปมีครอบครัวใหม่ อยู่กับ
พี่สาวกับพี่เขย เสพกัญชากับยาไอซ์ ยาบ้าไม่เสพ แข่งรถด้วย บุม (นามสมมุติ,
2559, การสัมภาษณ์)

ส่วนการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนที่เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ผู้วิจัยพบว่าไม่มีใครมีความกดดันจากองค์ประกอบความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อม
ทางสังคม

4.2.1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับมุมมองของปัจจัยการควบคุมตนเองที่มีอิทธิพลต่อการ
กระทำความผิดของเด็กและเยาวชน

ปัจจัยการควบคุมตนเองเป็นปัจจัยที่มาจากทฤษฎีของ Gottfredson and Hirshi (1990) ที่ได้มีการพัฒนามาจากทฤษฎีพันธะทางสังคมของ Hirshi (1969) ซึ่งเรียกว่า ทฤษฎีการควบคุมตนเอง โดยมีหลักสำคัญที่อธิบายถึงความสามารถส่วนบุคคลในการควบคุมตนเองไม่ให้ก่ออาชญากรรมโดยรวมทุกประเภทของอาชญากรรมและทุกสภาพแวดล้อม โดยตัวทฤษฎีนำเสนอว่าบุคคลที่มีระดับการควบคุมตนเองสูงอัตราที่จะไปข้องเกี่ยวกับหรือมีแนวโน้มในการกระทำความผิดจะต่ำ ในขณะที่เด็กกับบุคคลที่มีการควบคุมตัวเองต่ำจะมีแนวโน้มที่จะเข้าไปข้องเกี่ยวกับอาชญากรรมหรือการกระทำความผิดสูง ซึ่งตัวทดสอบการควบคุมตนเองผู้วิจัยใช้องค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านความหุนหันพลันแล่น องค์ประกอบด้านการชอบชิ้นงานง่าย ๆ องค์ประกอบการชอบเสี่ยงหรือท้าทาย องค์ประกอบด้านกิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นหลัก องค์ประกอบด้านการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง และองค์ประกอบด้านความเจ้าอารมณ์ โดยการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนกลุ่มตัวอย่าง จากคำให้สัมภาษณ์ ดังนี้

1) องค์ประกอบด้านความหุนหันพลันแล่น

จากที่ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความสามารถในการควบคุมตนเองโดยสอบถามจากลักษณะนิสัยของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนทั้ง 21 คน พบว่า เด็กและเยาวชนที่ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีระดับความสามารถในการควบคุมตนเองที่อยู่ในเกณฑ์ดี เพราะรู้ตัวว่าสิ่งที่จะทำนั้นเป็นความผิดมีการคิดหรือไตร่ตรองก่อนแล้ว แต่จะให้เหตุผลหรือความจำเป็นที่ต้องเลือกที่จะกระทำผิด ซึ่งเมื่อพิจารณาจากองค์ประกอบด้านความหุนหันพลันแล่น จากคำให้สัมภาษณ์ดังนี้

ไม่ใช่คนหุ่นหันปล้นเล่นครับ ทำอะไรจะคิดก่อน เต้ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ไม่ใช่ครับ คิดตลอดแต่ไม่รู้จะทำอะไร ไมค์ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ไม่หะครับ คิดก่อน แต่บางทีก็ไม่มีทางเลือกครับ หลอด (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ปกติก็จะคิดก่อนหะครับ แต่คงเพราะกินเหล้าเมา นุ่ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ไม่ใช่คนหุ่นหันปล้นเล่นครับ แต่ว่าที่พกอาวุธเพราะกลัวถูกทำร้ายครับ เลยต้องพกมีดไว้เพราะมีเรื่องกับต่างโรงเรียนครับ หนึ่ง (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ไม่ครับ ปกติจะคิดก่อนแต่ที่ทำเพราะผู้หญิงสวยมากครับและเพื่อนชวน นั่น (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ปกติไม่หะจะทำอะไรก็คิดก่อนตลอด แจ็ค (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ส่วนคนที่มีระดับความสามารถในการควบคุมตนเองต่ำนั้น เพราะทำอะไรไม่ค่อยได้คิดหน้าคิดหลังให้ถึงสิ่งที่ตามมา ซึ่งจากองค์ประกอบความหุ่นหันปล้นเล่นพบว่าเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมหุ่นหันปล้นเล่นจะมีนิสัยเป็นคนใจร้อนและขาดการไตร่ตรองอย่างรอบคอบ จากคำให้สัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

ใช้ครับใจร้อนทำไรไม่ค่อยคิด ตี (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ปกติอยากทำอะไรทำเลยไม่ได้คิดถึงผลที่ตามมาครับ บูม (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ไม่ได้คิดครับทำเลย ยู (นามสมมุติ, 2559 การสัมภาษณ์)

คิดนิดหน่อยแต่ปกติไม่ค่อยได้คิดครับ โยว (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ไม่ได้คิดครีบกใจร้อนทำเลยครีบก ต้ม (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

จากคำถามองค์ประกอบความหุนหันพลันแล่นจากเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน พบว่า คนที่มีระดับการควบคุมตนเองต่ำส่วนใหญ่จะตอบว่าเวลาต้องการทำอะไรจะไม่ค่อยได้คิดหน้าคิดหลังให้ดี เมื่อมีอารมณ์หรือความต้องการอยากทำแล้วจะลงมือทำทันที ส่วนคนที่มีระดับการควบคุมตนเองสูงในองค์ประกอบนี้ ปกติจะคิดก่อนทำแต่ที่ทำได้เพราะไม่มีทางเลือกและไม่ได้ลงมือทำในทันที

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนจากโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวนทั้งหมด 4 คน มีจำนวนผู้ที่มีระดับการควบคุมตนเองระดับสูงในองค์ประกอบด้านความหุนหันพลันแล่น จำนวน 3 คน และระดับการควบคุมตนเองต่ำ จำนวน 1 คน จากคำให้สัมภาษณ์ดังนี้

ไม่เคคิดก่อนทำเสมอ ผึ้ง (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

นิตหนอยคะแต่ไม่มากปกติจะคิดก่อนคะ นัท (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

คิดก่อนเสมอคะ แต่บางครั้งก็ตัดสินใจผิดก็โทษตัวเองคะ มารูโกะ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

คิดปั๊บทำปั๊บไม่ค่อยได้คิดหน้าคิดหลังหรือคะ มุก (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

2) องค์ประกอบการชอบชั้้งงานง่าย ๆ

จากที่ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความสามารถในการควบคุมตนเองโดยสอบถามจากลักษณะนิสัยของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนทั้ง 21 คน โดยมีจำนวนผู้ที่มีระดับความสามารถในการควบคุมตนเองสูงโดยพิจารณาจากองค์ประกอบด้านการชอบชั้้งงานง่าย ๆ โดยคำสัมภาษณ์ดังนี้

ชอบงานยาก ๆ ครีบอย่างเช่นซ่อมรถเทรนเลอร์ครีบเวลาเสียก็ซ่อมเองไม่ได้ไปอยู่ ผมเลยช่วยพ่อทำครีบ แบงค์ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ชอบงานยาก ๆ ครีบเช่นซ่อมเครื่องเสียง หนึ่ง (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ส่วนคนที่มีความสามารถในการควบคุมตนเองต่ำโดยพิจารณาจากองค์ประกอบด้านการชอบชิ้นงานง่าย ๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะให้คำตอบเหมือน ๆ กันจากคำให้สัมภาษณ์ดังนี้

ชอบงานง่าย ๆ ไม่ยุ่งยากครับ เต้ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

กลาง ๆ ครับทำได้หมดแต่ชอบงานง่าย ๆ มากกว่า แม็ก (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ชอบงานง่าย ๆ ครับยาก ๆ ไม่ชอบดูมันวุ่นวาย ตี (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

อะไรก็ได้ครับแต่ชอบงานง่าย ๆ มากกว่าอะไรที่ยาก ๆ ก็ไม่ทำครับ บาส (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

สำหรับคำตอบจากการสัมภาษณ์ในข้อนี้เด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่จะตอบว่าชอบงานที่มีความง่าย ๆ และไม่ยุ่งยากและคำตอบจะเหมือนกันแทบทุกคนส่วนการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนจากโรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวนทั้งหมด 4 คน มีจำนวนผู้ที่มีระดับการควบคุมตนเองระดับต่ำในองค์ประกอบด้านการชอบชิ้นงานง่าย จากคำให้สัมภาษณ์ดังนี้

แล้วแต่งานถ้าเป็นงานที่ชอบก็ทำนะแต่ชอบงานง่าย ๆ มากกว่า ผึ้ง (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ชอบงานง่าย ๆ ไม่ชอบยาก ๆ คะ มาร์โกะ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

3) องค์ประกอบชอบเสียงหรือทำท่าย

จากที่ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความสามารถในการควบคุมตนเองโดยสอบถามจากลักษณะนิสัยของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนทั้ง 21 คน โดยมีจำนวนผู้ที่มีระดับความสามารถในการควบคุมตนเองสูง โดยพิจารณาจากองค์ประกอบด้านการชอบเสียงหรือทำท่าย โดยมีจำนวนผู้ที่มีระดับความสามารถในการควบคุมตนเองสูงโดยพิจารณาจากองค์ประกอบด้านการชอบเสียงหรือทำท่าย จากคำให้สัมภาษณ์ดังนี้

ไม่ชอบทำอะไรเสี่ยง ๆ ครับ เต๋ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ไม่ชอบครับ กลัว แจ็ค (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ไม่ชอบคะ กลัวก็ไม่ได้ทำงานและติดแฟนด้วยเลยต้องทำ ไอซ์ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ไม่ชอบครับแต่เคยไปกับเพื่อน กลัวเวลาตำรวจมาครับ บาส (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ส่วนจำนวนผู้ที่มีระดับความสามารถในการควบคุมตนเองต่ำโดยพิจารณาจากองค์ประกอบการชอบเสี่ยงหรือทำหาย เช่น การรวมกลุ่มกันแข่งรถจักรยานยนต์ ซึ่งเป็นที่นิยมในเด็กและเยาวชนในปัจจุบัน จากคำให้สัมภาษณ์ดังนี้

ชอบแวนซ์กับเพื่อนครับ มั่นชิตี ตี (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ชอบแข่งรถครับ คือเป็นเด็กแวนซ์ครับ ปอ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

แวนซ์ครับ ไม่กลัวเพราะสนุกดี ยู (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ชอบครับ สนุกดีได้อยู่กับเพื่อนด้วย นู (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ชอบครับชอบมากชอบแข่งรถ ไม่กลัวครับสนุกดีเพื่อนเยอะ หลอด (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ชอบครับ ชอบแวนซ์ แบงค์ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ชอบครับชอบแข่งรถ ไม่กลัวตายครับสนุกดีแต่กลัวตำรวจจับอย่างเดียว บুম (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ชอบครับแข่งรถ ผมขี่ KR ครับ หมู (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ชอบคะสนุกดี หนูเป็นเด็กสกอย มาย (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ไปแข่งรถกับแฟนคะ ชอบนะคะแต่ก็กลัว มาย (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ชอบครับชอบแข่งรถช่วงสงกรานต์นี้รวมกันได้เกือบ 500 คันเลยครับ ต้ม (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ส่วนใหญ่เด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนจะตอบว่าชอบในองค์ประกอบเรื่องความเสี่ยงหรือความท้าทายจะเป็นเด็กและเยาวชนที่ชื่นชอบในการแข่งรถ โดยส่วนใหญ่ที่ตอบจะชอบความสนุกและการได้อยู่กับเพื่อนหรือการรวมกลุ่มกับเพื่อน ๆ และถ้าเป็นเด็กผู้หญิงจะเป็นการติดตามแฟนไปแข่งรถด้วยที่นิยมเรียกว่า เด็กสกอย ส่วนการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนจากโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวนทั้งหมด 4 คน มีจำนวนผู้ที่มีระดับการควบคุมตนเองระดับต่ำในองค์ประกอบด้านการเสี่ยงหรือท้าทาย จำนวน 3 คน และระดับการควบคุมตนเองสูง จำนวน 1 คน จากคำให้สัมภาษณ์ดังนี้

ชอบคะ เช่นอะไรที่แบบต้องวัดความกล้า อยากเป็นตำรวจหรือทหารเรือ ผึ้ง (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ชอบเสี่ยงคะ มีแฟนแล้วไปแว้นซ์กับแฟน นัท (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ชอบท้าทายหรือเสี่ยงคะ เช่นเป็นคนกลัวความสูงแต่ก็ชอบขึ้นที่สูง มุก (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

“...ไม่ชอบความเสี่ยงคะ กลัว...” มารูโกะ (นามสมมุติ) อายุ 14 ปี

4) องค์ประกอบกิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นหลัก

จากที่ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความสามารถในการควบคุมตนเองโดยสอบถามจากลักษณะนิสัยของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนทั้ง 21 คน โดยมีจำนวนผู้ที่มีระดับความสามารถในการควบคุมตนเองสูง โดยพิจารณาจากองค์ประกอบด้านกิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นหลัก จากคำให้สัมภาษณ์ดังนี้

อยากกลับไปเรียนครับแต่ไม่มีโอกาส แม็ก (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

อยากกลับไปเรียน ไม่ชอบทำงานหนัก ไอซ์ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

อยากกลับไปเรียนครับ อยากเรียนอาชีวศึกษา เช่น ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ปอ
(นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ส่วนเด็กและเยาวชนที่ตอบคำถามสัมภาษณ์ว่าชอบในองค์ประกอบด้าน
กิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นหลัก จากคำให้สัมภาษณ์ดังนี้

ชอบทำงานมากกว่าครับ ไม่ชอบเรียนหรือนั่งอ่านหนังสือ ชอบออกกำลังกาย เช่น
เล่นกีฬา ทำงานแบบนี้ชอบมากกว่า แบงค์ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ไม่ชอบเรียนครับ ไม่ชอบ อยากไปขายเสื้อผ้าครับ ยู (นามสมมุติ, 2559, การ
สัมภาษณ์)

ไม่ชอบเรียนครับ ใช้แรงดีกว่า ช่อมโซฟาครับเคยอยู่ร้านช่อมโซฟา ไมค์ (นาม
สมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ไม่ชอบเรียนครับ ทำงานดีกว่า บุม (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ไม่ชอบเรียนชอบทำงานครับ ดี (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ไม่ชอบเรียน ชอบทำงานอยู่กับเพื่อน แจ็ค (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ชอบออกกำลังกายทำโน้นทำนี่ครับ นู (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ชอบทำงานมากกว่า นั่น (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ชอบออกกำลังกายมากกว่าครับ หนึ่ง (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ไม่ชอบเรียนครับชอบเล่นกีฬา เช่น เทเบอล โยว (นามสมมุติ, 2559, การ
สัมภาษณ์)

ชอบทำงานไม่ชอบเรียน ชอบออกกำลังกายมากกว่าไม่ชอบอยู่เฉย ๆ ดี (นามสมมุติ,
2559, การสัมภาษณ์)

ไม่ชอบเรียนคะ ชอบออกแรงมากกว่า ไปเป็นเด็กเต้นแดนเซอร์ ชอบร้องเพลง
ด้วย มาย (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ไม่ชอบเรียนครับแต่ชอบเล่นกีฬา หลอด (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ชอบเล่นกีฬามากกว่าครับ ต้ม (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ไม่ชอบเรียนครับ ชอบทำงาน หมู (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

จากการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและ
เยาวชน โดยส่วนใหญ่จะไม่ชอบเรียนหนังสือแต่จะชอบใช้การออกแรงทางร่างกายมากกว่า ถ้า
เป็นผู้ชายจะชอบอยู่กับเพื่อนเตะบอล บางคนอยากไปทำงานมากกว่ากลับไปเรียนหนังสือ โดย
คำตอบแรกจากผู้สัมภาษณ์ได้รับและส่วนใหญ่ตอบมาคือ ไม่ชอบเรียนหนังสือเลย ส่วนการ
สัมภาษณ์เด็กและเยาวชนจากโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวนทั้งหมด 4 คน มีจำนวนผู้ที่มีระดับ
การควบคุมตนเองในองค์ประกอบด้านกิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นหลัก อยู่ในระดับสูง จำนวน 2
คน และอยู่ในระดับต่ำจำนวน 2 คน จากคำให้สัมภาษณ์ดังนี้

ชอบเรียนมากกว่า ไม่ค่อยชอบออกแรง นัท (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ชอบเรียนคะ อ่านหนังสือก็ชอบไม่ชอบใช้แรง หนังสือเรียนก็มีอ่านบ้างแต่อ่าน
การ์ตูนเยอะกว่า มารูโกะ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ไม่ชอบเรียนแต่ถ้าใช้ร่างกายชอบมากกว่า ผึ้ง (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ไม่ชอบเรียน หนังสือก็ไม่ชอบอ่าน ชอบใช้ร่างกายทำโน้นทำนี่มากกว่าคะ อยู่
บ้านไม่ชอบดูหนังคะแต่ดูละครบ้าง เคยดูเว็บไปเพราะมันอยากรู้นี้คะ มุก (นามสมมุติ,
2559, การสัมภาษณ์)

5) องค์ประกอบการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง

จากที่ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความสามารถในการควบคุม
ตนเองโดยสอบถามจากลักษณะนิสัยของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและ
เยาวชนทั้ง 21 คน โดยมีจำนวนผู้ที่มีระดับความสามารถในการควบคุมตนเองสูง โดยพิจารณาจาก
องค์ประกอบด้านการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง จากคำให้สัมภาษณ์ดังนี้

ปรึกษาพ่อแม่บ้างครับแต่ไม่ค่อย ถ้าไม่แน่ใจก็ไม่ทำ แบงค์ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ปรึกษาพ่อแม่ครับแต่ไม่ค่อยเจอกัน พ่อแม่ทำงาน แจ็ค (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

มีปรึกษาพี่ถามพี่บ้างไม่ได้เชื่อตัวเองตลอดเวลา ไอซ์ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ส่วนการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ที่มีระดับการควบคุมตนเองต่ำ โดยพิจารณาจากองค์ประกอบด้านการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง โดยส่วนใหญ่จะเชื่อในความคิดและการตัดสินใจของตัวเองมากกว่าที่จะขอคำปรึกษาหรือถามความคิดเห็นจากผู้อื่น เพราะคิดว่าสิ่งที่ตัวเองคิดและตัดสินใจนั้นถูกต้อง จากคำให้สัมภาษณ์ดังนี้

ปรึกษาครับ ก่อนหน้านี้อยู่กับมูลนิธิมหาราชก็มีเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาแต่ไม่เชื่อครับ เชื่อตัวเองมากกว่า เต้ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

คิดเองครับไม่ได้ถามใคร เต้า (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

คิดเองไม่ได้ถามใคร เชื่อตัวเอง คิดเอง ตัดสินใจเอง ปอ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ไม่เคยปรึกษาใครครับ คิดเองหมดเลยเชื่อความคิดตัวเองมากกว่า ยู (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ไม่เคยปรึกษาใครคิดเองตัดสินใจเอง ไมค์ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ไม่เคยปรึกษาแม่เลย คิดเองตัดสินใจเองเชื่อความคิดตัวเองว่าถูก แม็ค (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

คิดเองทำเองไม่ได้ปรึกษาหรือถามใคร แม้จะอยู่กับยายก็ไม่เคยถาม แม่ติดคุก ยายแก่แล้วไม่อยากจะรู้ หลอด (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ครับคิดเอง ไม่ได้ปรึกษาพ่อแม่ครับ ทำเลยเชื่อตัวเอง...” นุ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ไม่ได้ปรึกษาครับ ตามเพื่อน ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่พ่อแม่แยกทางกันต่างคนต่างไป มีครอบครัวใหม่ เวลาทำอะไรเลยคิดเองคนเดียวตลอด บুম (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

คิดเองทำเองไม่ได้ปรึกษาใคร อยู่กับตาครับพอเสียแล้วไม่ค่อยได้อยู่กับแม่ หนึ่ง (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

อยู่กับแม่กับยายแต่เวลาทำอะไรจะคิดเองหมดไม่ได้ถามแม่เลย หมู (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ตัดสินใจเองไม่ได้ถามพ่อแม่ อยู่กับพ่อแม่และพี่ชายหนึ่งคนน้องสาวหนึ่งคนที่บ้านก็รักกันดีแต่ไม่ชอบปรึกษาใคร โยว (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ก็มีปรึกษาแม่ครับ แต่บางเรื่องก็คิดเอง ส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้ถามครับ ตัดสินใจเองหมด นั้น (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ไม่ได้ถามครับ มีเพื่อนสนิทจะถามเพื่อนหรือไม่ก็คิดเอง อยู่กับพ่อเลี้ยง แม่และน้องสาว ตี (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

คิดเองหมดไม่ได้ปรึกษาใครกับแม่ก็ไม่ได้ปรึกษาอะ มาย (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ไม่ได้ปรึกษาใครจะทำอะไรก็คิดเองตลอด ไม่คิดว่าจะโดนตำราวจับตั้งแต่ครั้งแรกที่ทำ คิดว่าตัวเองคิดถูกเสมอ” มั่น (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ส่วนการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนจากโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวนทั้งหมด 4 คน มีจำนวนผู้ที่มีระดับการควบคุมตนเองในองค์ประกอบด้านการยึดตนเองเป็นศูนย์กลางอยู่ในระดับสูง จำนวน 2 คนและอยู่ในระดับต่ำจำนวน 2 คน จากคำให้สัมภาษณ์ดังนี้

ไม่ะก็ทำตามระเบียบ ผี้ง (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ถ้าพ่อแม่เดือนก็จะฟังนะจะไม่ค่อยได้ทำตามใจตัวเองเท่าไร นัท (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ระหว่างเชื่อตัวเองกับพ่อแม่เดือนจะเชื่อตัวเองมากกว่าคะ พ่อแม่เดือนไม่ค่อยฟังเท่าไร มารูโกะ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ถ้ามีใครมาเดือนก็ฟังนะคะ คิดคะ ทำแล้วถ้ามีคนเดือนร้อนเราก็ไม่ทำ เวลาใครมาเดือนก็ฟัง ๆ บ้าง มุก (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

6) องค์ประกอบความเจ้าอารมณ์

จากที่ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความสามารถในการควบคุมตนเองโดยสอบถามจากลักษณะนิสัยของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนทั้ง 21 คน โดยมีจำนวนผู้ที่มีระดับความสามารถในการควบคุมตนเองสูง โดยพิจารณาจากองค์ประกอบด้านความเจ้าอารมณ์ จากคำให้สัมภาษณ์ดังนี้

ไม่ได้เป็นคนเจ้าอารมณ์ครับ ไม่ค่อยโกรธหรือขี้โมโห (ขณะสัมภาษณ์ผู้วิจัยสังเกตว่าเป็นคนยิ้มง่าย และอารมณ์ดีแต่เหมือนมีปมในใจ) เต๋ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

สนุกสนานไปวัน ๆ ไม่ค่อยมีเรื่องให้โมโห เต๋า (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ไม่ครับไม่ค่อยโมโห ไมค์ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ไม่ขี้โมโหครับ (จากการสังเกตผู้ให้สัมภาษณ์เป็นคนช่างยิ้ม) แม็ค (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ไม่ครับไม่ได้โกรธง่าย ก็เฉย ๆ นะครับ หนึ่ง (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ไม่ได้ขี้โมโหหรือไม่ค่อยได้หงุดหงิดนะครับ เรื่อย ๆ อยู่กับเพื่อน ๆ มีแต่เรื่องสนุก ตี (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ไม่ได้ขี้โมโหหนูเป็นคนอารมณ์ดี (ขณะที่ถามผู้วิจัยสังเกตว่าผู้ให้สัมภาษณ์เป็นคนอารมณ์ดี ยิ้มแย้มแจ่มใสและหัวเราะตลอด) ไม่คะก็สนุก ๆ หนูเป็นเด็ก

เต้นและชอบร้องเพลง (ผู้ให้สัมภาษณ์ร้องเพลงให้ผู้วิจัยฟังหนึ่งเพลง จำไม่ได้ว่าชื่อเพลงอะไร แต่ร้องเพราะมากและผู้ให้สัมภาษณ์ยังบอกกับผู้วิจัยว่าจำผู้วิจัยได้ ตอนผู้วิจัยไปลงพื้นที่สถานแรกรับที่จังหวัดนครปฐมและผู้วิจัยดูใจดีมากไม่คิดว่าจะได้มาเจอกันอีกและรู้สึกดีใจมากเมื่อพบกันอีกครั้ง) มาย (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ไม่เคียดแค้น ใดๆ มากกว่า (ผู้วิจัยได้ถามว่ามีคนมาเยี่ยมบ้างไหม ผู้ให้สัมภาษณ์บอกว่า คนที่ผู้วิจัยสัมภาษณ์ไปก่อนหน้านี้เป็นพี่สะใภ้ แต่ไม่ได้โดนจับพร้อมกันโดนคนละครั้งแต่มาอยู่ที่เดียวกัน) ไอซ์ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

“...ไม่ค่อยโมโหแค่แต่กับแฟนนี่ก็ทะเลาะกันประจำ มาย (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ก็ไม่เท่าไรหรอกครับไม่ค่อยจะมีเรื่องให้โกรธอะไร (สังเกตว่าพูดไปยิ้มไปตลอด) ต้ม (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ผู้วิจัยพบว่า ส่วนใหญ่ของผู้ให้สัมภาษณ์ที่เป็นเด็กและเยาวชนที่มีระดับการควบคุมตนเองสูงในเรื่องของอารมณ์นั้น ผู้วิจัยสังเกตว่าส่วนใหญ่เวลาผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์จะมีการยิ้มตลอดเวลาซึ่งแสดงให้เห็นว่าเป็นคนอารมณ์ดี สำหรับเด็กและเยาวชนที่มีระดับความสามารถในการควบคุมตนเองต่ำ โดยพิจารณาจากองค์ประกอบด้านความเจ้าอารมณ์เป็นคนขี้โมโห โกรธง่าย และหงุดหงิดง่าย ซึ่งลักษณะนิสัยของเด็กและเยาวชนแบบนี้จะกระทำผิดได้ง่าย เมื่อพิจารณาจากองค์ประกอบด้านความเจ้าอารมณ์ มีจำนวน 9 คน ตัวอย่างจากคำให้สัมภาษณ์ดังนี้

โกรธง่ายแต่หายเร็วครับ ปอ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

เป็นคนขี้โมโหครับ อารมณ์ร้อน ยู (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

เป็นคนใจร้อนครับ แม็ค (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ขี้โมโห หงุดหงิดง่ายครับ หลอด (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ขี้หงุดหงิดมากกว่าครับ แบงค์ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ปกติเป็นคนขี้หงุดหงิดและขี้โมโหครับแต่ว่าหายเร็ว นุ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ก่อนหน้านี้เป็นคนขี้โมโหครับเหมือนเราทำผิดครับถ้าพูดดี ๆ เราก็ไม่โมโห นั้น (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

สำหรับการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนในองค์ประกอบด้านความเจ้าอารมณ์ดีและเยาวชนส่วนใหญ่ให้คำตอบว่าไม่ได้เป็นคนเจ้าอารมณ์และทุกคนก็มีลักษณะท่าทางของคนอารมณ์ดี ส่วนเด็กและเยาวชนที่ตอบว่าเดิมเป็นคนเจ้าอารมณ์แต่ส่วนใหญ่จะตอบว่าเป็นคนที่หงุดหงิดง่ายหรือโมโหง่ายแต่จะหายเร็วและจากการสังเกตพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนที่ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่จะมีลักษณะที่ดูสบายใจและอารมณ์ดี ส่วนการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนจากโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวนทั้งหมด 4 คน ทุกคนจะมีระดับการควบคุมตนเองในองค์ประกอบด้านความเจ้าอารมณ์อยู่ในระดับสูงจำนวนทั้งหมด 4 คน จากคำให้สัมภาษณ์ดังนี้

ไม่ได้ขี้โมโหอะ ผึ้ง (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ไม่ค่อยโมโหจะกะกับคนอื่นไม่โมโหแต่จะเป็นกับพี่น้องที่บ้านทะเลาะกันบ่อยแต่กับคนอื่นไม่เป็น มุก (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ไม่ค่อยโกรธก็มีทะเลาะกับเพื่อนบ้างแต่ไม่ค่อยถ้าไม่ถูกทำก่อน ไม่ถึงขั้นตบตีอะแค่เถียงหรือด่ากันเท่านั้น นัท (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ไม่คะไม่ขี้โมโห (ผู้วิจัยสังเกตว่าขี้ม่ง่าย ขี้มตลอด) มารูโกะ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

4.2.1.4 ข้อมูลเกี่ยวกับมุมมองในประเด็นเกี่ยวกับความต้องการให้หน่วยงานภาครัฐเข้ามาดูแลแก้ไข รวมถึงนโยบายและข้อเสนออื่น ๆ จากเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

จากการลงพื้นที่การวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัยได้มีคำถามเกี่ยวกับประเด็นการทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐในขั้นตอนของกระบวนการจับกุมและดำเนินคดี การทำงานของเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนและคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการฝึกและอบรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนิสัยของเด็กและ

เยาวชนที่อยู่ในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน จากการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนทั้ง 21 คน ทุกคนให้คำตอบเกี่ยวกับกระบวนการทำงานของเจ้าหน้าที่รวมถึงกระบวนการอบรมและปรับเปลี่ยนพฤติกรรม โดยคำตอบเป็นไปในแนวทางเดียวกันทั้งหมด คือ มีความพึงพอใจมากและรู้สึกผูกพันกับเจ้าหน้าที่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ดังคำให้สัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

เจ้าหน้าที่ปฏิบัติกับผมดีครับใจดีโดยผมอยู่แรกรับ 3 เดือนแล้วมาอยู่ที่นี้ซึ่งมีกำหนดออกแต่จะต้องไปให้ศาลพิจารณาพฤติกรรมอีกครั้งก่อนมีคำสั่งปล่อยตัวครับ ในอนาคตอยากเป็นเจ้าหน้าที่แบบพี่ ๆ ครับ เต๋ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

เจ้าหน้าที่ปฏิบัติกับผมดี ครูสอนดีครับ ตอนโดนจับตำรวจก็ไม่ได้ทำร้ายร่างกายเลยครับ เต๋า (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

พี่ ๆ ใจดีออกไปอยากกลับไปเรียนต่อให้จบครับ ปอ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

พี่ ๆ ปฏิบัติกับผมดีครับไม่เคยถูกทำโทษหนัก ๆ ถ้าทำผิดที่นี้เค้าก็จะใช้วิธีไม่พูดด้วยไม่คุยด้วยแบบใช้ความรู้สึกครับ เรายังรู้สึกไม่ดีครับเหมือนโดนแอนตี้แล้วเมื่อเรารู้สึกเสียใจก็จะมีสมุดให้เขียนคำขอโทษหรือสำนึกผิดครับ ก่อนหน้านี้เคยติดที่ลพบุรีครับ แต่ไม่มีกำหนดออกแน่นอนเพราะเจ้าหน้าที่ต้องรายงานความประพฤติไปที่ศาลครับ ยู (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

เจ้าหน้าที่ปฏิบัติกับผมดีครับ ยังไม่รู้วันออกที่แน่นอน...แต่ถ้าเมื่อออกไปแล้วอยากเป็นเจ้าหน้าที่สถานพินิจครับ ไมค์ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

เจ้าหน้าที่ใจดี ครูฝึกใจดีวัน ๆ ก็มีเรียนหนังสือแล้วก็ฝึกอาชีพครับ ออกเดือนหน้าครับออกไปแล้วจะไปบวชครับ โครงการบวชถวายในหลวง คงไม่คิดจะทำผิดแล้วครับ แม็กซ์ (นามสมมุติ) อายุ 17 ปี

เจ้าหน้าที่ไม่ได้ทำร้ายร่างกายครับแค่ใส่กุญแจมือและส่งแรกรับ อยู่แรกรับสามเดือนครับ รู้ครับว่าถ้าผิดอีกจะไม่ได้มาอยู่ที่นี่แล้วแต่ต้องไปอยู่คุกผู้ใหญ่ ออกไป

แล้วไม่คิดจะทำผิดอีกแล้วครับ ไม่รู้เหมือนกันครับว่าจะไปทำอะไรแต่คงไม่ขายยาแล้วกลัวครับ หลอด (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

เจ้าหน้าที่ปฏิบัติกับผมดีครับก็คอยสอนให้ปรับเปลี่ยนความคิด ไม่เคยลงโทษหนัก ไม่เคยหนีออกไปครับแต่เคยมีเด็กที่เข้ามาใหม่หนีครับ รู้ครับว่าออกเมื่อไหร่ก็พยายามปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้ดีขึ้น แบงค์ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ดีครับพี่ ๆ สอนดี ไม่คิดจะทำผิดแล้วครับอีกอย่างตอนนี้ก็อายุ 21 ปีแล้วถ้าทำผิดอีกต้องไปอยู่คุกใหญ่ครับกลัวครับเพราะมีรุ่นพี่โดนไปอยู่คุกใหญ่ ในอนาคตอยากไปขายเสื้อผ้าครับอยากมีร้านเป็นของตัวเอง แจ็ค (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ตอนโดนจับก็กดเราไว้ที่พื้นแล้วใส่กุญแจมือครับเมื่อดำเนินการขึ้นศาลตัดสินถูกส่งไปสถานแรกรับ กว่าจะได้ขึ้นศาลก็ใช้เวลานานถึง 11 เดือนครับหลังจากขึ้นศาลก็ถูกส่งตัวมาที่นี่ พี่ ๆ ปฏิบัติกับผมดีครับโดนตัดสินลงโทษ 5 ปี คิดว่ากระบวนการให้เด็กและเยาวชนที่ทำผิดถูกส่งตัวเข้าบำบัดที่นี่ดีครับสอนดีมีกิจกรรมให้ทำ พ่อแม่มาเยี่ยมทุกเดือนครับ อยู่ที่นี่อยู่เกรดหนึ่ง ทำตัวดีแล้วก็มีฝึกเป็นผู้นำเยาวชนด้วยครับเพื่อเปลี่ยนนิสัย นู (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

กระบวนการตั้งแต่โดนจับดีครับถูกส่งไปอยู่แรกรับแปดเดือนแล้วถึงมาอยู่ที่นี่ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติดีครับสนิทเกือบทุกคนครับ หนึ่งใน (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ดีครับเรียนด้วยแล้วก็ทำกิจกรรมด้วยเป็นผู้นำเยาวชน ก็ทำตัวดีเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับเด็กในนี้ หมู (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

เจ้าหน้าที่และพี่ ๆ ปฏิบัติดีครับ ออกไปแล้วจะไปบวชครับ คิดถึงเพื่อนกับคิดถึงพ่อแม่ครับ พ่อแม่ไม่ได้มาเยี่ยมเลยครับ โยว (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ดีครับพี่ ๆ ใจดี ถ้าถูกส่งตัวไปอยู่คุกใหญ่คงแย่ ออกไปอยากเป็นทหารครับ นั่น (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

เจ้าหน้าที่ไม่ได้ทำร้ายร่างกายครับจับใส่กุญแจมือเฉย ๆ ส่วนเจ้าหน้าที่ที่นี่ก็ปฏิบัติกับผมดีครับ วิธีลงโทษของที่นี่ก็คือให้ลุกนั่งหรือไม่วิตพื้นครับ อยากเสนอให้มีของใช้มากกว่านี้ครับพวกสบู่ ยาสระผม ยาสีฟัน ฟันโทษออกไปแล้วอยากเป็นช่างไฟครับ ดี (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ดีคะไม่ได้น่ากลัวตั้งแต่อยู่ที่นครปฐมแล้วพี่ ๆ ใจดีคอยให้คำปรึกษา อยู่ที่นี่ก็เรียนแล้วก็ฝึกอาชีพ พี่เคยดูละครเรื่องนางอายเปล่าที่นี่เหมือนคอนแวนซ์มากกว่าสถานฝึกอบรม นอกจากเรียนฝึกอาชีพแล้วก็มีกระโดดยาง วิ่งไล่แปะมาย (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

เจ้าหน้าที่ปฏิบัติดีใจดีแล้วก็คอยปลอบเวลาเครียด แรก ๆ ก็มีร้องไห้บ้างอยู่ ๆ ไปก็ชิน ออกไม่แน่นอนคะเพราะมีติดแทนค่าปรับตัววันละห้าร้อยแบบเก่าวันละสองร้อย ไม่คิดจะทำแล้วคะสงสารแม่ ไอซ์ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ก็ปฏิบัติดีคะตอนโดนจับก็เหมือนคนซื้อโทร.มาติดต่อ พอเอาของไปส่งก็โดนจับแล้วก็นำตัวไปขอมหายจับ ตอนแรกก็ไปที่สถานีตำรวจแล้วก็ถูกส่งมาที่สถานพินิจเลยคะ ตอนแรกที่บ้านไม่รู้รู้สึกที่ตอนโดนจับแล้ว เจ้าหน้าที่ปฏิบัติดีวัน ๆ ก็เรียนหนังสือ ฝึกอาชีพ แล้วก็ทำกิจกรรม แรก ๆ ก็เครียดแต่ที่นี่มีนักจิตคะก็ปรึกษาพี่เค้าก็สบายใจขึ้นคะ อยู่ที่นี่ก็สนิทไม่ว่าใครจะอยู่เป็นพวก ๆ มีทะเลาะบ้างแต่ไม่ได้รุนแรงอะไร ก็เหมือนพูดจาไม่ค่อยเข้าหูกันแค่นั้นแต่ก็ไม่ได้มีเรื่องทำร้ายร่างกายกัน ดีคะมันเหมือนกับการที่ต้องมาปรับตัวปรับความคิดใหม่ไม่กลัวเวลาที่ออกไปแล้วใครมองเราไม่ดีก็ต้องพิสูจน์ให้เค้ารู้ว่าเราไม่ใช่คนไม่ดีแต่ที่ทำความจำเป็น (จากการสังเกตสภาพจิตใจดีมากไม่มีความวิตกกังวล) มั่น (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

เวลาขึ้นศาลกลัวมากครับ เราก็ตอบไปตามความเป็นจริง ศาลเชื่อหรือเปล่าก็ไม่รู้ครับแต่คิดว่าเราน่าจะได้รับโอกาสแก้ไขตัวเองครับ อยากบอกว่าที่เราทำผิดเราแค่พลาดไม่รู้เหมือนกันครับว่าออกไปสังคมจะให้โอกาสเราหรือเปล่า อยู่ที่นี่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ก็มีเรียนครับแรก ๆ ก็อยู่ไม่ได้ อยู่ ๆ ไปก็ชินครับ นอกจากเรียนแล้วผมก็ฝึกเป็นช่างตัดผมครับ บาส (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ก่อนหน้านั้นเราคิดว่าเราผิดถูกครับแต่พอมาอยู่ที่นี่จึงได้รู้ว่าคิดผิดมาตลอดอยู่ที่นี้ก็สบายดีนะครับแต่ผมอยากอยู่บ้านมากกว่า ออกไปนี่ผมจะไม่ทำผิดอีกผมจะ

เลิกทุกอย่างครับ ก่อนมาอยู่ที่นี่ก็มีเมียมีลูกนะครับแต่เค้าไม่ได้มาเยี่ยมเค้ากลับไป
อยู่บ้านเค้า ต้ม (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ส่วนการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนจากโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งหมด จำนวน 4
คนเกี่ยวกับนโยบายของภาครัฐซึ่งจะตอบคล้าย ๆ กัน คือ เรื่องของระบบการศึกษาจากคำให้
สัมภาษณ์ดังนี้

อยากให้มีการจัดระบบการศึกษาที่ดีกว่านี้ เช่น อยากให้เปลี่ยนระบบการศึกษา
ที่เน้นการให้เด็กคิดมากกว่าการให้มาท่องจำเพื่อสอบเปื้อระบบนี้ เรื่องอื่นไม่มี
คะ มุก (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

ไม่รู้จะเสนออะไรคิดว่าน่าจะเกี่ยวกับการสอบเข้า ระบบการศึกษา ระบบการ
สอบน่าจะปรับปรุงคะ ผึ้ง (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

อยากเสนอให้ในโรงเรียนมีอิสระมากกว่านี้ กฎระเบียบเยอะไปที่ควรปรับปรุง
น่าจะเป็นหลักสูตรการศึกษาคะ นัท (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

อยากให้ประเทศไทยมีเวลาเรียนเหมือนประเทศเกาหลี ชอบดูหนังเกาหลีคะเห็น
การเรียนของเค้าดีกว่าของไทย มารูโกะ (นามสมมุติ, 2559, การสัมภาษณ์)

4.2.2 กลุ่มที่สอง เป็นกลุ่มของผู้ให้ข้อมูลสำคัญสำหรับผู้วิจัยซึ่งผู้ให้ข้อมูลสำคัญนี้ถือ
ว่าเป็นผู้ที่มีประสบการณ์และทำงานเกี่ยวข้องหรือมีบทบาทในเรื่องที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชน
ได้แก่ 1) นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา เจ้าหน้าที่ที่ประจำอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและ
เยาวชน 2) อาจารย์ประจำโรงเรียน 3) ผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง 4)
นักวิชาการ นักวิจัย หรือผู้ทรงคุณวุฒิด้านเด็กและเยาวชน โดยผู้วิจัยกำหนดข้อคำถามแบ่งเป็น
4 ส่วน ซึ่งในแต่ละส่วนจะมีข้อคำถามดังนี้

ส่วนแรก เป็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป เช่น เพศ อายุ ตำแหน่งผู้ให้สัมภาษณ์
อายุงาน หน่วยงานที่ปฏิบัติงาน

ส่วนที่สอง เป็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับมุมมองของปัจจัยความกดดันที่มีอิทธิพลต่อการ
กระทำความผิดของเด็กและเยาวชน ในองค์ประกอบความกดดันจากครอบครัว องค์ประกอบ
ความกดดันจากโรงเรียน และองค์ประกอบความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม

ส่วนที่สาม เป็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับมุมมองของปัจจัยการควบคุมตนเองของเด็กและ
เยาวชนในปัจจุบันที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนใน 6 องค์ประกอบ คือ

องค์ประกอบความรุนแรงหลักระหว่าง องค์ประกอบที่ซับซ้อนง่าย ๆ องค์ประกอบที่ซับซ้อน เสี่ยงหรือทำลาย องค์ประกอบกิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นหลัก องค์ประกอบที่ยึดตนเองเป็น ศูนย์กลาง และองค์ประกอบสุดท้ายคือองค์ประกอบความเจ้าอารมณ์

ส่วนที่สี่ เป็นการสัมภาษณ์ถึงปัญหาและอุปสรรคในการแก้ไขปัญหาการกระทำความผิด ของเด็กและเยาวชนรวมถึงข้อเสนอแนะ ประกอบด้วย 2 คำถาม คือ 1) มุมมองด้านนโยบาย และมาตรการต่าง ๆ ของภาครัฐในปัจจุบัน และ 2) ปัจจัยด้านที่เป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลต่อการ กระทำความผิดของเด็กและเยาวชน

จากการสัมภาษณ์กลุ่มที่สอง คือ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนซึ่งข้อมูลเชิง คุณภาพส่วนนี้จะมีความหลากหลายจากมุมมองของบุคคลที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับเด็กและ เยาวชนโดยเฉพาะในเรื่องของหน้าที่การงาน เช่น มีหน้าที่ดูแลและมีความใกล้ชิดกับเด็กและ เยาวชนที่กระทำความผิดและถูกส่งตัวให้อยู่ในความดูแลภายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและ เยาวชนของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และจากมุมมองของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

1) นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา นักวิชาการและฝึกวิชาชีพหรือเจ้าหน้าที่ที่ประจำ อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน การสัมภาษณ์เชิงลึกในส่วนนี้ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ จากบุคคลที่อยู่ในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน จำนวน 6 คน ซึ่งทำงานต่างหน้าที่กันแต่ เกี่ยวข้องสัมพันธ์และมีความใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดและถูกส่งมารับการฝึกเพื่อ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม โดยผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เกี่ยวกับมุมมองของปัจจัยความกดดันทั้งจาก องค์ประกอบจากครอบครัว องค์ประกอบจากโรงเรียน องค์ประกอบจากชุมชนและ สภาพแวดล้อมซึ่งมีความน่าสนใจในเรื่ององค์ประกอบกดดันสำหรับเด็กและเยาวชนที่กระทำความ ผิดกลุ่มนี้ ดังนี้

(1) ปัจจัยกดดันจากครอบครัว

จากข้อมูล พบว่า ปัจจัยความกดดันจากครอบครัวนั้นมีผลมาจากการอบรมเลี้ยงดู สภาพครอบครัวซึ่งเป็นสถาบันหลักหรือจุดเริ่มต้นในการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน มักมีผลมาจากพฤติกรรมของพ่อแม่และที่กระทำความผิดมากที่สุดจะมาจากสภาพครอบครัวที่ แตกแยก พ่อแม่แยกทางกัน หรือครอบครัวที่พ่อแม่ไม่มีเวลาอบรมสั่งสอนให้การเลี้ยงดูที่ถูก ครรลอง และในปัจจุบันคือเมื่อพ่อแม่แยกทางกันแล้วไปมีครอบครัวใหม่เด็กและเยาวชนไม่ สามารถเข้ากับคนในครอบครัวใหม่ได้ส่งผลให้เด็กไปคบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำความ ผิด จากคำ ให้สัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

ปัจจัยในการกระทำความผิดของเด็ก ณ ปัจจุบันนี้ปัจจัยครอบครัวมันแยกจากกัน ไม่ได้อยู่แล้วถือว่าเป็นสถาบันหลักเลยของเค้าจะอยู่มาตั้งแต่เล็ก ๆ เป็น สถาบันที่ใกล้ชิดกับเค้าที่สุด เด็กจะได้รับอิทธิพลจากครอบครัวมากที่สุด อาจจะ แบ่งเป็นเรื่องของการเลี้ยงดูการอบรมสั่งสอน พฤติกรรมที่เค้าได้รับมาจากคนใน

ครอบครัว เช่น พ่อแม่แสดงพฤติกรรมยังงั้นมันก็เอื้อมาถึงตัวเด็กอยู่แล้ว แบบอย่างเหมือนการทำหน้าที่ในครอบครัวอยู่แล้วส่วนใหญ่ถ้าครอบครัวมีความอบอุ่น การที่เด็กจะทำผิดและได้รับแรงกดดันจากครอบครัวมันต้องเป็นแรงกดดันทางด้านลบ...บางคนอยู่ในครอบครัวที่อบอุ่นพ่อแม่อยู่ด้วยกัน แล้วทำไมเด็กถึงกระทำความผิด ต้องถามว่าที่พ่อแม่อยู่ด้วยกันเป็นพ่อเลี้ยงหรือแม่เลี้ยงหรือเปล่า เด็กส่วนน้อยของที่นี่พ่อแม่จะอยู่ด้วยกัน ส่วนใหญ่ไม่มีพ่อเลี้ยงก็มีแม่เลี้ยงหรือไม่มีก็ไปอยู่กับลุงป้าหน้าอาตontonเด็กแล้วถึงค่อยมาอยู่กับพ่อที่แท้จริงหรือแม่ที่แท้จริงตอนที่แบบช่วงเข้าสู่วัยรุ่นแล้วจะเป็นประเด็นนี้ในส่วนใหญ่ในเรื่องปัจจัยทางด้านครอบครัวของเขา อาริยา จันทะนะ (นักสังคมสงเคราะห์ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานี, 2559, การสัมภาษณ์)

จากประสบการณ์ที่อยู่กับเด็กที่กระทำความผิดนั้น ส่วนใหญ่แล้วมักมีปัญหาความกดดันมาจากสัมพันธภาพในครอบครัวไม่ต่ำกว่า 80%-90% เลยทีเดียวซึ่งเป็นต้นเหตุเบื้องต้นที่นำไปสู่การกระทำความผิด หรือมีพฤติกรรมที่ทำผิดกฎหมายที่สำคัญและพบเจอมากที่สุดคือ เด็กส่วนใหญ่จะมาจากสภาพครอบครัวที่แตกแยกพ่อแม่แยกทางกัน รองลงมาก็คือ พ่อแม่ต้องทำมาหากินจนไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่ลูก... ภูชิต ดวงจันทร์ (นักสังคมสงเคราะห์ชำนาญการ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา, 2559, การสัมภาษณ์)

เด็กที่ส่วนใหญ่จะเป็นเด็กที่มีปัญหาหรือเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ปัจจัยที่เราพบว่ามียุทธพลมากที่สุดเลยคือ ครอบครัว โดยเฉพาะครอบครัวแตกแยก เด็กต้องใช้ชีวิตลำพัง บางครั้งครอบครัวไม่ได้มีเวลาดูแลอย่างเต็มที่ เด็กใช้โอกาสที่ว่างไปกระทำความผิด หรือไปติดเพื่อนจนไม่ฟังใครสุดท้ายก็ทำผิด สมนึก อ้วนศรี (นักจิตวิทยาปฏิบัติการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนพระนครศรีอยุธยา, 2559, การสัมภาษณ์)

ถ้าเป็นเรื่องความกดดันที่มาจากครอบครัว เด็กที่ส่วนใหญ่ที่มีปัญหาคือไม่ได้อยู่กับพ่อแม่หรือบางทีก็อยู่กับพ่อเลี้ยงหรือแม่เลี้ยงและใช้ชีวิตอยู่กับแฟนและที่สำคัญคือฐานะทางครอบครัวไม่ดี บางครั้งเด็กบางคนก็มีปัญหาครอบครัว คือ มีพฤติกรรมที่เหมือนกับได้รับความกระทบกระเทือนทางใจ ออกจากครอบครัวติดเพื่อน ติดแฟน สรุปลก็คือปัญหาสำคัญเลยมาจากครอบครัว เพ็ญนภา พรหมมินทร์ (นักจิตวิทยาปฏิบัติการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานี, 2559, การสัมภาษณ์)

ความกดดันจากปัญหาในครอบครัวอันดับหนึ่งเลยมากกว่า 80% ขึ้นไปมีปัญหา ส่วน 10%-20% เกิดจากการเลี้ยงดูของพ่อแม่ผู้ปกครอง ปัญหาจากครอบครัว อันดับแรก คือ ครอบครัวแตกแยก พ่อแม่แยกทางกัน พ่อหรือแม่ไปมีครอบครัว ใหม่ ปัญหาที่ตามมาคือ เด็กเข้ากับครอบครัวใหม่ไม่ได้สุดท้ายเด็กออกไปหา เพื่อน การกระทำผิดจึงเริ่มเกิดขึ้นจากคำแนะนำของเพื่อน เพื่อนชักชวนไป ในทางที่ไม่ดีหรือทำผิด เด็กบางคนนี้ไม่มีพ่อแม่จะอยู่ตามใต้สะพาน คือ โดนทิ้ง ตั้งแต่เด็ก มงคลชัย รัตนจารุเรือง (นักจิตวิทยาคลินิกชำนาญการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขา, 2559, การสัมภาษณ์)

(2) ปัจจัยกดดันจากโรงเรียน

จากข้อมูล พบว่า ปัจจัยความกดดันจากโรงเรียนที่ส่งผลต่อการกระทำผิดของเด็ก และเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กนั้นแทบไม่มีซึ่งถ้าพิจารณาจากมุมมองของเด็กและ เยาวชนอาจส่งผลบ้างแต่ตามทัศนะของกลุ่มนักสังคมสงเคราะห์และนักจิตวิทยาอิทธิพลโดยตรง จากโรงเรียนอาจจะไม่มีผลเนื่องจากเด็กและเยาวชนกลุ่มนี้ถูกปฏิเสธจากระบบการศึกษาหรือ ไม่ได้อยู่ในระบบการเรียนแบบปกติ แต่ที่มีผลกระทบต่อการกระทำผิดมากที่สุดจะเป็น เรื่องอิทธิพลของการคบเพื่อน จากคำให้สัมภาษณ์ดังนี้

ความกดดันจากโรงเรียนแทบไม่มีเลยเพราะเด็กส่วนใหญ่ไม่ได้เรียนหรือไม่ได้ สนใจเรียนตั้งแต่แรกแล้ว จากที่เคยเจอมาส่วนใหญ่ผู้หญิงจะมีปัญหากับเพื่อน มากกว่า เช่น ไปชอบคนนี้แล้วเพื่อนกลุ่มนั้นก็มาชอบคนนี้ทำให้มีเรื่องกันเรื่อง แฉ่งแฟน คือ เด็กผู้หญิงมันทั้งประเด็นนี้ไม่ได้ด้วยความที่เค้าอยู่ในช่วงของ วัยรุ่นด้วยซึ่งเป็นวัยที่อยากรู้อยากลองเหมือนเป็นพัฒนาการช่วงวัยของเค้าคะที่ อยากรจะได้รับความรักความสนใจจากบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คนในครอบครัว ส่วนใน เรื่องของครูส่วนใหญ่จะไม่ค่อยมีแต่เด็กจะถอยออกมาเองในกรณีเหมือนเคลียร์ ไม่ได้ เช่น เรียนไม่ทันเพื่อนเค้าจะถอยออกมาเอง ไม่เรียน หนีเรียน เพื่อน ชักชวนแล้วก็ไปก็มีเด็กบางคนที่ใช้เหตุผลว่าไม่ชอบวิชานี้เลยไม่เรียนแล้วพอ ถามว่าแล้ววิชาอื่นเด็กก็ตอบว่าก็ไม่เรียนเหมือนกัน ซึ่งถ้าอย่างนั้นเหตุผลที่เด็ก จะบอกว่าหนูไม่ชอบวิชานี้แล้วจึงหนีเรียนไม่ใช่แล้ว เพราะ ก็ไม่เรียนทุกวิชา... ส่วนใหญ่เดี๋ยวนี้โรงเรียนก็ค่อนข้างปล่อย แต่เค้าจะมีผลตอนที่หนีเรียนแล้วหรือ เจอปัญหาและไม่สามารถที่จะกลับเข้าไปสู่ระบบโรงเรียนได้...ในเรื่องความ ล้มเหลวในการเรียนเด็กบางคนเรียนเก่งแต่จะไปให้ความสนใจกับเรื่องอื่น

มากกว่า อารียา จันทะนะ (นักสังคมสงเคราะห์ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานี, 2559, การสัมภาษณ์)

เด็กกลุ่มนี้มักถูกปฏิเสธจากระบบการศึกษาหรือขาดคุณสมบัติในการเรียน สุดท้ายก็ไม่ได้เรียนหนังสือในโรงเรียนและที่ได้เรียนส่วนใหญ่ก็อยู่ในระบบการศึกษานอกโรงเรียน ภูชิต ดวงจันทร์ (นักสังคมสงเคราะห์ชำนาญการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา, 2559, การสัมภาษณ์)

เด็กที่ส่วนใหญ่ไม่ได้อยู่ในระบบโรงเรียนปกติ คือ ไม่ได้เรียนหนังสือ ดังนั้นความกดดันจากโรงเรียนก็น้อยหรือไม่มี สมนึก อ้วนศรี (นักจิตวิทยาปฏิบัติการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนพระนครศรีอยุธยา, 2559, การสัมภาษณ์)

เด็กที่ส่วนใหญ่จะอยู่นอกระบบการศึกษาของโรงเรียนแต่อาจจะมีบ้างที่เรียนกศน. หรือบางคนก็ไม่ได้เรียนเลย ความกดดันจากโรงเรียนจึงไม่ค่อยได้เห็น เพ็ญณา พรหมมินทร์ (นักจิตวิทยาปฏิบัติการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานี, 2559, การสัมภาษณ์)

น้อยมากเพราะเด็กส่วนใหญ่ในระบบโรงเรียนแค่ ม.ต้นก็ออกมาแล้ว มาใช้ชีวิตข้างนอกอยู่กับเพื่อนนอกโรงเรียน ความกดดันจากเพื่อนจากโรงเรียนมีน้อยไม่รุนแรงแต่ที่รุนแรงจะเป็นเด็กที่อยู่ในระบบการศึกษา เช่น เด็กข้างนั้นจะมีการทำผิด เช่น เรียนต่างสถาบันมีเรื่องเขม่นกันมาก่อนสืบทอดกันมา มงคลชัย รัตนดจารูเรือง (นักจิตวิทยาคลินิกชำนาญการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขา, 2559, การสัมภาษณ์)

(3) ปัจจัยกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม

จากข้อมูล พบว่า ปัจจัยความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม มีอิทธิพลต่อการทำความผิดของกลุ่มนี้มาก เนื่องจากสภาพปัจจุบันของสังคมเด็กเข้าถึงแหล่งผิดกฎหมายได้ง่ายหรือมีความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนในชุมชนที่ทำผิดกฎหมาย ดังคำให้สัมภาษณ์ดังนี้

ความกดดันจากชุมชนสังคม สภาพแวดล้อมของบ้านที่อยู่ซึ่งอาจจะรวมถึงกลุ่มเพื่อนที่อยู่ในชุมชน เช่น ชุมชนที่มีกลุ่มแก๊งค์เป็นแหล่งค้ายาเสพติดเป็นแหล่งที่หาซื้อยาเสพติดได้ง่ายเวลาโดนตำรวจล่อซื้อและถามต่อไปว่าเค้าได้เสพติดด้วย

ใหม่ คำตอบว่าเค้าไม่ได้เสฟซึ่งบางคนก็เสฟหรือบางคนเหตุเกิดจากแฟนทั้งเสฟทั้งจำหน่าย คือ ไปขายยากับแฟนจากที่รุ่มาก็ไม่ได้มีแฟนคนเดียวมีแฟนหลายคน บางคนทีติดนี้มีลูกด้วยลูกได้มาเยี่ยมมาตั้งแต่อ้อมแบเบาะมาเลย ยายเค้าอ้อมมา อย่างที่บอกว่าทุกวันนี้มันเข้าถึงได้ง่ายจริง ๆ มันเป็นปัญหาระดับชาติทั้งที่ก็พยายามกำจัดแต่มันไม่เป็นผล อีกทั้งเด็กเป็นวัยที่อยากรู้อยากลองเมื่อเข้าถึงได้ง่ายก็เลยเกิดปัญหา อาริยา จันทะนะ (นักสังคมสงเคราะห์ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานี, 2559, การสัมภาษณ์)

ความกดดันที่มาจากชุมชนและสภาพแวดล้อมของสังคมนั้นมีมากขึ้นทุกวัน ชุมชนไม่รู้รู้สึกดีกับเด็กที่มีพฤติกรรมที่กระทำผิดที่สำคัญคือชุมชนไม่ได้มีส่วนรับผิดชอบกับเด็กเหล่านี้ สุดท้ายแล้วพอเด็กกระทำผิดชุมชนต่างก็โยนความผิดทั้งหมดไปที่ตัวของเด็กเองและไม่เข้ามาช่วยแก้ไขปัญหาย่างใดหน้าซ้ำยังตอกย้ำความผิดของเด็กเหล่านี้ โดยไม่ให้โอกาสกับเด็กเหล่านี้ในการที่จะกลับเข้าไปใช้ชีวิตในสังคมอีกครั้งหลังจากพ้นโทษ ภูษิต ดวงจันทร์ (นักสังคมสงเคราะห์ชำนาญการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา, 2559, การสัมภาษณ์)

เด็กมีปัญหาเริ่มต้นจากครอบครัวแล้วหลุดไปอยู่ในสังคมที่มีปัญหา กลุ่มเพื่อนที่อยู่ในสังคมนี้เป็นปัจจัยที่ชักชวน ส่งเสริมให้เด็กกระทำผิดโดยเฉพาะเรื่องยาเสพติดที่หาง่าย เมื่อหาง่ายก็นำไปจำหน่ายขายได้เงินมาก็เอาไปซื้อของ เอาไปเที่ยวเด็กติดในเรื่องของวัตถุนิยม สมนึก อ้วนศรี (นักจิตวิทยาปฏิบัติการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนพระนครศรีอยุธยา, 2559, การสัมภาษณ์)

ความกดดันจากสภาพแวดล้อม เด็กหนีไม่พ้น มันกว้างบางชุมชนมียาเสพติดมากบางชุมชนมีกลุ่มเด็กที่กระทำผิดรวมกลุ่มกัน แต่เด็กที่นี้เป็นผู้หญิงดังนั้นปัญหาส่วนใหญ่ที่กระทำผิดมักจะเกี่ยวโยงถึงแฟนของเด็กที่กระทำผิด แฟนเด็กบางคนติดยาเสพติดขายยาด้วย และบางคนก็ติดอยู่อีกที่หนึ่ง เพ็ญนภา พรหมมินทร์ (นักจิตวิทยาปฏิบัติการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานี, 2559, การสัมภาษณ์)

ความผิดของเด็กส่วนใหญ่จะมีกลุ่มเพื่อนเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยเสมอ มีเพื่อนในชุมชนที่ทำผิดเด็กอยู่ในกลุ่มนั้นก็ทำตามตาม ๆ กันปัญหาอื่น ๆ ยาเสพติด แห้งรถ สังคมกฎหมายภาครัฐต้องเข้ามาดูแลอย่างจริงจังแต่มันเป็นเรื่องที่ใหญ่ มันเป็นเรื่องของสังคม คนในชุมชนต้องเข้ามาช่วยกัน...เด็กที่ส่วนใหญ่เป็นเด็กที่

มีปัญหาจากศูนย์ฝึกอบรมอื่นแล้วเค้าไม่สามารถดูแลได้จะถูกส่งตัวมาที่นี่ เรียกได้ว่า เด็กกลุ่มนี้เป็นเด็กฮาร์ดคอร์มาจากศูนย์ฝึกทั่วประเทศ มงคลชัย รัตนจารุเรือง (นักจิตวิทยาคลินิกชำนาญการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขา, 2559, การสัมภาษณ์)

(4) ปัจจัยการควบคุมตนเอง

เมื่อผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เกี่ยวกับมุมมองของปัจจัยการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนใน 6 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบความหุนหันพลันแล่น องค์ประกอบการชอบชิ้นงานง่าย ๆ องค์ประกอบการชอบเสี่ยงหรือท้าทาย องค์ประกอบกิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นหลัก องค์ประกอบการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง และองค์ประกอบความเจ้าอารมณ์ พบว่า ทุกองค์ประกอบมีผลต่อปัจจัยการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนในการยับยั้งตนเองไม่ให้กระทำความผิดเมื่อได้รับแรงกดดันที่พัฒนาการเป็นวุฒิภาวะหรือบุคลิกภาพที่สามารถต่อสู้กับสิ่งเร้าต่าง ๆ ที่เข้ามาในชีวิตได้ จากคำให้สัมภาษณ์ ดังนี้

ในเรื่องของความหุนหันพลันแล่นทำอะไรไม่คิดพอเจอก็แบบออกมาทันทีทันใด ส่วนใหญ่ก็จะออกมาในแนวของการพูดโดยเฉพาะเวลาที่อยู่ในกลุ่มเพื่อนจะเห็นชัดมาก...ในส่วนที่นักจิตวิทยาต้องคอยดูแล...ส่วนองค์ประกอบชอบชิ้นงานง่าย ๆ นี่แล้วแต่บุคคลต้องแล้วแต่ความสนใจความชอบความถนัด อะไรที่ชอบสามารถต่อยอดได้ เช่น เสริมสวยก็ไม่ใช้แค่สระได้อย่างเดียว อาจจะมีพวกเพ้นเล็บ ซึ่งจะดูความถนัดและความชอบก็จะสนับสนุนบางคนอาจจะชอบร้องเพลง ซึ่งไม่มีหน่วยเรียนร้องเพลงแต่พอถึงเวลาซึ่งกรมอาจจะมีกิจกรรมร้องเพลงก็จะส่งเสริมให้เด็กผู้หญิงได้แสดงออก ส่งเสริมในเรื่องของความสามารถให้เห็นคุณค่าของตัวเอง...ในเรื่องของความเจ้าอารมณ์บางคนเด็กมีปัญหาในเรื่องของสภาพจิตใจ เด็กจะเรียกร้องความสนใจก็ต้องดูแลอย่างใกล้ชิด ซึ่งปัญหามาจากครอบครัวและการเลี้ยงดู เคสนั้นคือพ่อแม่เค้าพิการทั้งสองคน แต่เด็กไม่ได้มาในคดียาแต่มาในคดีลักทรัพย์ หลากหลายรูปแบบซึ่งจะไปเหมารวมไม่ได้จะบอกว่าไม่มีก็ไม่ได้เหมือนกัน...ส่วนใหญ่ที่แสดงออกมาเด็กไม่ได้แสดงกับเจ้าหน้าที่แต่จะแสดงกับเพื่อนด้วยกันกลุ่มเพื่อนสนิท และบางครั้งจะแสดงออกกับผู้ปกครอง เวลาที่มาเยี่ยมซึ่งจะสังเกตเห็นอย่างเช่นวันที่เราจัดปฐมนิเทศผู้ปกครองก็จะดูช่วงที่ให้ทำกิจกรรมร่วมกันจะสังเกตว่าเริ่มที่จะเรียกร้องซึ่งไม่ใช่แค่คนเดียว ครอบครัวที่มาด้วยกันก็จะคอยดูถ้าเจอลักษณะอย่างนี้ก็จะลงไปคุยและทำข้อตกลงกับผู้ปกครอง โดยจะมีแผนให้ผู้ปกครองได้รับรู้ว่าเด็กอยู่ที่นี้เป็น

อย่างไรและผู้ปกครองจะต้องให้ความร่วมมืออย่างไร แต่สำหรับที่นี้ผู้ปกครองค่อนข้างที่จะสนใจอย่างน้อยผู้ปกครองไม่เฉพาะพ่อกับแม่ อาจจะเป็นยาย ย่า อาบั้ง ป้าบั้งที่เค้ามายดูละ เช่น ถ้าติดต่อกับแม่เด็กไม่ได้อย่างน้อยก็มีปู่กับย่าตากับยาย อาเรีย จันทะนะ (นักสังคมสงเคราะห์ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานี, 2559, การสัมภาษณ์)

พฤติกรรมของเด็กส่วนใหญ่ตัววุฒิภาวะของเด็กประกอบกันหลายอย่างทำให้เด็กไม่สามารถยับยั้งชั่งใจกับสิ่งที่เราได้มักมีอารมณ์ที่รุนแรง ไม่มีความผูกพันกับการศึกษาปกติ ส่วนการชอบความเสี่ยงหรือเรื่องท้าทาย ยิ่งเด็กต้องมารวมกันอยู่ในที่แบบนี้ก็ต้องมีความอดทนสูง เพราะองค์ประกอบด้านการควบคุมตัวเองของเด็กต้องได้รับการปลูกฝังจากครอบครัว เมื่อเด็กส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่แตกแยก พื้นฐานเหล่านี้จึงไม่แน่ว่าพอที่จะควบคุมตัวเองไม่ให้กระทำความผิดคือ ถ้าควบคุมตัวเองให้ไม่กระทำความผิดได้เด็กก็จะไม่กระทำความผิด ภูชิต ดวงจันทร์ (นักสังคมสงเคราะห์ชำนาญการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา, 2559, การสัมภาษณ์)

เด็กทำอะไรไม่คิด ทำเพื่อสนองความต้องการของตัวเองเท่านั้น เด็กไม่ชอบงานที่ยุ่งยาก...เด็กชอบเสี่ยงอะไรที่เสี่ยง ๆ จะชอบ แข่งรถในกลุ่มที่แข่งรถก็มีเรื่องยาเสพติด ส่วนการใช้ร่างกายเป็นหลัก เด็กชอบใช้ร่างกายมากกว่าเรื่องนั่งเรียน เด็กจะมีสมาธิสั้นแต่เด็กบางคนที่นี่ฉลาด โดยเฉพาะเด็กที่นี่จะเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ด้านการยึดตนเองเป็นศูนย์กลางอารมณ์สำคัญที่สุด ที่นี่มีกฎว่าห้ามทะเลาะวิวาทเด็ดขาด ที่นี่ห้ามถอดเสื้อเดินไปมาเราห้ามต้องบอกว่าด้วยการที่เป็นเด็กผู้ชาย สรีระทางกายภาพ เรื่องความต้องการทางเพศเด็กมีแน่นอน ดังนั้นเพื่อป้องกันที่จะไม่ทำให้เด็กเกิดอารมณ์หรือความต้องการทางเพศกับเพื่อนจึงห้ามถอดเสื้อแต่เด็กก็มีการช่วยตัวเองบ้างในห้องน้ำอันนี้เป็นเรื่องปกติ เด็กที่นี่เราจะให้อาบน้ำรวมกันพร้อมกันมีครูผู้ชายคอยเฝ้าไม่ให้แยกไปอาบน้ำต่างหาก กินพร้อมกัน นอนพร้อมกัน สมนึก อ้วนศรี (นักจิตวิทยาปฏิบัติการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนพระนครศรีอยุธยา, 2559, การสัมภาษณ์)

ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนที่จัดไว้สำหรับเป็นเด็กผู้หญิงเท่านั้น พฤติกรรมจะค่อนข้างแตกต่างจากเด็กผู้ชายตามลักษณะนิสัยของผู้หญิง เช่น ความรักสวยรักงามและชอบความสบาย แต่สิ่งที่เหมือนเด็กผู้ชายคือเชื่อในความคิดของตัวเองเป็นหลัก ดังคำให้สัมภาษณ์

ความหุนหันพลันแล่นของเด็กที่นี้น้อยนะคะสำหรับผู้หญิง แต่เด็กที่มีพฤติกรรมเหมือนทอมจะมีพฤติกรรมแบบหุนหันพลันแล่นมาก ส่วนการชอบชิ้นงานง่าย ๆ อันนี้แน่นอนเลยเด็กไม่ชอบทำอะไรยากหรือหนักแต่ขึ้นอยู่กับว่าเป็นเรื่องที่เด็กสนใจไหม ถ้าเด็กสนใจเด็กก็ทำเรื่องสวยงามเด็กผู้หญิงเป็นของกลุ่มนี้เด็กจะชอบมากกว่าเรียน ยิ่งเป็นเด็กกลุ่มนี้แล้วอยากสบายนะ เพราะชีวิตลำบากมาเยอะ... ส่วนการชอบความเสี่ยงหรือเรื่องท้าทายเด็กพวกนี้ไม่ชอบเสี่ยงนะหรือถ้ามีก็น้อยมาก แต่ที่ทำผิดน่าจะเป็นแรงจูงใจอย่างอื่นมากกว่า เช่น แฟนสั่งให้ทำกิจกรรมที่ใช้ร่างกายเด็กชอบอยู่ในบรรยากาศในการสอนชอบอะไรที่ไม่เครียด การสอนที่นี้จึงต้องเน้นการพูดคุยแล้วค่อย ๆ สอดแทรกสาระในการเรียน เด็กชอบอะไรที่ไม่ยาก เกี่ยวกับการออกกำลังกาย พละ หรือกิจกรรมเด็กชอบจะทำได้ดีกว่านั่งเรียน...ในปัจจัยเรื่องการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง พื้นความคิดเค้าเป็นแบบ คือ เราสอนเค้าฟังแต่เค้าเลือกที่จะทำ ถ้าเค้าเชื่อเราเค้าก็ไม่ทำ แต่ถ้าไม่เชื่อเค้าก็ทำตามความคิดเค้า...ด้วยความที่เป็นเด็กผู้หญิงที่นี้ใช้อารมณ์เป็นตัวตัดสินใจและมีความวิตกกังวลอยู่บ่อย ๆ เพ็ญภา พรหมมินทร์ (นักจิตวิทยาปฏิบัติการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานี, 2559, การสัมภาษณ์)

ปัจจัยการควบคุมตัวเองของเด็กเรื่องความหุนหันพลันแล่น เด็กผู้ชายเรื่องความหุนหันกลับบ้างบีนี่มากที่สุดแปดสิบเปอร์เซ็นต์ ส่วนการชอบทำงานแบบชิ้นงานง่าย ๆ ห้าสิบห้าสิบอันนี้แล้วแต่เด็กแต่ถ้าให้เลือกเด็กจะเลือกงานที่ง่ายก่อนแล้วค่อยได้ไปทำงานยาก องค์กรประกอบชอบความเสี่ยงหรือความท้าทายเด็กที่นี้ประเมินที่น้อย ไม่ค่อยมีแต่กิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นหลักระหว่างให้เด็กนั่งเรียนอ่านหนังสือ หรือทำกิจกรรม เล่นกีฬา วิชาชีวะ อันนี้ก็มากเด็กไม่ชอบเรียนให้นั่งเฉย ๆ เด็กไม่ชอบ แต่ถ้าทำโน้นทำนี่เด็กทำ ที่นี้มีครูสอนฝึกอาชีพ เด็กจะสนใจ เช่น เรียนช่างไม้ เด็กทำแล้วขายได้ด้วย...การยึดตนเองเป็นศูนย์กลางอันนี้ห้าสิบห้าสิบเค้าเลือกที่จะเชื่ออะ บางครั้งมันสัมพันธ์กับความหุนหันพลันแล่น คือทำอะไรไม่ได้คิดให้รอบคอบอยากทำ ๆ เลย เรื่องความเจ้าอารมณ์ขี้โมโหนี้ ก็มีมากกว่าเหมือนกัน ประมาณหกสิบเปอร์เซ็นต์นี้สี่ยเด็กผู้ชาย มงคลชัย รัตนจารุเรือง (นักจิตวิทยาคลินิกชำนาญการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขา, 2559, การสัมภาษณ์)

(5) ปัญหาและอุปสรรคในการแก้ไขปัญหาการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน รวมถึงข้อเสนอแนะ

จากการสัมภาษณ์ถึงปัญหาและอุปสรรคในการแก้ไขปัญหาการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับมุมมองด้านนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ของภาครัฐรวมถึงข้อเสนอแนะในปัจจุบัน พบว่า ปัจจุบันนี้ภาครัฐมีกระบวนการที่มีการพัฒนาขึ้นในการบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดแต่ก็มีอุปสรรคที่ไม่สามารถแก้ไขได้เช่น นโยบายที่สามารถแก้ไขปัญหาของสังคมให้เป็นรูปธรรม เพราะการแก้ไขปัญหาคือเด็กและเยาวชนเป็นปลายเหตุ ต้นเหตุเกิดจากสังคม เกิดจากครอบครัวเรื่องปากท้อง ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคม ซึ่งปัจจุบันกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนก็มีโปรแกรมบำบัดฟื้นฟูแก้ไขพฤติกรรม ปัญห่อthersคือจำนวนเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเพิ่มมากขึ้นแต่จำนวนเจ้าหน้าที่เท่าเดิมหรือน้อยลง มีปัญหาต่อการดูแลเด็กและเยาวชน นอกจากนี้ปัญหาเมื่อเด็กและเยาวชนกลับออกไปอยู่กับสภาพของครอบครัว สภาพชุมชนและสังคมหรือสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยปัญหาเหมือนก่อนที่จะเข้ามาบำบัด เด็กอาจจะกลับไปกระทำความผิดอีก ดังคำให้สัมภาษณ์ดังนี้

กลุ่มเพื่อนมาเยี่ยมไม่อนุญาตให้มาเยี่ยมถึงแม้จะมากับผู้ปกครองโดยจะคัดกรองคนที่มาเยี่ยมซึ่งจะแตกต่างจากสถานแรกรับที่เพื่อนสามารถมาเยี่ยมได้ เนื่องจากว่าเวลาเพื่อนมาจะเล่าเรื่องต่าง ๆ ทำให้เกิดสิ่งเร้าแล้วเด็กพอได้ฟังจะอยู่ไม่ได้ เพื่อนจะเป็นปัจจัยให้อยู่ลำบากและอาจจะทำผิดกฎระเบียบได้ จากที่จะตั้งใจฝึกอบรมก็จะวอกแวก เด็กพวกนี้เป็นช่วงวัยที่ติดเพื่อนอยู่แล้ว อีกเรื่องคือกลุ่มเพื่อนที่มาเยี่ยมเป็นโจทย์ของน้องหรือเปล่าหรือโจทย์ของน้องฝากมาหรือเปล่า เลยตัดปัญหาไปเลยและจะบอกผู้ปกครองว่าเวลามาต้องมาให้กำลังใจ โดยไม่ให้เอาเรื่องทุกข์ใจที่บ้านมาบอกน้อง แต่ถ้าเป็นเรื่องของพ่อแม่ญาติพี่น้องที่มีอิทธิพลต่อตัวน้องเสียชีวิต เรื่องหนัก ๆ ก็ให้บอกครูเดียวครูมีวิธีการบอก บางครั้งผู้ปกครองมาเยี่ยมวันอาทิตย์ ครูที่ปรึกษาไม่อยู่ก็จะเกิดปัญหาได้ แต่ถ้าบอกครูก่อนครูก็จะมานั่งปรึกษาเตรียมพร้อมในการบอกเด็ก อาริยา จันทะนะ (นักสังคมสงเคราะห์ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานี, 2559, การสัมภาษณ์)

นักสังคมสงเคราะห์สองคนนักจิตวิทยาสองคน แรก ๆ นี้คนเดียวก็หนักเหมือนกันซึ่งนอกจากจะดูแลเด็กในขณะที่อยู่ที่นี้ คนหนึ่งจะดูแลเรื่องรับใหม่กับการบำบัด อีกคนจะดูแลเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย รวมถึงหลังปล่อยด้วยคะ ถือว่าเจ้าหน้าที่น้อยแต่ก็เอาครูที่ปรึกษา ครูวิชาชีพมาช่วยกัน ครูที่สอนตามหน่วยแม่บ้าน เจ้าหน้าที่ดูแลช่วยกันคอยเตือนคอยสอน ที่นี้พอมาอยู่เด็กจะรู้ว่าต้องทำ

อย่างไรก็ต้องอยู่ภายใต้กฎระเบียบไม่เหมือนกับอยู่ที่บ้านซึ่งเค้าจะแสดงได้เต็มที่
จะทำอะไรก็ได้ แต่ที่นี้เรามีกฎ ด้วยความที่เค้าผ่านแแรกับมากกฎก็จะเหมือน ๆ
กัน แต่แแรกับอาจจะไม่ได้เรียนอะไรเยอะ ปัจจุบันนโยบายของรัฐที่มีความ
คุ้มครองเพิ่มเข้ามาทำให้การทำงานง่ายขึ้น เช่น พ.ร.บ.คุ้มครองเด็กฯ เอื้อให้
ทำงานได้ง่ายขึ้นในเรื่องของสิทธิเด็กที่เข้ามา กฎของการดูแลคุ้มครองเด็กของ
สหประชาชาติ เรื่องการกินอยู่หลับนอนและเป็นสเตรปในเรื่องของกระบวนการ
มีความเป็นสากล การทำงานกับคนไม่มีอะไรเป็น Pattern ที่จะบอกได้ว่าตรงนี้
สำเร็จตรงนี้ไม่สำเร็จ และด้วยความที่แต่ละคนมีปัญหาจากหลายสาเหตุมา
รวมกันก็ต้องแก้ไขไปที่ละประอาจจะไม่ได้อธิบายเปอร์เซนต์ด้วยความที่เด็กส่วนใหญ่
มีหลายปัญหาแล้วเอามารวมกันทีเดียวไม่ใช่ลักษณะทางกายแต่เป็นปัญหา
ที่อยู่ในใจเด็ก...สุดท้ายต้องทำงานกับครอบครัว นอกจากนี้ก็ออกไปทำงานกับ
ชุมชนแต่ว่าค่อนข้างที่จะลำบากแล้วเมื่อออกไปแล้วถ้าต้องกลับไปอยู่ในปัญหา
ครอบครัวเดิม สภาพแวดล้อมเดิมผู้ปกครองรับทราบ แต่ชุมชนสังคมที่มี
สภาพแวดล้อมที่มียาเสพติด มีแหล่งที่วัยรุ่นมั่วสุมกัน ปัญหาของเด็กกับ
ผู้ปกครองคือการที่ไม่ค่อยได้สื่อสารกันต่างคนต่างคิดไปเอง ปัญหาของสภาพ
สังคมเหมือนฝุ่นเข้าตาถึงจะพยายามหลบ สุดท้ายมันก็ไม่พ้น บ้างครั้งกรมฯ
ดูแล้วว่าเด็กกลับไปแล้วมีปัญหา ผู้ปกครองอาจจะต้องหาที่อยู่อื่นให้เด็กหรือ
แหล่งงานให้เด็กนอกพื้นที่ แต่อย่างไรเค้าก็ต้องกลับไปที่นี่ เด็กบางคน
พยายามที่จะเข้มแข็ง บางคนมาจากสแลมก็พยายามสู้จริง ๆ แล้วสุดท้ายเค้า
ประสบความสำเร็จใหม่เรื่องครอบครัวคุณภาพไม่ต้องพูดถึง แค่ว่ากลับไปเสพ
ยาหรือเกี่ยวข้องกับกระทำความผิดก็ดีแล้ว ก่อนที่จะมาอยู่ที่นี่บางทีไม่เห็นมี
ผู้ปกครองมาเยี่ยมก็ไปดูที่บ้านปรากฏว่าแม่ก็ยุ่งหาเช้ากินค่ำ สุดท้ายต้องหาที่
อยู่ที่เรียนให้ใหม่ เพราะแม่ก็ไม่มีเวลาดูแลเหมือนเดิม เช่น ส่งให้มูลนิธิดูแลหรือ
ครอบครัวสงเคราะห์โดยมีกรรมการสงเคราะห์ เช่น การให้งานทำอาจจะไม่มีใน
เรื่องของที่อยู่ พอมีลูทางก็ไปให้อุปกรณ์ทำขนม บางคนก็ทำงานบ้าง หางานทำ
ให้บ้าง ส่วนใหญ่เด็กก็กลับไปบ้านอยู่ดีต้องบอกเลยว่าผู้หญิงเวลาออกไปก็อยาก
สบายก็มีบางที่บางคนจบ ม.6 ที่นี้ออกไปก็ไปเรียนต่อในมหาวิทยาลัย แต่เราให้
เด็กที่นี่เรียนทุกคนเราทำร่วมกับ กศน. เรียนที่นี่ สอบที่นี่ ถึงแม้ว่าศาลจะสั่งให้
เรียนหรือไม่ให้เรียนแต่ที่นี้เราบังคับให้เด็กต้องเรียน บางคนเอกสารของเด็กอยู่
ต่างจังหวัดก็ต้องไปเอามาให้บางครั้งต้องไปเอาเอกสารที่โรงเรียนที่เด็กเคยเรียน
เด็กออกจากที่นี่ไปต้องติดตามเป็นเวลาสองปี แต่บางคนเรียนจบปริญญาตรียัง
กลับมาหาซื้อของซื้อขนมมาเลี้ยงน้อง ๆ ที่นี้ก็มีและที่นี้มีการจัดงานทุกเทศกาล
ให้เหมือนข้างนอก ปีใหม่มีจัดกิจกรรมจัดกีฬา ช่วงปีใหม่เราก็มีการจัดกิจกรรม

ให้ เรื่องลดโทษให้เด็กเคยมีแต่สุดท้ายถ้าลดโทษแล้วเด็กออกไปบางครั้งเรียนไม่จบก็จะให้เด็กเรียนให้จบ แต่ถ้าเด็กมีพฤติกรรมดีจริง ๆ เราจะใช้วิธีพักการฝึกอบรมคือมีโทษอยู่แต่จะต้องกลับมารายงานตัว หรือว่าปล่อยก่อนกำหนดซึ่งยังไม่ถึงกำหนดครบฝึกอบรมแต่เราจะปรึกษาจากคณะกรรมการวิชาชีพแล้วทำเรื่องขอจากศาลแต่ทุกเคสต้องมั่นใจจริง ๆ การลดโทษไม่เหมือนผู้ใหญ่จากพฤติกรรมเป็นหลัก อารียา จันทะนะ (นักสังคมสงเคราะห์ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานี, 2559, การสัมภาษณ์)

ปัจจุบันนี้รัฐมีกระบวนการที่มีการพัฒนามากกว่าแต่ก่อนมาก เริ่มโดยตอนแรกก็ให้เด็กอยู่ในสถานแรกรับเพื่อปรับความเข้าใจ ทัศนคติ อารมณ์จนไปถึงพฤติกรรม หลังจากนั้นจะถูกส่งตัวมาที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน โดยที่นั่นนอกจากที่ต้องคอยสอดส่องพฤติกรรมของเด็กแล้ว ยังให้โอกาสเด็กได้เรียนหนังสือในวิชาสามัญและมีการสอนวิชาชีพเสริมสำหรับเด็กเอาไว้ใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคต นอกจากนั้นแล้ว เด็กเหล่านี้เมื่อใกล้พ้นโทษยังมีกระบวนการในการเตรียมความพร้อมสำหรับการปล่อยตัวเด็ก ถ้าเด็กได้ออกไปแล้วมีกระบวนการติดตามประเมินผลพฤติกรรมของเด็กมีการประเมินผลพฤติกรรมเด็กเหล่านี้หลังถูกปล่อยตัว เช่น การให้ผู้ปกครองพาเด็กมารายงานความประพฤติหลังถูกปล่อยตัว ปัจจัยที่เป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลต่อการกระทำ ความผิดของเด็กและเยาวชนหลังถูกปล่อยตัวออกไป คือ ครอบครัวและชุมชนมีอิทธิพลมาก ทุกมิติแต่ที่สำคัญสุดหนึ่งไม่พ้นครอบครัวที่ต้องให้ความรักความอบอุ่นความเข้าใจเด็ก เสริมในส่วนที่ต้องใช้เวลาที่ขาดไป แต่สุดท้ายสำหรับเด็กบางคนที่ต้องกลับไปอยู่ในสภาพเดิมที่มีปัญหาครอบครัวแตกแยก อันนี้ต้องอยู่ที่ตัวเด็กเอง เพราะปัญหาครอบครัวแตกแยกเราแก้ไขไม่ได้ ส่วนชุมชนและสังคมต้องให้โอกาสเด็กอย่างจริงจังและพร้อมที่จะรับเด็กเหล่านี้กลับเข้าสู่สังคม มิเช่นนั้น เด็กเหล่านี้อาจจะเป็นภาระหรือสร้างความเสียหายให้กับสังคมอีก ภูษิตดวงจันทร์ (นักสังคมสงเคราะห์ชำนาญการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา, 2559, การสัมภาษณ์)

เดิมใช้ระบบชุมชนบำบัดตอนหลังมาใช้โปรแกรมของกรมพินิจฯ ลดปัญหาและแจ้งผลเสียในการพัฒนาเด็ก มาตรการต่าง ๆ นโยบายดีขึ้นกว่าแต่ก่อนมาก แต่ที่เป็นปัญหามากสุดจะเป็นในเรื่องของสังคม การให้โอกาสเด็กกลับเข้าอยู่ในสังคมสำหรับบางเคสที่เด็กทำผิดคือก่อนหน้านี้หนีมาจากมูลนิธิหรือการหาครอบครัวอุปถัมภ์เด็กไม่ค่อยได้ ถ้าส่งเด็กกลับไปอยู่ในบ้านหรือสังคมเดิมเด็กก็

จะกลับไปทำผิดอีก วิธีบำบัดหรือแก้ไขพฤติกรรมของเด็กที่นี้เราใช้วิธีที่เรียกว่า Social Sanction และเมื่อเขาสำนึกผิด เราจะให้ใช้วิธีการเขียนลงในสมุดแสดงความสำนึกผิดและเขียนขอโทษ การดูแลของที่นี่นักจิตวิทยาช่วยเหลือโดยเน้นการดูแลแบบครอบครัวมีการตกลงกันว่าสิ่งไหนทำได้ สิ่งไหนทำไม่ได้ พูดคุยทำความเข้าใจกัน โดยนักจิตวิทยาจะมีแบบประเมินในเชิงจิตวิทยาให้น้าหนักไปที่การควบคุมตัวเองได้มากน้อยแค่ไหน การบำบัดในเรื่องอารมณ์เป็นตัวหลักในการตอบสนองความรู้สึก เพื่อให้เด็กได้ประสบการณ์ชีวิตเรียกว่าบทเรียนชีวิต การที่เด็กอยู่ที่นี่เวลาออกไป สังคมภายนอกมักจะติตราเด็กเหล่านี้ว่าเป็นคนไม่ดี มีเด็กที่ออกไปแล้วมีปัญหา บางครั้งเด็กก็โทรศัพท์มาปรึกษาของคำแนะนำ เราก็จะบอกให้เด็กยอมรับความจริง หรือให้พิจารณาว่าจะบอกหรือว่าปิดไว้เป็นความลับ อันนี้ต้องขึ้นกับเด็กหรือสถานการณ์ที่เด็กไปเจอมา แต่ถ้าเป็นเรื่องที่ถ้าส่งเด็กกลับไปแล้วมีปัญหาต้องส่งเรื่องนี้รายงานให้สถานพินิจฯ พิจารณานักจิตวิทยาช่วยเหลือภาวะจิตใจของเด็กโดยให้เด็กมองเห็นคุณค่าในตัวเองต้องสร้างความเข้มแข็งของชีวิตให้มากที่สุด ปัญหาอย่างหนึ่งของเด็ก คือ สังคมวัตถุนิยมเด็กอยากมีเหมือนคนอื่นเลือกที่จะทำงานสบายเลือกงาน ทัศนคติสำคัญ บางครั้งเด็กติดเพื่อน กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลมาก ถ้าเพื่อนทำผิดเด็กจะทำผิดตามสมนึก อ้วนศรี (นักจิตวิทยาปฏิบัติการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนพระนครศรีอยุธยา, 2559, การสัมภาษณ์)

เมื่อเด็กได้รับการฝึกการพัฒนาแล้ว ปัญหาใหญ่คือการที่เด็กต้องกลับไปสู่สังคมเดิม สังคมไม่ได้ส่งเสริมให้ดีขึ้นหรือให้โอกาสเด็ก บางครั้งเด็กก็มีอันตรายสำหรับเด็กผู้หญิงเวลาออกไปจะไม่ค่อยได้ทำงานที่ดี คือ ตลาดแรงงานไม่ครอบคลุม ทางเลือกของเด็กมีน้อยและยังเด็กเป็นครอบครัวที่มีฐานะยากจนการขาดแคลนเงินทุนในการทำมาหากินสิ่งที่กลัวคือการที่เด็กไม่มีทางเลือกแล้วเลือกที่จะทำสิ่งที่ผิดอีก ส่วนนโยบายของรัฐหรือมาตรการของรัฐในปัจจุบันดีกว่าแต่ก่อนแต่ไม่เปิดกว้าง กฎหมายคุ้มครองเด็กดีขึ้นซึ่งทำได้แค่การวางกฎระเบียบ แต่ไม่พร้อมที่จะดูแลเด็กทุกคน เพ็ญภา พรหมมินทร์ (นักจิตวิทยาปฏิบัติการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานี, 2559, การสัมภาษณ์)

มองว่าที่ทำอยู่นี้เป็นปลายเหตุนะ ภาครัฐควรจะมีนโยบายที่สามารถแก้ไขปัญหาของสังคมให้เป็นรูปธรรม การแก้ปัญหาที่เด็กเป็นปลายเหตุ ต้นเหตุคือสังคม ถ้าเป็นครอบครัวก็เรื่องปากท้อง ความเหลื่อมล้ำทางสังคม ครอบครัวอยู่ในสังคมส่งผลต่อครอบครัวแล้วปัญหาของครอบครัวส่งผลไปที่ตัวเด็ก การเลี้ยงดูเป็น

ปัจจัยสำคัญบางครอบครัวเด็กถูกเลี้ยงด้วยเงินกับสิ่งของมากกว่าความรักหรือความอบอุ่นเด็กขาด อีกเรื่องคือสื่อมีอิทธิพลกับเด็ก ภาครัฐก็มีมาตรการที่ดีขึ้น เข้มงวดขึ้น เด็ยวนี้แม่แต่มีมือถือ กระเป๋าเงินก็ห้ามเอาเข้ามาในศูนย์ฝึก เด็กที่นี้ถ้าเป็นที่มีปัญหาจากครอบครัวเวลาพ้นกำหนดโทษเด็กก็ออกไปสู่ครอบครัวหรือสังคมเดิมแล้วศูนย์ฝึกได้เข้ามาช่วยดูแลแก้ไขมีการประสานงานร่วมมือกับมูลนิธิหลายแห่ง เช่น มูลนิธิบ้านพระพรก็มีการให้ความช่วยเหลือต่อเนื่องกับเด็กที่มีปัญหาเรื่องครอบครัว หางานหรือให้ที่พัก มูลนิธิพันธกิจเรือนจำ กลุ่มทนายจะวันก็จะมาทำกิจกรรมกับเด็กให้ความสนุกสนาน เพื่อให้เด็กไม่เครียด ส่วนข้อที่ต้องแก้ไข คือ ข้อจำกัดเรื่องค่าตอบแทนควรมีการพิจารณาหรือให้มากขึ้นเพราะภารกิจที่นี้มีมากเช่นมีเงินพิเศษให้บ้างเพราะเจ้าหน้าที่ที่ต้องการความมั่นคง ส่วนภาครัฐควรเข้าใจสภาพเด็กหรือปัญหาของเด็กให้มากกว่านี้ แนะนำทางเลือกให้เด็กไม่ใช่ชี้ช่อง สังคมก็ควรให้โอกาสเด็กต้องมองว่าเด็กเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีได้ อย่าตีตราเด็ก อีกเรื่องคือ การปรับภูมิทัศน์ของสถานฝึกและอบรมเด็ก อย่าให้มีสภาพเหมือนคุก มงคลชัย รัตนจารุเรือง (นักจิตวิทยาคลินิกชำนาญการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขา, 2559, การสัมภาษณ์)

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ทำการสัมภาษณ์นักวิชาการได้รับข้อมูลว่าเด็กและเยาวชนที่อยู่ในความดูแลของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กมีความหลากหลายมีที่มาของปัญหาที่แตกต่างกันแต่นำมาอยู่รวมกันทำให้เกิดสภาพปัญหาในทางปฏิบัติซึ่งเจ้าหน้าที่ต้องมีการปรับเปลี่ยนการดูแลให้เข้ากับสถานการณ์และความเหมาะสม ดังคำให้สัมภาษณ์ดังนี้

ความกดดันที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน ทั้งความกดดันจากครอบครัว ความกดดันจากโรงเรียน และความกดดันจากสภาพแวดล้อมทางสังคมเด็กที่นี้มีเยอะหลายปัญหา ที่นี้จะเป็นเด็กรุ่นใหม่ คือ มีตั้งแต่เด็กอายุ 15 ปีถึง 21 ปี หลายคดีรวมกันมีทุกคดีมีถึง 500 คนแต่แยกเป็นบ้าน ๆ คุรุรับผิดชอบเรื่องวิชาการอบรมและฝึกวิชาชีพและดูแลทุกเรื่อง วิชาชีพการเรียนการสอน กศน. การหากิจกรรมเข้ามาสอนเด็ก อยู่คลุกคลีกับเด็กที่นี้เรียกว่าใกล้ชิดเด็ก เล่นกับเด็กบ้าง เตะกันมันบ้างไม่แรงหรือเรียกว่าหยอกล้อมากกว่า...ปัญหาและอุปสรรคที่ครูเจอที่นี้ คือ นโยบายของผู้ใหญ่อยู่ตรงนี้ต้องเข้าใจถึงเด็กอย่างเช่นกินข้าวเด็ยวนี้เราไปกินข้าวนั่งกินกับเด็กด้วยนะ นั่งด้วยกันกินด้วยกันกินเหมือน ๆ กัน แต่วันดีคืนดีพอเปลี่ยนผู้บริหารก็ห้ามเราไปนั่งกินข้าวกับเด็ก นโยบายของผู้ใหญ่นี้คือปัญหาต้องชัดเจน แต่ปัญหาของเด็กนี้

มันมีอยู่แล้ว ณรงค์ ทรัพย์ล่อ (นักวิชาการอบรมและฝึกวิชาชีพชำนาญงาน ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา, 2559, การสัมภาษณ์)

2) อาจารย์ที่สอนประจำอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกจากอาจารย์ที่สอนประจำอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวนสองท่านแต่ต่างโรงเรียน โดยเป็นอาจารย์ผู้หนึ่งท่านซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาประจำชั้น ส่วนอาจารย์ผู้ชายอีกหนึ่งท่านเป็นอาจารย์ซึ่งทำหน้าที่บริหารและเกี่ยวข้องกับฝ่ายปกครองที่ต้องดูแลนักเรียนทั้งโรงเรียน ซึ่งจากการสัมภาษณ์นั้นผู้วิจัยได้ข้อมูลที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับมุมมองของปัจจัยด้านความกดดันที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนที่ประกอบด้วยปัจจัยกดดันจากครอบครัว ปัจจัยกดดันจากโรงเรียน และปัจจัยกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะปัจจัยเริ่มต้นจากครอบครัวที่เกิดจากการเลี้ยงดูในลักษณะที่ผิดหรือเด็กที่ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่จะมีปัญหาการกระทำผิดมาก เช่น พ่อแม่ไม่มีเวลาให้ความรักความอบอุ่นและความใกล้ชิดกับเด็ก พ่อแม่ทำแต่งงานโดยไม่มีเวลาให้กับลูกและขาดการอบรมสั่งสอนนิสัยที่ถูกต้องซึ่งทำให้เด็กขาดการปลูกฝังในเรื่องของอารมณ์และความคิดที่ถูกต้อง เมื่อเด็กขาดการดูแลเอาใจใส่จากครอบครัว เด็กจึงหันไปคบเพื่อนมากกว่าอยู่กับครอบครัว ส่วนเรื่องปัจจัยกดดันจากสภาพแวดล้อมเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ทั่วไปในสังคมนี้ส่งผลทำให้เด็กมีพฤติกรรมที่กระทำผิดจากเรื่องเล็ก ๆ และอาจมีพัฒนาการในการกระทำผิดในเรื่องใหญ่มากขึ้นจากคำกล่าวในการให้สัมภาษณ์ดังนี้

พื้นฐานของเด็กที่ทำผิดส่วนใหญ่เกิดจากอารมณ์ของเด็ก เรื่องครอบครัวอันดับต้นพ่อแม่ไม่มีเวลาให้ความรักความอบอุ่นกับลูก พ่อแม่ผู้ปกครองมุ่งทำแต่งงานให้แต่เงินเด็กก็สุรุ่ยสุร่าย เด็กจึงไปอยู่กับเพื่อนมากกว่าต้นเหตุจึงเกิดจากครอบครัวแต่ที่มีอิทธิพลมาก ๆ คือเพื่อน ส่วนสภาพแวดล้อมอันนี้ต้องบอกเลยมีปัญหามากไป ยาเสพติด เหล้าบุหรี่ เด็กหาซื้อง่าย ถ้าเด็กที่ทำผิดบ่อยก็ไปมั่วสุมกันที่สำคัญตอนนี้และมีปัญหาคือ สื่อออนไลน์ โรงเรียนก็มีนโยบายป้องกันนะแต่ว่าเด็กก็ไปแอบดูที่บ้าน...พวกเว็บไปที่โรงเรียนเราบล็อกได้แต่ที่บ้านต้องเป็นหน้าที่ผู้ปกครองต้องคอยสอดส่องดูแล ส่วนใหญ่เลยตอนนี้เป็นเรื่องชกต่อยสุมบุหรี่ป้างแต่งกายผิดระเบียบบ้างแต่หลัก ๆ จะเป็นเรื่องชกต่อยแย่งแฟนกันเป็นส่วนใหญ่ คนนี้แฟนคุณนั่นแฟนกู เรื่องยาเสพติดที่นี้ไม่ค่อยมี เด็กที่ทำผิดระเบียบเวลามีปัญหาแล้วต้องการคุยกับพ่อแม่ เด็กไม่พามาแต่จะพานำพาอามาแทน ก็จะมีถามว่าอยู่กับใครบางคนพ่อแม่อยู่กรุงเทพฯ ไม่สะดวกมากก็อนุญาตให้มาวันเสาร์ อาทิตย์...กรณีส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องผิดระเบียบวินัยของโรงเรียน

พฤติกรรมเสี่ยง เช่น คบเพื่อนต่างห้อง เพื่อนจะอยู่ห้องท้าย ๆ อัตราเสี่ยงเรื่องยาเสพติดมีบ้างแต่น้อย เสี่ยงมาก ๆ ยังไม่ค่อยมีเราเฝ้าระวังตอนนี้ที่ระวัง คือ เรื่องของการขี่มอเตอร์ไซด์ เด็กที่ไม่ค่อยได้อยู่กับพ่อแม่จะมีปัญหาเรื่องการทำผิดระเบียบมากและบางคนถ้อยอยู่กับพ่อแม่ คือ บ้านมีฐานะพ่อแม่ตามใจลูก อยากได้อะไรก็ประเคนให้ลูกพูดอะไรก็ฟังลูก พ่อแม่กลัวลูกน้อยหน้าคนอื่นเลย เน้นการให้เงินและสิ่งของ นิภาพร แสงไพโรจน์ (อาจารย์ประจำโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่ง, 2560, การสัมภาษณ์)

ต่อมาผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เกี่ยวกับมุมมองของปัจจัยด้านการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนใน 6 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบความหุนหันพลันแล่น องค์ประกอบการชอบชิ้นงานง่าย ๆ องค์ประกอบการชอบเสี่ยงหรือท้าทาย องค์ประกอบกิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นหลัก องค์ประกอบการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง และองค์ประกอบความเจ้าอารมณ์ ซึ่งผู้วิจัยได้รับทราบข้อมูลว่า ทุกองค์ประกอบนั้นเป็นลักษณะของเด็กกระทำผิดแต่อาจมีลักษณะเรื่องความหนักเบาที่แตกต่างกันไปตามกลุ่มเพศและอายุ ดังตัวอย่างคำให้สัมภาษณ์ดังนี้

เกิดจากการที่ผู้ปกครองเข้าไม่ถึง ขาดการฝึกทักษะด้าน EQ พบมากคือเด็กที่ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่หรือถูกตามใจจากปู่ย่าตายายและเด็กพวกนี้ไม่ชอบเรียน ชอบทำอะไรง่าย ๆ ส่วนเรื่องชอบเสี่ยงนี่เรื่องเพศเป็นส่วนใหญ่อันเหตุมาจากสื่อลามก เด็กที่ทำผิดจะขาดความรับผิดชอบถูกตามใจแต่เด็ก เอาแต่ใจบางครั้งเด็กจะเอาความผิดพลาดของพ่อแม่ผู้ปกครองมาเป็นข้ออ้างแล้วบอกว่าตัวเองไม่ผิด เรื่องความเจ้าอารมณ์ก็มีบ้าง บางคนอารมณ์รุนแรงเวลาอยู่คนเดียวจะมีปัญหา เรื่องของการควบคุมตนเอง เรื่องการเรียนจะเป็นปัญหาของเด็กพวกนี้เหมือนกัน คือ เรียนแยเรียนไม่เก่งแล้วขี้เกียจหน้าไม่สามารถอยู่ในกลุ่มของเด็กที่เรียนได้สุดท้ายก็ไปคบกับเพื่อนที่กระทำผิดและไม่สามารถแก้ไขปัญหาดตนเองได้ มีนะมีงอนก็คุยกับผู้ปกครองของเด็กเมื่อวันอาทิตย์ คราวนี้ผู้ปกครองแรงมากตำเด็กต่อหน้าครูเราตกใจเลยว่ด้วยถ้อยคำที่แรงว่าถ้าไม่ดีขึ้นจะให้ออก คือเด็ก ม.4 เราไม่รู้ว่ตอน ม.ต้น คุณทำอะไรกับคุณแม่ของคุณจนคุณแม่ของคุณไม่ไว้วางใจ เราไม่รู้แต่สำหรับเราเจอคุณปีแรกก็ว่ว่าคุณยังเบบี คือ คอยเตือนคุยกับผู้ปกครอง...อารมณ์ร้อน คือ ถ้าพูดอะไรเค้าจะเถียงแต่ไม่ได้ก้าวร้าว คือ ประมาดว่ไม่ยอมว่ก้หนักก็ทำตัวดีขึ้นแล้วแต่แม่เขาก็แรงเขาบอกว่าแม่เขาก็เป็นคุณครูเหมือนกันเป็นครูแนะแนวด้วยก็เลยบอกว่ บางครั้งครูแนะแนวจิตวิทยามันก็ต้องสูงเหมือนกัน ตอนนี้ยังงอนกันอยู่เราก็จะพูดในด้านรวม ๆ

นิภาพร แสงไฟโรจน์ (อาจารย์ประจำโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่ง, 2560, การสัมภาษณ์)

เมื่อผู้วิจัยสัมภาษณ์ถึงแก้ไขปัญหาลูกได้รับทราบว่าเป็นอย่างไรการใช้สื่อโซเชียลให้เป็นประโยชน์ในการติดตามพฤติกรรมของเด็ก เช่น โปรแกรมเฟซบุ๊กและใช้วิธีสังเกตพฤติกรรมและเมื่อพบสิ่งที่ผิดปกติจะเรียกเด็กมาให้คำแนะนำ จากคำสัมภาษณ์ดังนี้

เราก็แอบเข้าไปเป็นเพื่อนกับเด็กพวกนี้ในเฟซบุ๊ก แล้วเราก็คอยส่องดูชีวิตว่าวันนี้เค้าทำอะไรบ้าง เพราะถ้าให้เค้ามาพูดกับเราเค้าไม่มาพูดหรอก เราก็ต้องคอยถามเพื่อนเค้า มีเค้าไปคอมเมนต์กับเพื่อน บางครั้งคนไหนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงมาก ๆ เราก็จะเรียกมาถ้าไม่มาเราก็โทร.ไปหาผู้ปกครองกรณีเด็กผู้หญิงที่ทำผิดส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของการติดเพื่อนมากเกินไปเรื่องแฟน เด็กผู้หญิงจะชอบแฟนที่มีอายุน้อยกว่า เช่น เด็กเทคนิค ส่วนเด็กผู้ชายจะชอบแฟนที่อายุสูงกว่านิดหนึ่งจะเป็นแบบนั้น เวลาถามก็จะบอกว่าพี่เค้ามาแอบปลื้ม แต่ส่วนมากแล้วเด็กที่อยู่ในโรงเรียนการกระทำผิดจะเป็นเรื่องของการผิดระเบียบมากกว่า เช่น การแต่งกาย ทรงผมอยากสวยอยากหล่อ เด็กเดี๋ยวนี้ทำงานซื้อขายผ่านเน็ต เช่นเด็กในห้องก็มีพวกขายครีม เดี่ยวนี้เด็ก ๆ เพี้ยวฟ้าวมาก ขายฟรุ้งฟริ้งหารายได้ให้ตัวเองเหมือนตอนนี้เด็กมีความคิดอยากพึ่งตัวเองเค้าคิดว่าความคิดของเค้าถูก แต่บางทีขาดความใส่ใจจากผู้ใหญ่ที่จะให้คำแนะนำ เช่น สินค้าบางตัวมันต้องมี อย. เด็กอาจถูกชักจูงจากคนภายนอกบางที่เราต้องให้คำแนะนำ

นิภาพร แสงไฟโรจน์ (อาจารย์ประจำโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่ง, 2560, การสัมภาษณ์)

นอกจากนี้ในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับมุมมองปัญหาและอุปสรรคในการแก้ไขปัญหการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนหรือมุมมองด้านนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ของภาครัฐในปัจจุบันได้รับข้อมูลว่าปัญหานโยบายของภาครัฐเอื้อให้เด็กกระทำผิดมากขึ้นกว่าแต่ก่อนซึ่งการแก้ไขปัญหาลูกส่วนใหญ่จะเป็นการใช้หลักสูตรการเรียนการสอนในการอบรมและการแก้ไขเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ ดังคำให้สัมภาษณ์ดังนี้

เดี๋ยวนี้ก็มีระเบียบออกมาห้ามครูลงโทษหรือเขียนตักเตือน ต่างจากสมัยก่อนนะ ผมเชื่อว่าไม่เรียวสร้างคนดี การลงโทษเดี๋ยวนี้ก็ให้บำเพ็ญประโยชน์ ออกกำลังกาย และได้แค่ว่ากล่าวตักเตือน ทำทัณฑ์บน ตัดคะแนนความประพฤติ

เท่านั้น แบบเดิมดีกว่าก็มีการให้เด็กได้รับการอบรมเรื่อง ไตรสิกขา คือ ศีล
 กำกับกาย สมาธิกำกับใจ ปัญญาและธรรมะเพื่อป้องกัน การใช้หลักปรัชญา
 เศรษฐกิจพอเพียงของในหลวงเป็นภูมิคุ้มกันคนและครอบครัวแบบไทย
 นโยบายภาครัฐเอื้อต่อเด็กมากไปเด็กทำอะไรไม่ผิด ถ้างงโทษครูจะถูกมองว่าไม่
 ดีอีกเรื่องที่เป็นปัญหาตอนนี้ คือ เรื่องการเสนอข่าวของสื่อสมัยก่อนการจะเสนอ
 ข่าวอะไรต้องเป็นอะไรที่เราคิดว่าได้รับการกลั่นกรองข้อมูลแล้วเช่นมี
 บรรณาธิการคอยดูแต่ไม่ใช่ตอนนี้ ยกตัวอย่างครูที่ป่าแก้วน้ำใสเด็ก ตอนเสนอ
 ข่าวคนกินก๊วกที่ป่าไปเป็นก๊วกหรือกระเบื้องปาไปแล้วมันแตกกระเด็นไปถูก
 เด็ก สุดท้ายเป็นแก้วพลาสติกที่ไม่แตก ปัญหาของเด็กน่าจะเป็นเรื่องของการที่
 เด็กได้รับเชื้อไวรัสเข้าไปที่สมอง แต่พอมีความจริงแบบนี้สื่อที่เสนอข่าวเจียบเลย
 สังคมตำราว่าครูแต่ไม่เสนอข่าวที่ถูกต้องประโคมแต่ข่าวชายข่าว ครูคนนั้นเสียไป
 เลย กระบวนการทางกฎหมายเล่นงานครู แต่เอื้อให้เด็กกระทำผิด ครูตอนนี้
 เหมือนได้แค่คอยตั้งรับไม่สามารถทำงานเชิงรุกได้บางครั้งได้แค่ดูเฉย ๆ ไม่
 สามารถเข้าไปช่วยเหลือเด็กได้ทันทั่วทั้งที่ เหมือนตำรวจบางครั้งก็ไม่สามารถเข้า
 ไประงับเหตุได้ทัน เพราะกลัวสื่อ ครูก็เหมือนกันกลัวพลาดเลยได้แค่ดูเฉย ๆ
 ล่าสุดมีข่าวเด็กท้องเสียถ่ายบ่อยแล้วไปเสียชีวิตที่โรงพยาบาล ผู้ปกครองโทษ
 หมอ ความจริงต้องถามว่าก่อนหน้านี้ทำไมผู้ปกครองไม่รีบพาลูกไปหาหมอ
 จนกระทั่งร่างกายเด็กแย่แล้วถึงพาไปตอนนี้ก็มีการทำคลิปตอบโต้กันไปมาสื่อ
 ออนไลน์จึงมีอิทธิพลและเป็นปัญหามาก ๆ ในปัจจุบัน วิสูตร ยอดสุข (รอง
 ผู้อำนวยการกลุ่มบริหารบุคคลโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่ง, 2560, การสัมภาษณ์)

ไม่ดีแล้วคะเราพูดกันด้วยเหตุผล เมื่อก่อนยังมีตีบ้างแต่เดี๋ยวนี้ไม่ตีละ เราก็จะ
 พูดถ้าคุณไม่ฟังเราก็จะหักคะแนน เด็กก็ต้องยอมรับเรื่องเกรตคะแนนของคุณ
 เน้นการพูดด้วยเหตุผล แต่ถ้าเด็กทำผิดบ่อย ๆ เราก็จะโทร.แจ้งผู้ปกครอง เด็ก
 จะไม่โตดเรียนเพราะเด็กจะรู้ว่าถ้าโตดปัญหาเกิดแน่เพราะโรงเรียนถือว่าการ
 โตดเรียนเป็นเรื่องที่รับไม่ได้ถือว่าร้ายแรงมาก คือ มาแล้วไม่เข้าเรียน แต่ถ้า
 มาแล้วไม่ได้เข้าเรียนอันนี้อีกกรณี แต่ถ้ามาแล้วไม่เข้าเรียนครูประจำวิชาจะ
 เขียนในเล่ม วิชาการจะทำเล่มมีมาตรการว่าถ้าครูรู้ว่าเด็กโตดเด็กจะถูกส่งไป
 ห้องกิจการฯ กิจการก็จะคุยกับที่ปรึกษาแล้วคุยกับผู้ปกครอง แต่ที่ในห้องยังไม่
 มีผลการเรียนเราไม่ได้เน้นขนาดนั้นแค่เด็กมาเรียนนั่งเรียนมีงานส่งถ้าไม่ส่งเราก็
 จิก นิภาพร แสงโพธิ์โรจน์ (อาจารย์ประจำโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่ง, 2560,
 การสัมภาษณ์)

3) ผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางจำนวนหนึ่งท่านเกี่ยวกับมุมมองของปัจจัยกดดันที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนซึ่งมีองค์ประกอบความกดดันจากครอบครัว ความกดดันจากโรงเรียน และความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม โดยให้ข้อมูลว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ที่กระทำผิดจะได้รับอิทธิพลมาจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม การคบหาสมาคมกับเพื่อนที่อยู่ในชุมชนที่พักอาศัยและมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจของตัวเด็กและเยาวชนเอง ดังคำให้สัมภาษณ์ดังนี้

อิทธิพลที่ทำให้เด็กกระทำความผิดน่าจะเป็นอิทธิพลจากบุคคลภายนอกเยอะเท่าที่เจอนะ เพื่อน รุ่นพี่ฯ ใหญ่ประจำชุมชนนั้น คือ เด็กออกจากบ้านแล้วไปในที่ที่ตัวเองไปทุกวันเห็นรุ่นพี่กินเหล้าเห็นรุ่นพี่สูบบุหรี่ เฮ้ยมีงไปซื้อเหล้าให้กูหน้อยอย่างเนี่ยทุกวัน เด็กมันก็จะรัก เคารพรุ่นพี่แบบมันเก่งมันก็ไม่มีแบบอย่างตรงไหนที่ชี้แนะเด็กว่า อย่างเนี่ยมันไม่ถูก เนี่ยความกดดันภายนอก ชุมชนอะไรอย่างเนี่ย จะมีผลมาก ความกดดันจากโรงเรียน ผมว่ามันจะมีความกดดันใหม่ ผมว่าเค้าจะให้เด็กอยู่ในกรอบนะมันน่าจะเป็นตัวเด็กเองซะมากกว่าที่ไม่เคารพกติกาของโรงเรียนหรือของพ่อแม่ ไม่มีพ่อแม่คนไหนอยาก让孩子ทำผิด เพราะฉะนั้นสิ่งที่พ่อแม่บอกเด็กไม่น่าจะเป็นเรื่องความกดดันแต่น่าจะเป็นเรื่องการตัดสินใจของเด็กมากกว่าว่าไม่เอาตามนั้น แต่ความกดดันอะไรต่าง ๆ ที่จะทำให้เด็กกระทำความผิดนั้นมีมาจากภายนอกเสียเป็นส่วนใหญ่ ผู้พิพากษา (ผู้พิพากษาประจำศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง, 2560, การสัมภาษณ์)

เมื่อผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เกี่ยวกับมุมมองของปัจจัยด้านการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนใน 6 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบความหุนหันพลันแล่น องค์ประกอบชอบชิงงานง่าย ๆ องค์ประกอบชอบเสี่ยงหรือท้าทาย องค์ประกอบกิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นหลัก องค์ประกอบการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง และองค์ประกอบความเจ้าอารมณ์ ได้รับคำตอบว่าทุกองค์ประกอบที่กล่าวมามีอิทธิพลและส่งผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนโดยตรง จากคำให้สัมภาษณ์ ดังนี้

เท่าที่เคยเจอมาสมัยก่อน ๆ เท่าที่มีการสืบเสาะมานั้นเราได้ข้อมูลด้านพวกนี้มาหมดเลย องค์ประกอบพวกนี้มีความสัมพันธ์กันหมด เด็กมีประสบการณ์น้อย ความหุนหันพลันแล่น คิดเอาแบบนี้ ไม่เชื่อฟังพ่อแม่ก็ไปคิดอีกแบบหนึ่ง ส่วน

ใหญ่จะเป็นอย่างนี้ทั้งนั้นเลย (ผู้พิพากษาประจำศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง, 2560, การสัมภาษณ์)

เมื่อผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการใช้ดุลพินิจในการพิจารณาคดีของเด็กและเยาวชน พบว่า ผู้พิพากษาจะพิจารณาคดีของเด็กและเยาวชนโดยใช้องค์ประกอบที่หลากหลายเข้ามาพิจารณาเพื่อให้เกิดความเหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุดกับตัวของเด็กและเยาวชนเป็นหลักในการพิจารณาคดี โดยเฉพาะการใช้ดุลพินิจที่ต้องมองถึงการพิจารณาอย่างรอบด้านทั้งจากตัวของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด สภาพครอบครัว สภาพชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม จากตัวอย่างคำให้สัมภาษณ์ดังนี้

สมมุติว่า เขาอยากได้มือถือนี่หอนี่แม่ไม่ซื้อให้ ถ้าดุลพินิจในการลงโทษเราก็เอาสภาพแวดล้อมจากการสืบเสาะข้อเท็จจริงอะไรพวกนี้มา ดุลพินิจในการลงโทษเราก็คิดว่าเด็กเขาอยู่ต่อไปได้ไหม ถ้าเขาอยู่ต่อไปยังมีโอกาสที่จะเสี่ยงยังกระทำผิดอีกไม่กลับเนื้อกลับตัวเราก็ต้องเอาไว้ฝึก เรื่องพวกนี้ถ้าจะบอกว่าเป็นดุลพินิจส่วนตัว เราก็ต้องดูนะว่าข้อเท็จจริงในการดำรงชีวิตในการทำความผิดเค้ามีอะไร มันก็ไม่ใช่ดุลพินิจส่วนตัว ไม่ใช่ว่าเด็กสมมุติว่าเด็กคนนี้ทำความผิดแบบเดียวกัน มียาเสพติด คนนี้ส่งคืนให้พ่อแม่เค้าส่วนอีกคนหนึ่งเอากลับไปฝึกอะไรอย่างเนี่ยมันก็ไม่ใช่ดุลพินิจส่วนตัวซะทีเดียวมันก็ต้องดูจากสภาพแวดล้อมดูอะไรต่าง ๆ ด้วยมันไปพูดอย่างนั้นหมดไม่ได้มีหลาย ๆ อย่างมาประกอบว่าเราจะเอาเค้าฝึกไหม การฝึกมันจะได้ผลดีขึ้นกว่าหรือเปล่า มันไม่ใช่ดุลพินิจของเราทั้งหมดล้วน ๆ หรือแม้แต่ทุกอันถามว่าเป็นดุลพินิจไหม เป็นทั้งนั้นแต่มันไม่ใช่ว่ามองหน้าเด็กปั๊ปปมไม่ชอบหน้าเด็กคนนี้แล้วผมจะเอาไปฝึก ไม่ใช่ ดูองค์ประกอบดูว่าเด็กคนนี้ทำความผิด ดูเค้าคือเป็นเด็กไม่ดีอะ พูดง่าย ๆ ใช่ไหม ปัญหาว่าเราจะทำยังไงกับเค้าเพื่อให้เค้าปรับตัว จุดประสงค์ของกฎหมายเพื่อให้เด็กประพฤติดีเสียจะอยู่ข้างนอกอยู่ข้างในเราดูหมด อย่างการที่เราไม่ใช่ดุลพินิจการให้เอาเค้าไปฝึก แต่เราคุมเค้าเราก็ต้องมีคุมประพฤติและก็จะมีการรอบของการตรวจสอบเค้าว่าเค้าออกไปแล้วทำอะไรยังไง (ผู้พิพากษาประจำศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง, 2560, การสัมภาษณ์)

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ทำการสัมภาษณ์ถึงปัญหาและอุปสรรคในการแก้ไขปัญหาคriminal ของเด็กและเยาวชนในมุมมองด้านนโยบายและมาตรการของภาครัฐที่ควรมีการปรับปรุง พบว่า ภาครัฐได้มีการพยายามปรับปรุงให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงของคดีในการทำความผิดของเด็กและเยาวชนอยู่ตลอดเวลา แต่ด้วยสภาพของสังคมที่มีพลวัตทำให้การ

ทำงานในส่วนของผู้เจ้าหน้าที่และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง จากคำให้สัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

ผมว่าทางหน่วยงานของรัฐก็พยายามปรับมาตลอด แต่คราวนี้เราเห็นช่องว่างใหม่ มันไม่ได้ตลอดเวลาและเราก็มีการปรับตัวตลอดเวลาเหมือนกันไม่รู้ว่ามันเข้าใจไหม เช่น พวกร้านเกมส์เปิดตลอด 24 ชั่วโมงเลย ส่วนใหญ่เข้าไปก็เป็นเด็กทั้งนั้น คราวนี้เป็นมาตรการฝ่ายปกครองก็ดีตำรวจก็ดีของศาลเราก็ดีอย่างนี้เราก็ลงไปในพื้นที่เราก็ไปทำความเข้าใจ พยายามขีดกรอบวงให้มากที่สุด แต่มันก็ไม่ใช่เรื่องง่ายมีการปรับเทคนิคอยู่เรื่อย ๆ แต่ปัญหาของเด็กและเยาวชนมันก็มีอยู่เรื่อย ๆ ว่าบ้องปรางไม่ให้เกิดก็มีอย่างเรื่องยาเสพติดเป็นเรื่องที่ทั้งฝ่ายปกครองกับตำรวจร่วมมือกันทำหมด แต่คนโตขี่มอเตอร์ไซด์ไป เอาไปให้เด็กกินก่อนในโรงเรียนไป ๆ มา ๆ เด็กก็ต้องเอาเงินมาซื้อหรือต้องไปหาเพื่อนเพิ่มเป็นเทคนิค คือ เจ้าปราบมากันตลอดแต่ถามว่าหมดไหม ใ้ไหนถูกจับมันก็มีตัวใหม่มามาทำแบบนี้ก็เพื่อนคนนี้ในห้องแล้วเอาไปให้เพื่อนคนนี้นักอย่างเนี่ย บางทีกว่าครูหรือใครจะรู้ก็ต้องถูกตำรวจจับก่อนซึ่งมันไม่ทัน มันนานกว่าจะสืบรู้เข้ามันก็มีการปรับยุทธวิธีในการหาข่าวมาตลอด อย่างทุกวันนี้มันมีโซเชียลมันมีผลนะครับ ถ้าอย่างในกรณีที่เด็กไปยึดถือไปเลียนแบบเข้าไปในสิ่งที่มันไม่ดี พวกโซเชียล เช่น ไปเอาไอดอลของพวกนักเรียนหัวไม้ รอยสักเต็มตัวเอามาอวดทุกวัน ภูเก้ง ปีนเอามาโชว์อย่างเนี่ย ถ้าเค้าดูไปนาน ๆ แล้วเค้าชอบ มันเลียนแบบ มันมีผลแน่นอน ดูทุกวันมันเห็นโดยตรง คราวนี้ถ้าไม่มีคนชี้หน้าผู้ปกครองคอยชี้แนะคอยตรวจสอบ เค้าก็หลุดไปได้ เองง่าย ๆ เอาแค่สัก เห็นไอ้เนี่ยหาใหญ่อย่างเนี่ยมันโชว์ Live สดทุกวันมันโชว์เสื้อโชว์อะไรของมัน อธิบายสรรพคุณของมัน เด็กก็เอามันมันก็ไปสักพอมาก็แม่ตกใจแล้วทำไมทำอย่างนี้ไม่ปรึกษาแม่ก่อน ลบก็ลบยากเราเอาแต่อย่างนี้ก่อน บางทีผู้ปกครองนึกไม่ถึงไม่รู้ว่าเป็นเด็กไปสัก เค้าไม่รู้ว่าเป็นเด็กไปขี่มอเตอร์ไซด์มาเค้าไม่เห็น บางทีเด็กหลบออกไปพ่อแม่นอนแล้วหลบออกไปจะรู้อีกทีก็คือไปถูกตำรวจจับมาอย่างนี้ ไอ้ตายแล้วลูกเราออกไปตั้งแต่เมื่อไหร่ บางทีเค้าก็ไม่ว่ามัน บางทีมันก็โตแล้ว 4 หุ่มนมันยังอยู่มันออกไปตอนกลางคืนอย่างเนี่ยเปิดโอกาสให้เด็กบางแต่ก็ไม่คิดว่าเด็กจะไปขนาดนั้น ขอดอกไปข้างนอกพอไปรวมกลุ่มกันมันก็ผิดกฎหมายพอโดนจับมา (ผู้พิพากษาประจำศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง, 2560, การสัมภาษณ์)

4) นักวิชาการ นักวิจัย หรือผู้ทรงคุณวุฒิด้านเด็กและเยาวชน

จากการสัมภาษณ์กลุ่มนักวิชาการ นักวิจัย หรือผู้ทรงคุณวุฒิด้านเด็กและเยาวชน จำนวนสองท่านเกี่ยวกับมุมมองของปัจจัยด้านความกดดันที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนซึ่งมีองค์ประกอบความกดดันจากครอบครัว ความกดดันจากโรงเรียน และความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม

คุณวัลลภ ตังคณานุกาญช์ (2559: 13 ธันวาคม) ดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และประธานคณะกรรมการสิทธิการ คณะกรรมการสิทธิการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส พบว่า ในมุมมองของท่านนั้นปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน เกิดขึ้นตามช่วงวัยของเด็กซึ่งในช่วงแรกปัจจัยแรงกดดันจากครอบครัวมีอิทธิพลมากเพราะเป็นพื้นฐานการเจริญเติบโตที่ต้องผ่านการเลี้ยงดูจากพ่อแม่โดยเฉพาะเด็กที่มาจากครอบครัวแตกแยกหรือพ่อแม่แยกทางกัน หลังจากนั้นเมื่อเด็กและเยาวชนเข้าสู่โรงเรียนอิทธิพลที่เด็กและเยาวชนจะกระทำผิดจึงมาจากโรงเรียนและกลุ่มเพื่อน และความแรงกดดันที่มีอิทธิพลสุดท้ายคือแรงกดดันจากสภาพชุมชนและสังคม ตัวอย่างคำให้สัมภาษณ์ดังนี้

การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น มันเกิดขึ้นตามช่วงวัยของเด็กนะ ช่วงแรกปัจจัยจากครอบครัวมีอิทธิพลมากเพราะเป็นพื้นฐานการเจริญเติบโตของเด็กที่ผ่านการเลี้ยงดูมาจากพ่อแม่หลังจากนั้นพอเด็กเข้าสู่ช่วงวัยที่เข้าศึกษาในโรงเรียนอิทธิพลหรือปัจจัยที่มาจากโรงเรียนและเพื่อนจะมีอิทธิพล ส่วนปัจจัยสุดท้ายคือสภาพแวดล้อมของสังคมและชุมชนที่อยู่อาศัย ถ้าชุมชนนั้นเป็นสลัมหรือแหล่งที่มีการค้ายาเสพติดเด็กพวกนี้ต้องได้รับอิทธิพลแน่นอน วัลลภ ตังคณานุกาญช์ (สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ, 2559, การสัมภาษณ์)

อันนี้มีอิทธิพลมาก ๆ เพราะครอบครัวคือเบ้าหลอม เด็กที่มาจากครอบครัวแตกแยกจะมีปัญหามาก คือไม่มีคนดูแลหรือคอยอบรมสั่งสอน เด็กก็จะเริ่มเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ด้วยตัวเอง การถูกชักจูงไปในทางที่ผิดก็จะมีมาก วัลลภ ตังคณานุกาญช์ (สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ, 2559, การสัมภาษณ์)

จากประสบการณ์ที่ผู้ทรงคุณวุฒิคลุกคลีกับเด็กและเยาวชน เมื่อผู้วิจัยสัมภาษณ์ในกรณีสถิติของเด็กที่กระทำผิดและถูกพิพากษาตัดสินให้ถูกส่งเข้าไปรับการฝึกอบรมในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กเปรียบเทียบการกระทำผิดของเด็กที่อยู่ในระบบการศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมมีความแตกต่างกันน้อยเพียงไร ผู้วิจัยได้รับคำตอบว่า เด็กและเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนไม่ใช่เด็กที่ไม่ได้กระทำผิดแต่มีการทำผิดและได้รับการปกป้องจากกระบวนการช่วยเหลือของโรงเรียน นอกจากนี้เด็กที่ไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษายังได้รับปัจจัย

กตตันจากชุมชนเข้ามาประกอบทำให้มีพฤติกรรมเข้าไปข้องเกี่ยวกับการกระทำผิดโดยเฉพาะ เรื่องที่เกี่ยวกับยาเสพติด จากคำให้สัมภาษณ์ดังนี้

จริง ๆ ต้องบอกว่า เด็กที่อยู่ในโรงเรียนไม่ใช่ไม่ได้กระทำความผิดนะ ทำผิดเหมือนกันแต่มีกระบวนการที่เรียกว่า สมานฉันท์ เด็กพวกนี้ถูกปกป้องโดยโรงเรียน ทำให้เด็กเหล่านี้ไม่ได้ถูกดำเนินคดี ซึ่งแตกต่างจากเด็กที่ไม่ได้อยู่ระบบการศึกษาหรือโรงเรียน พอกระทำความผิดก็ถูกตำรวจจับถูกดำเนินคดีทันทีแล้วก็ถูกส่งตัวเข้าไปในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ไม่มีใครมาปกป้อง เด็กที่ต้องเรียนรู้ชีวิตด้วยตัวเองต้องบอกว่าครอบครัวมาก่อนเป็นพื้นฐานของเด็ก สภาพแวดล้อมหรือสังคมที่มีการค้าขายยาเสพติดเด็กเหล่านี้คือ ลูกค้า การไปข้องเกี่ยวนอกจากเสพเองแล้วยังรวมไปถึงการชักชวนให้จำหน่าย วัลลภ ตังคณานุรักษ์ (สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ, 2559, การสัมภาษณ์)

เมื่อผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เกี่ยวกับมุมมองของปัจจัยด้านการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนใน 6 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบความหุนหันพลันแล่น องค์ประกอบการชอบชั้งงานง่าย ๆ องค์ประกอบการชอบเสี่ยงหรือท้าทาย องค์ประกอบด้านกิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นหลัก องค์ประกอบด้านการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง และองค์ประกอบด้านความเจ้าอารมณ์ ได้รับคำตอบว่าการที่เด็กจะมีความสามารถที่สมบูรณ์ในการควบคุมตนเองได้ปัจจัยสำคัญคือการเลี้ยงดูจากครอบครัวซึ่งเด็กที่ครอบครัวแตกแยกและขาดการอบรมสั่งสอนจะได้รับผลกระทบโดยตรงแต่ก็มีใช้ว่าครอบครัวที่ไม่ได้แตกแยกจะไม่เกิดปัญหาเพราะถ้าพ่อแม่ไม่ให้การเอาใจใส่ในการอบรมเลี้ยงดูอย่างเหมาะสมเด็กก็มีโอกาสที่จะไปกระทำความผิดได้ ดังคำให้สัมภาษณ์ต่อไปนี้

อยู่ที่การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ บางครั้งเด็กที่มีปัญหาถูกพ่อแม่ใช้เงินเลี้ยงดูแต่ไม่มีเวลาอบรมหรือให้ความอบอุ่นกับลูก บางครั้งก็ปล่อยให้อยู่กับปู่ย่าตายาย พ่อแม่ก็สนใจแต่ทำงาน อย่างที่บอกว่าช่วงวัยของเด็กสำคัญ เด็กเรียนรู้ตามช่วงวัยอยู่กับครอบครัวแล้วก็ไปอยู่กับกลุ่มเพื่อนเมื่อโตเพื่อนก็มีอิทธิพลในเรื่องของการที่เด็กจะได้รับการถูกยอมรับจากเพื่อน เรื่องของการคิดทำอะไรไม่รอบคอบเป็นพัฒนาการตามช่วงวัยเลย วัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้อยากลองอยู่แล้ว วัลลภ ตังคณานุรักษ์ (สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ, 2559, การสัมภาษณ์)

นอกจากนี้เมื่อผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ถึงปัญหาและอุปสรรคในการแก้ไขปัญหาการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนในมุมมองด้านนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ของภาครัฐ

พบว่า ประเทศไทยมีมาตรการนโยบายและกฎหมายที่มีการพัฒนาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนมากกว่าต่างประเทศ ซึ่งในทัศนะของผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อคิดว่า ถึงแม้จะมีกฎหมายมากแต่ปัญหาส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นเกิดจากฝ่ายบริหารไม่ได้มีการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจัง เช่น เมื่อเด็กที่กระทำผิดออกมาจากสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนแล้ว ภาครัฐไม่ได้ให้การช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องและเมื่อเด็กและเยาวชนกลับไปอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ครอบครัวชุมชนและสังคมเดิมที่เคยกระทำผิดเด็กจะกลับไปกระทำความผิดซ้ำ และยังเกิดจากสภาพของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบันอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะสังคมวัตถุนิยมและโลกโซเชียลรวมถึงสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน จากคำให้สัมภาษณ์ดังนี้

เดี๋ยวนี้นโยบายเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนมีมากกว่าแต่ก่อน ต่างประเทศยังให้การยอมรับประเทศของเราเลยว่ามีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนมาก มีพัฒนาการ ผมเริ่มเข้ามาทำเกี่ยวกับกฎหมายเด็กและเยาวชนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 แล้วปัญหาใหญ่ไม่ใช่การออกกฎหมายแต่เราเป็นนิติบัญญัติปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากฝ่ายบริหารไม่ได้นำกฎหมายที่ออกมาไปใช้กับเด็กและเยาวชนอย่างจริงจัง ดังนั้นฝ่ายบริหารจึงควรปฏิบัติในการแก้ไขปัญหามาตรับเด็กและเยาวชนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง จากสถิติประมาณร้อยละ 30 กลับไปกระทำความผิดซ้ำ เด็กออกมาถ้าพ่อแม่ผู้ปกครองไม่ดูแลและกลับไปอยู่ในครอบครัวแบบเดิมสังคมเดิมโอกาสที่จะกลับมาทำผิดอีกก็มีมาก ปัจจุบันการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนมีมากกว่าแต่ก่อน ความต้องการทางเพศมันเป็นเรื่องปกติของเด็กอยู่แล้วแต่ก่อนมีแค่หนังสือโป๊ เดี๋ยวนี้อิเล็กทรอนิกส์เข้าถึงได้ง่ายและเร็วเว็บไซต์เดี๋ยวนี้นี้ก็มีมากเด็กสามารถเข้าไปดูได้จึงกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศได้เร็วขึ้นกว่าแต่ก่อน วัลลภ ตังคณานุรักษ์ (สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ, 2559, การสัมภาษณ์)

สังคมวัตถุนิยมมีอิทธิพลต่อเด็กมากเลยเด็กอยากมียากได้เหมือนคนอื่น ๆ ยกตัวอย่างโทรศัพท์มือถือ เดี๋ยวนี้อีกทำร้ายร่างกายเพื่อแย่งมือถือ โรงเรียนก็สนใจแต่การสรรหาเด็กเก่ง ๆ ไม่ได้พัฒนาเด็กในเรื่องของจิตใจและเสริมสร้างคุณธรรมเท่าที่ควรอย่างว่าแต่เด็กเลยผู้ใหญ่เองนั่นแหละที่ต้องเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับเด็ก แต่เปล่าเลยกลายเป็นตัวอย่างที่ไม่ดี วัลลภ ตังคณานุรักษ์ (สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ, 2559, การสัมภาษณ์)

โสภา ชูพิกุลชัย ชปิลมันน์ (2560: 20 กรกฎาคม) ปัจจุบันดำรงตำแหน่งนายกฯบัณฑิตยสภา ซึ่งในอดีตที่ผ่านมาท่านมีผลงานการวิจัยเกี่ยวกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน

โดยเฉพาะความผิดที่เกี่ยวกับปัญหายาเสพติดและความรุนแรงในครอบครัว โดยผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์จากบริบทการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในปัจจุบันเกี่ยวกับมุมมองปัจจัยกีดกันที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนซึ่งมีองค์ประกอบความกดดันจากครอบครัว ความกดดันจากโรงเรียน และความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคมซึ่งถือว่าเป็นตัวแปรผลักดันหรือแรงกดดันไปสู่การกระทำผิด นอกจากนี้ยังได้ใช้ตัวแปรที่ยังคือ ปัจจัยการควบคุมตนเองเพื่อหาระดับความสัมพันธ์ของทั้งสองตัวแปรซึ่งจากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลเชิงปริมาณของผู้วิจัย พบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดไม่ได้มาจากครอบครัวที่แตกแยกเท่านั้นซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อมูลกับผู้วิจัยว่าปัจจัยสำคัญที่เป็นตัวยับยั้งไม่让孩子และเยาวชนกระทำผิดคือ ปัจจัยการควบคุมตนเองที่มาจากกระบวนการขัดเกลาทางสังคมเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้กับเด็ก ภาษาอังกฤษใช้คำว่า Socialization ซึ่งครอบครัวถือเป็นเป้าหมายที่สำคัญของเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะการให้ความรักความอบอุ่นจากพ่อแม่ โดยช่วงอายุที่สำคัญในช่วงนี้ คือ อายุระหว่าง 1-5 ปี โดยช่วงอายุปีแรกจะเป็นการสร้างให้เด็กมีความเป็นตัวของตัวเองมีความเชื่อมั่นในตัวเอง (Independent Personality) อายุสองขวบเป็น การสอนว่าสิ่งไหนควรทำสิ่งไหนไม่ควรทำ ช่วงอายุสามขวบจะเป็นช่วงการสอนให้เด็กมีพัฒนาการในเรื่องของความมีเหตุมีผลความมีระเบียบวินัย และในช่วงอายุสี่และห้าขวบจะเป็นช่วงที่เด็กเรียนรู้ในเรื่องเกี่ยวกับบทบาททางเพศ ซึ่งเนื้อหาสาระที่สำคัญอยู่ในคำให้สัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

การกระทำผิดของเด็กที่มาจากครอบครัวแตกแยกกับครอบครัวไม่แตกแยก ประเด็นครอบครัวไม่แตกแยก ถ้าพ่อแม่ไม่ได้ให้เวลากับเด็กถึงไม่แตกแยกก็เกิดรักลูกมากเกินไปที่เรียกเค้าเรียกว่า โอเวอร์ สิ่งที่จะทำให้เด็กหยุดและปลุกฝั่งสิ่งที่เป็นบวก คือ ถ้าพ่อแม่ให้ความรักความอบอุ่นให้ความใกล้ชิด เด็กที่มาจากครอบครัวนี้ส่วนใหญ่จะเติบโตขึ้นมากลายเป็นเด็กที่มีสุขภาพจิตที่ดีแล้วเด็กพวกนี้ถ้าพ่อแม่ใกล้ชิดให้ความรักความอบอุ่น พ่อแม่ก็ต้องอยู่ลักษณะของเด็กที่จะยับยั้งชั่งใจไม่ไปกระทำผิดคือได้รับกระบวนการขัดเกลอย่างถูกต้อง โดยที่เฉพาะอายุ 1-5 ในหนึ่งปีแรกสร้างให้เด็กเติบโตขึ้นมา กลายเป็นเด็กที่เป็นตัวของตัวเอง โสภา ชูพิกุลชัย ชปีลมันน์ (นายกรัฐมนตรีสภา, 2560, สัมภาษณ์)

สองขวบเด็กจะเรียนรู้ว่าอันไหนดีอันไหนไม่ดี อันไหนทำได้ อันไหนทำไม่ได้ อันไหนผิดอันไหนถูก พอสามขวบเด็กในวัยนี้จะเป็นเด็กที่เริ่มพัฒนาความมีเหตุและผลความคิดอย่าง Logical ความคิดอย่างมีเหตุมีผล รู้จักมีระเบียบวินัย โสภา ชูพิกุลชัย ชปีลมันน์ (นายกรัฐมนตรีสภา, 2560, สัมภาษณ์)

อายุสี่ถึงห้าปี ช่วงนี้จะเรียนรู้เกี่ยวกับ Sex Love ตามทฤษฎีจิตวิทยา เด็กจะเรียนรู้เกี่ยวกับความรู้สึก ความผองถ่าย ความต้องการทางด้านเพศเพราะฉะนั้น ถ้าเด็กชายจะติดแม่เด็กผู้หญิงจะติดพ่อ ช่วงนี้เด็กเรียนบทบาททางเพศว่าผู้ชาย ต้องมีมโนลกับเพศที่อ่อนแอกว่า สมัยนี้ เด็กขาดภูมิคุ้มกันทางสังคมเพื่อจะมาช่วยยับยั้งเวลาที่เด็กได้แรงกดดันหรือเวลาที่เด็กโตขึ้น ในช่วงเด็ก ๆ พฤติกรรมจะยังไม่ออก แต่เมื่อเด็กโตขึ้น ๆ ความต้องการหรืออะไรที่มีผลกับเด็กแล้ว ภูมิคุ้มกันที่มายับยั้งอะไรที่ไม่ดีซึ่งภูมิคุ้มกันนี้มันจะค่อย ๆ เป็นประโยชน์ต่อวัยต่าง ๆ เมื่อเด็กเติบโต เมื่อเข้าไปสู่วัยรุ่นเพื่อนเข้ามาอิทธิพล ถ้ามาได้เพื่อนดีก็รอดไป ถ้าได้เพื่อนไม่ดีก็นำไปสู่การกระทำความผิด โสกา ชูพิกุลชัย ชปิลมันน์ (นายกราชบัณฑิตยสภา, 2560, สัมภาษณ์)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยกีดกันและปัจจัยการควบคุมตนเองกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน” มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อศึกษาปัจจัยกีดกันและปัจจัยควบคุมตนเองมีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนและเพื่อให้ได้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน โดยผลที่คาดว่าจะได้รับคือ เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความกีดกันที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน ทราบถึงปัจจัยกีดกันมีระดับปฏิกริยาต่อการตัดสินใจกระทำความผิดของเด็ก ทราบถึงปัจจัยการควบคุมตนเองที่มีระดับปฏิกริยาต่อการตัดสินใจกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน ผลการศึกษาสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการแก้ไขปัญหการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน พร้อมทั้งสามารถนำเสนอแนวทางในการพัฒนาการศึกษาและสามารถนำไปต่อยอดการศึกษาหรือผลงานทางวิชาการต่อไป

โดยในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยทางสังคมศาสตร์แบบผสมวิธี (Mixed-Method Approach) ที่ใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) เพื่อหากลุ่มตัวแทนของประชากรสำหรับใช้ในการวัดผลและวิเคราะห์เชิงสถิติเพื่อนำไปสู่ความแม่นยำของผลการวิจัย หลังจากนั้นจะใช้การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ (Qualitative Analysis) เพื่อนำมาใช้ในการอธิบายและหาความสอดคล้องหรือความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ โดยมีทฤษฎีหรือกรอบแนวคิดนำทางและเครื่องมือที่ใช้ในการการวิจัยคือ แบบสอบถามสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลจากเด็กและเยาวชน และแบบสัมภาษณ์เชิงลึกสำหรับเก็บข้อมูลจากเด็กและเยาวชนและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม คือ กลุ่มแรก เด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีและถูกควบคุมตัวอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กลุ่มที่สอง เด็กและเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ (Qualitative Analysis) โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth-interview) กับบุคคลสองกลุ่มคือ กลุ่มแรก ได้แก่ กลุ่มของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จำนวน 400 คนและเด็กและเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาจำนวน 400 คนซึ่งเป็นกลุ่มประชากรเป้าหมายของการวิจัยเชิงปริมาณที่ผู้วิจัยจะเข้าไปเก็บ

ข้อมูล กลุ่มที่สอง คือ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญซึ่งเป็นบุคคลที่ทำงานเกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนหรือเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์เกี่ยวกับเด็กและเยาวชน จำนวน 11 คน โดยมีผลการศึกษาและข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามนั้นประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับเพศ ภูมิลำเนา การนับถือศาสนา ระดับการเรียนสูงสุดที่จบหรือปัจจุบันกำลังศึกษาอยู่ในระดับใด อาชีพก่อนถูกควบคุมตัวหรือนอกจากเรียนหนังสือแล้วได้ทำงานอื่นหรือไม่ มีรายได้หรือได้รับเงินสำหรับใช้จ่ายต่อเดือนประมาณเท่าไร สถานภาพการสมรสของพ่อแม่ อาชีพของพ่อและอาชีพของแม่ รายได้รวมกันต่อเดือนของครอบครัว ซึ่งเป็นรายได้ของทุกคนที่อยู่บ้านเดียวกันรวมกัน สัมพันธภาพภายในครอบครัว ปัจจุบันเด็กและเยาวชนอาศัยอยู่กับใคร โดยผู้วิจัยได้ประเมินผลเป็นสองกลุ่ม คือ กลุ่มแรก เด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน และกลุ่มที่สอง เด็กและเยาวชนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1) กลุ่มแรก เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดและอยู่ในความดูแลของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

โดยเด็กและเยาวชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย รองลงมาเป็นเพศหญิง ส่วนใหญ่เป็นคนกรุงเทพฯ ที่เหลือเป็นคนต่างจังหวัด รองลงมาไม่นับถือศาสนาอิสลาม ส่วนระดับการศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการเรียนสูงสุดในระดับประถมศึกษา รองลงมา มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่เหลือจะเป็นเด็กและเยาวชนที่เรียนการศึกษานอกระบบ มัธยมศึกษาตอนปลาย อาชีวศึกษา ระดับปริญญาตรีและไม่ได้เรียนหนังสือ

กลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพหรือมีการประกอบอาชีพก่อนถูกควบคุมตัวโดยส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพหรือว่างงาน รองลงมาเป็นนักเรียนนักศึกษา อันดับสามประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป อันดับสี่ประกอบอาชีพค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว อันดับห้าประกอบอาชีพลูกจ้าง อันดับหกประกอบอาชีพเกษตรกร ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ระบุว่าประกอบอาชีพอื่น ซึ่งประกอบไปด้วยอาชีพทำโต๊ะจีน อาชีพช่างไม้ ช่างยนต์ ช่อมรดก แดนเซอร์ ทำเครื่องเสียง ส่งของ อยู่ซ่อมรถ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่ามีคนที่ระบุว่าประกอบอาชีพขายยาเสพติด

กลุ่มตัวอย่างมีเงินสำหรับใช้จ่ายต่อเดือนก่อนถูกควบคุมตัว ตอบว่ามีเงินสำหรับใช้จ่ายต่อเดือนตั้งแต่ 5,000-15,000 บาทมากที่สุด รองลงมา กลุ่มตัวอย่างตอบว่ามีเงินใช้

จ่ายต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาทและผู้ที่ไม่ได้ตอบว่ามีจำนวนเงินใช้จ่ายต่อเดือนมากกว่า 15,000 บาทและมีผู้ที่ไม่ได้ตอบคำถามในส่วนนี้

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพสมรสของพ่อแม่ ส่วนนี้ผู้วิจัยกำหนดให้กลุ่มตัวอย่างสามารถเลือกตอบได้มากกว่าหนึ่งคำตอบโดยสามารถตอบได้ว่าอยู่ด้วยกัน แยกกันอยู่ หย่าร้าง/หม้าย พ่อเสียชีวิต แม่เสียชีวิต และพ่อและแม่เสียชีวิต ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเลือกตอบมากที่สุด คือ พ่อแม่แยกกันอยู่ รองลงมาเลือกตอบว่าพ่อแม่อยู่ด้วยกัน อันดับที่สามตอบว่าพ่อเสียชีวิต อันดับสี่เลือกตอบว่ามีสถานภาพหย่าร้างหรือหม้าย อันดับห้าตอบว่าแม่เสียชีวิต และอันดับสุดท้ายเลือกตอบว่าพ่อและแม่เสียชีวิต

ข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของพ่อ เด็กและเยาวชนตอบว่าพ่อมีอาชีพรับจ้างทั่วไปมากที่สุด รองลงมาตอบว่าพ่อมีอาชีพพนักงานหรือเป็นลูกจ้างบริษัท อันดับสามพ่อมีอาชีพค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว อันดับสี่ตอบว่าพ่อมีอาชีพเป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ นอกนั้นจะตอบว่าพ่อมีอาชีพอื่นและตอบว่าว่างงานหรือไม่ได้ประกอบอาชีพ เมื่อพิจารณาจากข้อมูลมีผู้ที่ไม่สามารถตอบข้อนี้ได้โดยมีเหตุผลที่สำคัญคือ พ่อเสียชีวิตและครอบครัวแตกแยกจึงไม่สามารถทราบได้ว่าพ่อประกอบอาชีพอะไร

ข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของแม่ เด็กและเยาวชนตอบว่าแม่มีอาชีพรับจ้างทั่วไปมากที่สุดเป็นอันดับแรก รองลงมาตอบว่าแม่ประกอบอาชีพค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว อันดับสามตอบว่าแม่ประกอบอาชีพพนักงานหรือเป็นลูกจ้าง อันดับสี่ตอบว่าแม่ว่างงานหรือไม่ได้ประกอบอาชีพ นอกจากนี้เด็กและเยาวชนตอบว่าแม่ประกอบอาชีพเกษตรกรและประกอบอาชีพอื่น สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เลือกตอบข้อนี้ให้เหตุผลว่าแม่เสียชีวิตหรือไม่ทราบว่าแม่ประกอบอาชีพอะไร

ในส่วนของรายได้รวมกันขอทุกคนในครอบครัวต่อเดือน เด็กและเยาวชนตอบว่าครอบครัวมีรายได้ของทุกคนรวมกันมากเป็นอันดับแรก คือ มีรายได้รวมกันต่อเดือนมากกว่า 10,000 ถึง 20,000 บาท อันดับสองครอบครัวมีรายได้รวมกันต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท อันดับสามครอบครัวมีรายได้รวมกันต่อเดือนมากกว่า 20,000 ถึง 30,000 บาท อันดับสี่ครอบครัวมีรายได้รวมกันต่อเดือนมากกว่า 30,000 ถึง 40,000 บาท อันดับห้าครอบครัวมีรายได้รวมกันต่อเดือนมากกว่า 40,000 ถึง 50,000 บาท ส่วนที่เหลือตอบว่าครอบครัวมีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 50,000 บาทแต่ไม่ถึง 100,000 บาทและอันดับสุดท้ายตอบว่าครอบครัวมีรายได้รวมกันต่อเดือนตั้งแต่ 100,000 บาท

ในส่วนของสัมพันธภาพในครอบครัว เด็กและเยาวชนตอบมากที่สุดเป็นอันดับแรก คือ สภาพครอบครัวมีความรักใคร่กลมเกลียวกันดี รองลงมาตอบว่าสัมพันธภาพในครอบครัวไม่ค่อยมีเวลาอยู่พร้อมหน้ากัน อันดับสามตอบว่าครอบครัวมีสัมพันธภาพแบบต่างคนต่างอยู่หรือถึงอยู่ก็ไม่ค่อยได้พูดคุยกัน อันดับสี่ตอบว่าสัมพันธภาพในครอบครัวมีการทะเลาะเบาะแว้งกันนาน ๆ ครั้ง ส่วนอันดับห้าตอบว่าครอบครัวมีสัมพันธภาพที่มีการทะเลาะ

เบาะแว้งกันเป็นประจำ และอันดับสุดท้ายตอบว่าครอบครัวมีสัมพันธภาพที่มีการทะเลาะเบาะแว้งกันอย่างรุนแรง

ก่อนที่เด็กและเยาวชนจะกระทำผิดจนถูกควบคุมตัวอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็ก และเยาวชนนั้นได้พักอาศัยอยู่กับใคร โดยข้อมูลตอบมากที่สุดเป็นอันดับแรกคือ พักอาศัยอยู่กับพ่อแม่/พ่อหรือแม่ รองลงมาตอบว่าพักอาศัยอยู่กับแฟน อันดับที่สามตอบว่าพักอาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง อันดับที่สี่ตอบว่าพักอาศัยอยู่กับเพื่อน อันดับห้าตอบว่าก่อนถูกควบคุมตัวพักอาศัยอยู่คนเดียว และอันดับสุดท้ายตอบว่าก่อนถูกควบคุมตัวพักอาศัยอยู่กับคนรู้จักหรือนายจ้าง

2) กลุ่มที่สอง เด็กและเยาวชนที่ไม่ได้กระทำผิดและกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และรองลงมาเป็นเพศชาย โดยส่วนใหญ่เป็นคนต่างจังหวัดและรองลงมาเป็นคนกรุงเทพมหานคร ส่วนในเรื่องของการนับถือศาสนา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ รองลงมานับถือศาสนาคริสต์และศาสนาอิสลาม นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่กำลังเรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 รองลงมา กำลังเรียนในระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 อันดับสามกำลังเรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 อันดับสี่กำลังเรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 และอันดับสุดท้ายกำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และในตัวอย่างกลุ่มนี้ไม่มีคนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งนอกจากเรียนหนังสือแล้วกลุ่มตัวอย่างตอบว่าไม่ได้ทำงานอื่นเลย รองลงมาตอบว่านอกจากเรียนหนังสือแล้วทำการค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว ลำดับถัดมาตอบว่านอกจากเรียนหนังสือแล้วทำอาชีพเกี่ยวกับเกษตรกรรม นอกจากนี้มีเด็กที่เรียนหนังสือแล้วยังทำงานเป็นลูกจ้างในร้านค้าหรือบริษัทและยังมีเด็กที่เรียนหนังสือและยังทำงานอื่น ๆ รวมทั้งรับจ้างทั่วไป และตอบว่าทำงานอื่นโดยทำเกี่ยวกับการขายภาพออนไลน์ ช่างงานหรือกิจการที่บ้าน เป็นช่างซ่อมช่วงล่างรถยนต์ แदनเซอร์ นักดนตรีหรือเล่นดนตรีไทยและมีบางคนตอบว่ารับออกบูธตามงานอีเว้นท์ (Event)

สำหรับเรื่องของรายได้นั้นจากข้อมูลกลุ่มตัวอย่างตอบว่ามีรายได้หรือเงินสำหรับใช้จ่ายต่อเดือนมากที่สุดโดยมีรายได้หรือเงินใช้จ่ายต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 รองลงมาตอบว่ามีรายได้ตั้งแต่ 5,000 ถึง 15,000 บาท และมีจำนวนเพียงหนึ่งคนเท่านั้นที่ให้ข้อมูลว่ามีรายได้หรือเงินสำหรับใช้จ่ายต่อเดือนมากกว่า 15,000 บาทขึ้นไปและในจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กนักเรียนมีคนที่ไม่ตอบคำถามในข้อนี้ด้วย

ในส่วนของสถานภาพสมรสของพ่อแม่ ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างสามารถเลือกตอบได้มากกว่าหนึ่งคำตอบ โดยแบ่งเป็นอยู่ด้วยกัน แยกกันอยู่ หย่าร้างหรือหม้าย พ่อเสียชีวิต แม่เสียชีวิต และพ่อและแม่เสียชีวิต ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเลือกตอบมากที่สุด คือ พ่อแม่อยู่ด้วยกัน รองลงมาตอบว่าพ่อแม่แยกกันอยู่ อันดับสามพ่อและแม่หย่าร้างหรือหม้าย อันดับสี่ตอบว่าพ่อเสียชีวิต อันดับห้าตอบว่าแม่เสียชีวิต และอันดับสุดท้ายตอบว่าพ่อและแม่เสียชีวิต

เรื่องการประกอบอาชีพของพ่อ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าพ่อประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปมากที่สุด รองลงมาตอบว่าพ่อประกอบอาชีพค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว อันดับสามตอบว่าพ่อมีอาชีพพนักงานหรือลูกจ้างบริษัท อันดับสี่ตอบว่าพ่อประกอบอาชีพข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ อันดับห้าตอบว่าพ่อมีอาชีพเกษตรกร และอันดับที่หกตอบว่าพ่อว่างงานหรือไม่ได้ประกอบอาชีพ และยังมีผู้ที่ตอบว่าพ่อประกอบอาชีพอื่น ๆ และมีผู้ที่ไม่ได้ตอบด้วย ซึ่งอาจมีเหตุผลมาจากสภาพสมรสของครอบครัวหรือพ่อเสียชีวิต

เรื่องการประกอบอาชีพของแม่ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าแม่ประกอบอาชีพค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว รองลงมาตอบว่าแม่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป อันดับสามตอบว่าแม่ประกอบอาชีพพนักงานหรือลูกจ้างบริษัท อันดับสี่ตอบว่าแม่ประกอบอาชีพข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ อันดับห้าตอบว่าแม่ว่างงานหรือไม่ได้ประกอบอาชีพ อันดับหกตอบว่าแม่มีอาชีพเป็นเกษตรกร และมีคนที่ตอบว่าแม่มีอาชีพอื่น ๆ และมีผู้ที่ไม่ตอบซึ่งอาจจะมีเหตุผลมาจากสภาพสมรสของครอบครัว

สำหรับคำถามเกี่ยวกับรายได้รวมกันทุกคนในครอบครัวต่อเดือน โดยตอบว่ารายได้รวมกันต่อเดือนของครอบครัวมากเป็นอันดับแรก คือ มีรายได้มากกว่า 10,000 ถึง 20,000 บาท รองลงมาตอบว่ารายได้รวมกันต่อเดือนของครอบครัวมากกว่า 20,000 ถึง 30,000 บาท อันดับสามตอบว่ารายได้รวมกันต่อเดือนของครอบครัวมากกว่า 40,000 ถึง 50,000 บาท อันดับสี่มีจำนวนผู้ที่ตอบเท่ากัน คือ มีรายได้ต่อเดือนรวมกันของครอบครัวมากกว่า 50,000 บาทแต่ไม่ถึง 100,000 บาทและมีรายได้ต่อเดือนรวมกันของครอบครัวมากกว่า 100,000 บาทขึ้นไป อันดับสุดท้ายตอบว่าครอบครัวมีรายได้รวมกันต่อเดือนมากกว่า 30,000 ถึง 40,000 บาท และมีผู้ที่ไม่สามารถตอบคำถามข้อ

ในส่วนของสัมพันธภาพในครอบครัว โดยกลุ่มตัวอย่างตอบมากที่สุด คือ ครอบครัวมีสัมพันธภาพที่รักใคร่กลมเกลียวกันดี รองลงมาตอบว่าสัมพันธภาพที่คนในครอบครัวไม่ค่อยมีเวลาอยู่พร้อมหน้ากัน อันดับสามตอบว่าครอบครัวมีสัมพันธภาพที่มีการทะเลาะเบาะแว้งกันนาน ๆ ครั้ง อันดับสี่ตอบว่าครอบครัวมีสัมพันธภาพที่ต่างคนต่างอยู่หรือไม่ค่อยพูดคุยกัน และครอบครัวมีสัมพันธภาพที่มีการทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นประจำ นอกจากนี้มีผู้ที่ไม่ตอบคำถามข้อนี้และไม่มีใครเลือกตอบสัมพันธภาพในครอบครัวที่มีการทะเลาะเบาะแว้งกันอย่างรุนแรงเลย

ปัจจุบันกลุ่มตัวอย่างพักอาศัยอยู่กับใคร กลุ่มตัวอย่างตอบมากที่สุดอันดับแรกคือ พักอาศัยอยู่กับพ่อแม่/พ่อหรือแม่ รองลงมาพักอาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง อันดับสามตอบว่าพักอาศัยอยู่กับเพื่อน อันดับสี่ตอบว่าพักอยู่คนเดียว และไม่มีใครตอบว่าพักอยู่กับแฟน คนรู้จักหรือนายจ้างเลย

5.1.2 ข้อมูลปัจจัยความกดดัน

การศึกษาปัจจัยกดดันของเด็กและเยาวชนนั้น ผู้วิจัยได้แบ่งองค์ประกอบออกเป็น 3 องค์ประกอบ คือ 1) องค์ประกอบความกดดันจากครอบครัว 2) องค์ประกอบความกดดันจากโรงเรียน และ 3) องค์ประกอบความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กและเยาวชนจำนวนสองกลุ่ม กลุ่มแรกเป็นเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน และกลุ่มที่สองเป็นเด็กและเยาวชนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จากผลการเก็บข้อมูลพบว่า ความกดดันที่มาจากครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนอยู่ในระดับต่ำ และเด็กและเยาวชนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาอยู่ในระดับต่ำเช่นกัน ความกดดันที่มาจากโรงเรียนของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนอยู่ในระดับต่ำ และเด็กและเยาวชนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาอยู่ในระดับต่ำมาก และสุดท้ายคือความกดดันที่มาจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคมของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนอยู่ในระดับต่ำ และเด็กและเยาวชนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาอยู่ในระดับต่ำมาก ซึ่งสามารถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้ (ดูตารางที่ 5.1)

ตารางที่ 5.1 เปรียบเทียบระดับความกดดันของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนกับเด็กและเยาวชนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมโดยพิจารณาจากผลในภาพรวม

ปัจจัยกดดัน	เด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (กระทำผิด)	เด็กและเยาวชนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา (ไม่ได้กระทำผิด)
ครอบครัว	ต่ำ	ต่ำ
โรงเรียน	ต่ำ	ต่ำมาก
ชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม	ต่ำ	ต่ำมาก

5.1.3 ข้อมูลปัจจัยการควบคุมตนเอง

ปัจจัยการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนที่มีอิทธิพลในการยับยั้งการกระทำ ความผิดของเด็กและเยาวชน โดยข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม คือ กลุ่มแรกเป็นเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน และกลุ่มที่สองเป็นเด็กและเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา

1) กลุ่มแรก เด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

จากผลการศึกษาปัจจัยทางด้านการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน จำนวน 400 คน โดยผู้วิจัยได้แบ่งเป็นองค์ประกอบเป็น 6 องค์ประกอบ คือ (1) องค์ประกอบความหุนหันพลันแล่น (Impulsive) (2) องค์ประกอบการทำงานง่าย ๆ (Simple Tasks) (3) องค์ประกอบชอบความเสี่ยง (Risk Taking) (4) องค์ประกอบกิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นหลัก (Physical Activities) (5) องค์ประกอบการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง (Self-centered) และ (6) องค์ประกอบความเจ้าอารมณ์ (Temper of Volatile Temper) ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ในภาพรวมของแต่ละองค์ประกอบแล้ว พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถควบคุมตนเองในองค์ประกอบการยึดตนเองเป็นศูนย์กลางอยู่ในระดับสูง รองลงมาคือ องค์ประกอบกิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นหลักมีการควบคุมตนเองอยู่ในระดับสูง อันดับที่สาม องค์ประกอบความเจ้าอารมณ์มีการควบคุมตนเองอยู่ในระดับสูง แต่องค์ประกอบที่กลุ่มตัวอย่างสามารถควบคุมตนเองได้ในระดับต่ำ อันดับแรกเป็นองค์ประกอบชอบความเสี่ยง (Risk Taking) มีการควบคุมตนเองอยู่ในระดับต่ำ รองลงมาองค์ประกอบการทำงานง่าย ๆ มีการควบคุมตนเองอยู่ระดับต่ำ และองค์ประกอบความหุนหันพลันแล่นมีการควบคุมตนเองอยู่ในระดับต่ำ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละองค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบความหุนหันพลันแล่น (Impulsive) กลุ่มตัวอย่างมีการควบคุมตนเองได้ในระดับสูง โดยจะไม่ทำอะไรตามใจตนเองถ้ารู้ว่าจะมีผลเสียตามมาในภายหลัง แต่ถ้ามีเหตุการณ์ที่มีใครมาท้าทายหรือทำดีทำต่อย แล้วกลุ่มตัวอย่างจะตอบโต้ทันทีซึ่งถือว่าการควบคุมตนเองจะอยู่ในระดับต่ำ องค์ประกอบการทำงานง่าย ๆ (Simple Tasks) กลุ่มตัวอย่างจะชอบทำงานที่สบาย ๆ และไม่มี ความกดดันซึ่งการควบคุมตนเองจะอยู่ในระดับต่ำ แต่ถ้ามีงานที่ยากหรือมีความสลับซับซ้อนขึ้นก็จะไม่หลีกเลี่ยงซึ่งถือว่าการควบคุมตนเองในระดับสูง องค์ประกอบชอบความเสี่ยง (Risk Taking) พบว่า ในเรื่องของความเสี่ยงกลุ่มตัวอย่างมีการควบคุมตนเองในเรื่องพวกนี้ในระดับต่ำ คือ กลุ่มตัวอย่างเป็นคนกล้าได้กล้าเสียและชอบเสี่ยงและยังเป็นคนที่ชอบการผจญภัยชอบความตื่นเต้นเร้าใจและชอบทำอะไรเสี่ยง ๆ อยู่เสมอ องค์ประกอบกิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นหลัก (Physical Activities) พบว่า ในเรื่องของการชอบอ่านหนังสือหรือทำกิจกรรมที่ใช้ความคิดนั้น กลุ่มตัวอย่างมีการควบคุมตนเองในระดับสูง แต่ถ้าให้เลือกระหว่างกิจกรรมที่ใช้กำลังกายกับกิจกรรมที่ใช้ความคิดแล้วกลุ่มตัวอย่างจะรู้สึกดีและเลือกที่จะมีการเคลื่อนไหวทางด้านร่างกายมากกว่า องค์ประกอบการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง (Self-centered) พบว่า กลุ่มตัวอย่างแม้จะนึกถึงตนเองแต่ก็ยังคิดถึงผู้อื่นซึ่งระดับการควบคุมตนเองอยู่ในระดับสูง และถ้ากลุ่มตัวอย่างเป็นฝ่ายที่ทำผิดก็ยังให้ความสนใจหรือแค้นความรู้สึกของคนอื่น องค์ประกอบความเจ้าอารมณ์ (Temper of Volatile Temper) พบว่า เรื่องความเจ้าอารมณ์กลุ่มตัวอย่างจะมีการควบคุมตนเอง

ในระดับสูง โดยเวลาที่โกรธหรือขัดแย้งกับผู้อื่นอย่างรุนแรงจะไม่ดูต้นหรือขาดสติยั้งคิดและไม่ใช่คนที่มีอารมณ์ฉุนเฉียวง่ายหรือเป็นคนเจ้าอารมณ์อยู่เสมอ

2) กลุ่มที่สอง เด็กและเยาวชนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา

จากผลการศึกษาปัจจัยการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 400 คน โดยผู้วิจัยได้แบ่งองค์ประกอบเป็น 6 องค์ประกอบ คือ (1) องค์ประกอบความหุนหันพลันแล่น (Impulsive) (2) องค์ประกอบการทำงานง่าย ๆ (Simple Tasks) (3) องค์ประกอบชอบความเสี่ยง (Risk Taking) (4) องค์ประกอบกิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นหลัก (Physical Activities) (5) องค์ประกอบการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง (Self-centered) และ (6) องค์ประกอบความเจ้าอารมณ์ (Temper of Volatile Temper) ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ในภาพรวมของแต่ละองค์ประกอบ พบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถควบคุมตนเองในองค์ประกอบการยึดตนเองเป็นศูนย์กลางมีการควบคุมตนเองในระดับสูง รองลงมาคือองค์ประกอบความหุนหันพลันแล่นจะมีการควบคุมตนเองในระดับสูง อันดับสามองค์ประกอบความเจ้าอารมณ์มีการควบคุมตนเองในระดับสูง อันดับสี่องค์ประกอบกิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นหลักมีระดับการควบคุมตัวเองในระดับสูง แต่จะมีอยู่สององค์ประกอบที่ระดับการควบคุมตัวเองในระดับต่ำ คือ องค์ประกอบการทำงานง่าย ๆ อยู่มีการควบคุมตนเองในระดับต่ำ และองค์ประกอบชอบความเสี่ยงมีระดับการควบคุมตนเองในระดับต่ำ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละองค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบความหุนหันพลันแล่น (Impulsive) กลุ่มตัวอย่างมีการควบคุมตนเองได้ในระดับสูงเพราะเมื่อมีใครมาทำทนายหรือทำดีทำต่อจะไม่ตอบโต้ทันทีและจะไม่ทำอะไรตามใจตนเองถ้ารู้ว่าจะมีผลเสียตามมาในภายหลัง องค์ประกอบการทำงานง่าย ๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่างจะชอบทำงานที่สบาย ๆ และไม่มีความกดดันซึ่งการควบคุมตนเองจะอยู่ในระดับต่ำ แต่ถ้ามีงานที่ยากหรือสลับซับซ้อนก็จะมีหลักเลียงซึ่งถือว่ามี การควบคุมตนเองในเรื่องนี้ในระดับสูง องค์ประกอบชอบความเสี่ยง (Risk Taking) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการควบคุมตนเองในเรื่องพวกนี้ในระดับต่ำ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นคนกล้าได้กล้าเสียและชอบเสี่ยงโชคและยังเป็นคนที่ชอบการผจญภัย ชอบความตื่นเต้นเร้าใจและชอบทำอะไรเสี่ยง ๆ อยู่เสมอ องค์ประกอบกิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นหลัก (Physical Activities) พบว่า ในเรื่องของการชอบอ่านหนังสือหรือทำกิจกรรมที่ใช้ความคิดนั้น กลุ่มตัวอย่างมีการควบคุมตนเองในระดับสูง แต่ถ้าให้เลือกว่าระหว่างกิจกรรมที่ใช้กำลังกายกับกิจกรรมที่ใช้ความคิดแล้วกลุ่มตัวอย่างรู้สึกดีและเลือกการเคลื่อนไหวทางด้านร่างกายมากกว่า องค์ประกอบการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง (Self-centered) พบว่า กลุ่มตัวอย่างการควบคุมตนเองในระดับสูงเพราะมีความรู้สึกแค้นความรู้สึกของคนอื่นสูงมากถ้าตัวเองเป็นฝ่ายทำผิด และกลุ่มตัวอย่างไม่ได้นึกถึงแต่ตนเองโดยไม่สนใจผู้อื่น องค์ประกอบความเจ้าอารมณ์ (Temper of Volatile Temper) พบว่า กลุ่มตัวอย่างจะมีการควบคุมตนเองในระดับสูง โดยเวลาที่โกรธหรือ

ขัดแย้งกับผู้อื่นอย่างรุนแรงจะไม่ดูต้นหรือขาดสติยังคิดและไม่ใช้คนที่มีอารมณ์ฉุนเฉียวง่ายหรือเป็นคนเจ้าอารมณ์อยู่เสมอ

ดังนั้นเพื่อให้สามารถเห็นภาพที่ชัดเจนเกี่ยวกับปัจจัยการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (กระทำผิด) เปรียบเทียบกับเด็กและเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา (ไม่ได้กระทำผิด) ความแตกต่างจะอยู่ที่องค์ประกอบความหุนหันพลันแล่น โดยเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดและอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนมีระดับการควบคุมตนเองต่ำ ในขณะที่เด็กและเยาวชนไม่ได้กระทำผิดและกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีระดับการควบคุมตนเองในระดับสูง ซึ่งสามารถดูรายละเอียดเปรียบเทียบทั้งสองกลุ่มได้จากตารางที่ 5.2

ตารางที่ 5.2 เปรียบเทียบระดับการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนกับเด็กและเยาวชนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยพิจารณาจากผลในภาพรวม

ปัจจัยการควบคุมตนเอง	เด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (กระทำผิด)	เด็กและเยาวชนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา (ไม่ได้กระทำผิด)
1. องค์ประกอบความหุนหันพลันแล่น	ต่ำ	สูง
2. องค์ประกอบภาระของงานง่าย ๆ	ต่ำ	ต่ำ
3. องค์ประกอบชอบความเสียว	ต่ำ	ต่ำ
4. องค์ประกอบกิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นหลัก	สูง	สูง
5. องค์ประกอบกรยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง	สูง	สูง
6. องค์ประกอบความเจ้าอารมณ์	สูง	สูง

5.1.4 ผลการทดสอบความสัมพันธ์

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนนั้น ผู้วิจัยได้มีการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามเพื่อให้ทราบว่างัจัยหรือตัวแปรใดมีความสัมพันธ์หรือมีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนมากที่สุด โดยสถิติที่ผู้วิจัยใช้ คือ การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์ (Logistic Regression Analysis) โดยมีการตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร เพื่อให้เป็นไปตามสมมติฐานของการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์ (Logistic Regression Analysis) ผลจากการทดสอบพบว่า ความกดดันจากครอบครัว ความกดดันจากโรงเรียน และความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ยกเว้นการควบคุมตนเองที่มีความสัมพันธ์เชิงผกผันกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 เมื่อใช้โมเดลการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์ (Binary Logistic Regression Model) เพื่อทำการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อตัวแปรตามให้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งในขั้นตอนแรกผู้วิจัยทดสอบความสัมพันธ์โดยให้ตัวแปรอิสระมีเพียงปัจจัยกดดันจากครอบครัว ปัจจัยกดดันจากโรงเรียน และปัจจัยกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม ซึ่งเป็นตัวแปรผลักดัน ผลปรากฏว่า ปัจจัยกดดันจากครอบครัว ปัจจัยกดดันจากโรงเรียน และปัจจัยกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคมมีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนโดยตรง ซึ่งอิทธิพลของปัจจัยกดดันจากครอบครัวมีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนมากที่สุด

ขั้นที่สองผู้วิจัยได้ทำการทดสอบโดยเพิ่มตัวแปรอิสระเข้าไปอีกหนึ่งตัวแปร คือ ตัวแปรการควบคุมตนเองซึ่งเป็นตัวแปรยับยั้ง ผลปรากฏว่า ปัจจัยกดดันมีค่าลดลงซึ่งหมายความว่าปัจจัยการควบคุมตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปัจจัยความกดดันและมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน และจากการวิเคราะห์สามารถให้ข้อสรุปว่าโมเดลนี้สามารถใช้ทำนายการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนได้ถึงร้อยละ 51.2 โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนมากที่สุด คือ ปัจจัยกดดันจากครอบครัวที่ส่งผลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนโดยตรงและส่งผลถึงร้อยละ 59.4

ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ความกดดันจากครอบครัวมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน (H1) รองลงมาความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคมมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน (H3) และความกดดันจากโรงเรียนมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน (H2) และการควบคุมตนเองมีอิทธิพลเชิงลบต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน (H4)

เพื่อเป็นการยืนยันผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกจากบุคคลจำนวนสองกลุ่ม คือ กลุ่มแรกเป็นเด็กและเยาวชนที่ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณในครั้งแรก ได้แก่ เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดและปัจจุบันอยู่ในความดูแลของศูนย์ฝึกและอบรม

เด็กและเยาวชน และเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้กระทำผิดและปัจจุบันกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ส่วนกลุ่มที่สองคือผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและมีความใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชน ได้แก่ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ อาจารย์ที่สอนประจำอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง และนักวิชาการ นักวิจัยหรือผู้ทรงคุณวุฒิ โดยสามารถสรุปผลการสัมภาษณ์ได้ดังนี้

1) กลุ่มแรก เด็กและเยาวชน

จากข้อมูลทั่วไปพบว่าเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ที่กระทำผิดมาจากสภาพครอบครัวที่แตกแยก เช่น พ่อและแม่แยกทางกัน พ่อหรือแม่เสียชีวิต และบางครอบครัวพ่อหรือแม่ติดคุก โดยผู้ให้สัมภาษณ์มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นอกจากนี้ยังพบว่าเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ก่อนกระทำความผิดไม่ได้ประกอบอาชีพและมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาทและฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวค่อนข้างต่ำ แต่บางคนนั้นกระทำความผิดเพราะต้องการเงินจากการขายยาเสพติดซึ่งเป็นสิ่งที่ล่อใจเด็กและเด็กและเยาวชนที่มาให้สัมภาษณ์กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาเป็นคดีเกี่ยวกับลักทรัพย์ ปล้นทรัพย์ และชิงทรัพย์ ซึ่งมีอยู่หนึ่งคนที่โดนข้อหาดีพยายามฆ่าแต่จากการสัมภาษณ์เยาวชนผู้กระทำความผิดนั้นให้ข้อมูลว่าไม่ได้มีเจตนาทำร้ายคู่กรณีแต่เกิดจากการพยายามป้องกันตัวที่เกินกว่าเหตุและจากข้อมูลทั่วไปพบว่าในขณะที่ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เด็กส่วนใหญ่ปัจจุบันจะมีอายุเกิน 18 ปีแล้ว

ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านความกดดันที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนใน 3 องค์ประกอบคือ ความกดดันจากครอบครัว ความกดดันจากโรงเรียน และความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม ความกดดันจากครอบครัวจะมีอิทธิพลมากเนื่องจากถือเป็นสถาบันหลักที่อยู่ใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชนมากที่สุดโดยพ่อแม่ผู้ปกครองที่ไม่มีเวลาให้ความอบอุ่นเลี้ยงดูหรือการได้รับการอบรมสั่งสอนที่ถูกที่ควรซึ่งมาจากสภาพครอบครัวแตกแยก ความไม่พร้อมของครอบครัวในการเลี้ยงดูแม้บางครอบครัวจะไม่ใช้ครอบครัวแตกแยกแต่ผู้ปกครองไม่มีเวลาอบรมสั่งสอนหรือให้ความเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ส่วนความกดดันจากโรงเรียน จากการสัมภาษณ์พบว่ามีจำนวนน้อยที่ได้รับความกดดันจากโรงเรียน เนื่องจากเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ที่กระทำผิดจะไม่ได้เรียนในโรงเรียนปกติแต่จะเรียนในระบบการศึกษานอกโรงเรียน เพราะต้องออกจากโรงเรียนด้วยสาเหตุต่าง ๆ เช่น ไม่มีเงินไปเรียน โดนไล่ออกหรือเรียนไม่จบ และองค์ประกอบความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม จากการสัมภาษณ์พบว่า เด็กที่กระทำผิดส่วนใหญ่ให้ข้อมูลว่าสภาพของชุมชนที่อยู่อาศัยนั้นอยู่ในแหล่งที่มีการซื้อขายยาเสพติดมาก นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งที่รวมของการตั้งกลุ่มแก๊งค์เพื่อแข่งรถจักรยานยนต์ และยังพบว่า การซื้อและขายยาเสพติดทำไปเพื่อตนเองและเพื่อจำหน่ายเพราะสามารถทำได้โดยง่ายและสะดวก

ในส่วนของปัจจัยการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนจากการสัมภาษณ์พบว่าเด็กและเยาวชนมีระดับความสามารถในการควบคุมตนเองในระดับต่ำ เพราะข้อมูลที่ได้จากองค์ประกอบต่าง ๆ ทั้ง 6 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบความหุนหันพลันแล่น องค์ประกอบชอบชัณงานง่าย ๆ องค์ประกอบชอบเสี่ยงหรือท้าทาย องค์ประกอบกิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นหลัก องค์ประกอบการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง และองค์ประกอบความเจ้าอารมณ์ พบว่าจากข้อมูลที่ได้มีเพียงสององค์ประกอบเท่านั้นที่เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดจะมีระดับการควบคุมตนเองอยู่ในระดับดี คือองค์ประกอบความหุนหันพลันแล่นและองค์ประกอบด้านความเจ้าอารมณ์โดยเด็กและเยาวชนให้เหตุผลว่า ปกติจะไม่ใช้คนที่หุนหันพลันแล่นหรือทำอะไรโดยไม่ได้อคิดก่อนทำแต่มีเหตุผลหรือความจำเป็นที่ต้องทำผิดกฎหมายและส่วนใหญ่ไม่ใช่คนที่อารมณ์ร้อนหรือโมโหง่ายแต่จะเป็นคนที่อารมณ์ดีสนุกสนานตามช่วงวัย

2) กลุ่มที่สอง ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญซึ่งได้แก่ นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน อาจารย์ประจำโรงเรียน ผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเด็กและเยาวชน และนายกราชบัณฑิตเกี่ยวกับปัจจัยกีดกันจากครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน โดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับปัจจัยกีดกันโดยเฉพาะปัจจัยจากครอบครัวซึ่งถือเป็นสถาบันหลักและเป็นพื้นฐานในการให้การเลี้ยงดู การให้ความรักความอบอุ่น การดูแลเอาใจใส่ และที่สำคัญคือการอบรมสั่งสอนเพื่อให้เด็กและเยาวชนเติบโตขึ้นมาเป็นผู้ใหญ่ที่ดีและเป็นคนที่มีคุณภาพของสังคมและประเทศชาติ แต่ถ้าครอบครัวล้มเหลวในเรื่องนี้จะส่งผลกระทบต่อพัฒนาการที่ดีและอาจเป็นปัจจัยที่สร้างความกดดันและทำให้เด็กและเยาวชนมีนิสัยหรือพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนและสุดท้ายจะทำให้เด็กและเยาวชนเข้าไปเกี่ยวข้องกับการกระทำผิดได้โดยข้อมูลสำคัญที่ได้รับพบว่า ปัจจุบันสภาพครอบครัวที่แตกแยกยังคงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิด เพราะเมื่อเด็กขาดความรักความอบอุ่น ขาดการอบรมสั่งสอนที่ดีแล้วเด็กและเยาวชนมีแนวโน้มที่จะออกไปคบหาสมาคมกับเพื่อนที่อยู่ในชุมชนหรือบริเวณที่อยู่อาศัยที่มีพฤติกรรมกระทำความผิด

นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญบางท่านจะเน้นไปในเรื่องการเจริญเติบโตและพัฒนาการตามช่วงวัยของเด็กซึ่งถ้าเด็กหลงผิดไปกับกลุ่มเพื่อนที่กระทำผิด โดยเด็กจะมีลักษณะที่ต้องเรียนรู้ด้วยตนเองและสามารถถูกชักจูงไปในทางที่ผิดได้ง่ายและอาจถูกจับดำเนินคดีและเมื่อพ้นโทษออกมาแล้วต้องกลับไปอยู่ในสภาพครอบครัวแบบเดิมหรือครอบครัวที่มีปัญหาที่สร้างความกดดันหรือพ่อแม่ผู้ปกครองไม่เอาใจใส่ดูแล เด็กและเยาวชนจะหวนกลับไปทำความผิดได้อีกหรือที่เรียกว่ากระทำความผิดซ้ำ

ส่วนปัจจัยกีดกันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม ผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เช่น สมาร์ทโฟนหรือสื่อ

อิเล็กทรอนิกส์ เช่น เว็บไซต์และสื่อลามกอนาจารที่เป็นตัวกระตุ้นการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับความผิดทางเพศ การลอกเลียนแบบเด็กที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่เรียกว่าเนตไอดอล

นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนโดยให้ความสำคัญกับปัจจัยครอบครัวซึ่งถือเป็นเป้าหมายของการสร้างกระบวนการขัดเกลาทางสังคมให้กับเด็กและเยาวชน เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีภูมิคุ้มกันทางสังคมและเป็นตัวยับยั้งไม่让孩子และเยาวชนไปกระทำความผิด โดยเน้นในเรื่องของการอบรมสั่งสอนและการเลี้ยงดู การให้ความรักความอบอุ่นที่เพียงพอกับเด็กและเยาวชน และเมื่อกระบวนการขัดเกลาทางสังคมส่งผลกลายเป็นภูมิคุ้มกันในตัวเด็กและเยาวชนแล้วเด็กและเยาวชนจะสามารถมีการควบคุมตนเองและต่อสู้กับปัจจัยกดดันที่มากกระทบจากสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาได้เป็นอย่างดี

5.2 ทดสอบสมมติฐาน

จากการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์หรือมีอิทธิพลกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน ผลการวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ พบว่าสมมติฐานที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นแต่ละตัวแปรในการวิจัยมีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานที่กำหนดไว้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ความกดดันจากครอบครัวมีอิทธิพลเชิงบวกกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน

สมมติฐานที่ 2 ความกดดันจากโรงเรียนมีอิทธิพลเชิงบวกกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน

สมมติฐานที่ 3 ความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคมมีอิทธิพลเชิงบวกกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน

สมมติฐานที่ 4 การควบคุมตนเองมีอิทธิพลเชิงลบกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน

5.3 อภิปรายผลการวิจัย

จากทฤษฎีความกดดันทั่วไปของ Agnew (1985) กล่าวว่าความกดดันที่เกิดขึ้นมีสาเหตุหลายประการจากการดำเนินวิถีชีวิตประจำวันและสามารถแยกออกได้ 3 สาเหตุหลัก โดยสาเหตุแรกความกดดันที่เกิดจากการไม่ได้รับสิ่งที่คาดหวัง (Failure to Achiever Positively

Values Goals) ซึ่งการที่ไม่สามารถบรรลุในสิ่งที่ต้องการทำให้เกิดความกดดันรวมถึงการคาดการณ์ว่าจะไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ สาเหตุที่สองความกดดันจากการสูญเสียสิ่งที่มีค่าของบุคคล (Removal of Positively Valued Stimuli) ซึ่งเป็นความกดดันที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันและกลายเป็นความทรงจำหรือประสบการณ์ที่ไม่ดี เช่น การถูกตัดสัมพันธ์กับครอบครัว การสูญเสียคนรักหรือคนใกล้ชิดในครอบครัว การถูกไล่ออกจากโรงเรียนหรือการถูกไล่ออกจากกลุ่ม และสาเหตุสุดท้ายคือความกดดันที่เกิดการประสบกับเหตุการณ์ร้ายแรงที่เกิดจากบุคคลอื่นเป็นผู้กระทำ (Confrontation with Negative Stimuli) เช่น การถูกล่วงละเมิดทางเพศหรือการถูกทำร้ายร่างกาย การที่มีสภาพครอบครัวแตกแยก การเข้าในโรงเรียนที่มีสภาพรุนแรง การถูกกดขี่ข่มเหงหรือแม้กระทั่งการที่สภาพบ้านที่อยู่อาศัยตั้งอยู่ในสภาพแวดล้อมหรือชุมชนที่ไร้ระเบียบและรวมถึงสภาพกดดันทางด้านเศรษฐกิจด้วย จากสภาพความกดดันที่เกิดขึ้นส่งผลให้เกิดการกระทำผิดในเด็กและเยาวชนได้ แต่ทั้งนี้ในตัวของผู้ถูกกดดันทั่วไปได้ระบุเงื่อนไขในการกระทำผิดไว้ว่า บุคคลที่จะมีการปรับตัวจากความกดดันหรือมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนจนสามารถกระทำผิดได้นั้น ต้องประกอบไปด้วยสถานการณ์ที่บุคคลนั้นกำลังประสบอยู่โดยเอื้อหรือสนับสนุนไม่ให้เกิดบุคคลนั้นกระทำผิด เช่น การที่บุคคลมีทางเลือกอื่นที่ดีกว่า การได้รับการสนับสนุนทางสังคม ความเกรงกลัวต่อการถูกลงโทษ หรือแม้กระทั่งความรู้สึกผูกพันกับครอบครัว และในเงื่อนไขที่สองคือสถานการณ์ที่เอื้อหรือสนับสนุนให้บุคคลนั้นกระทำผิด ได้แก่ การควบคุมตนเองต่ำ การเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรม ความเชื่อถือที่ผิด การกล่าวโทษหรือโยนความผิดไปให้บุคคลอื่นสำหรับองค์ประกอบในเงื่อนไขที่สองนี้ยังรวมถึงระดับของอารมณ์หรือความโกรธ เพราะหากบุคคลที่ประสบกับความกดดันไม่สามารถควบคุมอารมณ์หรือระดับความโกรธได้แล้ว บุคคลนั้นจะมีแนวโน้มที่จะพัฒนาพฤติกรรมไปสู่การกระทำผิดได้

ข้อมูลจากการวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพให้ข้อมูลที่สอดคล้องเกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน โดยจากข้อมูลพบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดผิดส่วนใหญ่จะมาจากสภาพครอบครัวที่แตกแยกหรือมีปัญหาเกิดขึ้นในครอบครัวสอดคล้องกับข้อมูลเชิงปริมาณของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดพบว่าสภาพครอบครัวมีปัญหาถึงร้อยละ 71 และสอดคล้องกับข้อมูลเชิงคุณภาพที่เด็กและเยาวชนมาจากครอบครัวที่แตกแยกหรือเกิดปัญหา เช่น พ่อแม่หย่าร้างกัน พ่อและแม่ไปมีครอบครัวใหม่ การถูกพ่อแม่ทิ้งให้อยู่กับญาติ การถูกพ่อแม่ทอดทิ้ง หรือแม้แต่การที่พ่อหรือแม่เสียชีวิต และสอดคล้องกับข้อมูลของผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่กล่าวว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ที่กระทำผิดนั้นมาจากครอบครัวแตกแยก เด็กได้รับความกดดันจึงมีความผูกพันกับครอบครัวต่ำ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับข้อมูลที่ว่าแม่เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดจะมาจากครอบครัวที่พ่อแม่อยู่ด้วยกันแต่ก็ไม่สามารถมีเวลาในการอบรมสั่งสอนเพราะพ่อแม่ให้ความสนใจหรือมีภาระในเรื่องของการทำมาหากินโดยไม่ได้ให้การอบรมสั่งสอนหรือดูแลเด็กและเยาวชนอย่างใกล้ชิดไม่สามารถสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมจากกระบวนการขัดเกลาทางสังคมให้เกิดขึ้นในตัวเด็กและเยาวชน ได้เมื่อภูมิคุ้มกันทางสังคมใน

ตัวเด็กต่ำ เด็กจึงไม่รู้ว่าจะไรถูกอะไรผิด อะไรควรทำอะไรไม่ควรทำซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการควบคุมตนเองของ Gottfredson and Hirschi (1990: 89) ที่ระบุว่าในขณะที่บุคคลที่มีระดับการควบคุมตนเองต่ำจะมีแนวโน้มเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับอาชญากรรมหรือการกระทำผิดได้สูง ดังนั้นการควบคุมตนเองจึงเป็นเครื่องยับยั้งหรือป้องกันไม่ให้นักลเข้าไปข้องเกี่ยวกับการกระทำผิด

นอกจากปัจจัยในเรื่องของสภาพครอบครัวที่แตกแยกหรือมีปัญหาที่ส่งผลให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดแล้วยังมีปัจจัยอื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น ความล้มเหลวในการศึกษาที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงปริมาณที่ว่าเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ที่กระทำผิดนั้นจะมีระดับการศึกษาที่ต่ำและไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษาปกติหรือไปโรงเรียนเหมือนเด็กและเยาวชนทั่วไปซึ่งอาจจะปัจจัยให้เด็กและเยาวชนเกิดเวลาที่ว่างและไปคบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมกระทำความผิด และยังเกิดจากปัจจัยหลายสาเหตุเช่นความอยากมียากได้เหมือนคนทั่วไปในเรื่องการมีทรัพย์สินเงินทองข้าวของเครื่องใช้ เช่น การอยากมีโทรศัพท์มือถือที่มีราคาแพงแต่สภาพครอบครัวไม่เอื้อกับเด็กในเรื่องของเงินทำให้เด็กมีพฤติกรรมที่ต้องการหาเงินมาจ่ายซื้อของเพราะจากข้อมูลเชิงปริมาณเกี่ยวกับรายได้ของครอบครัวมีผู้ที่ไม่สามารถตอบเกี่ยวกับรายได้รวมของครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 29 แต่สามารถตอบได้ว่ารายได้ที่มีไว้สำหรับใช้จ่ายของตัวเองต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 24.5 และสอดคล้องกับข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึกในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ให้ข้อมูลว่าเนื่องจากมีความรู้ต่ำจึงไม่สามารถหางานที่มีรายได้สูง ๆ ได้จึงเลือกที่จะกระทำความผิดโดยความผิดที่เลือกส่วนใหญ่จะเป็นความผิดที่เกี่ยวกับการจำหน่ายยาเสพติด จากข้อมูลสัมภาษณ์ผู้ที่ทำผิดส่วนใหญ่จะมีมูลฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด สอดคล้องกับข้อมูลจากผู้พิพากษาที่ให้ข้อมูลว่าเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ที่ทำผิดเกิดจากพฤติกรรมเลียนแบบในสิ่งที่ไม่ดีและเด็กเข้าถึงในเรื่องพวกนี้ได้ง่ายโดยเฉพาะในปัจจุบันสื่อโซเชียลมีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดเนื่องจากพฤติกรรมการเลียนแบบ

สำหรับบริบทประเทศไทยที่ได้รับกระแสวัฒนธรรมหรือบริโภคนิยม การได้รับอิทธิพลหรือสิ่งจูงใจที่มาจากสื่อโซเชียลมีอิทธิพลต่อเด็กและเยาวชนโดยเฉพาะเด็กและเยาวชนรุ่นใหม่สามารถเข้าถึงสื่อต่าง ๆ เหล่านี้ได้ง่าย แม้เด็กและเยาวชนที่มีสภาพครอบครัวที่ไม่แตกแยกแต่ถ้าพ่อแม่หรือผู้ปกครองขาดการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดแล้วก็มีโอกาสที่เด็กและเยาวชนเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะกระทำผิดได้ เช่น จากข้อมูลของผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เป็นอาจารย์ในโรงเรียนที่กล่าวว่า เด็กและเยาวชนบางคนที่กระทำผิดจากการที่พ่อแม่เลี้ยงลูกไม่ถูกวิธีเช่นการให้ในเรื่องของทรัพย์สินเงินทองเพื่อชดเชยกับการไม่มีเวลาอบรมเด็กและเยาวชน แม้ทางโรงเรียนจะมีมาตรการเพื่อป้องกันการกระทำผิด เช่น การควบคุมในเรื่องของสื่อออนไลน์แต่ทางโรงเรียนไม่สามารถควบคุมหรือป้องกันในเวลาที่บ้านได้ ซึ่งเป็นจะมีการเข้าถึงสื่อเหล่านี้จากที่บ้าน ส่วนเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับสัมพันธภาพในครอบครัวว่าเป็นครอบครัวที่มีความรักใคร่กลมเกลียวกันดีและก่อนถูกควบคุมตัวจะให้ข้อมูลว่าอยู่กับพ่อแม่หรือพ่อหรือแม่ แต่พบว่า สมาชิกในครอบครัวไม่ค่อยมีเวลาอยู่พร้อมหน้ากันซึ่ง

หมายถึงว่าพ่อแม่และผู้ปกครองไม่มีเวลาใกล้ชิดดูแลเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดหรือมีพฤติกรรมที่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับสิ่งที่ผิดกฎหมาย

นอกจากนี้จากข้อมูลการสัมภาษณ์ พบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดและเมื่อพ้นโทษจะมีอายุที่เกินความเป็นเด็กและเยาวชนที่กฎหมายมิได้ให้ความคุ้มครอง ดังนั้นถ้าเด็กและเยาวชนกลับออกไปอยู่ในครอบครัวที่มีสภาพกดดันหรืออยู่ในชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคมในลักษณะที่เคยกระทำผิดแล้ว เด็กและเยาวชนมีโอกาสที่จะกระทำผิดซ้ำแต่จะเปลี่ยนไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ที่กระทำผิดแทนและเมื่อถูกดำเนินคดีจะกลายเป็นการถูกดำเนินคดีในสภาพของผู้ใหญ่ และจะมีพฤติกรรมเรียนรู้การกระทำผิดจากอาชญากรรมที่ร้ายแรงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของนักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์ที่กล่าวว่าสังคมไม่ค่อยได้ให้โอกาสกับเด็กและเยาวชนเหล่านี้ซึ่งแต่เดิมการทำความผิดของเด็กและเยาวชนจะเป็นในลักษณะการหลงผิด การอยากมีอยากได้เหมือนคนอื่นเมื่อโอกาสในการบรรลุวัตถุประสงค์ในทางที่ถูกต้องไม่สามารถทำได้เด็กและเยาวชนจึงเลือกกระทำผิดกฎหมายโดยเฉพาะการเข้าไปข้องเกี่ยวกับการจำหน่ายยาเสพติดเพื่อให้ได้เงินมาใช้จ่าย ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบเด็กและเยาวชนสองกลุ่ม ดังนี้

ตารางที่ 5.3 เปรียบเทียบระดับความกดดันและระดับการควบคุมตนเองระหว่างเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกับเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้กระทำผิด

ระดับของปัจจัย	เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด	เด็กและเยาวชนที่ไม่ได้กระทำผิด
ปัจจัยกดดัน		
1) ครอบครัว	ต่ำ	ต่ำ
2) โรงเรียน	ต่ำ	ต่ำมาก
3) ชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม	ต่ำ	ต่ำมาก
ปัจจัยการควบคุมตนเอง		
1) ความหุนหันพลันแล่น	ต่ำ	สูง
2) การชอบงานง่าย ๆ	ต่ำ	ต่ำ
3) ชอบความเสี่ยง	ต่ำ	ต่ำ
4) กิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นหลัก	สูง	สูง
5) การยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง	สูง	สูง
6) ความเจ้าอารมณ์	สูง	สูง

จากตารางเปรียบเทียบระดับความกดดันและระดับการควบคุมตนเองระหว่างเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกับเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้กระทำผิด ซึ่งจะพบว่า ปัจจัยกดดันของเด็กและเยาวชนทั้งสองกลุ่มนั้นไม่มีความแตกต่างกันเพราะระดับความกดดันอยู่ในระดับที่ต่ำและต่ำมาก แต่ปัจจัยการควบคุมตนเองใน 6 องค์ประกอบที่มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดจนที่สุดคือระดับการควบคุมตนเองในองค์ประกอบความหุนหันพลันแล่น ซึ่งเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดจะมีระดับการควบคุมตนเองต่ำ ในขณะที่เด็กและเยาวชนที่ไม่ได้กระทำผิดจะมีระดับการควบคุมตนเองในระดับสูง ผู้วิจัยจึงขออภิปรายผลดังนี้

ประการแรก องค์ประกอบของปัจจัยที่ผู้วิจัยนำมาจากทฤษฎีความกดดันทั่วไปของ Agnew (1985) เป็นการวัดเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันทั้งปัจจัยกดดันจากครอบครัว ปัจจัยกดดันจากโรงเรียน และปัจจัยกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม ซึ่งบริบทของประเทศไทยและต่างประเทศมีความแตกต่างกันมาก เมื่อนำองค์ประกอบในทฤษฎีมาทำการวิจัยค่าที่ได้อาจจะมีความแตกต่างกันมาก

ประการที่สอง องค์ประกอบของปัจจัยที่ผู้วิจัยนำมาจากทฤษฎีการควบคุมตนเองของ Gottfredson and Hirschi (1990) จะเห็นว่า ความแตกต่างระหว่างเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกับเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้กระทำผิดที่เห็นได้ชัดจนที่สุด คือ องค์ประกอบความหุนหันพลันแล่น โดยเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดจะมีการควบคุมตนเองในองค์ประกอบนี้ระดับต่ำในขณะที่เด็กและเยาวชนที่ไม่ได้กระทำผิดจะมีการควบคุมตนเองในองค์ประกอบนี้ระดับสูง ทำให้ผู้วิจัยทราบว่า องค์ประกอบความหุนหันพลันแล่นมีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนมากที่สุด

5.4 ข้อเสนอแนะในการแก้ไข้ปัญหา

จากงานวิจัยฉบับนี้พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนมากที่สุดนั้นมาจากปัจจัยกดดันจากครอบครัวมีอิทธิพลกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนมากที่สุด ซึ่งจากงานวิจัยชิ้นนี้ค้นพบว่าปัญหาจากสภาพครอบครัวสามารถแบ่งได้เป็น 2 มิติ คือ 1) ปัญหาสภาพครอบครัวแตกแยกที่เกิดจากการหย่าร้างของพ่อและแม่ และ 2) ปัญหาสภาพครอบครัวไม่ได้แตกแยกแต่พ่อและแม่ไม่ได้มีเวลาให้การอบรมสั่งสอน และนอกจากปัจจัยกดดันที่เกิดจากสภาพครอบครัวแล้วยังมีปัจจัยกดดันที่เกิดจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคมเข้ามาเป็นองค์ประกอบและส่งผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ดังนั้น และจากข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่ผู้วิจัยได้รับจากเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดและไม่ได้กระทำผิดรวมถึงข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน ผู้วิจัยจึงขอให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไข้ปัญหา ดังต่อไปนี้

1) ปัญหาจากปัจจัยกดดันที่เกิดจากครอบครัวที่มีสภาพแตกแยกซึ่งพ่อและแม่หย่าร้างและแยกกันอยู่ ซึ่งปัจจุบันจะพบว่ามีอัตราเพิ่มสูงขึ้น (จากงานวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอแนะวิธีแก้ไขโดยการให้พ่อหรือแม่หรือผู้ปกครองที่เลี้ยงดูเด็กและเยาวชนควรให้ความรู้และทำความเข้าใจให้เด็กและเยาวชนรับทราบปัญหาที่เกิดขึ้นและควรเอาใจใส่เด็กและเยาวชนให้มากกว่าปกติ เนื่องจากเด็กและเยาวชนจะมีสภาพจิตใจที่ได้รับความกระทบกระเทือนและทำให้เด็กเกิดปมด้อยหรือความรู้สึกว่าขาดความรักจากพ่อหรือแม่ที่ไม่ได้อยู่ด้วยกัน และต้องสร้างกระบวนการขัดเกลาทางสังคมให้เกิดขึ้นในเด็กและเยาวชน ซึ่งกระบวนการขัดเกลานี้คือการสร้างการรับรู้อย่างถูกต้องให้เด็กและเยาวชนเข้าใจถึงปัญหาของพ่อและแม่ที่หย่าร้างหรือปัญหาที่ทำให้พ่อและแม่ไม่สามารถใช้ชีวิตร่วมกันต่อไปได้ให้เด็กและเยาวชนเข้าใจว่าเกิดจากสิ่งใด เช่น เกิดจากความไม่เข้าใจกันของพ่อและแม่ ได้แก่ ปัญหาที่เกิดจากทัศนคติ ปัญหาที่เกิดจากภาวะทางด้านอารมณ์ ปัญหาที่เกิดพฤติกรรมที่ใช้ความรุนแรง หรือว่าเกิดขึ้นจากสาเหตุที่มาจากสังคม เช่น ปัญหาที่เกิดจากสภาพเศรษฐกิจ ปัญหาจากการประกอบอาชีพ ปัญหาที่เกิดจากความคาดหวังในสังคม หรือแม้กระทั่งปัญหาในเรื่องวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน นอกจากนี้พ่อและแม่ที่เลือกดูแลเด็กและเยาวชนต่อไปควรวางแผนการใช้ชีวิตของเด็กและเยาวชน

2) ปัญหาจากปัจจัยกดดันที่เกิดจากครอบครัวไม่ได้มีสภาพแตกแยกแต่พ่อและแม่ไม่มีเวลาให้การอบรมสั่งสอนหรือไม่มีเวลาให้ความรักความอบอุ่นหรือบางครอบครัวที่พ่อและแม่ทำแต่งงานจนไม่มีเวลาอยู่ใกล้ชิดบุตรหลาน ควรเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมให้กลับมามองใจให้ความรักความอบอุ่นและอยู่ใกล้ชิดบุตรหลานและเพื่อให้เด็กและเยาวชนที่เวลาเกิดปัญหาเข้ามาในชีวิตสามารถมีที่ปรึกษาหรือมีผู้คอยให้การสอนหรือคำแนะนำที่ถูกต้อง นอกจากนี้แล้วพ่อแม่ผู้ปกครองไม่ควรให้หยาบเด็กและเยาวชนเวลาที่ทำผิดควรมีการอบรมสั่งสอนอย่างถูกวิธีและไม่ใช้ความรุนแรงกับเด็ก แต่ต้องเน้นที่การสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องว่าสิ่งไหนดีสิ่งไหนไม่ดี สิ่งไหนควรทำสิ่งไหนไม่ควรทำ และสอนในเรื่องของการรับผิดชอบต่อการกระทำ และที่สำคัญพ่อและแม่ควรเป็นบุคคลตัวอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตให้กับเด็กและเยาวชน

3) ปัญหาจากปัจจัยกดดันที่เกิดจากสภาพครอบครัวไม่แตกแยกแต่ครอบครัวไม่มีความมั่นคง เช่น ความมั่นคงเกี่ยวกับบ้านและที่อยู่อาศัย ซึ่งปัญหานี้หน่วยงานภาครัฐที่ดูแลในเรื่องของความมั่นคงของมนุษย์ควรที่จะต้องมีการทำงานเชิงรุกโดยต้องทำการสำรวจสภาพครอบครัวที่มีปัญหาหรือครอบครัวที่ไร้ที่อยู่อาศัย เพื่อให้การช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน และลดปัญหาที่จะเกิดขึ้นตามมาในอนาคต ซึ่งกระทรวงที่ต้องรับผิดชอบเรื่องนี้ได้แก่ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือความมั่นคงในเรื่องของรายได้และอาชีพรวมถึงที่พำนักเพราะไม่อาจปฏิเสธได้ว่ามนุษย์ต้องมีเงินและรายได้เพื่อการกินอยู่ เมื่อไม่มีอาชีพก็ไม่มีรายได้เมื่อไม่มีรายได้โอกาสที่เด็กและเยาวชนจะเข้าไปข้องเกี่ยวกับการกระทำความผิดที่สามารถหาเงินหรือรายได้จึงมีมากโดยเฉพาะความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดซึ่งจากงานวิจัยพบว่า

เด็กและเยาวชนกระทำความผิดในเรื่องนี้มากที่สุด รองลงมาจะเป็นความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน เช่น การฉ้อโกงทรัพย์สิน การปล้นทรัพย์สิน และการลักทรัพย์สิน ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐ เช่น กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และกระทรวงแรงงานควรที่จะต้องมีการบูรณาการเพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหาาร่วมกันให้เป็นรูปธรรมและรวดเร็ว เพื่อลดปัญหาจากการที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิด

จากงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ข้อมูลสำคัญหลายประการเกี่ยวกับปัญหาของเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้จากครอบครัวแตกแยก โดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้ให้ข้อมูลว่า ปัญหาเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดส่วนหนึ่งเกิดจากการพ่อและแม่รู้เท่าไม่ถึงการณ์และเป็นการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิด คือ การที่พ่อและแม่ให้ทรัพย์สินเงินทองชดเชยหรือทดแทนการที่ไม่มีเวลาให้กับบุตรหลาน ซึ่งนอกจากจะไม่เป็นผลดีกับเด็กและเยาวชนแล้ว ยังเป็นการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิด เช่น การมีเงินไปซื้อรถจักรยานยนต์ทำให้เด็กและเยาวชนสามารถรวมกลุ่มกันกระทำความผิดโดยเฉพาะการรวมกลุ่มกันแข่งรถจักรยานยนต์ตามท้องถนนแล้วยังเป็นการสร้างความเดือดร้อน ความรำคาญ และสร้างความเสียหายให้เกิดขึ้นกับบุคคลอื่น และเมื่อเกิดอุบัติเหตุยังนำมาซึ่งอันตรายสำหรับตัวเด็กและเยาวชนเอง เช่น การเข้าไปข้องเกี่ยวกับกลุ่มแก๊งค์ที่ค้ายาเสพติด การกระทำความผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ และส่งผลให้เด็กและเยาวชนถูกตำรวจจับดำเนินคดี ซึ่งพ่อและแม่ควรเปลี่ยนพฤติกรรมโดยหันมาให้ความเอาใจใส่กับเด็กและเยาวชนซึ่งแม้จะมีเวลาไม่มากแต่พ่อและแม่ควรแบ่งเวลาให้รักความใกล้ชิดและรับฟังปัญหาของเด็กและเยาวชนบ้าง

4) ปัญหาจากปัจจัยกีดกันและสภาพแวดล้อมทางสังคม ซึ่งต้องยอมรับว่าเป็นปัญหาหมกหมักและสามารถมองได้หลายมิติ เช่น ปัญหาจากสภาพสังคมและเศรษฐกิจ ปัญหาจากค่านิยม ความเชื่อ และวัฒนธรรม ซึ่งปัญหาจากสภาพสังคมและเศรษฐกิจนั้นอาจเป็นปัญหาที่ต้องอาศัยความร่วมมือกันระหว่างสถาบันครอบครัวและหน่วยงานของรัฐในการแก้ไขดูแลส่วนปัญหาค่านิยม ความเชื่อ และวัฒนธรรม โดยสถาบันครอบครัวถือเป็นสถาบันหลักในการปรับเปลี่ยนและแก้ไขพฤติกรรม โดยเฉพาะค่านิยมในเรื่องของการให้ทรัพย์สินเงินทอง ค่านิยมเรื่องความฟุ้งเฟ้อ ซึ่งสามารถแก้ไขได้โดยพ่อและแม่ควรมีการอบรมสั่งสอนและให้คำแนะนำที่ถูกตองกับเด็กและเยาวชน รวมทั้งการทำตัวเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับเด็กและเยาวชนด้วย นอกจากนี้พ่อแม่และผู้ปกครองควรให้การอบรมและระมัดระวังเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับอันตรายจากการใช้โซเชียลมีเดียอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

5) จากข้อมูลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการควบคุมตนเองในองค์ประกอบความหุนหันพลันแล่นในเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดนั้นมีระดับการควบคุมตนเองต่ำ ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กและเยาวชนกลุ่มนี้กระทำความผิด ดังนั้นข้อเสนอแนะในการแก้ไขคือ พ่อและแม่ควรดูแลและคอยตักเตือนและฝึกให้เด็กและเยาวชนมีความคิดและการไตร่ตรองอย่างรอบคอบ

6) จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ พบว่า ระหว่างเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดและอยู่ในความดูแลของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน กับเด็กที่ไม่ได้กระทำผิดและกำลังศึกษาอยู่โรงเรียนมัธยมศึกษา นั้น จากข้อมูลเชิงประจักษ์พบว่าเด็กและเยาวชนที่อยู่ในความดูแลของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนนั้นมีพฤติกรรมกระทำความผิดที่เห็นได้อย่างชัดเจน แต่ไม่ได้หมายความว่า เด็กและเยาวชนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนมัศึกษามีได้กระทำผิดหรือมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน เนื่องจากว่า โรงเรียนและสถานศึกษานั้นมีกระบวนการในการปกป้องเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดทั้งจากการปกป้องจากครูอาจารย์เพราะเกรงว่าโรงเรียนจะเสียชื่อเสียง และกระบวนการปกป้องจากพ่อแม่และผู้ปกครองซึ่งมักจะมองว่าเป็นการให้โอกาสกับเด็กและเยาวชน แต่บางครั้งยังถือว่าเป็นดาบสองคมที่เป็นการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนกระทำผิดโดยได้รับการปกป้องและไม่ได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ซึ่งบุคลากรของโรงเรียนและพ่อแม่และผู้ปกครองควรมีความร่วมมือกันอย่างบูรณาการและสร้างสรรค์ เช่น การให้เด็กและเยาวชนได้เรียนรู้วิธีการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องโดยอาจส่งเด็กและเยาวชนเข้ารับการอบรมตามหลักสูตรที่มีสร้างและการพัฒนาเพื่อปรับเปลี่ยนนิสัยหรือพฤติกรรมที่ไม่ดี หรือแม้แต่การให้เด็กและเยาวชนรู้จักในเรื่องของการมีจิตสาธารณะและการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสร้างคุณงามความดีที่เกิดขึ้น

7) ปัญหาในเรื่องของกฎหมายจากพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กและเยาวชน ซึ่งจากข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด รวมทั้งข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ พบว่า เด็กและเยาวชนบางคนที่กระทำผิดนั้นมีความรู้และใช้ช่องว่างของกฎหมายที่ให้โอกาสเด็กและเยาวชนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกระทำความผิดซ้ำภายในช่วงอายุที่กฎหมายยังให้ความคุ้มครอง ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอแนะวิธีการแก้ไข โดยการปรับปรุงกระบวนการปรับทัศนคติสำหรับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำกลุ่มนี้อย่างเข้มข้น ยกตัวอย่างเช่น การสร้างบุคคลต้นแบบหรือบุคคลตัวอย่าง (Role Model) ให้กับเด็กและเยาวชน หรือการปรับปรุงกระบวนการปรับทัศนคติจากเด็กและเยาวชนจากองค์กรที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้

8) จากการลงพื้นที่ของผู้วิจัย พบว่า หน่วยงานภาครัฐที่ทำหน้าที่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนจำเป็นต้องเพิ่มงบประมาณในสองส่วน คือ ส่วนแรกงบประมาณด้านการดูแลเด็กและเยาวชนในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้ตรงกับประเภทของการกระทำผิด เช่น การจัดสถานที่แยกประเภทการกระทำความผิดอย่างชัดเจนเพื่อให้เกิดความสะดวกกับผู้ดูแลที่ต้องแก้ไขพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนให้ตรงกับลักษณะของการกระทำผิด และส่วนที่สองต้องเพิ่มงบประมาณเกี่ยวกับค่าตอบแทนสำหรับเจ้าหน้าที่ เช่น นักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์ที่ต้องทำงานใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชนเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจ รวมทั้งเพื่อเป็นการเพิ่มความมั่นคงในรายได้ให้กับเจ้าหน้าที่และปิดช่องว่างในการทำให้เจ้าหน้าที่ทำการทุจริตในหน้าที่ได้

9) จากงานวิจัยและการลงพื้นที่เพื่อทำการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด สิ่งที่ผู้วิจัยได้รับทราบ คือ ปัญหาที่มีมาแต่เดิมของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด เช่น ปัญหา

พื้นฐานของครอบครัว ได้แก่ การไร้บ้านที่อยู่อาศัยที่มั่นคง เช่น การปลูกฝังอาศัยตามใต้สะพาน หรือการที่พ่อและแม่ไร้อาชีพที่มั่นคง ทำให้ไม่มีรายได้ในการเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนและส่งผลให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิด ซึ่งเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดใช้เป็นเหตุผลในการที่ต้องกระทำความผิด ดังนั้นวิธีการแก้ไขที่ผู้วิจัยขอเสนอ คือ การที่หน่วยงานภาครัฐที่เป็นกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และกระทรวงแรงงานต้องทำงานแบบบูรณาการร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาให้เกิดความครอบคลุมและรอบด้าน เช่น การจัดหางานให้เหมาะสมกับกลุ่มเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดได้มีโอกาสเข้าถึงแหล่งงานที่สุจริตเพื่อสร้างความมั่นคงทางรายได้และเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นกับกลุ่มเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด และป้องกันการทำให้เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดกลับไปกระทำความผิดซ้ำ

10) จากผลการวิจัยในเรื่องนี้ผู้วิจัยได้กลับมาศึกษานโยบายการแก้ไขปัญหาของภาครัฐเกี่ยวกับการปราบปรามยาเสพติด ซึ่งเป็นปัญหาอันดับต้นของการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน จากข้อมูลของคำสั่ง ค.ส.พ.ที่ 8/2558 เรื่อง แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด ปี พ.ศ.2559 (ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ, 2558) รายงานว่าสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาตั้งแต่ ปี พ.ศ.2554-2558 การดำเนินการแก้ไขปัญหา ยาเสพติดด้วยการนำผู้เสพเข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษาพบว่า ผู้เข้าบำบัดรักษามีแนวโน้มที่สูงขึ้น จาก 187,246 คนในปี พ.ศ.2554 เป็น 303,509 คนในปี พ.ศ.2557 และในปี 2558 เท่าที่ได้รับรายงานในขณะนี้ (ตุลาคม พ.ศ.2557-กรกฎาคม 2558) มีผู้เข้าบำบัดรักษาจำนวน 168,667 คน และเกือบร้อยละ 50 ของผู้บำบัดเป็นเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15-24 ปี ถึงแม้ว่าจะมีอัตราการลดลงอย่างต่อเนื่องแต่กลุ่มนี้เป็นกลุ่มเสี่ยงที่สำคัญที่ควรมีการเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด โดยในปีงบประมาณ พ.ศ.2561 รัฐบาลได้ทุ่มเงินงบประมาณสำหรับการป้องกัน การปราบปราม และบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด เป็นเงิน 4,930.02 ล้านบาท (สำนักงานงบประมาณของรัฐบาล, 2560) ซึ่งผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในเรื่องของการจัดสรรเงินงบประมาณเพื่อนำมาบูรณาการการแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดโดยเฉพาะปัญหาการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยการจัดสรรเงินงบประมาณลงไปสู่การกระบวนการทั้งระบบอย่างครบถ้วนและครอบคลุม

5.5 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

1) การศึกษาครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับทฤษฎีวัฒนธรรมรองเนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้ กลุ่มผู้กระทำความผิดส่วนใหญ่จะมีความเกี่ยวข้องหรือมีพฤติกรรมการรวมกลุ่มกัน เช่น การรวมกลุ่มกันแข่งรถจักรยานยนต์ ค่านิยมในการสักตัว เพื่อให้ได้ข้อมูล

เพิ่มเติมและทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ที่มีสื่ออิเล็กทรอนิกส์เข้ามามีอิทธิพลหรือเป็นปัจจัยในการดำรงชีวิตและทันต่อการเปลี่ยนแปลงในบริบทของสังคมไทย

2) การศึกษาครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเกี่ยวกับระดับของความรู้ซึ่งในทางจิตวิทยาจะส่งผลต่อพฤติกรรม

3) การศึกษาครั้งต่อไปควรมีการออกแบบสอบถามที่ใช้เทคนิคการวัดทัศนคติของ Osgood's Technique หรือที่เรียกว่า Semantic Different (SD) ซึ่งเป็นการวัดทัศนคติทางสังคมศาสตร์โดยใช้ความหมายทางภาษาเป็นมาตรวัด (Semantic Differential Scale) ซึ่งมีลักษณะพื้นฐานเหมือนกับหลักการวัดค่ารวมของ Likert (1932) โดยภาษาที่ใช้จะอยู่ในรูปของคำคุณศัพท์เพราะเป็นคำที่สามารถใช้ได้ทั้งทางบวก (ทางดี) และทางลบ (ทางเสีย) ซึ่งอาจเรียกอีกนัยหนึ่งว่าเป็นการใช้ภาษาที่มีลักษณะคำตรงกันข้ามเชิงเหตุผลหรือเชิงตรรกะ (Logical Opposite) ทั้ง 2 มิติในข้อคำถามเดียวกันคือทางบวกกับทางลบ ซึ่งอาจจะเหมาะสมกับการวิจัยของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กและเยาวชน

4) ในการศึกษาครั้งต่อไปกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สำหรับเปรียบเทียบเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนอาจจะใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่เรียนอยู่ในสถาบันอาชีวศึกษา

5) ในการศึกษาครั้งต่อไปสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในหน่วยงานหรือระบบราชการผู้วิจัยควรที่จะต้องทำการศึกษาและตรวจสอบขั้นตอนการเข้าพื้นที่วิจัยและระเบียบข้อบังคับของหน่วยงานนั้นเพื่อลดปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต และปัจจุบันประเทศส่งเสริมให้หน่วยงานการศึกษาทำวิจัยที่มีประโยชน์และสามารถนำผลการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาประเทศได้ ดังนั้น หน่วยงานราชการควรมีการสนับสนุนและอำนวยความสะดวกสำหรับผู้วิจัย

6) การวิจัยทางสังคมศาสตร์ในปัจจุบันให้ความสำคัญในเรื่องของจริยธรรมการวิจัยในคนซึ่งหน่วยงานการศึกษาที่สอนหลักสูตรเหล่านี้ควรมีหน่วยงานหรือคณะกรรมการที่สามารถให้การอบรมและสามารถออกหนังสือการรับรองจริยธรรมการวิจัยในคน เพื่อความสะดวกสำหรับนักวิจัยและเพื่อให้เกิดมาตรฐานในการทำวิจัย

บรรณานุกรม

- กฤษ เพิ่มทันจิตต์. 2553. แนวทางการบริหารภายใต้กระบวนทัศน์วิฤทธิพุทธ. กรุงเทพฯ: สุขุมวิทการพิมพ์.
- กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. 2551. รายงานสถิติคดี ประจำปี. กรุงเทพฯ: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน.
- กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. 2552. รายงานสถิติคดี ประจำปี. กรุงเทพฯ: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน.
- กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. 2553. รายงานสถิติคดี ประจำปี. กรุงเทพฯ: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน.
- กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. 2554. รายงานสถิติคดี ประจำปี. กรุงเทพฯ: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน.
- กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. 2555. รายงานสถิติคดี ประจำปี. กรุงเทพฯ: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน.
- กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. 2556. รายงานสถิติคดี ประจำปี. กรุงเทพฯ: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน.
- กระทรวงแรงงาน. 2559. ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 8). ราชกิจจานุเบกษา. ฉบับประกาศและงานทั่วไป 133, ตอนพิเศษ 284ง (7 ธันวาคม): 14-15.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. 2551. การวิเคราะห์ข้อมูลหลายตัวแปร. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แจ๊ค (นามสมมุติ). เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา. 2559 (14 พฤศจิกายน). การสัมภาษณ์.
- ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร. 2542. วาทกรรมการพัฒนา อำนาจความรู้ ความจริง เอกลักษณ์ และความเป็นอื่น. กรุงเทพฯ: วิชาษา.
- ตั้ม (นามสมมุติ). เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขา. 2559 (4 พฤศจิกายน). การสัมภาษณ์.
- ดี (นามสมมุติ). เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขา. 2559 (4 พฤศจิกายน). การสัมภาษณ์.

เต้ (นามสมมุติ). เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนพระนครศรีอยุธยา.

2559 (11 พฤศจิกายน). การสัมภาษณ์.

เต้า (นามสมมุติ). เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนพระนครศรีอยุธยา.

2559 (11 พฤศจิกายน). การสัมภาษณ์.

นิภาพร แสงไฟโรจน์. อาจารย์ประจำโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่ง. 2560 (15 มิถุนายน).

การสัมภาษณ์.

นัท (นามสมมุติ). เด็กและเยาวชนในโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่ง. 2559 (24 พฤศจิกายน).

การสัมภาษณ์.

นันท (นามสมมุติ). เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขา.

2559 (4 พฤศจิกายน). การสัมภาษณ์.

นุ (นามสมมุติ). เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา. 2559

(14 พฤศจิกายน). การสัมภาษณ์.

นิภาพร แสงไฟโรจน์. อาจารย์ประจำโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่ง. 2560 (15 มิถุนายน).

การสัมภาษณ์.

บาส (นามสมมุติ). เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขา.

2559 (4 พฤศจิกายน). การสัมภาษณ์.

แบงค์ (นามสมมุติ). เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา.

2559 (14 พฤศจิกายน). การสัมภาษณ์.

บวม (นามสมมุติ). เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา. 2559

(14 พฤศจิกายน). การสัมภาษณ์.

ปกรณ์ มณีปกรณ์. 2555. **ทฤษฎีอาชญาวิทยา**. กรุงเทพฯ: เวสต์เทรต ประเทศไทย.

ปอ (นามสมมุติ). เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนพระนครศรีอยุธยา.

2559 (11 พฤศจิกายน). การสัมภาษณ์.

ผึ้ง (นามสมมุติ). เด็กและเยาวชนในโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่ง. 2559 (24 พฤศจิกายน).

การสัมภาษณ์.

ผู้พิพากษา. ผู้พิพากษาประจำศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง. 2560 (9 พฤษภาคม). การ

สัมภาษณ์.

พรชัย ขันดี. 2553. **ทฤษฎีอาชญาวิทยา: หลักการ งานวิจัย และนโยบายประยุกต์**.

กรุงเทพฯ: สุเนตร์ฟิล์ม.

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546. **ราชกิจจานุเบกษา**. ฉบับกฤษฎีกา 120, 95ก

(2 ตุลาคม): 1-25.

พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ 2)

พ.ศ.2558. **ราชกิจจานุเบกษา**. ฉบับกฤษฎีกา 132, 86ก (8 กันยายน): 70-72.

พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553.

ราชกิจจานุเบกษา. 127, 72ก (22 พฤศจิกายน): 12-73.

เพ็ญภา พรหมมินทร์. นักจิตวิทยาปฏิบัติการ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้าน

ปรางค์. 2559 (18 พฤศจิกายน). การสัมภาษณ์.

ภูษิต ดวงจันทร์. นักสังคมสงเคราะห์ชำนาญการ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้าน

กรุณา. 2559 (14 พฤศจิกายน). การสัมภาษณ์.

ภูเบศร์ สมุทรจักร และมนสิการ กาญจนะจิตรา. 2557. พฤติกรรมบริโภคนิยมในวัยรุ่นไทย

และปัจจัยที่เห็นสาเหตุ. **วารสารธรรมศาสตร์**. 33 (1): 46-69.

มงคลชัย รัตนจารุเรือง. นักจิตวิทยาคลินิกชำนาญการ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย

บ้านอุเบกษา. 2559 (4 พฤศจิกายน). การสัมภาษณ์.

มารูโกะ (นามสมมุติ). เด็กและเยาวชนในโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่ง. 2559 (24

พฤศจิกายน). การสัมภาษณ์.

มาย (นามสมมุติ). เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรางค์. 2559

(9 พฤศจิกายน). การสัมภาษณ์.

มิน (นามสมมุติ). เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรางค์. 2559

(9 พฤศจิกายน). การสัมภาษณ์.

มุก (นามสมมุติ). เด็กและเยาวชนในโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่ง. 2559 (24 พฤศจิกายน).

การสัมภาษณ์.

แมกซ์ (นามสมมุติ). เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนพระนครศรีอยุธยา.

2559 (11 พฤศจิกายน). การสัมภาษณ์.

ไมค์ (นามสมมุติ). เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนพระนครศรีอยุธยา.

2559 (11 พฤศจิกายน). การสัมภาษณ์.

ยู (นามสมมุติ). เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนพระนครศรีอยุธยา. 2559

(11 พฤศจิกายน). การสัมภาษณ์.

โย่ว (นามสมมุติ). เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกษา.

2559 (4 พฤศจิกายน). การสัมภาษณ์.

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560. **ราชกิจจานุเบกษา**. ฉบับกฤษฎีกา 134,

40ก (6 เมษายน): 1-89.

ราชบัณฑิตยสถาน. 2542. **พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542**. กรุงเทพฯ:

นานมีบุ๊คส์.

- วิทยากร เชียงกุล. 2557. **ปัตทกวาดประเทศไทยก้าวอย่างอีกยาวไกล**. กรุงเทพฯ: บ้านพระอาทิตย์.
- วิสูตร ยอดสุข. รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารบุคคลโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่ง. 2560 (12 มิถุนายน). การสัมภาษณ์.
- วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์. สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ. 2559 (13 ธันวาคม). การสัมภาษณ์.
- ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ. 2558. **แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปี พ.ศ.2559**. ค้นวันที่ 16 สิงหาคม 2559 จาก http://www.lampang.go.th/public58/plan_S_59.pdf
- สมนึก อ้วนศรี. นักจิตวิทยาปฏิบัติการ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนพระนครศรีอยุธยา. 2559 (11 พฤศจิกายน). การสัมภาษณ์.
- สมพงษ์ จิตระดับ. 2557. **อาจารย์จุฬาฯ ชี้ปมฆ่ากบฏสังคม-ครอบครัพลูกฝังวัตถุนิยม**. ค้นวันที่ 12 มีนาคม 2557 จาก <http://www.manager.co.th/Crime/ViewNews.aspx?NewsID=9570000028432&Html=1&TabID=3&>
- สำนักงานประมาณของรัฐบาล. 2560. **รายงานการวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ.2561**. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2553. **รายงานความสุขของครอบครัวไทย**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี. 2552. **คำสั่งนายกรัฐมนตรี ที่ พิเศษ 1/2552 เรื่องแต่งตั้งผู้กำกับการปฏิบัติงาน หัวหน้าผู้รับผิดชอบ และพนักงานเจ้าหน้าที่ในการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉิน. ราชกิจจานุเบกษา. ฉบับกฤษฎีกา 126, 53ง ตอนพิเศษ (11เมษายน): 2-3.**
- สุณีย์ กัลยาจิตร์ และคนอื่นๆ. 2554. **รายงานฉบับสมบูรณ์ เรื่อง ทศนคติของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายกับการคุ้มครองสิทธิในกระบวนการยุติธรรมของประชาชน ระยะที่ 1**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ.
- สุริยเดว ทรีปาตี. 2553. **เอกสารประกอบคำบรรยาย คลินิกเพื่อนวัยทีน**. กรุงเทพฯ: สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติ มหาราชนี.
- เสกสิทธิ์ สวรรยาธิปัติ. 2554. **การกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ยาเสพติด และชีวิตร่างกาย (คดีร้ายแรง) ของเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล: การศึกษาวิจัยโดยใช้ทฤษฎีการควบคุมตนเอง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.
- โสภา พิกุลชัย ชปิลมันน์. นายกราชบัณฑิตยสภา. 2560 (20 กรกฎาคม). การสัมภาษณ์.

- หนึ่ง (นามสมมุติ). เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา. 2559 (14 พฤศจิกายน). การสัมภาษณ์.
- หมู (นามสมมุติ). เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา. 2559 (14 พฤศจิกายน). การสัมภาษณ์.
- หลอด (นามสมมุติ). เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา. 2559 (14 พฤศจิกายน). การสัมภาษณ์.
- อารียา จันทะนะ. นักสังคมสงเคราะห์ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานี. 2559 (9 พฤศจิกายน). การสัมภาษณ์.
- ไอซ์ (นามสมมุติ). เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานี. 2559 (9 พฤศจิกายน). การสัมภาษณ์.
- Agnew, R. 1985. A Revised Strain Theory of Delinquency. **Social Forces**. 64 (1): 151-167.
- Agnew, R. 1990. The Origins of Delinquent Events : An Examination of Offender Accounts. **Journal of Research in Crime and Delinquency**. August, 27 (3) (August): 267-294.
- Agnew, R. 1992. Foundation for a General Strain Theory of Crime and Delinquency. **Criminology**. 30 (1): 47-87.
- Agnew, R. 1994. Delinquency and The Desire for Money. **Justice Quarterly**. 11 (4): 411-427.
- Agnew, R. 1995a. Controlling Delinquency: Recommendations from General Strain Theory. In **Crime and Public Policy: Putting Theory to Work**. Boulder: Vestview, Pp. 43-70.
- Agnew, R. 1995b. Testing The Leading Crime Theories: An Alternative Strategy Focusing on Motivational Processes. **Journal of Research in Crime and Delinquency**. 32 (4): 363-398.
- Agnew, R. 1997. The Nature and Determinants of Strain: Another Look at Durkheim and Merton. In **The Future of Anomie Theory**. Boston: Northeastern University Press. Pp. 27-51.
- Agnew, R. 1999. A General Strain Theory of Community Differences in Crime Rates. **Journal of Research in Crime and Delinquency**. 36 (2): 123-155.

- Agnew, R. 2001. Building on The Foundation of General Strain Theory: Specifying The Types of Strain Most Likely to Lead to Crime and Delinquency. **Journal of Research in Crime and Delinquency**. 38 (4): 319-361.
- Agnew, R. and Brezina, T. 1997. Relational Problems with Peers, Gender, and Delinquency. **Youth and Society**. 29 (1): 84-111.
- Agnew, R. and DeLisi, M. 2012. General Strain Theory, The Criminal Justice System and Beyond: Introduction to the Special Issue. **Journal of Criminal Justice**. 40 (3): 174-175.
- Bandura, A. 1969. Social-Learning Theory of Identificatory Proceses. In **Handbook of Socialization Theory and Research**. Chicago: Rand McNally. Pp. 213-262.
- Booth, A. and Osgood, W. D. 1993. The Influence of Testosterone on Deviance in Adulthood: Assessing and Explaining The Relationship. **Criminology**. 31 (1): 93-117.
- Brown, W. and Jennings, W. G. 2014. A Replication and an Honor-Based Extension of Hirschi's Reconceptualization of Self-Control Theory and Crime and Analogous Behaviors. **Deviant Behavior**. 35 (4): 297-310.
- Buker, H. 2011. Formation of Self-Control: Gottfredson and Hirschi's General Theory of Crime and Beyond. **Aggression and Violent Behavior**. 16: 265-276.
- Cipil, F. 2013. **Youth Drug use in Turkey : A Test of the General Strain Theory**. Doctoral dissertation. Virginia Commonwealth University.
- Cohen, A. K. 1955. **Delinquent Boys: The Culture of the Gang**. Glencoe: Free Press.
- Collins, R. 1986. Is 1980s Sociology in the Doldrums? **The American Journal of Sociology**. 91 (6): 1336-1355.
- Donner, Christopher M.; Marcum, Catherine D.; Jennings, Wesley G.; Higgins, George E. and Banfield, Jerry. 2014. Low Self-Control and Cybercrime: Exploring the Utility of the General Theory of Crime Beyond Digital Piracy. **Computers in Human Behavior**. 34: 165-172.
- Durkheim, E. 1933. **The Division of Labor in Society**. New York: Macmillan.
- Durkheim, E. 1938. **The Rules of the Sociological Method**. Chicago: University of Chicago.

- Eitle, D. and Eitle, T. M. 2013. General Strain Theory and Delinquency: Extending a Popular Explanation to American Indian Youth. **Youth & Society**. 3: 3-30.
- Elliott, D.; David, H. and Scott, M. 1989. **Multiple Problem Youth: Delinquency, Substance Use, and Mental Health Problems**. New York: Springer-Verlag.
- Elliott, D. S., Ageton, S. S. and Canter, R. J. 1979. An Integrated Theoretical Perspective on Delinquent Behavior. **Journal of Reserch in Crime and Delinquency**. 16: 3-27.
- Elliott, D. S. and Huizinga, D. 1989. Improving Self-Reported Measures of Delinquency. In **Cross-National Research in Self-Reported Crime and Delinquency**. Boston: Kluwer Academic. Pp. 155-186.
- Farnworth, M. and Leiber, M. J. 1989. Strain Theory Revisited: Economic Goals, Educational Means, and Delinquency. **American Sociological Review**. 54 (2): 263-274.
- Francis, K. A. 2014. General Strain Theory, Gender, and the Conditioning Influence of Negative Internalizing Emotions on Youth Risk Behaviors. **Youth Violence and Juvenile Justice**. 12 (1): 58-76.
- Freeman, N., Shmueli, D. and Muraven, M. 2013. Lay Theories of Self-Control Influence Judgments of Individuals Who have Failed at Self-Control. **Journal of Applied Social Psychology**. 43: 1418-1427.
- Gottfredson, M. R. and Hirschi, T. 1990. **A General Theory of Crime**. Redwood City: Stanford University Press.
- Grothoff, G. E.; Kempf-Leonard, K. and Mullins, C. 2014. Gender and Juvenile Drug Abuse: A General Strain Theory Perspective. **Women & Criminal Justice**. 24: 22-43.
- Higgins, G. E.; Piquero, N. L. and Piquero, A. R. 2011. General Strain Theory, Peer Rejection, and Delinquency/Crime. **Youth & Society**. 43 (4): 1272-1297.
- Hirschi, T. 1969. **Causes of Delinquency**. Berkeley, CA: Univercity of California Press.
- Hosmer, D. W. and Lemeshow, S. 2000. **Applied Logistic Regression**. 2nd ed. New York: John Wiley & Sons.

- Jo, Y. and Zhang, Y. 2014. Parenting, Self-Control, and Delinquency: Examining the Applicability of Gottfredson and Hirschi's General Theory of Crime to South Korean Youth. **International Journal of Offender Therapy and Comparative Criminology**. 58 (11): 1340-1363.
- Likert, R. 1932. **A Technique for the Measurement of Attitudes**. New York: New York University.
- Lin, W.-H.; Cochran, J. K. and Mieczkowski, T. 2011. Direct and Vicarious Violent Victimization and Juvenile Delinquency: An Application of General Strain Theory. **Sociological Inquiry**. 81 (2): 195-222.
- Mazerolle, P.; Piquero, A. R. and Capowich, G. E. 2003. Examining the Links Between Strain, Situational and Dispositional Anger, and Crime: Further Specifying and Testing General Strain Theory. **Youth & Society**. 35 (2): 131-157.
- Menard, S. and Johnson, M. C. 2015. An Intergenerational Test of Integrated Theory. **Deviant Behavior**. 36: 87-100.
- Menard, S. and Morris, R. G. 2012. Integrated Theory and Crimes of Trust. **Journal of Quantitative Criminol**. 28: 365-387.
- Merton, R. K. 1934. Durkheim's Division of Labor in Society. **American Journal of Sociology**. 40 (3): 319-328.
- Messner, S. F. and Rosenfeld, R. 2013. **Crime and the American Dream**. 5th ed. Belmont, CA: Wadsworth Cengage Learning.
- Moon, B.; Hays, K. and Blurton, D. 2009. General Strain Theory, Key Strains, and Deviance. **Journal of Criminal Justice**. 37: 98-106.
- Moon, B.; Morash, M. and McCluskey, J. D. 2012. General Strain Theory and School Bullying: An Empirical Test in South Korea. **Crime and Delinquency**. 85 (6): 827-855.
- Moon, M. M. and Jonson, C. L. 2012. The Influence of Occupational Strain on Organizational Commitment Among Police: A General Strain Theory Approach. **Journal of Criminal Justice**. 40: 249-258.
- Murdock, G. P. 1949. **Social Struture**. New York: MacMillan.
- Olga, S. 2016. **Neighborhood Disorganization and Social Control: Case Studies from Three Russian Cities**. Cham: Springer.

- Ozdemir, Y.; Vazsonyi, A. T. and Cok, F. 2013. Parenting Processes and Aggression: The Role of Self-Control Among Turkish Adolescents. **Journal of Adolescence**. 36: 65-77.
- Pearson, F. S. and Weiner, N. A. 1985. Toward an Intergration of Criminological Theories. **Journal of Criminal Law and Criminology**. 76 (1): 116-150.
- Smith, T. R. and Crichlow, V. J. 2013. A Cross-Cultural Validation of Self-Control Theory. **International Journal of Comparative and Applied Criminal Justice**. 37 (3): 175-193.
- Song, J. and Morash, M. 2016. Materialistic Desires or Childhood Adversities as Explanations for Girls' Trading Sex for Benefits. **International Journal of Offender Therapy and Comparative Criminology**. 60 (1): 62-81.
- Sutherland, E. H. 1940. White-Collar Criminality. **American Sociological Review**. 5 (1): 12.
- Sutherland, E. H.; Cressey, D. R. and Luckenbill, D. F. 1992. **Principles of Criminology**. Lanham, MD: General Hall.
- Thakker, J. and Ward, T. 2012. An Integrated Theory of Sexual Reoffending. **Psychiatry, Psychology and Law**. 19 (2): 236-248.
- Vaughn, Michael G.; DeLisi, Matt; Beaver, Kevin M.; Perron, Brian E. and Abdon, Arnelyn. 2012. Toward a Criminal Justice Epidemiology: Behavioral and Physical Health of Probationers and Parolees in the United States. **Journal of Criminal Justice**. 40: 165-173.
- Vegh, D. T. 2011. **College Students and The Illicit use of Prescription Drugs: A Test of General Strain Theory**. Doctoral dissertation, Northeastern University.
- Vold, G. B.; Bernard, T. J. and Snipes, J. B. 1998. **Theoretical Criminology**. 4th ed. New York: Oxford University Press.
- Weller, B. E.; Bowen, N. K. and Bowen, G. L. 2012. Linking Students to Appropriate Interventions: A Typology for Social Workers Based on General Strain Theory. **Journal of Social Work**. 13 (4): 361-381.
- Wilson, J. Q. and Herrnstein, R. J. 1985. Crime and Human Nature. **Criminology**. 23 (2): 381-388.

- Wolfgang, M. E. and Ferracuti, F. and Mannheim, H. 1967. **The Subculture of Violence: Towards an Integrated Theory in Criminology.** (Vol.16). London: Tavistock Publications.
- Yu, S. 2014. Does Low Self-Control Explain Voluntary Disclosure of Personal Information on the Internet? **Computers in Human Behavior.** 37: 210-215.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

ปัจจัยกดดันและปัจจัยการควบคุมตนเองกับการกระทำความผิดของ
เด็กและเยาวชนสำหรับเก็บข้อมูลจากเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและ
อบรมเด็กและเยาวชน

ปัจจัยกดดันและปัจจัยการควบคุมตนเองกับการกระทำความผิดของ
เด็กและเยาวชนสำหรับเก็บข้อมูลจากเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและ
อบรมเด็กและเยาวชน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ 1 () ชาย 2 () หญิง
2. ภูมิลำเนา 1 () กรุงเทพมหานคร 2 () ต่างจังหวัด (โปรดระบุ).....
3. ศาสนา 1 () พุทธ 2 () คริสต์ 3 () อิสลาม 4 () ศาสนาอื่น(ระบุ).....
4. ระดับการเรียนสูงสุดที่ท่านจบ
 1 () ไม่ได้เรียนหนังสือ
 2 () ประถมศึกษา
 3 () มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3)
 4 () มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4-ม.6)
 5 () อาชีวศึกษา (ปวช./ปวส.)
 6 ()ปริญญาตรี
 7 () การศึกษานอกระบบ (กศน.) โปรดระบุระดับชั้น.....
5. อาชีพของท่านก่อนถูกควบคุมตัว
 1 () ว่างงาน/ไม่ได้ประกอบอาชีพ
 2 () นักเรียน/นักศึกษา
 3 () ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว
 4 () ลูกจ้างบริษัท/ห้างร้าน
 5 () เกษตรกร (ทำไร่ ทำนา ทำสวน)
 6 () รับจ้างทั่วไป
 7 () อื่น ๆ โปรดระบุ.....

6. ก่อนถูกควบคุมตัวในครั้งนี้ท่านมีเงินสำหรับใช้จ่ายต่อเดือนประมาณเท่าไร ระบุ.....บาท

7. สถานภาพการสมรสของพ่อแม่ของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1 () อยู่ด้วยกัน	2 () แยกกันอยู่
3 () หย่าร้าง/หม้าย	4 () พ่อเสียชีวิต
5 () แม่เสียชีวิต	6 () พ่อและแม่เสียชีวิต

8. อาชีพของพ่อ

1 () วางงาน/ไม่ได้ประกอบอาชีพ	2 () รับจ้างทั่วไป
3 () ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4 () เกษตรกร
5 () ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	6 () พนักงาน/ลูกจ้างบริษัท
7 () อื่น ๆ โปรดระบุ.....	

9. อาชีพของแม่

1 () วางงาน/ไม่ได้ประกอบอาชีพ	2 () รับจ้างทั่วไป
3 () ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4 () เกษตรกร
5 () ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	6 () พนักงาน/ลูกจ้างบริษัท
7 () อื่น ๆ โปรดระบุ.....	

10. รายได้รวมกันต่อเดือนของครอบครัว (รายได้ของพ่อแม่และพี่น้องที่อยู่บ้านเดียวกันรวมกัน) ประมาณเดือนละ.....บาท

11. สัมพันธภาพในครอบครัวของท่าน

1 () รักใคร่กลมเกลียวกันดี	2 () ต่างคนต่างอยู่ / ไม่ค่อยพูดคุยกัน
3 () ไม่ค่อยมีเวลาอยู่พร้อมหน้ากัน	4 () ทะเลาะเบาะแว้งกันนาน ๆ ครั้ง
5 () ทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นประจำ	6 () ทะเลาะเบาะแว้งกันอย่างรุนแรง

12. ก่อนถูกควบคุมตัว ท่านอาศัยอยู่กับใคร

1 () อยู่คนเดียว	2 () อยู่กับเพื่อน
3 () อยู่กับแฟน	4 () อยู่กับคนรู้จัก/นายจ้าง
5 () อยู่กับพ่อแม่/พ่อหรือแม่	6 () อยู่กับญาติพี่น้อง

ส่วนที่ 2 ปัจจัยกดดัน

ข้อความต่อไปนี้ตรงกับสิ่งที่เกิดขึ้นกับท่านมากน้อยเพียงใด โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องนั้น (ในกรณีที่ไม่เคยเกิดเหตุการณ์นั้นให้ใส่เครื่องหมายในช่องน้อยที่สุด)

องค์ประกอบความกดดันจากครอบครัว

ข้อคำถาม	ระดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านเคยถูกทำร้ายร่างกายจากบุคคลในครอบครัว	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
2. ท่านเคยสูญเสียบุคคลที่ท่านรัก	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
3. ท่านมีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกับคนในครอบครัวเสมอ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
4. ท่านเคยลงมือลงไม้ต่อบตีกับคนในครอบครัว	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
5. ท่านมักจะมีปัญหาจากค่าใช้จ่ายที่มากกว่าเงินที่ได้รับในแต่ละเดือน	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด

องค์ประกอบความกดดันจากโรงเรียน

ข้อคำถาม	ระดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับเพื่อนที่โรงเรียนอยู่เสมอ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
2. ท่านมีความขัดแย้งหรือเคยเลิคบกับเพื่อนสนิท	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
3. เพื่อนสนิทของท่านย้ายออกจากโรงเรียน	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
4. ท่านไม่สามารถเข้ากับเพื่อนคนอื่น ๆ ได้	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
5. ท่านประสบความล้มเหลวในการเรียน	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
6. ท่านเคยได้รับการลงโทษจากครูอย่างหนัก	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด

องค์ประกอบความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม

ข้อคำถาม	ระดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านเคยถูกคุกคามหรือโดนขู่ทำร้ายจากคนในชุมชน	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
2. ท่านเคยถูกลวนลามทางเพศจากคนในชุมชน	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
3. ชุมชนที่ท่านอยู่มีสภาพเสื่อมโทรมหรือแออัด	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
4. ชุมชนที่ท่านอยู่เป็นแหล่งค้ายาเสพติด	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
5. ชุมชนที่ท่านอยู่เป็นแหล่งที่แก๊งค์วัยรุ่นรวมกลุ่มกันกระทำความผิด	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
6. ท่านเคยถูกไล่ออกจากงาน	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ปัจจัยการควบคุมตนเอง

ข้อความต่อไปนี้ตรงกับนิสัยของท่านเพียงใด โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องนั้น

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. เมื่อมีใครมาทำร้ายหรือทำดีทำต่อๆ ท่านจะตอบโต้ทันที	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
2. ท่านมักจะทำอะไรตามใจตนเองแม้จะรู้ว่ามีความเสี่ยงในภายหลังก็ตาม	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
3. ท่านไม่ชอบงานที่ยากหรือสลับซับซ้อนและจะหลีกเลี่ยงอยู่เสมอ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
4. ท่านชอบงานที่สบาย ๆ และไม่กดดัน	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
5. ท่านเป็นคนที่ชอบการผจญภัย ความตื่นเต้นเร้าใจและชอบทำอะไรเสี่ยง ๆ อยู่เสมอ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
6. ท่านเป็นคนกล้าได้กล้าเสียหรือชอบเสี่ยงโชคอยู่เสมอ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
7. ท่านชอบทำกิจกรรมที่ใช้กำลังกายมากกว่ากิจกรรมที่ใช้ความคิด	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
8. ท่านไม่ชอบอ่านหนังสือหรือทำกิจกรรมที่ใช้ความคิด	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
9. ท่านนึกถึงแต่ตนเองก่อนเสมอและไม่ค่อยสนใจผู้อื่น	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
10. แม้ท่านจะเป็นฝ่ายผิด ท่านก็ไม่สนใจและไม่แคร์ใครทั้งสิ้น	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
11. ท่านเป็นคนที่จนเจียวง่าย และเจ้าอารมณ์อยู่เสมอ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
12. เวลาที่ท่านโกรธหรือขัดแย้งกับผู้อื่นอย่างรุนแรง ท่านจะดุดันและขาดสติยั้งคิด	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน

4.1 ท่านต้องมาอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เพราะเหตุใด

- 1 () เรื่องเกี่ยวกับทรัพย์สิน
- 2 () เรื่องเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย
- 3 () เรื่องเกี่ยวกับเพศ
- 4 () เรื่องเกี่ยวกับความสงบสุข เสรีภาพ ชื่อเสียง และการปกครอง
- 5 () เรื่องเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ
- 6 () เรื่องเกี่ยวกับอาวุธและวัตถุระเบิด
- 7 () เรื่องอื่น ๆ โปรดระบุ.....

4.2 ก่อนกระทำความผิดครั้งสุดท้ายนี้ ท่านเคยกระทำความผิดในคดีอื่น ๆ มาก่อน (ไม่จำเป็นต้องถูกดำเนินคดีใดๆ)

- 1 () ไม่เคย
- 2 () เคย

4.3 กรณีที่เคย ท่านเคยกระทำความผิดมาแล้ว จำนวน.....ครั้ง

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

ปัจจัยกดดันและปัจจัยการควบคุมตนเองกับการกระทำความผิดของ
เด็กและเยาวชนสำหรับเก็บข้อมูลจากเด็กและเยาวชนที่กำลังศึกษาใน
โรงเรียนมัธยมศึกษา

ปัจจัยกีดกันและปัจจัยการควบคุมตนเองกับการกระทำความผิดของ
เด็กและเยาวชนสำหรับเก็บข้อมูลจากเด็กและเยาวชนที่กำลังศึกษาใน
โรงเรียนมัธยมศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ 1 () ชาย 2 () หญิง
2. ภูมิลำเนา 1 () กรุงเทพมหานคร 2 () ต่างจังหวัด (โปรดระบุ).....
3. ศาสนา 1 () พุทธ 2 () คริสต์ 3 () อิสลาม 4 () ศาสนาอื่น (โปรดระบุ).....
4. ปัจจุบันท่านกำลังศึกษาอยู่ในระดับใด
 1 () มัธยมศึกษาปีที่ 1
 2 () มัธยมศึกษาปีที่ 2
 3 () มัธยมศึกษาปีที่ 3
 4 () มัธยมศึกษาปีที่ 4
 5 () มัธยมศึกษาปีที่ 5
 6 () มัธยมศึกษาปีที่ 6
5. นอกจากเรียนหนังสือแล้วท่านได้ทำงานอื่นหรือไม่ (ถ้าทำ ๆ อะไร)
 1 () ไม่ได้ทำ
 2 () ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว
 3 () ลูกจ้างร้านค้า/บริษัท
 4 () เกษตรกร (ทำไร่ ทำนา ทำสวน)
 5 () รับจ้างทั่วไป
 6 () อื่น ๆ โปรดระบุ.....
6. ท่านมีรายได้หรือได้รับเงินสำหรับใช้จ่ายต่อเดือนประมาณเท่าไร โปรดระบุ.....บาท

7. สถานภาพการสมรสของพ่อแม่ของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1 () อยู่ด้วยกัน	2 () แยกกันอยู่
3 () หย่าร้าง/หม้าย	4 () พ่อเสียชีวิต
5 () แม่เสียชีวิต	6 () พ่อและแม่เสียชีวิต

8. อาชีพของพ่อ

1 () ว่างงาน/ไม่ได้ประกอบอาชีพ	2 () รับจ้างทั่วไป
3 () ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4 () เกษตรกร
5 () ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	6 () พนักงาน/ลูกจ้างบริษัท
7 () อื่น ๆ โปรดระบุ.....	

9. อาชีพของแม่

1 () ว่างงาน/ไม่ได้ประกอบอาชีพ	2 () รับจ้างทั่วไป
3 () ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4 () เกษตรกร
5 () ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	6 () พนักงาน/ลูกจ้างบริษัท
7 () อื่น ๆ โปรดระบุ.....	

10. รายได้รวมกันต่อเดือนของครอบครัว (รายได้ของพ่อแม่ พี่น้องที่อยู่บ้านเดียวกันรวมกัน) ประมาณเดือนละ.....บาท

11. สัมพันธภาพในครอบครัวของท่าน

1 () รักใคร่กลมเกลียวกันดี	2 () ต่างคนต่างอยู่ / ไม่ค่อยพูดคุยกัน
3 () ไม่ค่อยมีเวลาอยู่พร้อมหน้ากัน	4 () ทะเลาะเบาะแว้งกันนาน ๆ ครั้ง
5 () ทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นประจำ	6 () ทะเลาะเบาะแว้งกันอย่างรุนแรง

12. ปัจจุบันท่านอาศัยอยู่กับใคร

1 () อยู่คนเดียว	2 () อยู่กับเพื่อน
3 () อยู่กับแฟน	4 () อยู่กับคนรู้จัก/นายจ้าง
5 () อยู่กับพ่อแม่ / พ่อหรือแม่	6 () อยู่กับญาติพี่น้อง

ส่วนที่ 2 ปัจจัยกดดัน

ข้อความต่อไปนี้ตรงกับสิ่งที่เกิดขึ้นกับท่านมากน้อยเพียงใด โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องนั้น (ในกรณีที่ไม่เคยเกิดเหตุการณ์นั้นให้ใส่เครื่องหมายในช่องน้อยที่สุด)

องค์ประกอบความกดดันจากครอบครัว

ข้อคำถาม	ระดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านเคยถูกทำร้ายร่างกายจากบุคคลในครอบครัว	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
2. ท่านเคยสูญเสียบุคคลที่ท่านรัก	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
3. ท่านมีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกับคนในครอบครัวเสมอ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
4. ท่านเคยลงมือลงไม้ต่อบตีกับคนในครอบครัว	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
5. ท่านมักจะมีปัญหาจากค่าใช้จ่ายที่มากกว่าเงินที่ได้รับในแต่ละเดือน	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด

องค์ประกอบความกดดันจากโรงเรียน

ข้อคำถาม	ระดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับเพื่อนที่โรงเรียนอยู่เสมอ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
2. ท่านมีความขัดแย้งหรือเคยเลิกคบกับเพื่อนสนิท	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
3. เพื่อนสนิทของท่านย้ายออกจากโรงเรียน	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
4. ท่านไม่สามารถเข้ากับเพื่อนคนอื่น ๆ ได้	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
5. ท่านประสบความล้มเหลวในการเรียน	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
6. ท่านเคยได้รับการลงโทษจากครูอย่างหนัก	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด

องค์ประกอบความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม

ข้อคำถาม	ระดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านเคยถูกคุกคามหรือโดนขู่ทำร้ายจากคนในชุมชน	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
2. ท่านเคยถูกลวนลามทางเพศจากคนในชุมชน	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
3. ชุมชนที่ท่านอยู่มีสภาพเสื่อมโทรมหรือแออัด	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
4. ชุมชนที่ท่านอยู่เป็นแหล่งค้ายาเสพติด	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
5. ชุมชนที่ท่านอยู่เป็นแหล่งที่แก๊งค์วัยรุ่นรวมกลุ่มกันกระทำผิด	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
6. ท่านเคยถูกไล่ออกจากงาน	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ปัจจัยการควบคุมตนเอง

ข้อความต่อไปนี้ตรงกับนิสัยของท่านเพียงใด โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องนั้น

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. เมื่อมีใครมาทำร้าย หรือทำดีทำต่อๆ ท่านจะตอบโต้ทันที	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
2. ท่านมักจะทำอะไรตามใจตนเองแม้จะรู้ว่ามิผลเสียในภายหลังก็ตาม	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
3. ท่านไม่ชอบงานที่ยากหรือสลับซับซ้อนและจะหลีกเลี่ยงอยู่เสมอ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
4. ท่านชอบงานที่สบาย ๆ และไม่กดดัน	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
5. ท่านเป็นคนที่ชอบการผจญภัย ความตื่นเต้นเร้าใจและชอบทำอะไรเสี่ยง ๆ อยู่เสมอ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
6. ท่านเป็นคนกล้าได้กล้าเสีย หรือชอบเสี่ยงโชคอยู่เสมอ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
7. ท่านชอบทำกิจกรรมที่ใช้กำลังกายมากกว่ากิจกรรมที่ใช้ความคิด	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
8. ท่านไม่ชอบอ่านหนังสือหรือทำกิจกรรมที่ใช้ความคิด	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
9. ท่านนึกถึงแต่ตนเองก่อนเสมอและไม่ค่อยสนใจผู้อื่น	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
10. แม้ท่านจะเป็นฝ่ายผิด ท่านก็ไม่สนใจและไม่แคร์ใครทั้งสิ้น	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
11. ท่านเป็นคนที่จนเจียวง่าย และเจ้าอารมณ์อยู่เสมอ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
12. เวลาที่ท่านโกรธหรือขัดแย้งกับผู้อื่นอย่างรุนแรง ท่านจะดุดันและขาดสติยั้งคิด	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน

4.1 ท่านเคยกระทำความผิดจนถูกควบคุมตัวหรือไม่ ถ้าเคยในข้อหาหรือเรื่องเกี่ยวกับอะไร

1 () ไม่เคย

2 () เคย ในเรื่อง

2.1 () เรื่องเกี่ยวกับทรัพย์สิน

2.2 () เรื่องเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย

2.3 () เรื่องเกี่ยวกับเพศ

2.4 () เรื่องเกี่ยวกับความสงบสุข เสรีภาพ ชื่อเสียง และการปกครอง

2.5 () เรื่องเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ

2.6 () เรื่องเกี่ยวกับอาวุธและวัตถุระเบิด

2.7 () เรื่องอื่น ๆ โปรดระบุ.....

ภาคผนวก ค

แบบสัมภาษณ์เชิงลึกปัจจัยกดดันและปัจจัยควบคุมตนเองกับการ
กระทำความผิดของเด็กและเยาวชนสำหรับเด็กและเยาวชน

**ปัจจัยกดดันและปัจจัยการควบคุมตนเองกับการกระทำความผิดของ
เด็กและเยาวชนสำหรับเด็กและเยาวชน**

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับมุมมองของ ปัจจัยกีดตันกับการ
กระทำความผิดของเด็กและเยาวชน (ความกีดตันจากครอบครัว
ความกีดตันจากโรงเรียน และความกีดตันจากชุมชนและ
สภาพแวดล้อมทางสังคม)

ส่วนที่ 3 ข้อมูลการให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับมุมมองของปัจจัยการควบคุมตนเอง
ของเด็กและเยาวชนในปัจจุบันมีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของ
เด็กและเยาวชนใน 6 องค์ประกอบ คือ

1. ความหุนหันพลันแล่น.....
2. การชอบขึ้นงานง่าย ๆ
3. การชอบเสี่ยงหรือท้าทาย.....
4. กิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นหลัก.....
5. การยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง.....
6. ความเจ้าอารมณ์.....

ส่วนที่ 4 ข้อมูลการให้สัมภาษณ์ในประเด็นที่เกี่ยวกับความต้องการให้
หน่วยงานภาครัฐเข้ามาดูแลแก้ไข รวมถึงนโยบายและข้อเสนอแนะ
อื่น ๆ

[illegible]

ภาคผนวก ง

แบบสัมภาษณ์เชิงลึกปัจจัยกีดตันและปัจจัยการควบคุมตนเองกับการ
กระทำความผิดของเด็กและเยาวชนสำหรับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก
ปัจจัยกดดันและปัจจัยควบคุมตนเองกับการกระทำความผิดของเด็ก
และเยาวชนสำหรับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

คำชี้แจง: โปรดตอบคำถามที่เป็นจริงมากที่สุด ข้อมูลทั้งหมดใช้เพื่อการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ-นามสกุล.....เพศ.....อายุ.....ปี
ตำแหน่งผู้ให้สัมภาษณ์.....
อายุงาน.....ปี หน่วยงาน.....

**ส่วนที่ 2 ข้อมูลการให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับมุมมองของปัจจัยกดดันที่มีอิทธิพล
ต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน**

1. องค์ประกอบความกดดันจากครอบครัว.....
.....
.....
2. องค์ประกอบความกดดันจากโรงเรียน.....
.....
.....
3. องค์ประกอบความกดดันจากชุมชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม
.....
.....
.....
.....
.....

[illegible]

This image shows a full page of white paper with horizontal dotted lines, typical of primary school writing paper. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

ภาคผนวก จ

Certificate of MUSSIRB Approval

Certificate of MUSSIRB Approval

Certificate of Approval No.: 2016/295.2607
MUSSIRB No.: 2016/319 (B1)
Student ID: 5510111015
Title of Project: THE STRAIN FACTORS THAT INFLUENCE THE JUVENILE DELINQUENCY : A CASE STUDY OF CENTRAL REGION
Principal Investigator: MR.JIRITTPHOL PHUWACHAJIRAPATH
Major Advisor: Associate Professor Dr. Prapon Sahapattana
Name of Institution: GRADUATE SCHOOL OF PUBLIC ADMINISTRATION, NATIONAL INSTITUTE OF DEVELOPMENT ADMINISTRATION (NIDA)
Approval includes: 1) MUSSIRB Submission Form version received date 16 May 2016
2) Participant Information sheet version date 26 July 2016

The Committee for Research Ethics (Social Sciences) is in full compliance with International Guidelines of Human Research Protection such as Declaration of Helsinki, The Belmont Report, and CIOMS Guidelines.

Date of Approval: July 26, 2016

Date of Expiration: July 25, 2017

Chairman

(Emeritus Professor Dr.Santhat Sermsri)

Head of the Institute

(Assoc.Prof.Dr.Wariya Chinwanno)
Dean of Faculty of Social Sciences and Humanities

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ ชื่อสกุล

นายจิรสิทธิ์พล ภูวไชยจิรภัทร

ประวัติการศึกษา

บริหารธุรกิจบัณฑิต
สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
ปีที่สำเร็จการศึกษา พ.ศ.2546

ประสบการณ์ทำงาน

พ.ศ.2557–2560
ผู้ช่วยดำเนินงานประจำตัว
สมาชิกสมานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.2557)
ศาสตราจารย์ ดร.นิสดารักษ์ เวชยานนท์